6
25-B
49
6
25 N
22
1
349
Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu
66
A
25.B.49

CHRONOLOGICARVM DEMONSTRATIONVM LIBRI TRES.

IOANNIS TEMPORARII.

QVORVM

PRIMO, *Temporum ſeries, à primordio rerum ad annum Epochæ Chriſtianæ 1580., explicatur.*

SECVNDO, *Demonſtrationes, è ſacris & cœli voluminibus deprompta, exſtruuntur.*

TERTIO, *Vniuerſa hiſtoria, cum temporum ordinibus explicatis & demonſtratis, componitur.*

ex legato Bibliothe. Coll. Romi Secr. Soc. Jesu

ROMA

FRANCOFVRTI
Apud Andreæ Wecheli heredes,
Claudium Marnium, & Ioan. Aubrium.
MDXCVI.
Cum gratia & priuilegio Regis Galliæ.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

IOANNES TEMPORARIUS SANCTISSIMAE CHRISTI ECCLESIÆ PACEM.

VERA temporum cognitio quam ſit iucunda, vtilis, neceſſaria, qui neſcit, is veri & honeſti prorſus ignarus merito cenſeatur. Sermones conferantur de Mundi origine, primo homine, Diluuio, Moſe, Dauide, Chriſto, Cyro, Alexandro, Cæſare, Troia euerſa, Roma condita, Olympiadibus, vel quacunque re præterita, ſtatim mens & cogitatio fertur ad ea tempora, quibus ea, quorum mentio facta eſt, extiterunt, nec vnquam placide quieſcit, donec quod quærit aſſequatur. Prætereo prudẽs fundorum, regionum regnorumque poſſeſsiones, quæ nunquam certæ & ſtatæ cenſentur, niſi tempus eas confirmarit. Quantum vero cõferat ad pietatem, & ad ſacra vaticinia intelligenda, quid in iis prius, quid poſterius habitum factumve ſit, dicere nihil neceſſe eſt. Hiſtoria ſane quæ à Cicerone teſtis temporum, lux veritatis, vita memoriæ, magiſtra vitæ, nuncia vetuſtatis appellatur, omnino cæca eſt abſque Chronologia. Eſt igitur notitia temporum ad vitam bene beateque tranſigendam maxime neceſſaria. Temporum vero priſcorum rationem nondum ſatis exploratam perſpectamque eſſe teſtantur tot doctiſsimorum virorum ſcripta, quæ de temporibus in dies eduntur, inter ſe diuerſa, nec tamen vllus eſt, qui non quidpiam cæteris perfectius aut probabilius adferre ſe putet. Sed & qui temporis à condito Mundo ad Chriſtum præteriti menſuram peruestigare conati ſunt, in tanta ſententiarum & opinionum varietate reperiuntur, vt qui minimum huic interuallo tribuunt, ſupputent annos 3508: qui plurimum, 6984. Adhæc ſi Chronologias omnium ſiue Chronographias, & quidquid de temporum & annorum cenſu proditum eſt, conferre lubeat, omnia non ſolum inter ſe, ſed etiam cum ſacris, permulta inſuper cum cœli voluminibus com-

peries diſſentire. Eapropter nos operæpretium facturos eſſe duximus, ſi à primordio rerum tempora denuo recenſeremus, plenamque & ſuis numeris abſolutam annorum dimenſionem exhibere periclitaremur. In longinqua illa peragratione cum ſcriptores omnes varia diuerſaque ſentientes ſuſpectos haberemus, duos tantum itineris duces aſſumſimus, omnis errationis expertes, & quos nemo ſanæ mentis ſequi recuſauerit: nempe DEI VERBVM, *&* COELVM. *Idquod demonſtrationes liquido teſtabuntur. In quibus extruendis, quemadmodum Geometræ ad contexendos apodixeon ſyllogiſmos, nonnulla ſibi dari poſtulant, & κοινὰς ἐννοίας proferre ſolent, quibus conceſſis quæ proponunt neceſſario conſequuntur: ſic nos hoc vnum concedi nobis deſideramus, vt ſacræ Scripturæ ſumma fides & autoritas omnino tribuatur. Quod ab omnibus piis atque adeo ab ipſis Iudæis nos facile impetraturos eſſe confidimus. Siquidem literæ ſacræ, tum dignitate vetuſtatis, tum autoritatis pondere, omnia quæcunque ſcripta monimenta ve adeo ſuperant, vt eorum teſtimonium nullus vnquam eorum reiecerit, qui ex iiſdem literis didicerunt Deum æternum verbo ſuo cœlum terramque ſine vlla materia temporis initio condidiſſe, hominem creaſſe bonum, vidit enim omnia quæ fecerat eſſe valde bona, deinde Satanæ dolis in extremam perniciem demerſum in integrum reſtituiſſe, per filium ſuum Chriſtum Deum & hominem. Eapropter ex illis ſcriptis Chronologiæ fundamenta excitamus. Quibus fœtent oracula ſacra, fidemque illis omnem detrahere conantur, iſtis per nos liceat elementa mundi haurire ex antiquata ſuorum philoſophorum hyle, Platonis ideis, atomis Democriti, Ariſtotelis entelechia, Pythagoræ numeris, & profanorum huiuſmodi Theologorum placitis, vt ab iis diſcant nihil ſcire de rerum principiis & temporis origine. At nos dari nobis efflagitamus, in ipſo principio Deo, principii nihilominus experte temporis fundamenta ponere, noſtraque confirmare diuinis oraculis. Temporibus autem eo vſque prolatis quo nos ſacra ducunt, reliqua ad noſtram vſque ætatem quam produximus ad annum Epochæ Chriſtianæ 1580, ex ipſo cœlo quod omnibus patet, certiſſima via deducemus: Deum interim omnis autorem principii & vniuerſi temporis ducem obſecrantes, vt temporibus quæ ſuos ortus & interitus habent,*

ad

ad exitum perductis, nos euehat ad æterna illa ſæcula, quæ nullum finem habitura ſunt. Cæterum opus tripartitum eſt. Ac primo quidem libro, temporum ſeriem exhibemus, in decadas æqualiter diſtinctam, quas rurſus in ſingulos annos partimur, vbi quidpiam ſingulari nota commendare viſum eſt: horum numeris ſcalarum lateribus inſertis, dextro nimirum à Chriſto porro & retro: ſiniſtro ab vniuerſi exortu. Extra ſcalas adſcribimus hiſtoriæ capita ſumma, quæ ſeculorum memoriam illuſtrarunt. Altero libro demonſtrationes extruimus è ſacris & cœli voluminibus depromtas. Poſtremo docemus vniuerſam hiſtoriam cum temporum ordinibus explicatis & demonſtratis plane conſentire. Hanc vero meam operam tibi ſanctiſſima Chriſti Eccleſia dicare, & conſecrare volui, & multis nominibus debui. Primum in gremio tuo Dei Opt. Max. beneficio natum me, & in ſinu tuo fotum, educaſti. Deinde à teneris annis in Dei notione, & Chriſti Seruatoris fiducia animũ meum informaſti: eundemq; ſanctis inſtitutis imbuiſti. Præterea totum hoc ſyntagma vere tuum eſt. In eo certe nihil meum, præter ſcriptionis & diſpoſitionis operam, quæ profecto manſiſſet imperfecta & mutila, niſi abſolutionem abs te perfectionemque conſecuta fuiſſet. Nam qui extra Dei Eccleſiam temporis ortus & exitus perſcrutari conati ſunt, illi ſemper hæſerunt in ſcopulis, nec ad portum nauem vnquam appellere potuerunt. Romanus Varro qui omnium diuinarum humanarumq; rerum nomina, genera, officia, cauſſas aperuiſſe dictus eſt, cum temporum deſcriptionem ſibi perficiendam ſumſiſſet, eorum initium ſic exorſus eſt. Primum tempus, *inquit*, ſiue habuit principium, ſiue ſemper fuit, comprehendi non poteſt. *At vero nos in Schola tua edocti, & temporum principium, eorumque decurſum tenemus, & finem intelligimus. Tua igitur te rogo, vt placide accipias, & temporum ordines & explicatus ex tuis adytis erutos agnoſcas. Ac ſi quid in his exarandis exciderit ſecus quam inſtituta ſacra ferant, deleas, expungas, eradas. Chriſtus Dei filius idemque Deus, Eccleſiæ ſponſæ ſuæ chariſſimæ caſtitatem defendat, & dignitatem tueatur. Bleſis ab occiduo limite diſſitis grad. 21. ab AEquatore 47, 32. Anno Chriſtiano 1585. Meſſiæ nati 1587. Mundi conditi 5607.*

Notæ primo libro ſparſæ * ☙ –+ ⚘ ⁙

* Ante diluuium ſignificat ortus patrum: aliàs refertur ad id quod inter vtrunque ſcalarum latus adſcriptum eſt.

☙ Sed aliquando diſcriminis cauſa hoc ſigno ☙ vſi ſumus.

–+ Interitum patrum notat ante diluuium: aliàs cladem aliquam.

⚘ Refertur ad ſimile ſignum, quod extra ſcalas requirendum eſt.

⁙ Iubileorum index ab obitu Moſis ad Ioſiam: poſtea Sabbatorum.

Reliquas prudens lector facile agnoſcet.

CLARISS.

CLARISSIMO VIRO IOANNI VVLCOBIO BELLO-PRATENSI REGIS IN CONSILIO SANCTIORE CONSILIARIO

Joannes Temporarius S.

OPVS Chronologicum Eccleſiæ Chriſtianæ deuotum, cum emittere vellem, prodire tenuit: tanti cœtus virorum toto orbe ſelectorum conſpectum ſimul & iudicium reformidans, niſi ſi quis præiret. Igitur in te, qui & naſcenti fœtui adfuiſti, eundemque adoleſcentem, pro tua in me beneuolentia, atque adeo vicinitate qua tibi coniunctus ſum, perſæpe complexus es, oculos conuertit: maxime cupiens, vt ſe nunc adultum foueas, & in hominum lucem producas, ſi luce dignum arbitreris. Nempe confidit, ſi ſuffragii calculum abs te ferat, nihil iam criticorum reprehenſiones morari debere. Te ſiquidem & recta iudicii acie pollere, & prudentia præſtare, teſtantur abundè præclaræ legationes, quibus apud ſummos Principes ſumma cum laude, & ſucceſſu felici functus es. De literis vero & literatis quis æquius decernat, quàm idem ipſe tu, qui omnium ſcriptorũ monimenta tenes, nec ea deſinis nocturna verſare manu, verſare diurna, & quidquid ex publicis occupationibus & grauioribus curis otii ſupereſt, illud te non quieti, non voluptati, non genio tribuere, ſed ad humanitatis ac philoſophiæ optimarumque artium ſtudia referre, nemo eorum neſcit, qui tuas exercitationes norunt: Interim dum a turba & publico munere vacare licebit, has noſtras vigilias, noſtraſque de temporum vniuerſitate & perpetuitate conſcriptas meditationes benignè ſuſcipe, cura, tuere. & nos alacriores redde ad alia proferenda quæ ſunt in manibus. Bene vale.

ROMA

HEnry par la grace de Dieu Roy de France & de Nauarre, Au preuoſt de Paris, Seneſchal de Lyon, Poictou, Bailly de Berry, & Champagne, Iuge d'Aniou, & du Mayne, & à tous nos autres Iuſticiers & Officiers, ou leurs lieutenans, & à Chaſcun d'eux endroit ſoy, ſi comme à luy appartiendra, ſalut. Nos chers & bien aimes Iehan Aubry & Claude de Marne, Marchans libraires demeurans à Franckfordt ſur Meyne, nous ont fait entendre que depuis peu de temps ença, ils auroyent recouuert auec beaucoup de fraiz & labeurs, vng liure Intitulé, Chronologicarũ Demonſtrationũ libri tres, Ioãnis Tẽporarii. *lequel ils deſireroyent faire imprimer, & mettre en lumiere. Mais ils doubtent qu'autres qu'eux, ou ceux auſquels ils en auroyent donne charge, ſe voluſſent ingerer de l'imprimer, fruſtrans par ce moyen leurs labeurs, & leur oſtans le fruict des grands fraiz qu'ils leur conuiendroit faire pour ceſte occaſion, à cauſe de la grande quantite de nombres, particions & diuiſiõs de temps, & certaines figures qui y ſont neceſſaires. S'il ne leur eſtoit ſur ce pourueu de nos lettres conuenables, humblement les nous requerans. Enquoy deſirans pour leſdictes conſiderations les gratiffier, leurs auons permis & ottroyé, permettons & ottroyons par ces preſentes d'imprimer ou faire imprimer, vendre & diſtribuer par tout noſtre Royaume, ledit liure, Intitulé* Chronologicarũ Demonſtrationũ libri tres, Ioãnis Temporarii, *ſans qu'autres qu'eux, ou ceux ayans droict & pouuoir d'eux, le puiſſent imprimer, ou faire imprimer vendre & diſtribuer iuſques au terme de dix ans: A compter du iour & datte de l'impreſſion d'icelluy, & ce ſur peine de confiſcation deſdits liures, & d'amende arbitraire. Si vous mandons, & à Chaſcun de vous commettons endroit ſoy, ſi comme à luy appartiendra, que de noſtre priuilege, & du contenu en iceluy vous faictes & ſuffres iceulx Supplians & les ayans charge, iouyr & vſer plainement & paiſiblement, & à ce faire ſouffrir & obeir, contraignes tous ceux qui pour ce ſeront à contraindre, par toutes voyes & manieres deues raiſonnables & accouſtumees. Pourueu qu'audict liure il ne ſe trouue rien contraire ny deſrogeant aux ſaincts decrets & conſtitutions canoniques, ny aux loix & conſtitutions de ce Royaume: car tel eſt noſtre plaiſir. Donne au Camp deuant la fere, le 4, Iour d'Auril l'an de grace mil cinqcens quatreuints ſeize: & de noſtre Regne le ſeptieſme. Ainſy Signe Henry, & plus bas par le Roy de Neufuille, & Seelles de Cire Iaulne à ſimple queue.*

Collationné à l'Original par moy Conſeillier du Roy, & Secretaire de ſes finances, maiſon, & Couronne de France.

Habert.

CHRONOLOGICARVM DEMONSTRATIONVM
Liber primus.

ANTE MVNDI CONSTITVtionem quidquid fuit, certum eſt in luce fuiſſe.

ANNI MVNDI		ANNI CHRISTI
10	INITIVM TEMPORIS. ADAM formatus a Deo de puluere terræ vixit annos 930	4020
20	Mundi vſus ſine homine nullus eſſe potuit. Et hominum genere ſuo tempore ſublato Mundus in nihilum redigetur.	4010
30		4000
40		3990
50		3980

1. GENESIS.

PRINCIPIO creauit Deus cœlũ & terram. Iuſſitq; vt exiſteret Lux: Quã ſecreuit a tenebris. Tum cœlo diſtinxit aquas ſuperiores ab inferioribus, & ab his terram: Quã parere voluit ſtirpes, herbas, & arbores in quibus ſuum ineſſet ſemen. In cœlo autem poſuit luminaria duo magna, Quæ ſigna & tẽpora, dies & annos efficerent. Voluit præterea vt Aqua ederet animantes natatiles, & volucres quæ ſupra terram per aerem volarent, eaque fœcundauit. Iuſſit deinde vt ederet terra animalium genera, pecora, feras, ſerpentes. Viditque omnia quæ fecerat eſſe valde bona. Poſtremo hominem qui toti terræ dominaretur ad ſuam ſimilitudinem formauit de puluere terræ, eique vitalem ſpiritum inſpirauit, eumque collocauit in horto, vt eum coleret. Tum ad eũ adduxit beſtias, quas e terra formauerat, & ac eas volucres. Quibus cum Adamus nomina impoſuiſſet, eum Deus immiſſo ſomno conſopiuit, & ex eius coſta mulierem conſtruxit, quam Adamo idoneum adiumentum coniugio accommodauit. Vidit enim Deus non eſſe commodum, vt homo ſolus eſſet. Eos itaque fœcundauit, in piſces, volucres, & beſtias, imperio conceſſo. At poſtquam de arboris fructu vetito comederunt, deiecti ſunt ex horto: Euangelio prius accepto, SEMEN MVLIERIS cõtereret caput ſerpẽtis.

2 *Paradiſus. Arbor ſcientia boni & mali.* Hortus ſiue Paradiſus in quo fuit collocatus Adam, quæ ſitũ eſt a multis

tus, vbi terrarum eſſet. Nonnulli vniuerſum terrarum orbẽ, hortum voluptatis faciunt. Sunt qui in India, qui in Meſopotamia, qui extra zonam torridam ponant: alij alibi, nec defuere ſtulti, qui in æthere collocarint. Sanè terrarum orbis homini a Deo donatus fuit, vt illius commodis frueretur, & in eo poſitus Adam. Adamum tamen certo aliquo terrarum loco circunſcriptum fuiſſe oportet. non enim totũ orbem impleuit. Nullam autem terrarum partẽ cum hac voluptate nouit, quam illam in qua creatus & poſitus fuit. Ideo pars illa ſola, delitiarum Paradiſus meruit nuncupari. Vnde expulſus quidem fuit non ſoli verſione, ſed terræ naturæque permutatione. Terra enim ante execrationem paradiſus & hort⁹ voluptatis, pòſt, ſpinas ferens & tribulos, laboribus & ſudoribus multis exercenda fuit, vt victum ſuppeditaret, vt merito regio illa in qua miſerabilis vitæ fuit exordium, & vbi primum peperit mulier cum dolore, Hauila nominata ſit, quæ vox dolentem & parturientem ſonat. Sunt enim initio nomina ex rei natura impoſita. Eiectus itaque Adam, eodem loco manſit, ſed diſpari admodum conditione. Cherubim verò ab orientali parte horti collocatus, iuſtitiæ diuinæ adminiſter eſt, eaque de cauſa gladium habet iuſtitiæ ſignum, qui flammare dicitur, propter iram diuinam flammæ comparatam, quæ primorum parentum facinus pro eo atque clementia patiebatur, punitum eſt. Angelis neque gladius, neque flamma, citra figuram tribuenda ſunt, id eoque per allegoriam hic veritas aperienda eſt. Paradiſus igitur eo loci referendus eſt quo

ANNI MVNDI		ANNI CHRISTI
60		3970
70		3960
80		3950
90		3940
100		3930

Anni Mundi		Anni Christi	
110		3920	primùm Adamus poſitus fuit. Nulla porrò terræ pars, nullaq; regio, magis congruere videtur quam India. Fuit enim conſitus hortus ad Orientem in Eden, hoc eſt in voluptate ſiue loco amœnitatis & diliciarũ. Phiſon fluuius qui a multiplicando & diffun-
120		3910	dendo nomen habet hortum irrigabat. Eſſe autem Phiſon Gangem Indiæ, omnes cõſentiunt. India vero orientalis regio omniũ beatiſſima eſt. Quam qui deſcribunt omnibus præferũt tum ſalubritate tum vbertate maxima non plãtarũ modo ſed animalium
130	* Seth filius Adam natus an-	3900	quoq; omnis generis, auri præterea & lapidũ pretioſorum, vt & de Heuila ſacra hiſtoria teſtatur. Fauonij flatu, Plinio & Solino teſtib⁹, ſaluberrima eſt. binas meſſes, binas æſtates in anno habet, mediis inter illas Eteſiis, hiemis loco ſpirantibus: mare naui-
140	no patris 130 vixit annos 912. Abelem occiſum fuiſſe a Caino anno mũdi 130 do-	3890	gationibus tutum, gentes & vrbes innumerabiles, Aromatum genus omne, arbores incredibili altitudine: illic ſaccarea creſcit arundo, dulcia cui nequeũt ſucco contendere mella: illic delicatiſſimæ veſtes in arboribus creſcunt, lana Xylina, bombycina tela.
150	cet Rabbinorum traditiones: Cainum vero maiorẽ natu fuiſſe annis 15. Sed Rabbinorum cõmentis tãtum tribuendum eſt, propter manifeſta eorum deliria, quantum e ſcriptis diuinis attulerint. Illud conſtat ex hiſtoria ſacra, Cainum pietatem exoſum in	3880	Quod ſi fluminũ concurſus & irrigatio requiratur, Aceſines in alueo 20 cubitis altus, ad alios 2 extrà attollitur, & omnem camporum circa latitudinem longe lateque inundat, & oppida inſulas efficit, vt Nilus in Ægypto. In Alexandri trãſitu Cophes primus occurrit: hunc ſecutus

tus eſt Indus, poſt Hydaſpes, Inde Aceſines, & Hyarotis, poſtremo Hypanis. Confluunt autem omnes in vnum Indum. In quem antequam deſcendãt Hyarotis & Aceſines, in vnum coeunt. Inter Hydaſpen & Aceſinem interiacet Pori regnum, trecẽtarum ciuitatum, imprimis opulentum. Certe omnium conſenſu regio ad Aceſinen fœcunditate eximia eſt inſignis. Sed inter cętera vnum habet cuius ſolius argumento, tutò poſſemus affirmare, in India primùm poſitum fuiſſe Adamum. Arborem ſcientiæ boni & mali in medio horto fuiſſe teſtatur Scriptura. cuius guſtu abſtinere iuſſi ſunt primi parentes. At mulier cum videret arborem, & ad veſcendum accommodam eſſe, & oculis gratam, & ad diſcendum optabilẽ, ſumſit de fructu eius, comeditque, & viro ſuo dedit, qui & ipſe comedit. Tum animaduerterunt ſe nudos eſſe, conſertiſque ficulneæ foliis fecerunt ſibi ſubligacula. Deinde audita Dei voce, ex eius conſpectu ambo in media arbore horti ſeſe abdiderũt. Hæc arbos non alia cenſeri poteſt, quam ficus indica, viſu pulcherrima, fructu magnitudine ciceris, ficui ſimili, eximiæ ſuauitatis quę naſcitur ad amnẽ Aceſinem, in media India, ſiue in medio Paradiſi. De qua Theophraſt. libr. 4. de plant. & Strabo. lib. Geograp. 15. Plinius vero lib. 12. cap. 5. ſic eam deſcribit.

Anni Mundi		Anni Chriſti
160	Abele veram religionem ſanguine & perfidia oppreſſiſſe. Non adeo tamen ira Dei exarſit in Cainum & eius nepotes alioſq; impios, vt omni fauoris luce deſtituti fuerint. Inter eos enim eximia diuinæ beneficentiæ dona ſemper enituerunt, veluti mechanicarum artium inuenta diſciplinarumque liberalium, atq; permulta quæ a profanis hominibus ad nos deriuata ſunt.	3870
170		3860
180		3850
190		3840
200		3830

Anni Mundi		Anni Christi
		3820
210		
		3810
220		
		3800
230		
		3790
240	* Enos filius Seth natus anno patris 105 vixit annis 905. Tũ cœptũ eſt vocari nomine Domini. אז הוחל לקרא בשם יהוה	
	Voces Hebręas ſic accipiendas eſſe vt ipſæ ſonant, hiſtoria demonſtrat. Cœperunt e-	3780
250		

Ficus ibi exilia poma habet, ipſa ſe ſemper ſerẽs vaſtis diffunditur ramis, quorum imi adeo curuantur in terram, vt annuo ſpatio infigantur, nouamque propaginem ſibi faciant, circa parentem, in orbem quodam opere topiario. Intra ſæpem eam æſtiuãt paſtores, opacam pariter & munitam vallo arboris, decora ſpecie ſubter intuenti, proculve fornicato ambitu. Superiores eius rami in excelſum emicant, ſpatioſa multitudine, vaſto matris corpore, vt 60 paſſus plæraque orbe colligant, vmbra vero bina ſtadia operiant: foliorum latitudine peltę effigiem Amazonicæ habet: ea cauſa fructum integens creſcere prohibet, raruſque nec fabæ magnitudinem excedẽs, ſed per folia ſolibus coctus prædulci ſapore dignus miraculo arboris. Gignitur circa Aceſinem maximè amnem. Idem Plinius alibi proditum docet, ſub vna ficu turmas equitum condi. Strabo ſcribit ramos auctos, & iam ad 12 cubitos progreſſos, reflecti in terram, indeq; radices agere, ac rurſus excreſcentes truncum facere, e quo iterum incremẽto ſimili deorſum reflexo, aliam propaginem in terram demittere: & ita aliam & aliã eodem deinceps modo, ita vt ab vna arbore ingens vmbraculum fiat, tabernaculo multis columnarum ordinibus diſtincto ſimile. Nulla arbor alia eſſe poteſt quæ cum hiſtoria Moſis magis quadret. In medio eſt Paradiſi, eoque loco vbi ſerpentum magna vis ex humore & calore producitur. fructum fert dulciſſimum, nec vlla alia duos homines

	Anni Mundi		Anni Christi
mines in medio ſui abſcõdere poteſt. Tum enim in primo vigore fuerunt arbores, integræ, non exeſæ aut eroſæ. Ac diſertè Moſes ait, ambo in medio arboris ſe abſcõdiſſe, ne quiſquã putaret poſt arborem ſtetiſſe. Hæc igitur ipſa eſt arbor cuius fructum primi	260	nim tunc temporis denominari pij a nomine Dei, vt hac veluti nominis teſſera diſcernerentur ab impiis. Facta eſt igitur hominũ bipartita diuiſio, aliis in cultu Dei manentibus, aliis ab eo deſciſcentibus, Atque hi filij hominum, Illi filij Dei vocati ſunt. Id quod poſtea Moſes confirmat. Geneſ. c. 6. ver. 2.	3770
parentes deguſtarũt, e cuius foliis peltatis ſubligacula conſuerunt ad corpus velandum, ſub cuius fornice media, ſeſe occultarunt. Nam in ipſo eſu apertis eorum oculis, nudos ſe conſpexerũt: ideoque ſtatim folia ficus conſuerunt ad corpus velandum, nẽpe	270		3760
eiuſdẽ arboris ex qua fructum decerpſerant. Non enim nudos ad aliam arborem contra pudorem & ſine vlla ratione confugiſſe credendum eſt. Itaque ficus Indica fuit ex cuius fructu comederũt, ex cuiꝰ foliis corpus texerunt, ſub qua delituerũt in eiuſdem	280		3750
intercolumniis. Non potuit eſſe noſtra ficus, cuius in medio nemo ſe abſcondere poteſt, nec foliis eius aſperrimis & affrictu ſanguinem elicientibus, quiſquã vellet corporis tenerrimi partes cooperire: modo aliarum arborum vlla daretur. Ex quibus cõſen-	290		3740
taneum eſſe conſequimur Adamum principio in India collocatum fuiſſe: & in India cõſitum Paradiſum, inter Gangem, & Aceſinem: vbi primum hominũ genus multiplicatũ eſt, atq; inde ad cæteras regiones progreſſum. Luſitani qui noſtro ſæculo nauigationes Indicas exercent, aſſe-	300		3730
runt in inſula Cori (Zei-			

Anni Mundi		Anni Christi
		3720
310		3710
320		3700
330	* Kenan anno patris Seth nonageſimo natus vixit annos 910	3690
340		3680
350		

landa vocatur ab incolis, variis frugibus, aromatis, cinnamomo, gemmis, & elephantis abundans) montem præcelſum aſſurgere, in cuius faſtigio ſacellum viſitur, in quo duo protoplaſtorum ſepulcra mira religione coluntur.

3 Res ante diluuium geſta.

In deſcribendo patrum catalogo non inſtituit Moſes genealogias omnes cõtexere, aut præclara heroũ geſta vel tyrannorum impia facinora ante diluuium recenſere. Sic enim breuiter orationem claudit. Et fuerunt Adam, poſtquam genuit Seth octingenti anni, & genuit filios & filias. Similiter in reliquis. Selegiſſe videtur patres illos a quibus ſemen promiſſum proditurum eſſet. Interim doceri in magna hominum turba ſemper exiguũ Dei cultorum numerum fuiſſe, cœleſti prçſidio mirabiliter cõſeruatum. Bella extitiſſe teſtantur Caini facinora, impietas, atrocitas, parricidium, vrbes ad vim inferendam & propulſandam conditæ. Extat inſuper Sibyllæ teſtimonium bellorum per varias ætates ante inundationẽ geſtorũ.

Ἦσαν δ' ἀν' ἀνέρες κεκορυθμένοι αἵματι φωτῶν.
Καὶ πολέμους ἐποίουν. Item;
Καὶ τοὺς δ' ὑσμίνη ἀνδροκτασίη τε μάχη τε
Συνεχέως ὤλεσσεν ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας.

Quæ ſic latinè verſa ſunt:

Peruerſi ſanguine pleni
Humano, neque non crudelia bella gerebant. Et:
Cædib. aſſiduis acie pugnaq. peribant
In domitis animis.

Tempus

Tempus autem ab initio mundi ad cataclyſmum in quinque γενεαὶ ſiue ætates Sibylla diſtribuit. In prima ætate canit ædificandi artem inuentam fuiſſe. In ſecunda, mechanicam, agriculturam, nauigationẽ, aſtronomiã, medicinam, auguria. In tertia & quarta, bella tantum illata, & cruentas hominũ ſtrages memorat. Quintã vero prioribus longe deteriorem, & intolerabiliorem. Γύγαντας σκολιοὺς μιαρῶς δύσφημα χέοντας. Creſcente itaque multitudine & malitia Cainitarũ, conſentaneũ eſt Adamum paulatim cõſortium vitioſæ ſobolis declinaſſe, & Cainitis orientali plaga relicta, in quam poſt Abelis parricidium Cain ſeceſſerat, ſedes promouiſſe cum filio Setho, ad occidentem & ſeptentrionem, a Gang ſcilicet verſus Indum. Effecitque hæc diuiſio, vt Setho nati, filij Dei: Caini vero nepotes, filij hominum vocarentur. Quod Enoſi temporibus contigiſſe ex eo colligitur, quòd eius ætate homines pij, filij Dei: alij vocati ſunt filii hominum. At Cainitarum imperio longe lateque prolato, coacti ſunt filii Dei tyrannorum iugo colla ſubmittere. Vnde ſenſim cõmercio cum Cainitis habito, familiaritates interceſſerunt, ſocietates initæ, neceſſitudines coniunctæ, connubia etiam ſecuta, & affinitates. Atque eo modo Cainitarum conſuetudine deprauati, in hoſtium caſtra tranſierunt, nomine tamen a parentibus ſeruato, qui in vero Dei cultu permanſerant. Inde nati

Anni Mundi		Anni Christi
		3670
360		
		3660
370		
		3650
380		
		3640
390		
		3630
	* Malaleel natus anno patris Kenan 70 vixit annos 895.	
400		

Anni Mundi		Anni Christi	
410		3620	tunt Gigantes, Nephelim Hebræis nominati. Quorum fama cebris fuit inter homines ab omni ſeculo. *4. Gigantes.* Gigantes ex eo dici puāt, quòd terra geniti ſint, γηγενεῖς dicti poetis. Verum Scythica lingua ex qua
420		3610	multę voces ad vicinas gētes dimanarunt, verbi norationem exprimit. Vuytgehant, extra compoſitionem is diceretur qui manus habet longe lateque extenſas. Wyt enim vocabli longa ſignificat longum & latum. Gehant is dicitur qui manus habet promtas.
430		3600	Inde compoſitum Vuigāt. Quæ vox vel paſſa eſt, q, plæręque aliæ, quæ duplex VV initio habēt: Vuilielm, Guilelmus, Vuilbert, Gilbertus. Sic Vuigant effecit Gigant, & Græca terminatione Gigas. Fatentur Græci & literas, & voces antiquiſſimas, a Barbaris habuiſſe. Theologiam ab
440		3590	Orpheo Thrace mutuati ſunt. Thracum vetuſta lingua eadem fuit quæ Dacorum & Getarũ, cui conformis eſt Cimbrica & Germanica, Galli vocem gehant retinuerunt, ſed ea vulgo vtuntur improprie pro homine monſtroſæ
450		3580	proceritatis. Gigantes igitur non alii ſunt quam qui omnia manibus violentis lateque extenſis agere cōtendunt: & omni ratione iuſtitiaq; poſthabita, ſpreto numine, cœlo ipſi manum iniiciāt. Vnde etiam prouerbium Ἐν χειρῶν νόμῳ. Quicunque igitur manuũ lege, populorum guberna-

natio-

nationem inuadunt, non ex ratione & æquabili iure, ii Gigantes dicti ſunt, è terra geniti, quia terris toti inhiant, nec quidquã habent cœleſte. Ex eadem origine fluxit tyrannus. Turhant ſignificat per manum. quia διὰ χειρισμῶν omnia metitur. Sanè Gigãtes extitiſſe ante diluuium teſtatur diuinus Moſes: ſed non ea magnitudine qua vulgo putatur. Neq; enim gigãtis appellatio, vllam corporis magnitudinem ſignificat: nec Hebræorum nomen Nephelim, quo vtitur Moſes, deductum à Naphal, quod cadere eſt. A cœlo enim ad terram eciderũt, nempe à mente & ſpiritu ad terram & ſanguinem prolapſi. Nuſquã proditum eſt maiore ſtatura fuiſſe homines ante diluuium, quam nunc ſint. Memorantur in ſacris, à diſceſſu ex Ægypto aliquot monſtroſa proceritate, ſed perpauci, cuiuſmodi magnitudine viſuntur omnibus ætatibus. Noſtro ſæculo reperta eſt inſula Gigantum ab iis qui occidua maria ſulcarunt. Og rex Baſan quantus fuerit Scriptura non declarat. Lectus eius nouem cubitos fuit longus, latus quatuor. Potuit lectus aliquot cubitis longior eſſe quam ipſe tyrannus. Latitudo autem tantum non communis fuit hominum mediocrium quanta eſt lectorum noſtrorum qui ad 4 ferè cubitos lati ſunt. Declaratur vero lecti menſura, cubito viri: ne quis putet gigantis cubitum, intelligendum eſſe. Fuit igitur Oehus non maior 7 cubitis. Goliath dicitur fuiſſe 6 cubitorum, & vnius palmi, qui tamen inter maximos numeratur. Hæc magnitudo ſi multorum communis fuiſſet neque terrori neque miraculo fuiſſet Iſraelitis. Eadem igitur

Anni mundi		Anni Christi
460	*Iared anno patris Malaleel 65 natus vixit annos	3570
470	962.	3560
480		3550
490		3540
500		3530

ANNI MVNDI	ANNI CHRISTI	
	3520	fuit hominum & primi ſeculi, &. inſecutorum magnitudo: paucique fuerunt primis illis ætatibus ſtatutę illius inſolitæ. Quæ tamen 10 pedum altitudinem vix vnquam ſuperauit. Fuerint illi quidem qui diluuiũ anteceſſerũt, vita diuturniore donati, nihil tamen diu-
510		
	3510	turnitas adiicere potuit corporis magnitudini. Illis enim ſingulari Dei prouidentia vitæ longitudo cõceſſa eſt, quo & genus humanũ multiplicaretur, & artes abſoluerẽtur: ad quarum perfectam cognitionem, præſertim medicinæ aſtronomiæ, & mathema-
520		
	3500	ticarum, multa ſecula requiruntur. Vitam quidem ante diluuium produxerũt ad annos 900, 800, 700: at qui poſt diluuium nati ſũt, eorũ nullus ad annum 500 perueniſſe memoratur, & ſenſim deuentũ eſt ad 400, 300, 200. Thare annos exegit 205. Abraham eius
530		
	3490	filius nõ exceſſit annũ 175. Ab egreſſione ex Ægypto pauci annum centeſimum tranſegerunt. Moſes ipſe pſal. 90 ętatis noſtræ ſpatiũ terminat annis 70, aut validioribus 80. Certè à Dauidis ſeculo nihil in hominum ætate immutatum eſſe reperias. Et quampluri-
540		
	3480	mi in dies occurrũt maiores octogenariis, nonnulli etiam centenarium tranſgrediũtur. Duos ipſi nouimus qui agreſti manuũ labore vitam traduxerunt, alterum ad annos 112, alterum ad 116: vitæ cõmodis nihilominus fruentes, mẽte ſana in corpore ſano. Iã tot ſeculis viuitur ſine vlla
550		

ſtaturæ

ſtaturæ immutatione. Igitur eodem modo & ſeculis priſcis tranſacta eſt vita, cuius longitudo nihil corporis magnitudini adiecit. Cornix hominem facile vincit vitæ diuturnitate, nec tamẽ ideo maius corpus ſortita eſt. Proinde ſtatuendum eſt Gigãtes in ſacris non pro inſuetæ proceritatis hominibus, ſed pro tyrannis accipiendos eſſe ex ipſius vocis etymo.

5 Sibyllæ & Sibyllina oracula.

Effata Sibyllina quorum teſtimonio vtimur, de mundi creatione, de Adamo, de Noa, de cataclyſmo, de Deo Patre, Filio, Sp. ſancto, de Chriſto, de virgine matre, de Antichriſto, de Dei iudicio & aliis quę diuinis oraculis prodita ſunt, adeo manifeſtè canunt, vt ſuſpicio eſſe poſſit Sibyllarum carmina à Chriſtiano quopiam poetices non ignaró, condita fuiſſe poſt rerum euentum. Qui enim fieri poteſt vt Sibyllæ gentibus iudicium & ſalutem nunciẽt, multo dilucidius quàm prophetæ Iſraelitis. Num gentes dicemus Deo chariores fuiſſe populo ſuo? Deinde qualis Dei inſtinctus eſſe potuit in Sibylla, Apolline & cacodęmone afflata, & quis mentis vel à Dæmone vel à Deo inflammatæ furorem probet, cum in poemate tũ in Acroſtichide, quæ magis artis & induſtriæ ſunt, quam incitationis vt eſt apud Ciceronem lib. 2. de Diuinat. Et hæc quidem ita ſe habere videntur Verum multa in contrarium vrgent. Primum quis genti ſuo adeo iniquus fuerit, vt poematis laudẽ & laborem, vnde nominis famã cõſequi poſſit, alteri potius quam ſibi

Anni Mundi		Anni Chris.
560		3470
570		3460
580		3450
590		3440
600		3430

Anni Mundi		Anni Christi
610		3420
620		3410
630	* Henoch natus anno patris Iared 162 vixit an. 365.	3400
640		3390
650		3380

tribuat? Deinde veteris eccleſiæ patres, ea pro Sibyllinis agnoſcunt. Iuſtinus martyr, Clemens, Theophilus Antiochenſis, Lactãtius qui antequam Chriſtum agnouiſſet, ſacerdos fuit capitolinus, eique fas fuit legere Sibyllina, quæ in capitolio aſſeruabantur. Euſebius etiam & Auguſtinus, Sibyllina citant & approbãt. Sed hi (obiiciet aliquis) Chriſto poſteriores fuerunt, & falli potuerunt. Verumenimvero Virgilii, qui Chriſti natales antecedit, quarta Ecloga tota Sibyllina eſt. Cicero Virgilio ſuperior, acroſtichidis meminit, quæ primis verſuum literis contexitur. Quis quæſo Acroſtichidis artifici patefecit Ieſum Chriſtum Dei filium Seruatorem Crucifixum Regem (quę vox Ciceronem & Romanos perculit) in iudiciũ venturũ multis annis antequã Chriſtus naſceretur. Voluit Deus omnẽ excuſationis veniam gentibus præcidere. Neque enim ſolum quod Dei cognoſci poteſt, id eis aperuit, dũ quæ eius inaſpectabilia ſunt, cuiuſmodi eſt eius ſempiterna potentia atque diuinitas, ea ex mundi creatione patefecit, vt ad Rom. ſcripſit Paulus, verumetiam per Sibyllas. Cur magis demiramur in Sibyllis vaticiniũ de Deo, & Chriſto, quas tamẽ ethnicas & reprobas fuiſſe non ſatis compertũ eſt, quàm prophetiam in Balaamo: Euangelium in Iuda proditore: teſtimoniũ de Chriſto Dei filio, in Ioſepho hiſtorico, teſtimoniũ de trinitate in cacodæmone Serapi: Πάιτα θεὸς: μετέπειτα λόγος, ϗ πνεῦ

μα

μεγιστῶν αὐτοῖς: πάντα δ᾽ σύμφυτα, πάντα καὶ εἰς ἓν ἰόντα τέτυκται: οὗ κράτος αἰώνων. Nullam Deus gentem ſuo verbo deſtituit. Primùm enim per ſe allocutus eſt non ſolum electos, Adamum, Noam, Abrahamũ: ſed etiã prauos, Cainum, Pharaonem, Abimelechum. Deinde per prophetas ſanctos, Moſem, Eliam, Heliſæum: peruerſos, Balaamum, Caipham, & fortaſſe per Sibyllas: quæ certè nihil effuderũt quod pietati aduerſetur. Poſtremo euangelium patefactum eſt per filiũ Dei Chriſtum, & prædicatum per Apoſtolos in quibus fuit proditor Iudas. Et quã multi hodie euangelium indignè profitẽtur, & prędicant. Multa quidem ex prophetis videntur Sibyllæ tranſtuliſſe, ſed eo magis amplexãdæ ſunt, quòd cum prophetis conſentiãt. Nam & ipſi prophetæ, non minoris ſiunt, quod multa ex Moſe mutuati ſint, & eadem ſæpe quæ Moſes enũciarint. Sunto quidem clariora prophetis, oracula Sibyllina. Sane gentibus quæ de Chriſto prædicta ſunt, apertiora eſſe oportuit, quod Moſe & doctrina prophetica deſtituerẽtur. Quę tamen nobis poſt res geſtas clariſſima nunc ſunt, ea cum futura prædicebantur, erant obſcuriſſima. Quis vnquam intelexit virginem fore matrẽ: Deum naſciturum ex homine morti obnoxiũ? Nihil igitur cauſæ eſt cur Sibyllina reſpuamus, aut

Anni Mundi		Anni Christi
660		3370
670		3360
680		3350
690	* Methuſalem natus anno 65 patris Henoch vixit annos 969	3340
700		3330

Anni Mundi		Anni Christi	
710		3320	pro nihilo habeamus: quæ tum de Chriſto, tum de cęteris ferè rebus, ea prædixerunt quæ euētu comprobata ſunt, atque etiam Deum colere docuerunt, & a falſorum Deorū cultu abhorrere. Sibylla ex verbi notatione, vatem ſignificat: σιὸς, deus, βουλὴ cō-
720		3310	ſilium. Decem numerantur Sibyllæ. Chaldæa ſiue Perſica, quæ proprio nomine Sambetha dicta eſt: Libyſſa, Delphica, Italica, mater Euandri, Erythræa, Samia quæ Phyto vocata eſt, Cumæa quę Erophila, & Paraxādra Virgilio Deiphobe, Glauci filia, Quæ
730		3300	Tarquinio Priſco oraculorum libros vendidit 300 Philippeis. Helleſpōtina, Phrygia, Tiburtina. Pauciores tamen fuiſſe videntur quam vulgo creditum ſit. Nam quę Erythręa vocatur, aſſerit ſe nurum eſſe Noæ, eumque eo euaſiſſe ex diluuio, & Babylone
740		3290	profectam vaticinari per Gręciam, falſoque ex Erythra natā dici. Docet præterea ſe iam ardoribus & æuo cōfectam eſſe, a tempore conſumtum iri, neq; ſemper victuram. Itaque eius vitæ lōgitudo in cauſa fuit, vt quæ vna eademque eſſet, plures eſſe puta-
750		3280	rentur: quod ea diuerſis locis apparens, pluriū ſpeciem præberet. Non ſunt quæ Sibyllina habemus illa a Tarquinio emta: fuerant enim latinè ſcripta & incendio conſumta Syllæ tēporibus, anno V C. 670. Poſt incendium Sillanus, Gabinius, & alii ex S C. Erythras profecti, mille verſus

	ANNI MVNDI		ANNI CHRIS.
ſus Sibyllæ Erythrææ ſumma diligentia conquiſitos, in ſacrario collocarunt. Quæ ſimiliter incenſo capitolio perierunt, belli ſocialis tempore. Tum Auguſtus ſacerdotibus negotium dedit, vt per omnem Samum, Ilium, Erythras, Africam, Siciliam, Italiam, conquirerent omnia Sibyllæ carmina: veraque diſcernerent, & interpretarentur. Ex poſtremis potuit Lactantius excipere quæ ſcriptis ſuis protulit. Etſi enim poſt Auguſtum non	760		3270
ſemel conflagrarit Capitolium, Sibyllina tamen ſeruata fuiſſe ad Galieni Imp. tempora, quibus in luce fuit Lactantius, Ammanus teſtatur. **ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ ΠΕΡΙ ΧΡΙΣΤΟΥ.** Ιδρώσει δὲ χθὼν κρίσεως σημεῖον ὅτ' ἔσται. Ηξει δ' οὐρανόθεν βασιλεὺς αἰῶσιν ὁ μέλλων Σάρκα παρὼν πᾶσαν κρῖναι, καὶ κόσμον ἅπαντα.	770		3260
Οψονται δὲ θεὸν μέροπες πιστοὶ καὶ ἄπιστοι, Υψιστον μετὰ τῶν ἁγίων ἐπὶ τέρμα χρόνοιο Σαρκοφόρων ψυχὰς δ' ἀνθρώπων βήματι κρίνων Χέρσος ὅτ' αἴ ποτε κόσμος ὅλος καὶ ἄκανθα γένηται. Ρίψησιν δ' εἴδωλα βρότοι καὶ πλοῦτον ἅπαντα.	780		3250
Εκκαύσει δὲ τὸ πῦρ γῆν οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν Ιχνεύον, φλέξει δὲ πύλας εἱρκτῆς ἀΐδαο. Σὰρξ τότε πᾶσα βροτῶν ἐπ' ἐλεύθερον φάος ἥξει. Τῶν ἁγίων, ἀνόμους δὲ τὸ πῦρ αἰῶσιν ἐλέγξει. Οππόσα τὶς πρήξας ἔλαθεν τότε πάντα λαλήσει. Στήθεα γὰρ ζοφόεντα θεὸς φωστῆρσιν ἀνοίξει.	790		3240
Θρῆνος δ' ἐκ πάντων ἥξει καὶ βρυγμὸς ὀδόντων. Εκλείψει δὲ φάος σέλας ἠελίοιο καὶ ἄστρων, Ουρανὸν εἱλίξει, μήνης δέ τε φέγγος ὀλεῖται. Υψώσει δὲ φάραγγας, ὀλεῖ δ' ὑψώματα βουνῶν. Υψος δ' οὐκέτι λυγρὸν ἐν ἀνθρώποισι φανεῖται Ισά τ' ὄρη πεδίοις ἔσται καὶ πᾶσα θάλασσα Ουκέτι πλοῦν ἕξει, γῆ γὰρ φρυχθεῖσα κεραυνῷ Σὺν πηγαῖς ποταμοί τε καχλάζοντες λείψουσι	800		3230

ANNI MVNDI		ANNI CHRISTI	
		3220	Σάλπιγξ οὐρανόθεν φωνὴν πολύθρηνον ἀφήσει
			Ὠρύουσα μύσος μελέων καὶ πήματα κόσμου.
			Ταρτάρεον δὲ χάος τότε δείξει γαῖα χανοῦσα.
			Ἥξουσιν δ᾽ ἐπὶ βῆμα θεοῦ βασιλῆες ἅπαντες.
			Ῥεύσει δ᾽ οὐρανόθεν ποταμὸς πῦρ ἠδὲ τὲ θεῖον
			Σῆμα δὲ πᾶσι βροτοῖσι τότε, σφραγὶς ἐπίσημος
			Τὸ ξύλον ἐν πιστοῖς, τὸ κέρας τὸ ποθούμενον ἔσται,
810			Ἀνδρῶν εὐσεβέων ζωὴ, πρόσκομμα δὲ κόσμου
		3210	Ὕδασι φωτίζων κλητοὺς ἐν δώδεκα πηγαῖς
			Ῥάβδος ποιμαίνουσα σιδηρέα τε κρατήσει
			Οὗτος ὁ νῦν προγραφεὶς ἐν ἀκροστίχοισιν θεὸς ἡ-μῶν
			Σωτὴρ ἀθάνατος βασιλεὺς ὁ παθὼν ἕνεχ᾽ ἡμῶν
			ACROSTICHIS DE CHRISTO LATINE REDDITA.
820			
		3200	I *udicij ſignum tellus ſudoribus edet.*
			E *xque polo veniet rex tempus in omne futurus:*
			S *cilicet vt carnem omnē, vt totum iudicet orbē.*
			V *nde Deum fidi diffidenteſque videbunt,*
			S *ummum cum ſanctis in ſecli fine ſedentem,*
			C *orporeorum animas hominum quo iudicet olim.*
			H *orrebit totus cum denſis vepribus orbis.*
			R *eucient & opes homines, ſimulachraque cūcta,*
			E *xuretque ignis terras, cælumque, ſalumque.*
830			I *ncendetque fores anguſti carceris orci.*
			S *anctorumque omnis caro libera reddita lucem*
		3190	T *unc repetet. ſemper cruciabit flamma ſceleſtos.*
			V *tque quis occultè peccauerit omnia dicet,*
			S *ub lucemque Deus reſerabit pectora clauſa.*
			D *entes ſtridebunt, crebreſcent undique luctus,*
			E *t lux deficiet, ſolemque nitentiaque aſtra.*
			I *nuoluet cælos, & Luna ſplendor obibit,*
			F *oſſas attollet, iuga deprimet, ardua, montes,*
			I *mpedietque nihil mortales amplius altum.*
			L *onga carina fretum non ſcindet, montibus arua*
840			I *pſa æquabuntur. nam fulmine torrida tellus,*
		3180	V *náq; & ſicci fontes, & flumina hiabunt,*
			S *idereiſq; ſono triſti tuba clanget ab oris.*
			S *ultorum facinus mærens, mundique dolores,*
			E *t chaos oſtendet, & tartara, terra dehiſcens,*
			R *egeſque ad ſolium ſiſtentur numinis omnes.*
			V *ndique de cælo fluet ignea, ſulphure mixto.*
			A *tq; omnes homines ſignum præſigne notabit*
			T *empore eo lignum cornu peramabile fidis*
			O *ppoſitus mundo caſus ſed vita piorum*
850			R *eſpergendo lauans duodeno fonte vocatos*

Cempe-

C *ompeſcetq; pedo ferrata cuſpide gentes.*
R *ex tibi nunc noſtris deſcriptus in ordine ſummo*
V *erſibus hic noſter Deus eſt, noſtraque ſalutis*
C *onditor æternus, perpeſſus nomine noſtro,*
S *anguine per crucem profuſo crimina tollens.*

Cæterum de Sibyllinis quæ circunferuntur vt quę noſtra ſit ſententia tandem aperiamus, carmina videntur ab homine pio concinnata fuiſſe, quibus inſeruerit quæcunque Sibyllina ex autorum variorum lectione cõquirere potuit. Putatum autem opuſculum Sibyllinum fuiſſe, quia in eo verſus legeren tur quos veteres ſcriptores Sibyllinos eſſe nõ dubitarunt. Autorem porro Chriſtianum fuiſſe multa arguunt, potiſſimùm vero verſus totius operis extremi.

Τοὔνεκ' ἄρ ἡμεῖς ἢ ὁσίης χειςοῖο γενέθλης
Οὐρανίης πεφυότες ἐπικλήμεθα σιω ἔμοιγε,
Μνηςῆρ δ' εὐφροσύνης ἐπὶ θρησκείην χαίροντες.

Nos igitur ſancta Chriſti de ſtirpe creati
Cæleſti nomen retinemus proximitatis
Lætitia memorem ſeruantes relligionem.

Anni mundi		Anni Christi
		3170
860		
		3160
870		
		3150
	* Lamech natus anno patris Methuſalẽ 187 vixit ann. 777.	
880		
		3140
890		
		3130
900		

Anni Mvndi		Anni Christi	
		3120	
910			
		3110	
920			
		3100	
930	+ Adam exceſſit e viuis		
		3090	
940			
		3080	
950			

Ambu-

Anni Mundi		Anni Christi
960		3070
970		3060
980		3050
990	* Enoch in cœlum translatus ☿	3040
1000		3030

☿ Ambulauit Enochus coram Deo, peruerſos ſęculi ſui mores aſpernatus. Fide autem a Deo tranſlatus eſt, ne videret mortem. Hebr. 11. In huius raptu præclarum editū fuit ſpecimen immortalis vitæ, Quo animi ſanctorum certa fiducia erigerentur, & mortis terror, qui eorū auribus [illegible]ſonabat, hoc ſolatio mitigaretur. Fuit autem Enochi trāſitus qua-

BIBLIOTECA ...

Anni Mundi		Anni Christi	
1010		3020	lis aliorum hominum futurus erat, ante peccatum: placida nempe lætaque ex hoc mundo migratio. Ex Enochi ſcriptis Iudas Apoſtolus hoc vaticinium citat. Venturus eſt Dominus cum ſuis ſanctis legionibus, vt in omnes iudiciũ exerceat, omneſq; eorum impios, conuincat omniũ quæ patrauerint impiè factorum, omniumque quæ contra eum atrociter dixerint ſontes impij. Literarum vſum ante diluuiũ viguiſſe Enochi vaticinio comprobatur.
1020		3010	
1030		3000	
1040		2990	
1050	—+ Seth moritur.	2980	

7 Noa. Prometheus. Deucalion. Ogyges. Hercules. Saturnus. Oſyris. Diluuium.

Noa multa & varia nomina apud Græcos & Latinos ſortitus eſt, vnde nõ pauci errores in hiſtoriã manarunt. Gigantes & illuſores impij, cum illum arcam moliri cernerent, omniũq; animãtiũ interitũ prædicere audirẽt, niſi reſipiſcerent, Prometheũ ironicè nominarunt, atq; etiam cauillati ſunt vulturem in viſceribus alere, cor eius depaſcentem: atque hunc illi tortorem eſſe datum a Ioue, propterea quod diceret totũ orbem vndis obruendum. quaſi omnem ignei elementi vim Ioui ſurrepturus eſſet: huiuſque furti non parrati quidem ſed cogitati pœnas pendere Caucaſo vero alligatum dicebant, quòd ad Caucaſi radices arcam machinaretur, operi aſſidue incumbens. Hos ſarcaſmos cũ poſt cataclyſmũ poſteri Noa vulgaſſent, Promethei fabulæ occaſionem dederunt. Quæ a poetis poſtea veræ hiſtoriæ ignaris variè tractata eſt. Prometheum enim Iapeti filium fecerũt, cum hic illius fuerit. Item Prometheum a Deucalione ſepararunt, & hunc illius monitu larnacem compegiſſe dixerunt, aduerſus Iouis conſilium, quo vniuerſos mortales perdere ſtatuiſſet. Atqui vnus idemque eſt Prometheus, & Deucalion, dictus a nimia humoris co-

Anni Mundi		Anni Christi
1060	* Noa naſcitur anno patris Lamech 182. Vixit annis 950 nempe 600 ante diluuium 350 poſt diluuium. Noæ nomen a quiete Lamech afflatu diuino impoſuit, dicens.	2970
1070	Hic nos recreabit a negotiis noſtris, & manuum laboribus quos exhibet terra a Deo maledicta. Præuidit terram quieturam eſſe in diebus Noæ. Ceſſauit enim quandiu Noa fuit in arca. Sed modum & finem non intellexit.	2960
1080		2950
1090		2940
1100		2930

Anni Mundi		Anni Christi
		2920
1110		2910
1120		2900
1130		2890
1140	—+ Enos moritur.	2880
1150		

pia. [illegible]. Eiq; Pyrrham vxorem adiunxerunt quia tum demũ homines generare cœperunt, cum terra ignei elementi virtute deſiccata fuiſſet. Quaſi homines perinde ex humore & calore naſcerentur, atque lapides fiũt ex argilla in fornace decocta: & ideo Laoi nominati. Vnde etiã Prometheus e luto & igne de cœlo furtim ſurrepto, homines finxiſſe dictus eſt. Noa item Ogyges appellat⁹ eſt, ab [illegible] propterea quòd generis humani ianuã aperuerit. Latini Cimbrica voce Saturnum indigitant. Significat enim Saturnus magnum & potẽs ſemen. Sat, ſemen. eſt, vir magnus, & excellens. Quia de eius ſemine poſt mundationem genus humanum proceſſit. Dictus Hercules eadẽ ratione. Nam ea voce Scythæ teſticulum communem ſignificarũt. Her cõmune ſiue publicum & ad omnes ſpectans Herman monitor publicus. Heralt, ſenator publicus. Cul, teſticulus. Græci vocem deformarunt in Ἡρακλῆς. Atq; Hercules quidem Prometheum liberauit. Quandiu Noa cataclyſmum præuidit, Prometheus fuit: quãdiu grauiſſimis curis & doloribus confectus eſt, ob futuram omnium hominum ſubmerſionem, vulturem intus aluit: Simulatque verò hæc diffugerunt, Hercules eſſe cœpit, quia aduerſis viriliter ſuperatis, iam de ſolius ipſius ſemine tota generis humani communitas

	Anni mundi		Anni Christi
munitas pēdebat. Hoc modo Hercules Prometheum liberauit, detracta prouidētiæ cura & translata commiſeratione, ad fortem animum, diuino fœdere confirmatum, de ſemine ipſius genus humanum reparatū iri. Hinc Herculis in India res geſtæ, vt & Bacchi & Li-	1160		2870
beri patris. Quemadmodū vero vnum Noam in plures partiti ſunt, ita ex vno diluuio plura cōmenti ſunt, Veſtum, Ogygium, Deucalionium. Nam dum e veteri memoria, diluuii, & aliarū rerum circa id temporis geſtarum mētionem accepiſſent, alius aliam pro ſua cu-	1170		2860
iuſque gētis antiquitate inundationem finxerūt, quomodo Bacchū, Herculem, genti quiſque ſuæ vindicauit. Ac diluuia quidem Ogygium & Deucalioneum Vetuſto minora faciunt nō nulli. Sed Pindarus, Virgilius, Ouidius, aliique poetæ qui Deucalionei meminerunt,	1180		2850
vniuerſum illud faciunt: & Theophilus Alexandrinus epiſcopus, Noam a quibuſdam vocatum fuiſſe Deucalionem ſcribit. Sed Plutarchus in eo li. quo docet brutis non deeſſe rationem, omnē dubitationem tollit. Columbam enim a Deucalione emiſſam fuiſſe.	1190		2840
ab iis proditum refert, qui fabulas ſcripſerunt, Ex qua didicit terras exſiccatas eſſe. Ægyptii vanarum ſuperſtitionum principes, omnia quæ Noæ ſunt Oſyridi ſuo tribuunt. Eundem etiā Nilum, Ammonem, Dionyſiū, Serapin, Plutonem, Iouem, Panem, Solem nominant, & omnia confundunt	1200		2830

Anni Mundi		Anni Christi
1210		2820
1220		2810
1230		2800
1240	+Kenan moritur.	2790
1250		2780

ignoratione veteris hiſtoriæ.

8 Arca. Liber. Bacchus. Bacchanalia.

Cum filiarum pulchritudine capti eligerent quas ducerẽt vxores, homines potentiſſimi: Setiq; nepotes cum Caini poſteris affinitate & neceſſitudine iungerentur, vitiaq; graſſarentur per vniuerſum orbẽ, Deum pœnituit feciſſe hominẽ. Annorũ tamen 120 ſpatium conceſſit, quo pœnitentiam ageret. Noæ iuſſit vt arcam extrueret, οἶκον δουράτεον vocat Sibylla, Qua Noa, Vxor, tres filij horumque coniuges, ſimul & volucium quadrupedumque genus ſeruaretur. Ad latus Caucaſi quod Indiam ſpectat arcam extructã fuiſſe coniecturis minimè dubiis conſequimur. Siquidem a primis iam ſeculis Cainitæ partes orientales occuparant. Et ab iis Adamus Sethoque nati ſeceſſerant verſus occidentem, quo paulatim progreſſis occurrit mons Caucaſus, ad cuius radices locus maximè idoneus fuit, tum ne peſſimorum hominum conſuetudine turbaretur opus, tum quo & copia lignorũ magna eſſet, & facilis ad euehendam, amnibus ad id ſeruiẽtibus, in quos arbores deuolutæ citra iumentorum opem ad locum fabricæ raperẽtur. Pręter loci commoditatem Promethei fabula Caucaſo alligati, & eiuſdẽ antrum ab Arriano memoratum, illuc etiam nos adducunt. Potuit autem Noah cedrinum opus facere, cũ Nyſęi, qui alteram partem habitãt, omnia ſepulchra cedrinis extruxerint, quæ flamma inuaſit in tranſitu Alexandri: Qui & ipſe non procul eo loco cõſtruxit claſſem. Noa igitur arcam molitus eſt ea magnitudine quam

	Anni Mundi		Anni Christi
quam Deus præceperat, longum ſcil. cubitos 300: latam 50 altam 30: ima, al tera, tertiaque contigna- tione diſtinctam, necnon loculis & receptaculis in- ſtructam. Arcæ longitu- do tenuit ſextuplam lati- tudinem. Planum, terræ iugerũ occupauit, & ſex-	1260		2770
tam paulominus iugeri partem. Quod ſpatium tribus ſuperſtructum cõ tignationibus, cum tecto ad trianguli formam fa ſtigiato, ſatis ſuperq; ſuf- ficere potuit ad ea quæ Noa iuſſus eſt in arcam recipere. Sed huc Dei iuſſum adferamus, quod	1270		2760
fuit huiuſmodi. Arcam e cedrina materia, eamque loculatam & pice intus foriſque illitam, tibi con- ſtruito. Longitudo pateat 300 cubitos, latitudo 50, altitudo 30. Eam tibi præ- ſidium facito, quaq; præ ſcripſi altitudine ad cubi- tum abſoluito. Portam in	1280		2750
eius latere collocato. Ar- cam infima, altera, tertia que cõtignatione diſtin- guito. In terras equidem aquarum diluuium im mittam, quo omnia quæ ſunt in terris extinguen- tur. Diuinum autem iuſ- ſum cum Noa executus eſſet, rurſus eum ſic Deus	1290	+ Malaeel moritur.	2740
allocutus eſt. Ingredere tu vna cum tua familia in arcam. Ex omnibus qua- drupedibus mũdis ſepte na tibi paria, maſculini & fœminini ſexus, aſſumi- to: ex immundis autem bina. Ex volucrib. ſepte- na, vt eorum ſemen con- ſeruetur. Sic Noa facere iuſſus eſt. Sed vt ἀϊδίως &	1300		2730

Anni Mundi		Anni Christi	
1310		2720	ſycophãtis anſam cauillandi præcidamus, hic operæpretium fuerit arcam ab ipſis fundamentis architectari, ex menſurarum præſcripto, quas intra ipſum opus accipiendas eſſe nemo non intelligit: deinde demonſtrare, quomodo facile potuerint animãtia cun-
1320		2710	cta eorumq; cibaria in arcam recipi. Primùm 100 trabes perpetuæ, ſeſquipedales, quadratæ, longæ cubitis 52, ſecundum totam ſtrati latitudinem, æqualibus interuallis, collocabãtur. Duas tamen extremas, quæ minora baſis latera claudebant, cęteris craſſio-
1330		2700	res eſſe oportuit. Has trabes ſuprà infráque diſtinebãt palmipedalia tigna, inciſuris ſeſquipedalib⁹, quibus vtraque trabium capita inſerebãtur, relictis dextra ſiniſtraq; trabium proiecturis, in quas arrectariorum pedalium, angulariorum vero bipedalium, ba-
1340		2690	ſes ad 30 cubitos ſublimiũ, ſecuriclatis cardinibus immittebantur. Omnium autem arrectariorum capita ſupernè cardinatis trabibus concludebantur, quas in extremo quatuor obliquæ 12 pedes lõgæ, ſub angulos inſertæ, anconeſque ferrei reuinciebant. Arre-
1350		2680	ctaria quoque per circuitũ forinſecus poſtes tranſuerſi trientales veſtiebant. Intra verò catenationibus pcinctionibuſque arctè continebantur. Oram autem arcę ſuperiorem validè firmabant præter latera duo minora, ſeptem compactilia tranſtra, quæ ſpatiis æqualibus in latitudinē procurre-

	Anni Mundi		Anni Christi
currebant, ſupremis trabibus adglutinata, eaque trăſtra quatuordecim columnæ perpetuæ 30 cubitis ſublimes, ſingula binæ, paraſtatis duabus ſubnixę fulciebăt. Super media tranſtra duoq; minora latera, nouem ſcapi altitudine 12 cubitorum attol-	1360		2670
lebantur, capreolis dextra ſiniſtraque ſuffulti, faſtigii columen excipientes. Vnde canterii vtrinq; ꝓclinati, extra longiora ſuperioris oræ latera, æqualiter prominebant. Atque his coaſſatio ſuperimpoſita ædificium tegebat, ipſis ſuggrūdis ſtillicidium	1370		2660
extra perpendiculum arcæ propellentibus. Intra ædificium, ſupta baſis trabes, ſolum beſſali materia contextū fuit, ſupra quod pedamentorum fulturis prima cōtignatio in 8 cubitorum altitudinem ſuſtollebatur. Hanc ſequebatur mediana cubitis 12	1380		2650
ſublimis. pòſt ſuprema, 10 cubitorū altitudine. Quas & paraſtatæ circa columnas, aliæq; fulturæ, inferiorum perpendiculo reſpondentes ſuſtinebant. His tectum impoſitū faſtigiatum fuiſſe architecturæ ratio poſcit: quod pluuiis arcendis & reiiciendis	1390		2640
multo cōmodius eſt camerato, & volucrū generi recipiendo, eorūq; volatui exercendo, & nidis compingendis valde neceſſariū. Præterea baſis partem imam nauigationi accommodatam fuiſſe par eſt, quod architecti prudentiæ Deus reliquit, vt alia multa. Etenim De⁹	1400		2630

Anni Mvndi		Anni Christi	
1410		2620	ſtructuræ menſuram & firmamentum indicauit, quod hæc ab homine comminiſci non potuerint. De emiſſariis ad vrinam & egeſtus animalium vel recipiendos vel eiiciendos, de forma ad nauigandum apta de luminibus & feneſtris, nihil quidquam præcepit. Hæc enim latere
1420		2610	non poſſunt prudentem patrem familias. Oſtium quidē in arcæ latere collocari voluit, quod ita fortaſſe cōmodius fuerit ad recipiendum intus animalia. Feneſtræ autem mentio, quam habent latinę verſiones nulla eſt in Hebræis & Græcis. Græca habent ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, ἢ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν. Quaſi dixerit Deus, col-
1430	✝Iared moritur.	2600	lecta dimenſione tibi præſcripta longitudinis ſcilicet latitudinis & altitudinis arcam abſolues ad cubitū, hoc eſt vt mēſuræ definitæ ne cubitus quidē deſit. In Hebręis eſt Tſoar maſculinæ terminationis, ad quam ſequentia
1440		2590	rectè accommodari nō poſſunt. Nam thecalena, hoc eſt perficies eam, poſitum eſt in genere fœminino quod ſi ad tſoar redderetur, debuit eſſe thecalenu in maſculino. Potius tſoar firmamentū & præſidium quam feneſtrā ſignificata verbo צהר quod eſt cōcludere coarctare munire.
1450		2580	Eſt igitur ſenſus: Arcam tibi cōſtruito, eam tibi firmamētum ac præſidium facito & abſoluito ea magnitudine & ſublimitate quam tibi præſcripſi vt ne cubitus quidem deſit. Igitur quemadmodum citra preceptū emiſſaria facta ſunt & baſi quę aquis immergenda fuit addita forma & figura ad nauigandum habilis

	Anni Mundi		Anni Chris.
bilis & accommodata: ſic non vna modo feneſtra (ꝙ plærique omnes aſſerunt) ſed quot opus eſſe viſum eſt architecto, ita paratæ ſunt & tectæ, vt lumen quidem immitterent toti ædificio, pluuiam tamen admittere non poſſent. Quod vero poſtea Moſes ait, Ape-	1460		2570
riens Noa feneſtram quam ipſe fecerat, coruũ emiſit, non arguit vnam tantum fuiſſe feneſtram, ſed eam aperuiſſe, quam de induſtria ita machinatus erat, vt poſſet recludi cum opus eſſet. Reliquæ enim feneſtræ pice & bitumine conglutinatæ fuerant: quę licet lumen	1470		2560
intromitterẽt, proſpectum nihilominus prohibebant: quia non eſſent trãſparentes, fortaſſe conſtantes linteis alba cera ſepoq; caprino perunctis. Sane vitro lapideve ſpeculari haudquaquã cõſtructæ fuerũr. Si .n. pellucidæ fuiſsẽt & perſpicuę, nihil opus fuiſſet emittere coruũ de feneſtra. Ex	1480		2550
qua ne ſuſtinuit quidẽ pius Noa, ipſis oculis aquas inſpicere, quæ totius orbis interitum repræſentabãt. ſed periculum facere voluit in coruo, & colũba. Qui feneſtrã vnã tãtum cubitalẽ faciunt, diſpiciãt ædificii magnitudinem, cuius emba	1490		2540
don terræ iugerũ ſexta parte ſuperat. Cogitẽt molem 45 pedes ſublimem in tres diſtinctam contignationes in plura loculamenta diuiſas. Singulis opus fuit lumine, opus fuit aere, ſine quo nec quod ſpirat ali ſuſtentarive poteſt, nec ignis foueri, qui nõ minus fuit neceſſarius quàm aer & aqua.	1500		2530

Anni Mundi		Anni Christi
1510		2520
1520		2510
1530		2500
1540	* Noa iuſſus eſt arcā extruere.	2490
1550		2480

At vero quantum aeris aut lucis infundi poteſt e cubitali feneſtra, quam ſi vel ꝑmagnam conſtruxeris ſiue in tecto ſiue in cōtignatione ſuprema, media, ima, reliqua domicilia priuata luce & ſpiritu, animantia ſuffocabunt. Igitur neceſſariæ fuerunt feneſtræ & ſpiramenta, quibus & lumen inferretur, & aer inflaretur & reflaretur. Potuit quidem ſine his Deus animātia ſeruare, ſed idem potuit ſine cibariis, quæ Noa iuſſus eſt in arcam importare, potuit & ſine arca. At voluit arcā ædificari, vt in arca & communi luce, & vita communi conſuetaque, animantia fruerentur. Cubilia porrò & latebræ quadrupedum omnium & reptilium ſuo cuique generi commoda locabantur in imo arcæ pauimento, aſſamētis & cancellis concluſa, ambulationibus in longum tranſuerſumque diſpoſitis, per quas poſſent homines facile cūcta proſpicere, vſuique neceſſaria ſuppeditare, emiſſariis etiam vbi opus fuit relictis, per quæ prolaberentur vel eiicerentur excrementa in ſentinam ſubiectam, Quam ſaburra onuſtam fuiſſe par eſt. In media regione apothecæ tabulatis diſtinctæ annonam omne genus continebant, fœnilia, palearia, frondes, glandes, caſtaneas, legumina, fruges, farraginem, viciam, eruum, & ſimilia. Interque apothecas ſpatia relicta, quibus ad eas iter eſſet. Foramina etiam præſepiis imminebant, per quæ pabulū in aliquot dies miniſtra-

	Anni Mundi		Anni Christi
niſtraretur animalibus. Quibus etiam potus aliquot epiſtomiis ſiphonibus aliiſve organis facile diſpenſabatur. In ſuprema regione hominū fuit habitatio. Illic andronitæ & gynæcia conſtructa. Cella etiam penaria, culina, focus lapideus, lignile,	1560	* Iaphet natus anno patris Noa 500. * Sem naſcitur biennio poſt Iaphetum. Erat enim 100 an-	2470
cella carbonaria, horreū, frumentis & fructibus refertum. Potuit & locus eſſe clibano & molis truſatilibus, ſi horum tū temporis vſus fuit. Sed nondū in vſu fuiſſe clibanum, argumēto eſt Abrahami factum: Qui geniis prætereuntibus panes ſubcine-	1570	norum, cum genuit Arphaxat: biennio poſt diluuium. Cham fuit minimus natu. Geneſ. c. 5. & c. 10. Vixit Sem annis 600. Cham Hebræis Ham ſcribitur & pronunciatur aſpiratione denſa vel duplici. Hinc Iupiter Hāmon & Iouis Ham-	2460
ritios appoſuit. & Plinius poſt multa ſecula teſtatur Romanos non pane, ſed pulte ſiue farre cocto vixiſſe per multos annos. Potuit verò piſcina fieri ſi piſcibus fuit opus in cibum: ſicut in Hieronis Syracuſani memorabili naue factū fuiſſe Athenæus	1580	monis templum.	2450
refert. Et cum intelligeret Noa omnia aquarum illuuie corruptum iri, copioſam ſupellectilem tam ruſticam quam vrbanam ferramentorumq; omne genus fabrilium locis opportunis repoſuiſſe credendum eſt. Reliquum ædificii ſpatium inter ſupremam cōtignationem	1590		2440
& tectum faſtigiatum, volucres facile capiebat, nidis & caueis vndique diſcriminatum. Horum vero omnium diſtributio ea fuit, vt oneris ratio vbiq; haberetur, quo ſuper aquis nauigium ferretur æquo libramēto. cuius forma lōgior oneri ferundo	1600		2430

Anni Mundi		Anni Christi
		2420
1610		
		2410
1620		
		2400
1630		
		2390
1640		
		2380
1650	—+ Lamech moritur.	

fuit percommoda. Nec mirum cuiquam videatur quod trabes perpetuas in arcæ latitudine & celſitate ſtatuerimus, quaſi ad id magnitudinis materia vix inueniatur. Diſcat ex hiſtoria arbores in quibuſdam inſulis adoleſcere ad 144 pedes. Trabs in Cypro ſucciſa eſt ad Demetrii vndeciremem lōga 130 pedes, craſſa ad trium hominum complexum. Aliam e larice Tiberius pōti naumachiario iunxit ad miraculum pedes longā 120, craſſitudine bipedali. Sed abietes hodie frequētes in mōtibus viſuntur 80 pedibus altiores. Iam vero demonſtremus quomodo omnium quę ſunt in terris animātium genera, cum annuo ſingulorum alimēto, arcæ magnitudo capere potuerit. Hoc vt facilius intelligatur vniuerſa bruta in tria genera maximè nota cōparatione diſtribuantur, nimirum in boues, oues & lupos. Terreſtriū autem omnium maximū eſt elephas, boue maior quadruplo, vt autor eſt Ariſtoteles. Propterea elephantes duo ratione magnitudinis atque victus, ęſtimabūtur boues octo. Vri in Hercinia ſilua magnitudine ſunt paulo infra elephantes. itaque duo æquabunt ſex boues. In ea ſilua bos eſt vnicornis. Duo, bobus duobus ponantur æquales. Camelus Arabicus Bactrianus, Dromeda, Camelopardalis, Rhinoceros, ſingula bobus ſingulis æſtimentur, ita vt paria quinq; valeant 20 boues. Monocerotes duo, Biſontes duo, Bubali duo, Bonaſi duo, Origes duo, Tarandi 2, Equi pennati ſiue Pegaſi duo, Struthiocameli 2, domeſtici boues 7, at cerui 7, æquabūt boues 4 Hippelaphi 2, Equi domeſtici duo, Equi feri 2, Hippardia 2, Hippotami

	Anni Mundi		Anni Chriſ.
potami 2, aſini 2, Onagri 2, Aſini Indici vnicornes 2, Vrſi 2, Apri 2, Sues 2. In q-bus non apponitur ęſtimatio pro pari boum ſumenda ſunt. Omnia proportione reſpondent paribus boum 45½. Sed vt ſuppleatur q̃ omiſſum fuerit 60 boũ paria computentur. Ouium	1660	—+ Methuſalem obiit. —+ Dilvvivm. * Arphaxat fil. Sem natus anno patris 100 biennio poſt dilu-	2370
porro tum ferarum tum cicurum quatuor genera reperiuntur, quæ quia mũda ea facimus, ſeptenariũ quater explebunt, hoc eſt oues 28. Capræ, Capreæ, Rupicapræ, Ibices, Origes, Damæ, Pigargi, Sterpſicorotes, Omne caprinũ genus immundum, æſtimetur ad	1670	uium. Vixit annos 438.	2360
oues 30. Simiarum genus, Simia, Cœbus, Cynocephalus, Cercopithecus, & huiuſmodi ponantur pro 10 ouibus. Lepores vulgares, lepores candidi, daſipodes, cuniculi domeſtici, cuniculi feri, meles ſiue taxones, Sciuri, Glires, mures, ralpæ, herinacei, hiſtri-	1680		2350
ces, minuta hæc animalia a lepore numerata, valeant oues 4. Sũma ſupradictorũ creſcit ad ouium paria 40. Nunc ad lupum, qui notiſſimus eſt, carniuora referãtur. Leones, pardi, leucocrutæ, calæ, ſerpentes, bõæ, Horum paria ſingula lupis 4 æſtimata, reddunt lupos	1690		2340
24. Tauri cornua habentes mobilia duo, manticoræ duo, taxentur lupis 12. Pantherę, tigrides, lupi, lupi canarii, lupi ceruarii, qui & thoes dicũtur, Chai, ceplæ, linces, Sphinges, crocutæ. axes feræ, vituli marini duo, pro totidem lupis, cumulabunt 24. Laraces 2, fi-	1700	* Sela f. Arpha. natus anno patris, 35. vixit annis 433.	2330

Scythiſmvs

Anni Mundi		Anni Christi	
1710		2320	bri duo, ſatheria 2, ſatyræ 2, lutræ 2, valeant lupos duos. Hienæ, Lycaones, vulpes, feles, ichneumones, viuerræ, muſtelæ, cum modico ſint corpore, horum paria ſeptem ponantur pro duobus lupis. Summa facit luporum paria 32. Sed in ſupplementum ponantur paria 40. Paribus autem ſingulis ad
1720		2310	victum quatridui, ouis vna ſtatuatur. Itaque pro omnium cibariis oues 10 ſingulis dicbus abſumentur, quæ in annum faciunt oues 3650. Omnium brutorum terreſtrium ſumma eſt boum 120 : Ouium 3730: Luporum 80. Quæ quomodo ſtabulari queant in ima arcæ regione, hic nobis inſpiciendum
1730	* Heber f. Sela natus anno 30 patris vixit ann. 464	2300	eſt. Pedis longitudo nota eſt. Pes quidem Gallicus Romano paulo vberior eſt, ſed Gallicum e ſumma vetuſtate ſumtum fuiſſe credendum eſt. Semipedis Gallici magnitudinē in ſex vncias diſtributi hic adpinximus. Qui triplicatus cubitum conſtituit. Arcæ longitudo 300 cubitorum ducta in latitudinem
1740		2290	50, efficiet embadon 15000 cubitorum quod omnia terreſtria bruta facile recepit. Etenim brutis maioribus ad 60 boum paria æſtimatis, potuerunt ſtabula 60 collocari per arcæ longitudinē, ſingula cubitos 5 longa: lata 4. Primus autē hic ſtabulorum ordo ſtatuatur in latere portæ oppoſito, totam ar-
1750		2280	cæ longitudinem occupās. Altero deinde ordine minorum animalium paria 40, totidem ſepimentis incluſa fuerint ternorum in longum & latum cubitorum, in arcæ dextra parte, ſiniſtra vero locentur ſimiliter 40 carniuororum paria, quorū latibula teneant ſingula 4 longitudinis arcæ cubitos cum triente, tres vero latitudinis. Itaq;

reſta-

reſtabunt ex arcæ longitudine cubiti ſex, ad conſtituendũ iter inter dextram ſiniſtramq; ſtabulationem, quo itũ eſt ad ſtabula primi ordinis, quia ſecundo ſeparandus fuit via tres cubitos lata. vt iam latitudinis arcę cubiti 10 occupati fuerint, & reſtent 40 latitudinis cubiti, in quibus recipiantur oues cibariæ 3650. His tertius ſtabulationis ordo tribuetur, ſecundo coniunctus: Ad quẽ ab arcæ latere, quod portam habet, via relinquenda eſt quinque cubitos lata, qua per arcæ longitudinem facilis ad omnia latibula pateat acceſſus. Relinquũtur latitudinis arcæ cubiti 35, qui in 294 cubitos longitudinis ducti, reddunt cubitos 10290, ſpatium multo laxius quam opus ſit ouibus 3650. Diſtributis ſiquidem 10290 cubitis in oues 3650 ſingulis obuenient fermè terni cubiti. His autem quę gregatim viuũt nec diſſociari facilè patiuntur, non opus eſt multis loculamentis, ſed caulæ duę ſufficient, dextro ſiniſtraq; locatæ. Quocirca regio arcæ infima cuncta laxè animantia terreſtria potuit recipere, præter multa ad victum ſpectantia, quæ in tabulatis ſupra animalium ſepimenta diſpoſitis potuerũt aſſeruari. Quæ tamen in ſe-

Anni mundi			Anni Christi
1760	* Phaleg f. Heber natus anno patris 34. Vixit annos 239. Huic nomen inditum eſt à Terræ diuiſione quæ facta eſt ſub exortum Phaleg in linguarum confuſione. Gen. c. 10. 11.		2270
1770		Nembrodvs Regni Aſſyriorum fundator.	2260
1780			2250
1790	* Reu f. Phaleg natus anno patris 30. vixit annos 239		2240
1800			2230

Regnvm Assyriorvm

Anni Mundi			Anni Christi
			2220
1810			2210
1820	* Sarug f. Reu natus anno patris 32 vixit annos 230		2200
1830			2190
1840			2180
1850.	* Nachor fil Sarug natus	* Belus Aſſyriorum Rex	

cunda regione faciliunè recondi potuiſſe nunc nobis demonſtrandum eſt, vt locus imæ regionis a ſtabulorum ſepimentis vacuus, relinquatur liberiori animalium reſpirationi, & exhalationi vaporũ quos excitant excrementa cõcluſa. Cibaria carniuororum quę ad oues 3650 æſtimata ſunt, hîc repetere neceſſe nõ eſt. cum ea iam collocata ſint in ima regione, tertio ſtabulationis ordine. Sed earum paſtus aliorumque animalium præterquam carniuororum locus quęrendus eſt. Atque hic animaduertendum oues cibarias 3650, decade in dies decreſcere, ideoq; conſumtarum cibus ab anni ſumma deduci debet. Quo fit vt oues 3650 nõ plus impendant in annum quam oues eodem ſemper numero 1820, vt progreſſio logiſtica docet. Ouib⁹ 1820 iunge 80 quæ ſeruantur in propagationem, facies ſummam 1900. Ponamus autẽ ſeptem ouium paſtũ, vnius bouis alimentum æquare, ita oues 1900 ſupplebunt vicem boũ 271 $\frac{1}{7}$, qui cum bobus 120 iuncti cumulabunt 392. Sed concedamus eſſe 400 boues, eoſque per annum paſcẽdos eſſe fœno pratenſi, quod multo plus loci occupat quã ordeũ, auena, vicia, cæteręq; fruges. Scribit Columella, quod experientia etiam teſtatur, Ianuario mẽſe ſatis eſſe ſingulis bobus fœni pondo 30. Martio & Aprili, quia terra proſcinditur, pondo 40. Sed bobus recluſis qui otio & quiete pingueſcunt ſuffi cerent in diem pondo 20.

Verum-

	Anni Mundi			Anni Christi
Veruntamen vt contentioſis ſatisfiat, dabimus pondo 40, hoc eſt vncias 480. Haber enim pondo ſiue libra vncias 12. Fœnum porrò compreſſum ſicut ſolet in magnis fœnilibus condi, poſtquã exaruit ſi quis dimetiatur, cõperiet menſuram cubiti ſolidi paulo plus quam fœni pondo	1860	anno patris 30. Vixit an. 148.	annis 65.	2170
40 cõtinere. Boues igitur 400 totidem cubos paſtu diurno vorãtes, abſument annuo ſpatio cubos 146000. At media regio longa cubitos 300, lata 50, ſublimis 12, dabit ſolidum cuborum 180000. Remanent cubiti vacui 44000. Ex quibus conſequens eſt hanc contignationem non ſolum ſuffi-	1870			2160
cere, ſed etiam vberiorem & laxiorẽ eſſe omnium beſtiarum alimentis. Suprema contabulatio hominum habitationi attributa, nihil habet dubitationis. Tecti vero faſtigiũ ad cubitos tantum 12 excitatum eſt, quod ea tecti inclinatio ſatis ſit ad pluuias dextra ſiniſtraque propellendas. Æ-	1880	* Tharef. Nachor natus anno patris 29, vixit annos 205.		2150
quilateri trianguli forma, quę nonnullis placuit, longius ab arcę figura recedit, quę quanuis aquas celerius deiiciat, minus tamen arcæ fuit neceſſaria tanta tecti altitudo, quippe quod ad breue tempus parabatur. Cubiti vero 12 altitudinis, in 300 longitudinis, & 50 latitudinis ducti, dãt ſolidum	1890			2140
triangulare cubitorũ 90000. Quod ſpatiũ nemo negauerit volucrum nidulationi & volatui quo exerceri gaudent plus ſatis ſufficere. Igitur euidenter demonſtratũ eſſe putamus, cuncta animantia terreſtria & aeria cum ſuis alimentis in arca laxe recipi potuiſſe. Arca ex Dei mandato extructa, aquarum vi in ſubli-	1900			2130

Anni Mundi			Anni Christi
		3. Ninvs Aſſyr. Rex annis 52.	2120
1910			2110
1920			2100
1930			2090
1940			2080
1950			

me elata eſt, & ventis auſtrinis ad ſeptentriones propulſa, donec cõtrario aquilonis flatu ad meridianam plagam relata ſtetit in Paropaniſo. Quod ex hiſtoria ſacra colligere licet Quæ narrat arcam in montibus Ararat primùm conſtitiſſe. Deinde liberos Noæ cum ab oriente diſcederent, nactos eſſe campum in terra Sinear, vbi commorati ſunt. Arca igitur ſubſtitit in oriente, vnde longa profectione per continua montium dorſa paſcendo commorandoq;, peruenerunt filii Noæ ad campos Babylonios. Si enim retro legamus iter per montes verſus ortũ, primùm eos aſcendemus qui Suſianæ, deinde Perſidis, mox Carmaniæ, poſt Drangianæ lateri ſeptentrionali incumbunt. Quibus ſuperatis ad Paropaniſos perueniemus: quos Ptolemæus ſcribit Caucaſios propriè nominari. Ad hos credibile eſt arcam reſediſſe. Eſt enim Caucaſus Aſiæ mons altiſſimus, & longiſſimus, variarum gentium domicilia continens, variaque diuerſis in locis nomina ſortitus, Quæ Plin. lib. 5. cap. 27. diligenter perſequitur. A quo totus mons Taurus appellatur. ſed nomen hoc nonnullis etiam partibus tribuit. Arrianus Caucaſum nominat. Sed Ptolemæo propriè Caucaſus eſt inter Paropaniſum & Imaum: vbi altiſſimus aſſurgit, & ab Arriano ea parte caluus eſſe dicitur, quod totus glacie ſit obſitus. Vnde Plinius Graucaſum Scythica voce appellari refert, quod ſit niue cãdidior. Sed Graugaſus verius diceretur. Graugas enim Scythico vel Cimbrico ſermone, canam viam notat. Et Scythæ fortaſſe Grauglaſum vocauerũt. Eſt enim glas vitrum. hinc Alpium cana cacumina glaſbergen appellantur, montes vitrei. Sed & Paropaniſum e loci natura ſic vocari etymon docet.

Phar

Phar remotum. op ſuperius, vel aſcēſum. an ad ſiue propinquum. is lōga vocali glaciem ſignificat. Compoſita dictio paropanis eſt remotus aſcenſus ad glaciem. Illos porro qui montes Ararat in Armenia ponunt errare perſpicuum eſt. Nec Gordiæi eſſe poſſunt, Quibus Ptolemæus 75 partes longitudinis ab occidēte tribuit. Sennaar vero ſiue Babylon ab occidente recedit totis 79 grad. vrſam ſpectās quinque gradibus inferiorem quàm Gordyæi montes, vt qui a Gordyæis Babylonem peterent a ſeptentrione aut Circio potius quam ab oriente proficiſci dicerentur. Nicolaus Damaſcenus apud Ioſephum, montem Barin nominat in quo Arca ſtetit, eumque in Armenia collocat, vulgarem errorem ſecutus. Illis aduerſatur coſmographica demōſtratio, atque etiam Moſes ipſe, qui filios Noæ ab oriente profectos Babylonem appuliſſe non obſcurè ſcribit. Baris tamē Cimbrica vox eſſe apparet, & parti Tauri montis impoſita, quæ plurimū glaciei habet. Is enim glaciem ſonare diximus, bar purum ſignificat, bargelt pura pecunia. Sic Baris congruit eū Paropaniſo, vndecunq; Damaſcenus hoc nominis hauſerit. ſed in eo fallitur quod Barin in Armenia collocat. Paropaniſo proxima eſt regio Margiana, vitium adeo ferax, vt imum truncum vix duo homines cōplecti queant. Q. Curtius in ea regione Nyſam locauit, in cuius monte Mero nomine exercitus Alexādri totos 10 dies

Anni mundi			Anni Christi
1960		4. Semiramis Regina an. 42.	2070
1970			2060
1980			2050
1990			2040
2000	+ Phaleg. moritur. + Nachor moritur.		2030

Anni Mundi			Anni Christi
2010	+ Noa mor. *Abraham natus, anno patris Thare 130. Erat enim annorum 75 cū pater vita excederet exactis annis 205.	5 Zameis Ninias annis 38.	2020
2020	* Sara naſcitur. Erat enim annorum 89 cum Abrahamo annum agenti 99 circuncisio mandatur. Gen. 17.		2010
2030	+ Reu moritur.		2000
2040		*6 Arius Marsan. 30.	1990
2050	+ Sarug. moritur.		1980

epulis vino & corollis Deo operatus eſt. Arrianus ad Paropaniſadas nō ſolum Nyſam refert, ſed Promethei etiā antrum: vt dubium non ſit & Promethei & Liberi patris fabulas, ad Noam referēdas eſſe, qui in ea regione vſum vini reperit. Omnia vero bacchanalia, eorum ritus & ceremoniæ, a Noæ ebrietate originem ſumſerunt. Dictus eſt Liber a Ianigenis, id eſt populos in lucem producens. Bar enim Scythica lingua parco ſignificat, & ad viros etiam refertur. Li populi. Liber eſt populorum procreator. Non igitur a libertate dictus. Noa Indus erat. Diodorus Dionyſium omnium antiquiſſimum facit, & apud Indos natum. Dictus eſt Hyes & Hyeus a cataclyſmo, vnde hyades Bacchi nutrices a pluuia. Bacchus a vitis cultura. Bac vas potorium, poculum. Got Deus. Bac Got, poculorum Deus. hinc Græcis Βάκχος, Cui deinde varia nomina impoſita.

9. Scythiſmus Babylon Monarchiæ Arca ad eum fermè locum reuecta, vnde ab aquis & ventis fuerat ſublata, Noa Deo ſacrificiis peractis montana incoluit, nimirum Nyſæa, Margiana, Bactriana, Sogdiana, vicinaq; Scythica: non auſus, aquarum horrore qui illius animo inſidebat, vallibus & planiciei ſe cōmittere. Retinent aūt hactenus ea loca Scythicas appellationes. Nyſa enim

enim quæ vinum protulit, a libando dicta eſt. Nutten ſiue Nutſen, & eliſione t, Nuſen libare eſt, & ſobriè cum reuerentia deguſtare ad vtilitatem & neceſſitatem: id quod vſum vini oſtendit. Merum a monte Mero dictum eſt: & inde Bacchi de femore naſcentis fabula, quia μηρὸς Græcis femur ſignificat. Qui etiam vuin, dixerunt oin, quia digamma Æolicum vv vel F reſpuunt. addiderunt tamen græcam terminationẽ οἶνον: vt latina terminatio adiecta fecit vinum. Margiana vel a limite marc appellata eſt, quod regio illa limes & terminus eſſet Scytharum ad occidentem: vel potius a medulla marg enim medulla eſt, quæ regionis fertilitatem indicat. Fuit enim vitis optimæ adeo ferax, vt trũcus inferiora duobus viris vix cingi potuerit, racemos ferens duorum cubitorum, autore Strabone. Eiuſdẽ ſortis Bactriana fuit, quod locu plete fide panem redderet, & frumentum copioſum produceret. Bac panem facio ſignificat: bec, panem. tru, fidem. Sogdij montes a lactis & pecudum lactantium copia nomen traxerunt. Sog lac exuctum, Dum montis nomen generale eſt. Sunt igitur Sogdij montes e quibus plurimum lactis exugitur. Ipſe quoq; mons Taurus vox Scythica eſt, Tau paro, vel efficio. Ru, omnem aquam defluentem ſignificat. vnde Græci ῥεῖν, & ῥέω mutuati ſunt. Tauru eſt opifex ſiue factor fluuiorũ. plurima enim & maxima flumina mons Taurus effundit. Hæ locorum appellationes vetuſtę, Scytharum antiquitatem teſtantur: penes quos initio iuſtum imperium fuiſſe par eſt. vt non abs re tradiderit Epi-

Anni Mundi			Anni Christi
2060			1970
2070		* 7 Araliusan. 40.	1960
2080	* Abrahamo in Meſopotamia antequam ve-		1950
2090	+ Thare moritur cũ vixiſſet annos 205.	niſſet Charras De⁹ iuſſit vt patria excederet, tum e Chaldæa Charras Abrahamus ſe contulit. Inde eum patre	1940
2100	* Iſmael naſc. + Arphaxat moritur.	mortuo De in Chananæã trãſtulit. Gen. 12. Act. 7.	1930

Anni Mvndi			Anni Chris.
2110	Iſaac naſcitur anno patris 100. Vixit an 180.	8 Baleſus Xerxes an. 30.	1920
2120			1910
2130			1900
2140		9 Armamitres an. 38.	1890
2150	Sara annis 127 exactis ſepulta eſt in Ephronis fundo emto ſiclis 400. Iſaac quadragenarius Rebeccam vxorem ducit.		1880

phanius, tempus ab egreſſione ex arca ad molem Babyloniam, Scythiſmum appellari. Vnde enim ætatis appellatio potior, quã ab iis a quibus leges vitęque inſtituta & ius petendum fuit? Fuerunt Scythæ nepotes Iapheti, cui ſtirpis amplitudo ex voto patris obtigit. Itaq; pars Aſiæ quæ a Tauro & Amano montibus ad Tanaim vſque protenditur, totaq; Europa, ceſſit Iapetidis. Cæterum Noæ ſoboles breui tempore in immenſum excreuit. Fuerunt enim longæui, corporibus validis, & integris viribus, vxores fœcundiſſimæ, quæ perſæpe geminos & tergeminos ediderunt. Anno igitur ab aquis centeſimo permulti ex Noę liberis cum ab oriente diſcederent, vel quod multitudinem regio non caperet, vel quod tæderet montanæ & duræ vitæ, in latiſſimos & fœcundiſſimos campos Sennaar deuenerunt. vbi loci amœnitate vel fertilitate allecti, vrbem & turrim quæ faſtigio cœlum attingeret ędificare inſtituerunt, quo famam ſibi compararent. At Deus ventorum vi & turbinibus turre diſiecta vt Sibylla canit ſermonem confudit, illosq; per omnes terras diſſipauit. Ideoq; omiſſa eſt vrbis conſtructio, quæ Babylon eſt appellata. Vrbem longo poſt æuo Nabuchodonoſor amplificauit, & cinxit triplici muro, vt autor eſt Beroſus Babylonius, Græcos vanitatis arguens, qui a Semiramide conſtructam ſcriptis ſuis falſo prodiderunt. Itaque a Noæ nepotibus diuiſi ſunt gentium inſularum fines, & iuxta

	Anni Mundi			Anni Christi
iuxta ſuam cuiuſque linguam variæ propagatæ ſunt variarum gentium nationes, anno vt apparet natiuitatis Phaleg, qui nomen ab ea diuiſione ſortitus eſt. Atque hic fuit coloniarum deducendarum initium.	2160	+ Sem moritur.		1870
Primus poſt cataclyſmũ Nembrodus, Chami nepos, Chuſi filius, fines ſuos exceſſit: vt teſtatur hiſtoria ſacra, bello finitimis illato. id quod Iuſtinus aliique hiſtorici Nino tribuunt imperitè. Nembrodus enim mox a diſperſione, imperium arripuit. Regni caput	2170	* Eſaus, Iacobus, nati anno patris 60.		1860
conſtituit Babel, Erech, (quæ eſt Edeſſa autore Hieronymo) Acad & Calne. Vnde egreſſus in Aſſur, quæ Aſſyria eſt, ædificauit Niniuē, & alias vrbes, regnumque Aſſyriorum fundauit. Errant vehementer, nec vim numerorum percipiunt	2180		* 10 Belochus priſcus an. 35.	1850
qui ſcribunt non magnam tum temporis hominum fuiſſe multitudinem nec potuiſſe tam breui ſpatio genus humanum multiplicari, vt iuſto imperio ſufficeret. Cõcedamus a Nembrodo, Aſſyriæ tyrannidem occupatam fuiſſe,	2190	+ Abrahamum vita functum cum annos compleuiſſet 175 ſepelierunt Iſaac & Iſmael in Ephronis fundo Gen 25. + Heber obiit		1840
poſt annos a Diluuio 160. nimirum anno ætatis Phaleg, 63. Docebunt numerorum leges in annis 160, ex vno tantum Noæ filio vnaque nuru, excitari potuiſſe hominum bellatorum ſupra octingenties centena millia. Monarchiã hanc ad vſqueSardanapali in-	2200			1830

Anni Mundi			Anni Christi	
2210	Circa hæc tempora Telchines & Carpathii bello aduerſus Phoroneum Argiuorum regem commiſſo victi, patria profugi, Rhodũ, quę Ophiuſſa dicebatur, occuparunt. Orosius.		1820	teritũ ſteuiſſe per annos 1360, Diodorus e Cteſia prodidit. Incurrit hoc tempus a Sardanapalo extincto retro numeratum, in annum 25 ætatis Phaleg. Cum Cteſia cõſentit Calliſthenes, qui cõquiſitus Chaldæorum nominentis hiſtoriam
2220		11 Baleus iunior an 52.	1810	reperit annorum 1903, ad captam ab Alexãdro Babylonem. Quos ſi in anteriore perſequaris, peruenies ad annum ætatis Phaleg. 23. Quo tempore vel non multo poſt potuit Nembrodus Niniuen condidiſſe, Ninum & Ninam appellatam ab hiſtoricis: Qui
2230			1800	Aſſyriorum imperium auſpicãtur a Nino, eumque Niniues cõditorem perperam faciũt. Verius a Nina vrbe Ninus dictus eſt, Nembrodi filius vel nepos: vel vrbem Nembrodus a ſe conditam de nomine filii Nini Niniuen appellauit, vt
2240	+ Iſmael moritur.		1790	Henochia cõdita & appellata fuerat a Caino de nomine filij Henochi. Ninum etenim aiunt ſignificare filium, & Niniuen Nini ſiue filii domũ aut habitationem. Iuſtinus hiſtoricus Aſſyriæ imperium ſtetiſſe narrat
2250			1780	annis 1300. Qui numerus ad vnguem congruit tempori quod a Belo, ad Sardanapalũ ſublatum ponimus. Nino ſiquidẽ Belũ pręponit Euſebius: Sed verius Moſes qui Nembrodum regni principem cõſtituit. Cteſias 30 reges Aſſyrios memorat aduſque Sardanapalum

lum: ſed neque horum nomina, neque quanto quiſq; regnarit tempore declarat, quia nihil præclari eos geſſiſſe ſcribit. Euſebius nō 30 tantum ſed 36 regum nomina edidit, a Nino ad Sardanapalum. Ex his perſpici poteſt ethnicos non ignoraſſe, quot effluxerint tēpora vel a Diluuio, vel ab initio monarchiæ Aſſyriorū, quam vetuſtiſſimam & primam faciunt, Quę non aliunde conſecuti ſunt, quā ex imperiorum & monarchiarum annalib. Sic Varro a catac[ly]ſmo ad primam Olimpiadem recenſet annos fere 1600. Deſunt anni tantum 12, ſed eos ſupplet particula ferè. Bellè igitur cum hiſtoria ſacta conuenit profanę. Ægyptii quidē quorum ab Abrahami ſæculo celebris potentia fuit, de originis antiquitate certatunt cum Aſſytiis. Sed enim Chami filium Meſrainum (ſiquidē Ægyptii, Æthiopes, & vicinæ gentes, a Chamo ortum habuerunt) ſtatim a linguarum confuſione regnum Ægyptium condidiſſe par eſt, nec mitiorem tyrannum fuiſſe Nēbrodo fratris filio. Verū Ægyptiorum antiqua monimenta funditus interierunt, præter pauca ab Herodoto, & Diodoro prodita, fabularum mendaciis mirè defotmata: vt & Aſſyriorum, ex quorum tabulis ſuperſunt tantum nuda regum nomina & tēpora, quibus illi continua ſerie imperio præfuerunt. At vero non ſolum in Aſſytia vel Ægypto fuerūt a poſteris Noæ tegna conſtituta,

Anni Mundi			Anni Christi
2260	Ioſephus naſc.		1770
2270		* 12. Altades an. 32.	1760
2280	Ioſephus venit Iſmaelitis 20 numis argenteis.		1750
2290	Iſaac obiit. * Ioſephus natus annos 30 æquatur Pharaoni præterquam in ſolio.		1740
2300	Iacobus an. natus 130. ſiſtitur coram Pharaone.	* 13 Manutus	1730

Anni Mundi			Anni Chris.
		an.30.	1720
2310			
	†Iacob obiit annis vitæ exactis 147.		1710
2320			
		*14 Mancaleus an.30.	1700
2330			
			1690
2340			
			1680
2350			

ſed in aliis etiam terræ partibus, in quas fuerunt coloniæ deducendæ. Atque adeo fortaſſe imperarũt monarchę ante Diluuium. certe iam illis temporibus formidoloſa fuit tyrannis & effrenata Gigantũ potẽtia, vnde tot bella, tantæ hominum ſtrages, tot impia facinora, Sibyllinis carminibus decantata, quæ ante diluuium patrata ſunt. Quapropter qui quatuor monarchias tantum nobis proferunt ex Danielis oraculo, quaſi 4 imperiorum terminis vniuerſus terrarum orbis coercendus ſit, næ illi prophetæ ſcopum minus aſſecuti ſunt. Illos manifeſtè refellunt innumera imperia veteri noſtraque memoria celebrata, Æthiopum, Arabum, Parthorum, Indorũ, Scytharũ, Tartarorum, Moſcouitarum, Turcarum, aliaq; permulta atque adeo ipſum Romanum prope deletũ, cuius præter nomen nihil penè ſupereſſet, niſi renouatum & continuatũ fuiſſet in Ioue Romano, qui gemino præcinctus gladio, res cœli terræque gubernat multò ſanè auguſtius, quàm vllus vnquam veterum Auguſtorũ. Cuius imperium ad ſeculorum exitum peruenturum eſſe permulti iam ex oraculis ſacris collegiſſe putant. Itaq; Romanorũ fato perennitatem imperij vltro concedamus, quam ſuus olim vates carmine fatidico ſic effatus eſt. *His ego nec metas rerum nec tempora pono, Imperium ſine fine dedi.* Monarchiæ tamen æternitas non euincit quatuor tantum imperiis ſubijci debere terrarũ orbẽ vniuerſum. Neq; enim Danielis viſiones ex quibus quatuor illas monarchias hauriunt,

riuiur, ad hiſtoriam vniuerſam ſpectant, ſed ea tantũ imperia ſub quibus Dei populus grauiſſima paſſurus erat. Sed nec ad prȩterita, verum ad futura tantum referuntur. Voluit enim Deus prophetæ ſuo patefacere, quænam futura eſſet populi ſui conditio ætatibus inſecuturis. Anxius erat propheta captiuus de populi captiui liberatione, proſpiciebat Cyrum venturum ab Iſaia iampridem prædicatum, expectabat lapſum annorum 70 ab Ieremia prȩſtitutum. Quibus exactis ſperabat non ſolũ propheta, ſed populus etiam, poſt tot exantlatos labores ſe dulci quiete fruituros. Admonet Deus vt animos parẽt ad fortiter ſuſtinenda tolerandaque pericula. illos mouarchis 4 potentiſſimis & crudeliſſ. ſeruituros, nimirum Babylonio, Perſæ, Græco, & Romano, antequã adueniat regnum illud æternum & nunquam euertendum, quod reliqua omnia conteret. Hæc oraculorum ſententia eſt quam e[illegible]tus comprobauit. Monarchias vero quatuor, quia Danielis vaticinio inſignes ſunt, continua ſerie per ſingulorum monarcharum nomina & tempora ſuis locis perſequemur.

10 *Ægyptus. Moſes.*

Pharaones in Sacris dicti ſunt reges qui monarchiæ Ægyptiæ præfuerũt, vſque ad Cambyſem, Cyri filium, cuius auſpiciis Ægyptus in Perſarum poteſtatem venit. Poſt Alexandri obitum, Ptolemȩi appellati ſunt. Atq; hi quidem temporis ordinem perpetuum ſeruant in Chronologia. Pharaonum vero nomina & tẽpora qui recenſere velit, is profectò diuinare potius quam quidpiam veri a[illegible]rmare cenſendus eſt, ſi poſtremos ſex reges excipias ab Herodoto memoratos: Sethonem, Vulcani ſacerdotẽ, qui

Anni Mundi			Anni Christi
2360		15. Sphærus an. 20.	1670
2370	+ Ioſephus obiit.		1660
2380		16. Manelus an. 30.	1650
2390			1640
2400			1630

Anni Mundi			Anni Christi
		* 17 Sparetus an. 40.	1620
2410			1610
2420	* Aaron naſcitur. * Moſes naſcitur.		1600
2430			1590
2440		* 18 Alcarades	1580
2450			

cum Semia cheribo decertauit: Pſammetichum: Necumi qui cũ Ioſia pugnauit in magdalo: Pſammim & Apriem cuius anno ſecundo ſubacta eſt Ieroſolyma a Nabuchodonoſore: Amaſim, qui initio Cãbyſis e viuis exceſſit. Quare fruſtrà quęritur fueritne Cẽchres an Amenophis an alius, quem obruerint fluctus rubri maris: quis item fuerit apud quem Iacobæi ſe receperint. Euſebius Dynaſtias & regum nòmina Chronologicę inſeruit, ſed ab omnibus deſeritur. Ioſephus ex Manethone reges permultos memorat ſed continuam ſeriem non cõſequitur, nec hiſtoriæ cõgruunt tempora ab eo deſcripta: & Manethonis narratio tota ex fraude & mendacio compoſita eſſe apparet. Herodotus & Diodorus cũ ſacerdotibus Ægyptiis ſermones ſe habuiſſe aſſerunt. Sed neque inter ſe conſentiunt, neque cum Manethone. Refert Herodotus a primo rege ad Sethonem γενεὰς interceſſiſſe 341 Tres autem γενεὰς ſiue virorũ progenies, 100 annorum eſſe. itaque progenies 341 efficiunt annos 11346, quos ſi mẽſtruos accipias, vt nonnulli cõciliatores volunt, concurret initium regni Ægyptii cum anno ferè triceſimo aduentus Iacobæorum in Ægyptum, nec vllus regum imperium ad annos quinq; protulerit. Sin ſolares intelligamus, vt intelligi debent, regũ vetuſtas mundi creationem ſuperabit annorũ octo millibus. Diodorus multò fabuloſiora ab illis accepiſſe tradit, nempe Deos & Heroas primum in Ægypto regnaſſe annos fere 18000. homines vero annos 15000, vſq; ad 180 Olympiadem. Nihil certi colligi poteſt ex illis narrationibus ſacerdotum, quos noſtrorum monachorũ vulgo ſapientiores fuiſſe minime credendum

dum

dum eſt. Illud tantum cōſtat, regnum Ægyptium vetuſtiſſimū eſſe. Ceterum quandiu Ioſephus eiuſque fratres fuere ſuperſtites, tandiu benignè actum eſt cum Iſraelitis in Ægypto. Mortuo vero Ioſepho, Iſraelitarum multitudo adeo creuit vt formidabiles eſſe cœperint Ægyptiis, ideoque aſperius tractari. Ac primum operę abiis dur.us exactę ſunt, deinde mandatum obſtetricibus vt in ipſo enixu mares necarēt. Poſtremo Ægyptio populo imperatum, vt Hebręorum pueros maſculos in flumen proiicerent. Eo tempore natus Moſes, tres menſes domi paternæ clam enutritus fuit, deinde expoſitus. Hunc filia Pharaonis ſuſtulit & pro filio educauit. Annos autem 40 natus, Ægyptium qui aduerſus Iſraelitam inſolentius inſultaret, interfecit, arbitratus Iſraelitas intelligere Deum eis per ipſum ſalutē daturum eſſe. Sed cum Pharao re audita, eum ad ſuppliciū quæreret, fuga ſalutem ſibi conſuluit, ac in Madianitide peregrinatus eſt, annis 40. Quibus peractis Deus illi in ignea flamma de medio rubo apparuit, iuſſitq; vt Iſraelitas ex Ægypto educeret. Eos igitur eduxit Moſes, miraque & portentoſa fecit, tum in Ægypto & in mari rubro, tum in ſolitudine, per annos 40. Obiit natus annos 120, in terra Moabitarum, ante os Domini qui eum ſepeliuit. Neque quiſquam hominum hactenus eius ſepulcrū ſciuit. De cuius corpore diſceptauit cum Michaele Deuteronom. vlt. Actor. 7. & Iudæ epiſtola. archangelo Diabolus, Exod. 1. 2.

Anni mundi			Anni Christi
		an. 40.	1570
2460			
			1560
2470	Calebus naſc.		
			1550
2480			
			1540
2490		19 Amyntas an. 45.	
			1530
2500			

Anni Mundi			Anni Christi
			1520
2510	*Exitvs de Ægypto Lex in Sinai data eſt poſt		1510
2520	annos 430. quam fœdus a Deo ſancitum eſt cum Abrahamo in Chaldæa. Galat. 3. Act. 7.		1500
2530		*20 Belochus iunior an. 25.	1490
2540			1480
2550	*Moſe mortuo Ioſua populo peſt. Ceſſauit Manna.		

11. *Exodus.*

Ægypto excesſerũt Iſraelitæ plenilunio vernũ ęquinoctiũ inſecuto, menſis die 14. Nã cũ veſpere ex Moſis mandato toſtum agnum manducaſſent, cuius ſanguine ſuper liminaria & vtroſq; domorũ ſuarũ poſtes infecerãt, Deus media nocte omnes Ægypti primigenios occidit. Tum vero ea nocte ſurgens in maximo tumultu Pharao Moſe & Aarone accerſitis populũ dimiſit. Illius igitur Diei nox dicata Deo eſt & ſolennis habita vta veſpera 14 primi menſis ad veſperam 21 eiuſdem menſis azymis veſcerẽtur, propterea quod vrgẽtibus Aegyptiis morari & viaticum ſibi parare non potuerint, ſed maſſam non fermentatam veſte ſua inuolutam humeris ſuis extulerint in mactris, Exod. 12. & Deute. 16. Iã inueſtigemus quoto menſis Iuliani die plenilunium noctem illuſtrarit. Ab exitu ex Aegypto ad Chriſtianam Epocham anni fluunt 1514. Huius tẽporis ſubductæ Solis Lunæq; verſiones nouiluniũ poſt æquinoctium vernũ proxime tranſactum proferunt Aprilis die 10 Phamenot 7. Pleniluniũ April. 25 hora 7. hoc eſt hora vna poſt occaſum Solis feria quinta Romano more: ſexta vero ineunte ex Iſraelitarum inſtituto qui diem ab occaſu incipiunt. Hic temporum ordines a nobis digeſti cum ſacris exquiſitiſſimè quadrant. Ab eo enim tempora Iudæi paraſceuen Paſchatis agno & azymo celebrarunt vſq; ad Meſſiam. Qui & ipſe ſimili veſpera agnum comedit cum diſcipulis, mox ipſe mactan-

maƈtandus agnus in ſuorum ſalutem. Ab Agno in Ægypto maƈtato ad Agnum immolatũ in cruce dies intercurrũt 5641 95 cum horis 17.

12. Ioſua. Iudices.

Moſe ſublato, Ioſua populi gubernationem ſuſcipit, ſed non multis annis, vt Scriptura indicat. Siquidem terræ chananææ diuiſionem perfeciſſe videtur ex Dei mandato, anno a diſceſſu ex Aegypto. 47. Altero enim anno a Pharaone merſo, miſſi ſunt in Chananęã exploratores, in quibus fuit Chalebus tũ quadragenarius. Cui abhinc annis 45 ceſſit Hebron in hęreditatem, cum terra diuideretur. Numer. 14. Ioſ. 14. Conſumſerit igitur Ioſua in debellãdis Chananæis poſt Moſis exceſſum, annos quinque, duos in terra diuidenda, triennio propter ſenium quieuerit (ſuperabat enim centenarium) Anno decimo orationem habuerit ad populũ, quæ continetur Ioſ. c. 23. deinde fatis conceſſerit. Poſt eius obitũ conſuluerunt Deum Iſraelitę, quinam ſuorum primi bellum Chananæis inferrent, non enim omnes Ioſua deleuerat, Atq; ex oraculo Iudæi primi, Chananęos & Phetezęos fuderunt, aliaque præclara belli facinora geſſerunt, quæ narrantur Iudic. 1. Quibus obeundis, & rebus ſuis poſt eas gentes deuiƈtas componendis, tempus debetur non minus triennio. Parta vero pace populus ex felici rerum ſucceſſu, otio quadriennium diffluit, delabitur ſenſim ad neceſſitudines cum finitimis cõciliandas, contrahit matrimonia cum externis, eorumque deaſtros colit. Vnde indignatus Deus, Chuſanum Meſo-

Anni Mundi			Anni Chris
			1470
2560	* Terræ diuiſio ſub hoc tempus a Ioſua facta eſt, anno ſabbatico primo, quo nefas fuit agriculturam exercere.	* 21 Belopares an. 30.	
			1460
2570	Ivdices. * Othoniel gubernauit annis 40. Cuſanum Raſathaimum regem Meſopotamiæ, cui ſeruierunt		
	Iſraelitę annos octo, ſuperauit.		1450
2580			
		* 22 Lamprides an. 32.	1440
2590			
			1430
2600			

Anni Mundi			Anni Christi	
2610	*Aod ann. 80 Eglonẽ Moabitarũ regem cui parebant Iſraelitę confodit ſica in ventrẽ adacta ſpecie arcani colloquii.		1420	potamiæ regem aduerſus illos excitauit, qui tyrannidem exercuit annis octo. Verum Deus populi ſui miſertus tyranno Othonielem oppoſuit. Ita anni 17 intercedunt inter exceſſum Moſis & Othonielis magiſtratum. Vnde coniiciunt multi Ioſuam clauũ gubernationis tenuiſſe annos 18.
2620		*23 Soſares an. 20.	1410	Sed his refragatur Scriptura. Quæ illum ætate prouecta cõſenuiſſe, & a bellis quieuiſſe tradit, antequam terram diuideret. Et poſt eius exceſſum Iſraelitas illa patraſſe quæ retulimus, & verboſius explicantur in libris Ioſuæ, & Iudicum, antequam Othoniel, quem Ioſuæ ſucceſſorem faciunt, admi
2630			1400	niſtrationi præficeretur. Annorum autem 17 interuallum ex temporum ordine neceſſario conſequitur. Nam a diſceſſu ex Ægypto ad initiũ Ioſuæ, anni ſunt 40. Ab Othonielis initio ad annũ quartũ Salomonis, anni 423. Fit ſumma 463, quæ ablata ab annis 480, quot intercedunt inter diſceſſum
2640		*24 Lampares an. 30.	1390	ex Ægypto, & templi exordiũ, relinquit annos 17, Ioſuæ gubernationi attributos. Hic illud obſeruatione dignum eſt, A diuiſione terræ Chananææ. ad Samuelis initiũ, annos colligi 350. ſi Iudicum annos tantum numeraueris: Sin cum his coniunxeris annos tyrannidis, conflari 450. Hunc numerum, qui ex Iudicum libro perperã
2650			1380	intellecto collegerat, in locum τριακοσίοις ſtudioſè ſubſtituit, τετρακοσίοις. Act. cap. 13. vbi putant multi pro τριακοσίοις, lubrico lapſu τετρακοσίοις irrepſiſſe. Cuius loci ſcripturã qui animoſius quàm verius tueri nituntur, coguntur annos 450, ad Iſraelitarum in Ægypto habitationem ineptiſſimè referre, Quotum fatuitas

tuitas euidens & clara eſt ex ipſius Scripturæ verbis, quæ huc adducimus. Ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ, ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτου. καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν, κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα, ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ, ἔτη τεσσαράκοντα, &c. Apoſtolus tempora diſertè definit & diſtinguit. Poſt annos, inquit, 40 exactos in deſerto poſt Chananæos deletos poſt Chananæam diuiſam Iudices dedit ad anno 450. vſq; ad Samuelem. Exinde poſtularunt regem dedit eis Deus Saulum annis 40. Qui fieri poteſt vt anni 450 referantur ad tempus habitationis in Ægypto, vel ſi cócedamus præter diuinę ſcripturę ſententiam, habitationem eam fuiſſe annorum 430. Siquidem anni 430 iuncti cum annis 396 elapſis a diſceſſu ex Aegypto ad Samuelis initium, componunt annorum ſummam 826. Quod ſi temporis curſum ſiſtas in principio gubernationis Iudicū annos habebis 488. Quare nulla alia via eſt quę in explicandis temporum ordinibus exhibeat annorum calculum 450, quàm ea quæ tyrannidis tempora coniungit cum Iudicum magiſtratu. Sed anni 450 cóciliari non poſſunt cum certo illo & definito annorum numero, 480, qui 3 Reg. 6. liquidò exprimuntur. A quibus ſi auferas annos 46 ab exitu Ægyptio

Anni Mundi			Anni Christi
2660			1370
2670		*25 Pauinas an.45.	1360
2680			1350
2690	*Debora & Barac an. 40. Iabinis regis Chananæorū cui ſeruiebant Iſraelitæ copias cęciderunt & fuderūt. Siſaram earum ducem Iael		1340
2700	Hebris vxor clauo in tempus malleo adacto interfecit.		1330

Anni Mvndi			Anni Christi	
2710			1320	ad terræ diuiſionem, & annos 84 a Samuele ad inchoatum templum, reſtabunt anni 350 non 450. Itaq; vox [illegible] Actis reſtituenda eſt. Calculi vtriuſque veri & fallacis, abacũ ſubiiciemus.
2720		26 Solarmus an. 19.	1310	
2730	Gedeon an. 40. Noctu lucum patris & arã Baali ſacratam euertit Madianitas innumeros fractis amphoris fa-		1300	
2740	ciumque ſplendore & clãgore tubarum profligauit.	27 Myrteus an. 27.	1290	
2750			1280	

Verum

Verus annorum calcul° ab exitu ex Ægypto ad Tẽpli exordiũ.			Calculus fallax		Anni mundi			Ann. Chr.
								1270
Moſes rexit populum an. 40			40	Tyranni qui populum afflixerunt.			* 28 Tautanus an. 32.	
Ioſua ante diuiſionem terræ an.	6		6		2760			
Poſt diuiſionem an.	11		8	Chuſan				1260
Othoniel	40		40					
			18	Eglon				
Aod	80		80					
			20	Iabin		* Abimelech an. 3.		
Debora	40		40					
			7	Madian				
Gedeon	40		40			*Thola an.		
Abimelech	3		3		2770			
Thola	23	350 | 450	23			23.		1250
Iair	22		22					
			18	Philiſtæi				
Iephthe	6		6					
Abeſan	7		7					
Elon	10		10					
Abdon	8		8					
			40	Philiſtæi				
Samſon	20		20					
Heli	40		40		2780			
Samuel	40		40			Troiæ ∴ excidium.		1240
Dauid	40		40					
Salomo	4		4					
Summa	480		580					
					2790		* 29 Teuteus an. 40	1230
						. Iair an. 22.		
					2800			

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Anni Mundi			Anni Christi
			1220
2810			1210
	Iephthe 6. Ammonitas vicit.		
2820	Abeſan 7.		1200
	Elon 10.		
2830			1190
	Abdon 8.	30 Tineus an. 30	
2840			1180
	Samſon 20. Paleſtinorũ vires debilitauit, ſed plures moriens obtriuit quàm occidit viuens.		
2850			

13. Troiæ excidium.

Troianam cladem in hęc tempora cõferunt hiſtorici. Dionyſius Troiam fuiſſe captã ſcribit ante annos 432, quàm Roma cõderetur, die 23 Thargelionis, 17 diebus ante Solſtitium. Diodorus ante Olympiadas annis 408, Conſentit cum Dionyſio. Ephorus ab vtroq; differt. Diuellit enim Ilij caſum ab Iphiti Sacro, annis tantũ 405. Velleius addit Ephoro annos 10. Horum diſſenſio arguit incertam valde fuiſſe Troianam Epocham. Cæterũ ex Cteſiæ & Euſebii momimentis, ſi non vera certè veræ proxima elici poſſe videtur. Scribit Cteſias ex Perſarum & Aſſyriorum annalibus, Teutanium Aſſyriorum regẽ, Priamum iuuiſſe, miſſo Memnone Tithoni Perſarum regis filio, copiarum auxiliarium duce. Euſebius autem adſcribit Ilij excidiũ, anno primo Demophoontis Athenarum regis, Teutanio Aſſyriis imperante. Addamus igitur Velleiano calculo annos 50, quos iniquè ſublatos e Temporum cẽſu docebimus, incidemus in annum Teutanii 24: Mundi 2781. Aberrat igitur Ephorus annis non minus 60. Omnium tamẽ epochis, quòd in ſuis quiſque ſcriptis tempora ſæpe numeret a Troia, ſignum adpinximus: nempe Demophoontis ⁖ Velleii Dionyſii & Diodori ∷ Ephori.

14. Iudices Iſraelitis abrogati.

Heli fuerunt filii nequiſſimi Deique contemtores, ſtupratores, auari, rapaces. Quorum ſceleribus auditis pater, eos blandè monuit, vt deſinerent. Sed illi patri dicto audientes non fuerunt, Quia Deus eos perdere volebat. Itaq; filii duo Hophnis & Phinees bello aduerſus Paleſtinos eodem die occubuerunt, & Helis ipſe nunciata clade, de ſella delapſus fracta ceruice interiit, cum annos 98 exegiſſet. Poſt Helim Samuel populi gubernationē excepit, Iudicum poſtremus. Eo enim ætate confecto cum eius filii iura peruerterent, populus regē ſibi conſtitui petiit.

Anni Mundi			Anni Chris.
2860			1170
2870	Heli, an. 40. Vixit annos 98. 1. Reg. 4.	31. Dercilus an. 40	1160
2880			1150
2890			1140
2900			1130

Anni Mundi			Anni Christi	
2910	Samuel an. 40.	32 Eupales an. 38.	1120	
2920	Dauid naſcitur.		1110	
2930			1100	
2940		33 Laoſthenes an. 45.	1090	
2950	David Rex annis 40. Annos 30 natus regnum iniit in Hebron 2. Reg. 3. Obiit ſeptuagenarius.		1080	

15. Reges Hebræorum.

Hebræi Deo repugnante, omnium gentium morem inſecuti, Regem petierunt. Illorum poſtulatis accommodauit ſe Deus, & regem Saulum dedit. Quem non multis annis imperaſſe cõſentaneum eſt. Etenim cum Samuel conſenuiſſet, & eius filii gubernationi præpoſiti, iura muneribus accipiẽdis peruerterent, regem Iſraelitæ poſtularunt. Tũ Saulus Dei mandato inungitur. Sed mox Deo infenſus eiicitur, & vngitur Dauid, in quem perpetuas inimicitias ita exercuit, vt eum tandem compulerit ad Achin Gethæ regem populi Dei hoſtem confugere. Samuel autem dicitur annis 40 populo præfuiſſe. Verum ſicut in annis Iudicum, cenſendi ſunt anni tyrannorum, ita in annis 40 Samuelis continentur anni regni Sauli, quos Scriptura non aliter exprimit. Saulo mortuo Dauid in Hebronem ſe recipit, vbi denuo Rex a Iudæis inunctus eſt, annum agens tricesimum. Regnauit annos 40. Scilicet in Hebrone in Iudæos annos 7, & 6 menſes: Ieroſolymis autem, in omnes Iſraelitas atque Iudæos, annos tres & triginta. Succeſſit Salomo filius, qui quo ætatis anno inauguratus fuerit, nondum certò conſtat. Ioſephus ſcribit anno 14 ſolio inſediſſe, regnaſſe autẽ annis 80. Sed Ioſephus in annis regni a Scriptura diſcedit. Verſio Græca annum duodecimum profert. Sed illa nonnunquam, ad hiſtoricam narrationem quod attinet, ab Hebraica veritate longius recedit, quam vt probari poſſit. Certè regnauit Salomo annis 40.

40. Et ſucceſſit Roboamus filius, annum agens quadrageſimum primum. Oportuit igitur, ſi interpretatio Græca admittenda eſt, natum eſſe anno patris vndecimo, & decimo genitum. Quod cũ naturæ & honeſtatis legibus apertè pugnat, & cum hiſto rica fide, quæ Salomonem conſenuiſſe teſtatur. 3. Reg. c. 11. Hebræa nihil habent de Salomonis ætate cum regnũ iniit. Diuitiis & ſapientia mortales omnes ſuperauit. Pondus auri, quod ei ſingulis annis proueniebat, 606 auri talentorum fuit, præter ea quæ pendebantur a mercatoribus. Itaque Ieroſoly mis non minor fuit auri copia, quàm lapidum. Audiendæ autem ſapientiæ cauſa. totus orbis conſpectum eius requirebat. Diſſeruit de ſtirpibus, & plantis, a Cedro ad hyſopum. Item de quadrupedibus, volucribus, ſerpentibus, & piſcibus. Habuit vxores 700, & 300 concubinas. Per quas in ſenecta mens eius ad deos alienos inclinata eſt. Vnde poſtea regni dilaceratio, & bella ciuilia inſecuta. Nam duę tantum tribus Iudah & Beniamin adhæſerunt Roboamo: In reliquas 10 imperium ſuſcepit Ieroboamus. Nabati filius, Qui Rex Iſrael dictus eſt. Roboamus autem Rex Iudah. Regnatũ eſt in Iſrael regibus 18, per annos 260. Deletum eſt regnum a Salmanaſſare poſt annos 15, quam Romæ vrbis fundamenta iacta fuiſſe feruntur. Regnum autẽ Iudah a Dauide ad excidium Templi & vrbis ſtetit annis 472. Regnaruntin eo Reges 22.

Anni Mundi			Anni Christi
			1070
2960			1060
2970			1050
2980			1040
2990	Salomo. an. 40. Templi fundamenta iacta ſunt an. 480 ab Exitu de Ægypto. 4. Reg. 6.	34 Pynthiades an. 10	1030
3000			

Anni Mundi				Anni Christi
3010				1020
3020			* 35 Ophrateus 20.	1010
3030	* Roboam f. Salomonis Rex Iudah annis 17. Regnũ iniit natus annos 41.	* Ieroboam fil. Nabat Rex Iſraelitarum annis 12. 3 Reg. 12 14.		1000
3040	3 Reg. 14. Bellũ perpetuo geſſit cum Ieroboamo.		* 36 Ophraganeus an 50.	990
3050	* Abias. an. 3. * Aſa. an. 41. Dauidẽ imitatus mẽte erga Deũ integra vixit. Matrem imperio	* Nadab. 2. * Baaſa. 24		980

16. Propheta.

Ætas Regum alias antecellit prophetarum vbertate & præſtantia. Nã prioribus ſæculis perpauci prophetæ memorantur. Et a Moſis exceſſu vſque ad Samuelis tempora, prophetia ferè obdormiuit. Vbi vero Samuel exortus eſt, cœtus prophetarũ apparent, quos inter Saulus qui nuper a Samuele vnctus fuerat, princeps vaticinatur. Dauid ipſe Rex & propheta Nathanis & Gadi prophetarum oracula exaudit. Salomoni deaſtrorũ cultum minus improbanti, Ahias Silonita vates, regni dilacerationẽ minatur. Ieroboamo ad Aram adolenti vates alius Ioſiam prædicit ante annos 300 quã Ioſias naſceretur, ſuper eam aram ſacerdotes mactaturũ. Sequitur Michæas, cui colaphum impegit pſeudopropheta Sedecias. Elias igneo turbine raptus in cœlum. Eliſæus & cũ eo vates Bethelenſes & Ierichuntini. Amos. Ionas, Oſeas, qui annis nõ minus 70 docuit. Michęas alter. Nahum. Sophonias. Ieſaias. Olda fœmina. Ioel. Abdias. Abacuc. Ieremias. Vrias. Omnes diuinæ ſapientiæ interpretes antequam Vrbs & templum excinderentur. Et populo apud hoſtes Babylonios captiuo, Deus dedit prophetas Ezechielem, Danielem. Solutaque captiuitate Haggæum, Zachariam, Malachiam, imperãte Dario Perſa. Ex quo ad Chriſtum vſque rurſus prophetia quieuit. Tempus prophetarũ a Samuele

ad

	Anni Mundi				Anni Christi
ad Zachariam & Haggæũ, annorum fuit 600.	3060	deiecit quòd ſimulacrum feciſſet & coluiſſet.			970
	3070		* Ela 2.		960
	3080		* Zambris diebus 7. Ambris annis 12.		950
	3090	* Ioſaphat 25. Pietatem coluit. Cum ex Ophire nauibus aurum peteret nau-	* Achab 22.	* 37 Aſtazapes an. 42.	940
	3100	fragium fecit apud Aſiongaber.			930

ANNI MVNDI				ANNI CHRISTI
	*Ioram fil. Ioſaphat Prorex. * Ioram an. 8 ſed 4 cum patre.	*Ochoſias. 2. * Ioram fil. Achab. 12.		920
3110				
	* Ochoſias 1. * Attalia 6.	*Iehu. 28.		910
3120	*Ioas 40.			
			*38 Sardanapalus annis 20.	900
3130				
				890
3140				
		*Ioachas annis 7.	*ARBACES	880
3150				

17. Aſſyriorum, Medorum, & Chaldæorum Monarchia.

Arbacem Medum extincto Sardanapalo, Aſſyriorum Imperiũ, quod annos ſupra 1300 ſteterat, ad Medos tranſtuliſſe prodiderunt, Babyloniorum Satrapia Beleſo ex pacto conceſſa, Ninamque Aſſyriorum regiam a ſolo euertiſſe, tũ Regem ſalutatum Ecbatana ſe recepiſſe. Aſſyriorum regum nomina & tempora Euſebius edit. Medorũ Diodotus e Cteſia profert. Sed cõſtat e Sacris & Herodoto, Medos vel nunquam vel paucis annis, Aſſyriis imperaſſe. Atque vt Ninam euerterint, eam tamen inſtauratam mox fuiſſe teſtatur Ionæ vaticinium, qui Sardanapalum annis ferè 30 ſecutus, Ninę excidium minatus eſt. Nahumus quoque annis poſt Sardanapali caſum 140 execrationes effundit aduerſus Niniuen, eiuſque exitiũ prænunciat, proptereà quòd Aſſyrij aduerſus Iſraelitas aſperiùs egiſſent. Cui Tobiæ narratio accedit qui Niniuen a Nabuchodonoſore & Aſſuero, qui eſt Cyaxares Aſtyagis pater, dirutam fuiſſe tradit. His cõſentanea refert Herodotus Cyaxarẽ Ninam expugnaſſe. Ea vero euerſa, Babylonem Aſſyriis regiam fuiſſe. Fuerunt ſanè Medi & Babylonii fœderibus & affinitatibus cõiuncti. Siquidem Nabu-

REGNVM Me-

MEDORVM

Nabuchodonoſoris vxor genere Medica fuit, vt Beroſus Chaldęus teſtatur. Et Nabuchodonoſor ipſe, quem Labynetum vocat Herodotus, autor fuit cõnubialium conuentionum Aſtyagis & Arienæ Halyattis Lydorum regis filiæ, cum pax ſanciretur inter Cyaxarem, & Halyattem. Minimè credẽdũ eſt Sardanapalo ſublato Aſſyrios quieuiſſe: Sed potius Arbace Ecbatana reuerſo, ſtatim rebellaſſe, Ninam reparaſſe, & a Medorum iugo ſe ſubduxiſſe. Sarſomenes Arbacis nepos Medis imperabat, cum Phul Aſſyrię Rex fœdus cum Manahemo Iſraelitarum rege ferũt, acceptis argenti 1000 talentis. Teglat Phalaſſar auxilio fuit Achazo Iudęo. cum præeſſet Medis Articarnus Sarſomenis filius. Salmanaſſar Iſraelitas non in Aſſyriam ſolum ſed in Mediam etiã abduxit. vnde perſpicuũ fit Aſſyrios in Mediam inuaſiſſe & Medos in Aſſyriam. Itaque credibile eſt Medos & Aſſyrios multis & diuturnis bellis inter ſe conflixiſſe, atque interim modo his, modo illis, paruiſſe Babylonios. Idem Salmanaſſar Babylone colonias deduxit in Samariã, Quod argumento eſt illum Babyloniis imperaſſe. Concurrit tamen Nabonaſſar cum Salmanaſſare. Quare conſentaneum eſt hunc a Sal-

ANNI MVNDI				ANNI CHRIS
3160	* Amaſias annis 19. Sed vno, cum patre.	* Ioas f. Ioachas an. 16. Sed duobus, cũ patre.	Medorum R. an. 28.	870
3170				860
3180		* Ieroboam an. 41.	* 2. Mandanes an. 50.	850
3190	* Interregnũ annorum 11.			840
3200	* Azarias qui & Ozias an. 52.			830

ANNI MVNDI				ANNI CHRISTI	
3210				820	manaſſare Satrapiæ Babylonicæ Regem fuiſſe cōſtitutum. Oporter enim Nabonaſſarem dignitatem ſummam adeptum fuiſſe cū ab eo Chaldęi cœleſtes Epochas deduxerint. Sed primus Merodach quē
3220		Interregnum annorum 22.		810	Ptolemæus Mardocempadum appellat, Babylonii regis nomine in Sacris inſignitur. Tamen poſt Merodachum vel eo regnāte, Aſſyriæ regis duces Deus excitauit aduerſus Manaſſen, qui eum compedibus
3230			Soſarmus an. 30.	800	vinctum Babylonem abduxerunt. Vnde cōſtat Babylonios licet regia dignitate ornarentur, Aſſyriis nihilominus tum temporis paruiſſe. Salmanaſſarem ſecutus eſt Sennacheribus, qui obſidionem Ieroſolymæ deſeruit, amiſſis
3240		Zacharias 6 menſ. Sellum 6. menſ. Manahem an. 10.	PHVL	790	vna nocte hominum 18c millibus. Aſſaraddon ſuccedit. Qui vero poſt eum Aſſyriorū regno potiti ſint, nullibi proditum eſt. Phraortem refert Herodotus Aſtyagis auū, qui Medis Artines appellatur, Perſas pri-
3250	✳OLYMPIADAS inſtituit Iphitus. Iotham 16.	Phaceia an. 2. Phaca Romeliæ f. an. 20.	ASSYRIORUM R.	780	mum ſubegiſſe, mox Aſiam, deinde aduerſus Aſſyrios Ninam incolentes expeditionem ſuſcepiſſe, in qua perierit. Sed Ninam a Cyaxare patre Aſtyagis expugnatam fuiſſe, & poſt multa bella cum Lydis

dis Aſſyriis & Scythis confecta, Aſſyriorum igitur Monarchia in Sardanapalo prorſus extincta non fuit. Sed horū luminibus obſtruxerunt Chaldæi ſiue Babylonii, eoſq; coniunctis cum Medo copiis tandem extinxerunt, Niniue exciſa a Cyaxare & Nabuchodonoſore, vt Tobias atteſtatur. Videntur Aſſyrii poſt Senacheribi cladē in caſtris Ieroſolymitanis acceptā ſenſim euiluiſſe. & a Medis & Chaldæis fœderatis tandē oppreſſi fuiſſe & deleti. Nā poſt Nabuchodonoſorē & Aſſuerum qui eſt Cyaxares, Aſſyriorum ingens vbique ſilentium. Poſtea vero inter Medos & Chaldęos ortæ ſunt ſimultates, vt ex Xenophōte liquet. Tum Dario Medo-

18. Roma. Romanorum Imperiū, quod Rabbini Regnū nequam appellāt, Daniel quartum animal terrificum, horribile, præualidū, ferreis dentib9 magnis comedens & comminuēs, & reliquum pedibus conculcās, exoritur quo tēpore Iſraeliticum deletū eſt: ac ſenſim creſcit latrocinio, parricidio, adulteriis, virginum matronarumq; raptu, frau-

Anni Mundi					Anni Christi
3260			Teglat Aſſyr. R.	*4 Articarmis an. 50.	770
3270	*Achaz. 16.	Oſea regnum inuadit annis 7. Deinde legitimè regnat ann. * 9.			760
3280	✳ Romam hic conditam ferūt. ✳ Nabonassar. • Ezechias an. 29.	✝ Oſea R. ann. 9.	*Nabonassar Chaldæorum R. Salmanaſſar. Aſſyr. R.		750
3290		Anno ✝ 4 Ezechiæ Oſeæ 7. Salmanaſſar Samariā oppugnauit eāq; cepit anno Ezechiæ, 6. Qui nonus fuit Oſeæ.	Sennacherib.		740
3300		Regnum Iſraeliticū ſtetit annos 260.	Aſſaraddon		730

☉.♓: 3.8. ☽.♉. 11.22.

Regnum Chaldæorum

Anni Mundi				Anni Christi
3310	*Manaſſe ann. 55.	*Merodach Qui & Mardocempadus Babyloniæ R. an.	*5. Albianes an. 22.	720
3320				710
3330			*6. Ariſteus an. 40.	700
3340				690
3350			*Ben	680

de, perfidiâ, ferro, ſanguine.

Prima Romanis arma illata ſunt a Latinis finitimis nempe Cæmnenſibus, Cruſtuminis, Antennatibus, Sabinis. Hos omnes ad bellũ dolor acceptæ a Romano rege iniuriæ accendit, quos amicè cum vxoribus ad ludos inuitatos raptis in vrbe ex cõpoſito mulieribus grauiſſima ille contumelia affecerat. Sed ii intra paucos dies deuicti sũt, Sabinis cũ Romano fœdere cõiunctis. Romulus regnaſſe fertur annis 38. Numa 43. Tullus Hoſtilius 32. Ancus Marrius 24. L. Tarquinius Priſcus 37. Ser. Tullius 44. Tarquinius Superb. 25. Numa egit

rum Imperatori qui Græcis de maiorũ nomine Cyaxares dictus eſt, (nam & Phraortes qui & Aſtibaras, auus, & Aſtyages, qui & Apanda pater, appellati ſunt Cyaxares ſiue Aſſueri, apud Tobiã Eſtheram Eſdram Danielem,) oblata occaſio eſt Babyloniæ inuadendæ. Medorum porro imperium Herodotus & Trogus terminant Aſtyagis caſu, quẽ a Cyro victũ occiſum regnoque ſpoliatum fuiſſe prodũt. Sed longe aliter Xenophon. Qui Cyrum ab Aſtyage auo materno educatum & liberaliter inſtitutum ſcribit. Aſtyagi vero ſucceſſiſſe Cyaxarem, ad quem miſſus fuerit a patre Cambyſe Perſarum rege, cum auxiliaribus copiis. Xenophontis narrationem adiuuat Scriptura, ex qua diſcimus viguiſſe Medos cum Babylon caperetur. Scribit enim Daniel qua nocte Baltaſar digitos vidit in pariete ſcribentes, regnum Chaldæorum occiſo Baltaſſare, Medis Perſisque traditum fuiſſe.

Xeno-

Xenophō ꝑterea autor eſt Cyaxarē, qui Dari⁹ Aſſueri fili⁹ genere Medus Danieli dicitur Medorum & Perſarum Imperatórem in caſtris agnitum fuiſſe ab ipſo Cyro & militibus cum aduerſus Chaldæos exercitū ducerent. Sed & ipſe Darius Medus regno Chaldæorum præfuit poſt captum Babylonem. Eo vero vita functo, rerum Cyrus potitus eſt. Cuius bellica virtus & fama celebris Cyaxaris imperio tenebras offudit. Exceſſi. Cyaxares anno ſecundo regni Chaldaici natus annos 64. anno Mundi 3489. Medorum regnū ab interitu Sardanapali ad exceſſum Darii ſtetit annis 344. Chaldæorum imperium deſiit in Baltaſſare, quem Cyrus interfecit annis tranſactis 212. a Nabonaſſaris inauguratione, quæ cœlo a Chaldæis inſculpta eſt, ideoque certiſſima ſtatuitur anno Mundi 3276, Chriſti 747, Romæ conditæ ſexto, Iphiti triceſimo; Cuius anni Thot Ægyptii menſis dies primus concurrit cum 26. Februarii, feria 4 ☿. Chaldæorum tempora ſigillatim ita diſtribuunt. Anno Epochæ Nabonaſſaris 27, Merodachus, Ptolemæo dictus Mardocempadus, ſolio potitur. Huius annus primus defectione, Lunæ inſignitus eſt, ſeiūctus annis 100 a quinto Nabopolaſſaris, qui in Sacris Nabuchodonoſor appel-

pacifice, magicæ vanitati & nefandis ſacrificiorū ritibus addictus: Reliqui vicinos bellis oppreſſerunt. Triumpharunt de Cæmnenſibus, Antennatib. Camerinis. Fidenatibus. Veientibus. Albanis. Sabinis. Latinis. Ethtuſcis. Volſcis.

Anni Mundi				Anni Christi
3360		Merodaco, an. 21.		670
3370	* Amon. an. 2. * Ioſias an. 31.	* Nabolaſſar. an. 29.	* 7 Artiines an. 24.	660
3380				650
3390	* Phaſe Ioſias egit quale non fuit a tempore Samuelis. Annus eſt 833. ab ingreſſu in Chananæam. Iubileum 17. Sabbathum 119.			640
3400	* Ioachas menſ. 3. Eliacim qui & Ioacim. an. 11.	* Na-	* 8 Aſtibaras Qui & Cyaxares an.	630

I 3

ANNI MVNDI				ANNI CHRISTI
3410	Ioachim Qui & Ieconias mēſibus 3. Sedecias an. 11.	Nabuchodonoſor Qui & Nolapolaſſar. an. 44.	40.	620
3420	Vrbem & Templum capit & ſuccendit Nabuchodonoſor.			610
3430			9	600
3440			Aſtyages an. 35.	590
3450	Anno ipſo quo regnum iniit Euilmerodach 37. abductionis Ieconiæ eum eduxit e carcere. Iere. 52.	Euilmerodach. 18.		580

latur. Quo anno Luna obſcurata eſt, Merodacho ſucceſſit Ben Merodach annis 21, vt teſtis eſt Euſebius. Poſt quem regnauit Nabolaſſar pater Nabuchodonoſoris annis 29, autore Beroſo Babylonio. itaque ſuperſunt Merodacho, anni 46. Nabuchodonoſori Scriptura 44. tribuit annos: Ioſephus, Euilmerodacho, 18. Balthaſſar anno 17. interfectus eſt a Cyro capta Babylone. Annus eſt 72. ab excidio templi quod ſuccendit Nabuchodonoſor anno regni ſui 19. Relinquuntur Nigliſſoori qui Euilmerodacho ſucceſſit, anni vndecim Daniel. Xenophon. Beroſ. Ptolem. Sacra Bibl.

19. Excidium Ieroſolymæ Iudæorum captiuitas & regionis vaſtatio.

Salmanaſſar Aſſyrius Iſraelitas in exteras regiones abduxit ſine vlla ſpe reſtitutionis & colonias in Samariam deduxit. Nabuchodonoſor Babylonius regionem Iudæorum vaſtauit, & populū tranſtulit Babylonē, ad annos 70, nullis in Iudæam coloniis adductis, vt interea regio quieſceret, ſuiſque ſabbathis iuxta vaticinia frueretur. Annorum 70. initium haud dubie ſumendum eſt a Templi & Vrbis vaſtatione: neque enim prius terra quieuit. Anno certè Ioacimi tertio, Nabuchodonoſor Ieroſolymam expugnauit, Ioacimū vinculis conſtrictum, & Iudæorum tria millia, in quibus Daniel & Ezechiel, cum vaſis domus Domini Babylonem tranſtulit. Dan. c. 1. 4. Reg. 23. 24. 2. Paral. 36. Ierem. 52. Ezech. 19. Is Ioacimus a Necho Ægyptio rex

rex Iudææ conſtitutus fuerat cui tributũ aliquot annis pependit. Regnauit annis 11. Huius anno 4. qui eſt 22. a 13. Ioſiæ (Ierem. 25.) Nabuchodonoſor. patre vita functo, regnum adeptus eſt. Qui mox aduerſus Ægyptum mouit. Et ab Euphrate ad Nilum cepit quidquid fuerat Ægyptii. Ita que deinceps Ægyptius finibus ſuis egreſſus non eſt. Tum Ioacimus in Nabuchodonoſoris poteſtatem venit, anno Nabuchodonoſoris quinto: cui cum triennio paruiſſet, ab eo defecit. Igitur octênio tributũ Ægypto ferre coactus eſt, Nabuchodonoſori triennio. Daniel Babylone captiuus, Ioacimi regnum auſpicatur ab eo tempore quo Babylonius in Ioacimum & Iudęos imperium exercuit. Similiter Ieremias c. 28, primum annũ Sedeciæ vocat annum quartum. Fuit enim quartus a primo Ioacimi ſi huius regnum exordiaris a Nabuchodonoſoris in Iudæos imperio. Ioacimi caſum ſic prænunciauit Ieremias c. 36. Non erit ex eo qui ſedeat in Dauidis ſolio, e iuſque cadauer & ardori Solis interdiu, & gelu noctu, obiectum iacebit. Ioacimo tamen ſucceſſit filius Ioachin, ſed vix inſedit ſolio. Tribus enim menſibus exactis, eum Nabuchodonoſor Babylonẽ trãſtulit, vnà cũ Mardochęo, Eſthera, & aliis ad 17000. (4. Reg. 24. 2. Paralip. 36 Eſth 2) In huius locum ſuffectus eſt Sedecias, qui ſub Nabuchodonoſore regnum admini ſtrauit annis vndecim, nõ integris. Anno enim Sedeciæ nono, menſis decimi die decimo, obſeſſa eſt Ieroſolyma, Anno vndecimo mẽſis quar-

Anni Mundi				Anni Christi
				570
3460	Piſiſtratus Athenis tyrannidem occupat. Verſus Homeri cos in vnum corpus vt nunc ſunt redegit per Ariſtarchum.	Nuglissoroor. an. 11	10 Cyaxares Qui Darius Medus an. 24.	560
3470	Crœſus a Cyro captus.	Cyrus Perſ. ſrum R. an. 30. / Baltaſſar vltimus Chaldæorum R. an. 17.		550
3480				540
3490	Annis 70. ſeruitutis Babylonicę euolutis Cyrus Babylone capta Iudæos liberat.			530
3500		Cambyses. 7.		

Anni Mundi			Anni Christi
3510	*Smerdis menſ. 7.	*Darius Hiſtaſpis f. an. 36.	520
3520	*Romæ Conſules creati Regibus eiectis ♣		510
3530			500
3540	*Clades Marathonia. *Xerxes a patre Dario paulo ante mortē Rex inſtitutus.	*Xerxes an. 20.	490
3550	*Tranſitus Xerxis. *Fuga Xerxis. Artaxerxes * Longimanus Rex.		480

u die nono, capta eſt. Is hat annus Nabuchodonoſoris decimusnonus, exilii Ezechielis 12. (Ierem. 39.52. Ezech. 33. Ezechiel anno 30. Iubilæi Ioſiæ, quinto abductionis Ieconiæ, vaticinatur ad fluuium Chobar. c. 1. Anno exilii ſui 25, qui fuit 14. ab vrbe ſubacta, viſum habuit de Templi menſura & inſtauratione. c. 40. Ezechiel igitur abductus eſt cum Ioacimo anno Nabuchodonoſoris octauo decurrente. Ieconias octauo deſinente, principio veris.

19. Perſarum Imperium.

Perſarum Imperium orditur hiſtoria profana ab Aſtyagis exceſſu, anno. 1. 55. Olymp. Sacra verius a capta Babylone, poſt annos 70. Babylonicæ ſeruitutis euolutos. Ieroſolymæ excidium cadit in annum Mundi 3416, ſub ſolſtitium æſtiuum. Igitur annos 70 terminat annus mundi 3486, & Babylon capta fuiſſe videtur in exitu anni 3487, Darii Medorum imperatoris auſpiciis & virtute Cyri, vt primus annus Cyri concurrat cum anno mūdi 3488. Quo anno Iudæi in Palæſtinā remigrarunt. Darius regno Babylonio biēnio fere præfuit. Quo defuncto ad vnum Cyrum recidit principatus, vnde fit vt ſexennium quod inter captam Babylonem & Cambyſis dominatum

♣ Romæ regnatum eſt per 7 reges annis 243. Tum Roma vix vbi plurimū ad 15 milliarium poſſidebat Regibus eiectis conſules creati ſunt anno V C 244. Eutrop. Sed cum plebs poſt annos 17 in montē ſacrum receſſiſſet Tribuni plebis creati ſūt & ſacrata lege conſtitutum vt hic magiſtratus ſacroſanctus eſſet.

natum intercedit, vni Cyro ſæpius tribuatur. Hic Darius Danielem præcipuè coluit, Quẽ nihilominus aulicorum fraude Leonibus obiecit. Poſt Darium & Cyrum imperauit Cyri filius Cãbyſes, annis 7. menſ. 5. Deinde Smerdis magus, menſibus 7. Quo per vim ſublato Darius Hyſtaſpis filius equi hinnitu regnum ſortitus eſt. Quod adminiſtrauit annis 36. Cui ſucceſſit Xerxes annis 20. Inde Artaxerxes Longimanus, Qui cum iam annos ſeptem regnaſſet cũ patre, poſt interitũ patris regnauit annos 40. Hic anno regni 20, Nehemiæ roganti poteſtatem fecit inſtaurandi muros & portas vrbis Ieruſalem. Hinc ad Chriſtum excindẽdum Angelus Danieli numerat hebdomadas annorum 70. Danie. 9. Nehem. 2. Lõgimano ſucceſſit filius Xerxes, anno vno. Sogdianus, menſibus 6. Darius Nothus, qui Ochus a Cteſia dicitur, annis 19. Artaxerxes Memor, an. 43. Ochus, 23. Arſes, 3. Darius ab Alexandro ſuperatus, ann. 6. Eſdr. Herodot. Diodor. Perſarum monarchia ſtetit a capta Babylone ad pugnã ad Arbelam, annis 207.

Ro.

Anno VC 302, Decemuiri creantur, legum ferẽdarum. Hinc anno tertio altera plebis ſeceſſione, decemuiris abdicatis, Tribuni plebis creantur decem. Et anno ſequente LEX DVODECIM Tabularum in æs inciſa eſt. Anno 309, Tribuni militum conſulari poteſtate creati, mox abdicari ſunt, Et anno ſequente Cẽſores creati, Anno 315, tres Tribuni militũ conſulari poteſtate creati ſunt.

ANNI MVNDI			ANNI CHRISTI
	a patre declaratus eſt. * Socrates naſc. * Xerxes obtruncatur ab Artabano.	* ARTAXERXES. an. 40.	470
3560			460
3570	* Anno Artaxerxis 20. Nehemias impetrat inſtaurationem Ieroſolymæ. Hinc Danielis hebdomades 70. ineunt.		450
3580	Fœdus 30. annorum ictum inter Athenienſes & Lacedæmonios.		440
3590	* Plato naſcitur.		430
3600	* Bellum Peloponeſiacum. Sogdianus m. 7. * Darius noth. annis 19.	* Xerxes. 1	

330

	Anni Mundi			Anni Christi	
☽	3610	* Claſſis Attica ad	*Artaxerxes Mnemon 43.	420	Ro. Anno VC347, ſtipendium de publico Romæ primum militibus datū. Quarto poſt anno, hibernacula primum ad Veios obſidionis cauſa fieri cœpta ſunt. Anno 363, Roma a Gallis capta, recuperata eſt a Camillo. Qui anno 367 Volſcorum ciuitatem cepit, Æquorum vrbem occupauit, Sutrinorum recuperauit, deletis Ethruſcorum exercitibus tres ſimul egit triumphos. Atque hic cœpit res Romana creſcere. Anno 377, A tribunis militum conſulari poteſtate, ad tribunos plebis Reip. adminiſtratio recidit. Sed lapſo quinquennio, tribuni militum ruiſus creati ſunt.
☽ ☉	3620	Syracuſas deleta Nicia duce interfecto. *Carthaginiēſes Annibale duce 100000 hominū Siciliam aggreſſi ſunt. Xenoph.		410	
☉	3630	* Aduerſus Mnemonem Cyri fratris Anabaſin deſcribit Xenophon. ♆ Ageſilao Sol bicornis apparuit cū ex Aſia rediret, menſis		400	
	3640	Auguſti d. 25. in ipſo exortu.		390	
☽ ☽	3650			380	

♆ Natus

380

♃ Natus eſt die ſexto Hecatombæonis, Quo die templum Dianæ Epheſi cõflagrauit. Quorquot magi tum Epheſi fuerunt, facies ſuas percutientes vocifetabantur, magnam eo die perniciē infortuniumq; Aſiæ natū eſſe. Eodē die pater Philippus, nuntium accepit victoriæ certaminis Olympici, ad quod quadrigarū curſum miſerat. Iuſtino, Plutarcho, Annus eſt Iphiti 421. Inibat primus Olympiadis 106. Vixit annos 32. men. 1. Pugna qua Darium vicit ad Arbelam, commiſſa eſt Calendis Octobris, anno a Chriſto in antecedentia decurrente 331. Defecit Lūna digit. 14. Septemb. die 20, horis a meridie tranſactis 8, 50. Vndecima poſt id deliquium nocte Darius acies inſtruxit & proxima luce infeliciter pugnauit. Hîc Alexander Imperator Aſiæ ſalutatus eſt. Per annos 12 trementē ſub ſe orbem ferro preſſit. Eius

Ro.

Anno VC. 387, Prætor primùm creatus Furius Camillus, Camilli Dictatoris filius. Poſt annos 124, alter eſt additus, qui inter peregrinos ius diceret: atq; hic peregrinus dictus, ille Vrbanus. Additi ſunt & alii poſteà.

Anno 390, Dictator claui figendi cauſa dictus eſt. Perſuaſum enim fuit ſapientiæ Romanæ, clauo figendo peſtilentiam ſedari.

Anno 410. Bellum Samniticū ſuſceptum eſt, quod geſtū eſt per annos 70.

Anno 413, P. Decius Mus Cõſul, bello Albano aduerſus Latinos Diis manibus ſe deuouit. De Latinis triumphatum eſt, & ſtatuæ Conſulibus victoribus poſitæ, pro roſtris ann. 416.

Anno 424, L. Æmilius Mamercinus, de Priuernatibus triumphauit. L. Papirius Curſor de Samnitibus, anno 429.

Anno VC. 458. Pub. Decius ex-

Anni Mundi			Anni Christi
3660	♁ Clades Lacedæmoniorū Leuctrica.		370
3670	* Alexander naſcitur. ♃	* Ochus an. 23.	360
3680			350
3690		Arſes 3. * Darius 6.	340
3700	* Pugna ad Arbelam. Periodus Calippica. * Obitus Alexandri.	Aſiæ rex * Alexander	330

Imperium Gr.

430

GRÆCORVM

Anni Mundi				Anni Christi
3710	Ptolemæus Lagus Ægypti R ex an. 38.	LAGIDÆ. Ptolemæus Lagus Ægypti præfectus Regis nomē aſſumit an. 40.	SELEVCIDÆ.	320
3720		Seleucus Babylone capta caput diademate cinxit. Hinc Anni Seleucidarum Qui Græcorum appellantur in libris Machabæor. & Chaldęorum apud Ptolemæum.	Seleucus Aſiæ R. ann. 24.	310
3730				300
3740	*2 Philadelphus 38.		*Antiochus Soter. 29.	290
3750		Philadelphus amicitiam pepigit cū Romanis Pyrrhi clade audita.		280

480

emplū patris ſecutus, adhibito M. Liuio pontifice, deuouit ſe, & morte ſua populo Ro. victoriā tradidit. Q. Fabius Max. de Samnitibus, Ethruſcis, & Gallis triumphauit.

Anno 470, Victis Gallis Senonibus, ab Æſi fluuio quondam Italiæ termino, vſque ad Rubiconem fines Italiæ producti ſunt.

Anno 472, Bello Tarentino Elephāti primum in Italia viſi

Anno 478. De Pyrrho triūphatum. Nec vllus pulchrior in vrbem aut ſpecioſior triumphus intrauit, quū ante hūc diem nihil niſi pecora Volſcorum, greges Sabinorum, carpenta Gallorum, fracta Samnitium arma, vidiſſet. Tum ſi captiuos aſpiceres, Moloſſi, Theſſali, Macedones, Bruttius, Appulus, atq; Lucanus: ſi pompas, aurum, purpura, ſigna, tabulę, Tarentinæque delitiæ. Sed nihil libentius populus Rom. aſpexit, quam illas quas timuerat cum turribus ſuis belluas, quę nō ſine ſenſu captiuitatis ſummiſſis ceruicibus victores equos ſequebantur.

ſucceſſores principes dilaniauerunt, & velut prædam opimā a magno leone proſtratā auidi catuli diſcerpſerūt, inquit Oroſius. In illius porro ſucceſſionibus varię viciſſitudines & mutationes extiterunt. Verū Ægyptus penes Lagidas perpetuo fuit, vſque ad pugnam Actiacam, Aſia ferè penes Seleucidas, vſque ad Tigranem. Ideoque eorum ſeriem proſequimur.

Anno

	Anni Mundi				Anni Christi
Anno 481, Bellum Samniticum & Tarentinum confectum eſt, actis de Samnitibus 31. triumphis. Victis porro Tarentinis, Pyrrho, Samnitibus, Lucanis, & paulo ante Ethruſcis, magna pars Italiæ in poteſtatem Romanorum redacta eſt. Anno 484, Expugnato caſtello quod occupauerat Lollius Samnis	3760		Anno Philadelphi 17. Sacra volumina in Gręcam linguã conuerſa ſunt a 70. * Horologium		270
Romæ obſes, qui fuga euaſerat, magna vis pecuniarum Romanis acceſſit, vt Denarius argenteus ſignatus, & vſurpatus fuerit. Anno vero 486. Salentini, Bruduſinique capti, Romanas opes mirum in modum auxerunt. Tertio poſt anno Bellum PVNICVM primum excitatum, & anno ſequẽte ſuſceptum. Nondum ante hæc tempora mota	3770		Romæ in columna primũ ſtatutũ pro roſtris. * Secunda Periodus Calippi	Antiochus Deus 15.	260
arma fuerant extra Italiam: quanquis ab Vrbe condita nunquam bella ceſſaſſent. Eodem anno 489, expugnati Vulſinii, & oppidum a M. Fuluio Flacco propter duo millia ſtatuarum euerſum. Anno VC 490. Hiero rex Syracuſarũ pacem a Romanis impetrat his conditionibus vt captiuos Romanos ſine pretio dimittat argenti 100. talenta pendat, ſocius ſit populi Ro-	3780	3. Euergetes 26.			250
mani. Anno 492, CLASSEM belli gerendi cauſa Romani primum habuerunt, 100 quinqueremium, & triremium 20. Anno 512, Fœdera Carthaginienſium cum Romanis, Amilcaris manu ſcripta ſunt. Pœni Sicilia & o-	3790			Seleucus Callinicus 20.	240
mnibus inſulis quæ inter Italiam & Africam ſunt, excedunto: duo millia & ducenta talenta in annos 20 pendunto: in præſens mille. Captiuos Romanos ſine pretio reddunto. Vtriuſque populi ſocii, apud vtrunque populum tuti ſunto. Alterius ſocios neuter in amicitiam recipito. Neuter in alieno imperio imperato, neue in amicitiam recipito.	3800		Ceraunus	Seleucus	230

GRÆCORVM

ANNI MVNDI	LAGIDÆ		SELEVCIDÆ	ANNI CHRISTI
	Ptolemæus Lagus Ægypti R. ex an. 38.	Ptolemæus Lagus Ægypti præfectus Regis nomē aſſumit an. 40.		320
3710				310
		Seleucus Babylone capta caput diademate cinxit. Hinc Anni Seleucidarum Qui Græcorum appellantur in libris Machabæor. & Chaldęorum apud Ptolemæum.	Seleucus Aſiæ R. ann. 24.	
3720				300
3730				290
	*2 Philadelphus 38.		*Antiochus Soter. 19.	
3740				280
		Philadelphus amicitiam pepigit cū Romanis Pyrrhi clade audita.		
3750				

emplū patris ſecutus, adhibito M. Liuio pontifice, deuouit ſe, & motte ſua populo Ro. victoriā tradidit. Q. Fabius Max. de Samnitibus, Ethruſcis, & Gallis triumphauit.

Anno 470, Victis Gallis Senonibus, ab Æſi fluuio quondam Italiæ termino, vſque ad Rubiconem fines Italiæ producti ſunt.

Anno 472, Bello Tarentino Elephāti primum in Italia viſi

Anno 478. De Pyrrho triūphatum. Nec vllus pulchrior in vrbem aut ſpecioſior triumphus intrauit, quū ante hūc diem nihil niſi pecora Volſcorum, greges Sabinorum, carpenta Gallorum, fracta Samnitium arma, vidiſſet. Tum ſi captiuos aſpiceres, Moloſſi, Theſſali, Macedones, Bruttius, Appulus, atq; Lucanus: ſi pompas, aurum, purpura, ſigna, tabulę, Tarentinæque delitiæ. Sed nihil libentius populus Rom. aſpexit, quam illas quas timuerat cum turribus ſuis belluas, quę nō ſine ſenſu captiuitatis ſummiſſis ceruicibus victores equos ſequebantur.

ſucceſſores principes dilaniauerunt, & velut prædam opimā a magno leone proſtratā auidi catuli diſcerpſerūt, inquit Oroſius. In illius porro ſucceſſoribus varię viciſſitudines & mutationes extiterunt. Verū Ægyptus penes Lagidas perpetuo fuit, vſque ad pugnam Actiacam, Aſia ferè penes Seleucidas, vſque ad Tigranem. Ideoque eorum ſeriem proſequimur.

Anno

48

Anno 481, Bellum Samniticum & Tarentioum confectum eſt, actis de Samnitibus 31. triumphis. Victis porro Tarentinis, Pyrrho, Samnitibus, Lucanis, & paulo ante Ethruſcis, magna pars Italiæ in poteſtatem Romanorum redacta eſt.

Anno 484, Expugnato caſtello quod occupauerat Lollius Samnis Romæ obſes, qui fuga euaſerat, magna vis pecuniarum Romanis acceſſit, vt Denarius argenteus ſignatus, & vſurpatus fuerit. Anno vero 486. Salentini, Brunduſinique capti, Romanas opes mirum in modum auxerunt. Tertio poſt anno Bellum PVNICVM primum excitatum, & anno ſequẽte ſuſcepium. Nondum ante hæc tempora mota arma fuerant extra Italiam: quanuis ab Vrbe condita nunquam bella ceſſaſſent. Eodem anno 489, expugnati Vulſinii, & oppidum a M. Fuluio Flacco propter duo millia ſtatuarum euerſum. Anno VC 490. Hiero rex Syracuſarũ pacem a Romanis imperrat his conditionibus vt captiuos Romanos ſine pretio dimittat argenti 100. talenta pendat, ſocius ſit populi Romani.

Anno 492, CLASSEM belligerendi cauſa Romani primum habuerunt, 100 quinqueremium, & triremium 20.

Anno 512, Fœdera Carthaginienſium cum Romanis, Amilcaris manu ſcripta ſunt. Pœni Sicilia & omnibus inſulis quæ inter Italiam & Africam ſunt, excedunto: duo millia & ducenta talenta in annos 20 pendunto: in præſens mille. Captiuos Romanos ſine pretio reddunto. Vtriuſque populi ſocii, apud vtrunque populum tuti ſunto. Alterius ſocios neuter in amicitiam recipito. Neuter in alieno imperio imperato, neue in amicitiam recipito.

Anni Mundi				Anni Christi
3760		Anno Philadelphi 17. Sacra volumina in Grecam linguã conuerſa ſunt a 70. * Horologium		270
3770		Romæ in columna primũ ſtatutũ pro roſtris. ♣ Secunda Periodus Calippi	Antiochus Deus 15.	260
3780	3. Euergetes 26.		Seleucus Callinicus 20.	250
3790				240
3800			Seleucus Ceraunus	230

ANNI MVNDI				ANNI CHRISTI
3810	*4 Philopator an. 17.		*Antiochus magnus 36.	220
3820	*5. Epiphanes 23.			210
3830				200
3840		*Ieiuniũ Romæ inſtitutum Cereri. Liuius.	*Seleucus Philopator. 12.	190
3850	*6. Philometor. 35.	Tertia Periodus Calippi.		180

Anno 518. Sardinia ſubacta, prima populi Ro. prouincia facta eſt.

Anno 525, Illyrii ſubacti ſe dedunt.

Anno 535. Bellum PVNICVM ſecundum ſuſceptum. Cuius anno tertio, clades Cannenſis incidit. Anno 538, Omnes propè populi Hiſpaniæ ad Romanos defecerunt. In Sicilia Hierone mortuo, Hieronymus nepos eius fœdus cum Annibale fecit, ac poſt a coniuratis interfectus eſt. Anno ſequente Marcellus Syracuſas oppugnat, quas ne caperet vnius Archimedis induſtria prohibuit.

Anno 540. tota Sicilia Syracuſis ſubactis prouincia facta eſt.

Anno 549. Magna MATER IDÆA Romam accita eſt ex Phrygio Peſſinunte, ac Legatis Romanis tradita per Attalum Regem Aſiæ, & Romam deportata: Cui Ludi megalenſes inſtituti. Idæa iſta lapis fuit non magnus, qui manu ferri potuit, indolatus & aſper, quē Matrem Deum incolæ vocabant.

Anno 552. Pacis conditionibus ab Afris reiectis, pugna inita cum Annibale. Scipio victor euaſit. Inuenta in caſtris Annibalis argenti pondo 200 millia, auri 800 pondo. Pax cũ Carhaginienſibus argenti talentum 10 millia, deſcripta penſionibus æquis, in annos 50 ſoluere iuſſis. Scipio triumpho vrbem inuectus, argenti tulit in ærarium pondo 100 millia 23. Tum Bellum Macedonicum initum pro Athenienſib'. Re proſpere geſta Pax Philippo Macedoni data eſt, quaterna millia pondo argēti per annos 10 ſoluere iuſſo. De eo &

580 A.nt.

	Anni Mundi					Anni Christi	
eo & Macedonia triumphatum a Flaminio. Inuecta eo triumpho auri cō flati pondo 3713. argenti 43270. aureorum Philippeorum 14514. Anno 563. Triumphatum eſt de Antiocho magno & Ætolis. Anno V C 564, de Antiocho rurſus triumphatum Cui ex lege pacis imperatum vt 15 millia talentū Euboic. daret & 1000 talentū per annos 12 penderet.	♄ 3860		ASSAMONEI. Mathathias. Iudas Maccabæus.		Antioch. Epiphanes. 11.	170	☽
Anno 587 de Perſeo rege Macedonum & Gentio Illyrii rege triumphatum Bis millies centies H-S in ærarium ab L. Æmilio Paullo illatū H-S ducenties ex præda redactum a Cn. Octauio pręter aurum & argētū quod in ærarium illatum eſt.	3870		Ionathas.	Antioch. Eupator. 3.	Demetrius Soter. an. 9.	160	☉♎
♄ Anno Græcorum 143 ſceleratiſſimus Antiochus Epiphanes Ieroſolymā diripuit. Anno 145 Templum profanauit idolo abominando in altari extructo. Tyranno reſtitit Matathias ſacerdos: eiuſque filii Iudas Machabæ: Ionathas: Simon.	3880	7. Euergetes Qui & Phyſcon. an. 29.	Simon.	Alexander. an. 5.	Demetr	150	☉♎. ☉♈
Anno 604 Bellum PVNICVM tertium ſuſceptum quod intra quadriennium Carthaginis exitio terminatum eſt.	3890		Hyrcanus.	Tryphon. 3. Antioch. Alexandri. f. 4.	Nicanor. 4. Antiochus Sedetes. an. 7.	140	☽
Africa in poteſtatem redacta. P. Scipio in triumpho quater millies quadringenta 70 millia pondo argenti præ ſe tulit anno 607. Quo anno Achæis deuictis Corintho Thebis Chalcide dirutis Græciæ tributū im-	3900		Alexander Zebina. 2.	A-	Nicanor. 4.	130	

Anni Mundi					Anni Christi
	*8. Lathurus an. 15.	Regio nomine ornatus Cleopatra matre eius imperiū retinente.	*Antioch. Grypus. 12.		120
3910		Aristobulus. Alexander.	*Antioc. Cyzicenus Seletis f. 18.		110
3920					100
3930	*9. Alexander cum matre Cleopatra. 10.				
	*Lathurus reuocatus. an. 8.	Simul regnant an. 2. Deinde	*Demetrius	*Antio. frater	*Antio. Euſebius	*Seleucus Gryphi f. 5.	90
3940	10 Pt. Auletes an. 30.	Alexandra.	Tigranes an. 18.	Philippus. ſolus an. 2.	& Philippus.	Seleucus an. 1.	Cyziceni. f. an. 1.	80
3950					

poſitu eſt & a Q. Cæcilio Metello triumphatum.

Anno 620 Scipio Numantia deleta Hiſpaniam in poteſtatem Romanorum redegit. In triumpho 12 millia pondo argenti tranſlata.

Anno 622 Gallia Narbonēſis in prouinciam redacta eſt.

Anno 642 Bellum Iugurthinum initū, Quod Marius confecit. Anno 649. Iugurtham & eius filios in triumpho duxit. Illata ſunt auri pōdo 3007 Argenti non ſignati pondo 5775 Signati 287000 denarium. Numidia in poteſtatem populi Rom. peruenit.

Anno 647 Cæpio conſul Toloſa Tectoſagum vrbe direpta auri pondo 110 millia argēti pondo quinquies decies 100 millia e templis abſtulit. Quod Cæpioni & vniuerſo exercitui malè ceſſit vt & Caſſio qui anno ſuperiore cū Tigurinis idem fecerat.

Sequētibus annis bella multa ingruunt: Luſitanicū, Cimbricū, Seruile Siculū Marſicū ſiue Italicū ſociale Mithridaticum Marianum ciuile: Sertorianum: Spartacium Piraticū Creticum. Bello Mariano Sulla victoria potitus anno V C 671 eam crudelitate quanta in nullo homine vnquam fuit inquinauit Octo millia deditorum in villa publica trucidauit tabulam proſcriptionis fixit vrbem & vniuerſam Italiam cædibus repleuit Præneſtinos inermes concidi iuſſit. M. Marium ſenatorii ordinis virum cruribus brachiiſque fractis auribus præſectis & effoſſis oculis necauit. Felicem ſe vocari voluit, & dictatorem perpetuū creari. Primuſque faſcibus 24 prælatis & corporis ſui cuſtodibus aduocatis dicta-

dictato. ia poteſtate abuſus eſt, poſt annos 400 quam primus dictatoi T. Lartius dictus fuerat. Quiiquennio tamẽ eam tantum retinuit. tum publico a ſe dimiſſo præſidio palàm dixit ſe omnium a ſe geſtorum paratum eſſe rationem reddere.

Anno VC 687, Pompeius Tigranem in deditionem accepit, eique ademtis Syria, Phœnice, & Cilicia, regnum Armeniæ reſtituit.

Templum Ieroſolymitanum capit, anno 690: & Iudæis ſceptrum adimit. Tributum imperat. Imperium Ro. ad Euphratem vſque protendit. Catilinæ coniuratio patefacta eſt, & conſilio Ciceronis conſulis oppreſſa.

Anno 692, Pompeius totius orbis triumphum egit. Tum fit conſpiratio inter tres principes ciuitatis, Cn. Pompeium: M. Craſſum: & C. Cæſarem anno 693.

Anno 695, Bellum Gallicum trãſalpinum quod Cæſar per nouẽ annos geſſit. Anno ſequente Ptolemæus Rex Ægypti regno pulſus Romam venit, Reductus eſt a Gabinio.

Anno 697 Ptolemæus Rex Cypri, Romanis fœderatus, & ſocius, proſcribi ſine vlla culpa iuſſus, ob ærarii Rom. anguſtias, veneno mortem ſibi conſciuit. Cypro in prouinciam redacta, regias exuuias, quæ pretioſiſſimæ fuerunt, Romam Cato aduexit. Sic Craſſus in Parthos, Cæſar in Gallos, vtroſque pacatos & innoxios, arma mouerunt.

Anno 705 Pompeius in Pharſalia victus a Cæſare, fugiens occiſus eſt, in Ægypto natus annos 59.

Anno 707, Cæſar triumphis 4 actis, annum ordinauit. Anno 709 interfectus eſt in curia Pompeii, natus annos 56. C. Octauius ſororis Cæſaris nepos, Cæſaris nomen ex teſtamento ſumſit. Anno 710 conſulatum iniit, antequam 20 annos expleret. Et cum Antonio & Lepido Triumuiratum arripuit, ex A.D. V.K.Dec. Ad Pr. K.Ian.Sex.

Anni Mundi				Anni Christi
3960		* Hyrcanus Ariſtobulus. * Auguſtus naſcitur 9 Calend. Octobr.	Tigrani Syria adempta eſt a Pompeio	70
3970	*			60
3980	11. Cleopatra an. 23.	Triumuiratus * Romæ 5. Cal. Decemb.		50
3990		* Herodes capit Ieroſolymã.		40
4000		Avgvstvs * Antonio ad Actium ſuperato extinctaq; Cleopatra rervm potitvr. * Varro moritur.		30

Imperivm Romanvm

Anni Mundi			Anni Christi	
			20	20
4010	Romę triumphi deſierūt triumphalibus tātum ornamētis decretis in poſterum.		10	10
4020		Christvs Dei filius Homo, natus ex Virgine, Deus, exhibitus vltimis temporibus propter eos qui per eum Deo confidunt.		Epoche * Christi Romana.
4030			10	10
4040	* Tiberius Auguſto vita functo Nolę 14 Calend. Septembr. imperiū ſuſcipit.		20	20
4050			30	28

Anno 722, cũ iam Lepidus coactus abdicaſſet, António ad Actium ſuperato, 4 Non. Septemb. & anno proximo Cleopatra extincta, Vniuerſum Imperium Rom. ad Cæſarem recidit. Tum Ægyptus Imperio Ro. adiecta eſt. eique præpoſitus eſt Cn. Corn. Gallus, Quem primū Ægyptus Romanum Iudicem habuit, anno VC. 723, triceſimo ante Chriſtianam Epocham.

Artibus iſtis Roma rerum domina facta eſt.

Christvs.

Christvm Dei filium natum eſſe ex Virgine, anno 42 Auguſti, conſtans omniū fermè ſententia eſt. Eccleſiæ Romanę Natalicium celebrant 8 Cal. Ianuarii, in anni exitu. Inde creditum natum fuiſſe bruma. Mathematici * Epochen Chriſti inſtituerūt initio Ianuarii inſequentis, quem ordiuntur a meridie poſtremi diei Decembris, annis exactis ab VC 752, a prima Olympiade 776. Sed is annus non poteſt eſſe 42 imperii Auguſti, cuius initium ducunt a Triumuiratu: ſed eſt 43 incipiens. Hinc nobis oblata occaſio de Chriſti natali accuratius

curatius exquirendi. Sacris igitur & Cœlo conſultis, cõperimus Chriſtum natum fuiſſe anno 41 Auguſti, ſub Veris initium, anno Mundi ineunte 4021. Romæ 751. Iphiti 774. & Chriſti Natalem duobus annis poſteriorem adnotatũ fuiſſe. Qua de re pluribus agemus lib. ſecundo. can. 7. Veruntamẽ Epochen Chriſti Romanam retinemus; ne quid turbetur in annorum Chriſti ſerie tot iam ſeculis comprobata. Baptiſatus eſt anno Tiberij 15. Cruc affixus, anno Tiberij 19 deſinente: Iphiti, 808 ſimiliter deſinente: anno ætatis 34 exacto. 3 Non. April. feria 6.

† Cum Vrbs a Veſpaſiano obſideretur, coiit Ieroſolymam ad ſacrificandum, quo tempore paſcha agebatur, Iudæorum ingens multitudo. Nam in ſacrificiis ſocietas quædam erat ex 10 hominibus minimum collecta. Neque enim licebat vt vnus ſacrificaret ſolus, vel epularetur, ſed ſæpe 20 in vnum congregabantur. Numerata ſunt ſacrificia 255600. quibus ſi denos tantum diſtribuas, efficies 2556000. Euſeb. Domitianus ſummam exercuit ſæuitiã in Chriſtianos, ſtirpem Dauidicã delere conatus, quòd a regno Chriſti metueret. Apoſtoli Iudę nepotes duo, ab eo acciti quòd eſſent e genere Dauidico, reſponderunt

Anni Mundi			Anni Christi	
4060	* Caligula. vt Deus coli voluit.	* Chriſtus baptizatus. ⁎ Christvs damnatus ab Eccleſiæ proceribus, morte ſuperata reuiuiſcit: & aſcẽdit in cœlos.	40	38
4070	* Claudius.	* Petrum hoc anno Romã intraſſe ferunt, & docuiſſe annos 25.	50	48
4080	* Nero Cæſarũ vltimus Chriſtianos grauiſſime oppreſſit.	Sed & hoc vere cõſtat, Paulum Romæ ſediſſe, & Romanos docuiſſe.	60	58
4090	* Galba Otho. * Vitellius. Veſpaſianus. Ieroſolyma euerſa. †	* Linus.	70	68
4100	Titus Chriſtianorum hoſtis. *	* Anacletus.	80	78

Anni Mundi			Anni Christi		
4110	* Domitianus vt Dominus Deuſque noſter coli voluit.		90	88	le poſſidere nouem millia denariorum, non in argento ſed in cenſu agrorum quos habebant, ad 39 iugera: vnde & ipſi labore manum victitarent, & tributa penderent, oſtenſis manuum callis in laboris argumẽtum. Euſeb.
4120	* Nerua. * Traianus.	* Clemens.	100	98	Nerua Chriſtianos accuſatione ſoluit, & ab exilio reuocauit. Traianus rurſum Chriſtianos afflixit, ne Religionis cauſa detrimentum adferrẽt imperio Romano. Adrianus Chriſtianis paulo minus infenſus, Antinoum puerum quo impudicè vſus fuerat, inter Deos referri iuſſit, eique tẽplum extruxit, & diuinos honores inſtituit.
4130		* Euariſtus.	110	108	
4140	* Adrianus.	* Alexander. * Xiſtus.	120	118	
4150		* Teleſphorus	130	128	

Inter

	Anni mundi			Anni Christi
	4160	* Antoninus Pius Chriſtianos oppreſſit.	* Higinius.	140
	4170			150
	4180		* Pius. * Anicetus.	160
	4190	* M. Antoninus Philoſophus & L. Aurel. Verus fratres hic 9. ille 20 annos imperauit & in Chriſtianos ſæuiit atrociſſime.	* Soter.	170
	4200		* Eleutherus.	180

Annos Epochæ Romanæ deinceps non adſcribimus. ſed anni duo Chriſti ablati relinquunt Romanam Epocham.

Anni Mundi			Anni Christi	
4210	* Commodus.	*Victor ✝	190	✝ Inter medios perſecutionũ æſtus res Chriſtiana iam adeo creuerat, vt his temporibus principatum ſibi vendicarit Victor antiſtes Romanus, eccleſias Aſiæ execratus, quòd de die Paſchatis cũ eo non conſentirent. Id quod Irenæo epiſcopo Lugdunenſi diſplicuit.
4220	* Hel. Pertinax Seuer. Iulianus Peſcennius Niger inus, Albinus. L. Septimius Seuerus Pertinax.	* Zepherinus.	200	
4230			210	
4240	* Caracalla. * M. Opelius. * Macrinus. Alagabalus.	* Caliſtus.	220	
4250	* Seuer. Alexander ❦	* Vrbanus.	230	❦ Seuerus Alexander Chriſtianis fuit propitius. Huius mater ab Origene religionem Chriſtianam edocta eſt.

	ANNI MVNDI			ANNI CHRISTI
		Maximinus * cum fil. Maximo. * M. Ant. Gordianus ſenior Balbinus	* Pontianus. * Antherus Fabianus.	
	4260			240
: : Philippus Romanorum principum primus Chriſtianus. Cui ſucceſſit Decius qui per ſecutionem omnium atrociſſimam excitauit.		Pupienus Gordianus. * Philippus : : * Decius.		
	4270			250
Valerianus nō multo poſt Decium cum Chriſtianos immaniter laceraſſet, a Sapore Perſarū rege bello captus, illi cōſcenſuro equum, ceruicem loco ſubſellii ſubiicere coactus eſt.		* Gallus. * Æmilianus Valerianus.	* Cornelius. * Lucius. * Stephanus. * Xiſtus.	
	4280			260
Galieno principe libidini & helluationi vacante, Scythæ Bithyniā inuadunt, ac præter bellicas clades quibus Romanus orbis concuſſus eſt, etiam terræ motus fuit & tenebræ per multos dies, tonitruum auditū terra mugiente non tonāte Ioue. Hiatus		* Galienus. * Claudius.	* Dionyſius monachus.	
	4290			270
terræ plurimis locis fuerūt Mota Roma, mota Libya. Maria multa vrbes occuparunt. Peſtilentia tanta extitit, vt vno die quinque millia hominū pari morbo perirēt. Pax Deum quæſita inſpectis Sibyllæ libris, factumq; Ioui ſalutari ſacrificium. Ammian.		* Aurelianus. * Tacitus. * Florianus. * Probus.	* Fœlix. * Eutychianus.	
	4300			280

1030

Anni Mundi			Anni Christi
4310	* Carus * Carinus Numerianus. * Diocletianus Herculius.	* Caius.	290
4320		* Marcellinus.	300
4330	* Galerius Cõſtantius. * Constantinvs. Maxentius.		310
4340	* Licinius. * Maxentius victus a Conſtãtino.	* Syluester.	320
4350	* Licinius coactus abdicat.	* Concilium Nicenum.	330

Diocletianus Amilini ſenatoris libertinus matre atque oppido nomine Dioclea Diocles appellatus eſt. Imperio ſumto Graium nomen in Romanum conuertit. Eo imperante Chriſtiani extrema paſſi ſunt. Anno Imperii 19 edixit vt eccleſiæ ſolo æquarentur, & ſacra volumina exurerentur. Is & Herculius tandem abdicarũt. Suffecti ſunt Cõſtantius Chlorus, & Valerius Maximianus. Hic annis 7 imperauit: Ille vita fũctus eſt, anno 2 Olymp. 271, 8. Cal. Aug. Cuius fil. Conſtantinus declaratus eſt Imperator in Britannia, Romæ Maxẽtius.

1080

	ANNI MVNDI			ANNI CHRISTI
Annis ab Auguſti imperio ſiue Ægypto recepta 362 Chriſtiana epocha 332 Ouinio Pacatiano & Mecilio Hilarione coſſ. Conſtantinopolis, dedicata eſt a Cōſtātino & Lex in columna lapidea inciſa vt Byzantium Conſtantinopolis diceretur. Socrate. Suida. Zonara. Conſtantino vita fũcto ad tres recidit orbis Romani dominatio, Cōſtantinum, Cōſtantium, & Conſtantem, Conſtā tini filios. Conſtantinus iunior cũcta trans alpes obtinuit. Conſtantius a freto propontidis Aſiam atque Orientem. Conſtans Illyricium, Italiam, atque Africam, Dalmatiam, Thraciam, Macedoniã, & Achaiam. Sed poſt occiſum a Magnentio Conſtantinum imperauit Conſtans etiam in Galliis & occidente. Ita diuiſum eſt Imperiũ in Orientale & Occidē tale. Valentinianus ab exercitu Impetator elect᷑, cũ accitus veniſſet, neq; videri die ſecundo, nec prodire in medium voluit, biſſextum vitās. Februarii menſis tunc illuceſcens, quod aliquoties rei Romanæ fuiſſe cognorat infauſtũ. Amm. Marcell.	4360	Conſtantinopolis encænia. Conſtantinus obiit. Conſtan-	Marcus. Iulius.	340
	4370	tinus filius cum fratribus Conſtantio & Conſtante imperat.		350
	4380	Magnentius imp. in Galliis.	Liberius. Felix. Liberio eiecto. Liberius reſtitutus exacto	360
	4390	Iulianus. Iouianus. Valentinianus. Imp. in Occid. Valens. Orient.	Felice. Vrſicinus pp. creatus a factione Liberii Damaſus a factio-	370
	4400	Valentinianus Iunior. Occid. & Gratianus.	ne Felicis. Hic regnauit annis 16. ille poſt annũ ſponte abdicauit.	380

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
4410	* Theodoſius.	* Mag. Maximus cũ Victore filio aduerſus Theodoſium & Valentinianum.	* Siricius.	390
4420	* Arcadius.	* Fl. Eugenius. * Honorius.	* Anaſtaſius.	400
4430	* Theodoſius Iunior.		* Innocentius.	410
4440			* Zoſimus.	420
4450		* Ioannes. * Placidius Valentinianus.	* Bonifacius. * Cœleſtinus.	430

Valẽte & Valentiniano principibus occidẽtis imperiũ corruit, Francis Gallias, Anglis & Scotis Britanniam, Vandalis Africam & ipſam Romam populantibus, Hunnis Europam vexantibus & Italiam.

Anno Chriſti 412 Alaricus Gothorum rex Romam capit, & diripit. Qua obſeſſa caſtaneę loco frumenti fuerunt, & nonnullis etiam cibo fuit caro humana. In capitolio & reliquis tẽplis Diis ſacrificatum eſt, accitis ab Vrbis Hyparcho Thuſcis, qui fulminibus & tonitruis abacturos eſſe barbaros pollicebãtur. Socrat. libr. 9. c. 8.

1180

	Anni mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
Anno Chriſti 430 qui eſt a vero Chriſti natali 432, vrbs Venetiarum in alto Riuo cōdi cœpta eſt. Quo mox	4460			* Xiſtus.	440
confugiunt multi Attilę Hunni metu, qui Gallia pulſus in Hungariam indeque in Italiam irruperat.	4470			* Leo magnus.	450
Ann. Chriſti 455 Genſericus Vandalorū rex Romam captam deprędatur dieb. 14.	4480	* Martianus. * Leo.	* Anicius Maxim*. Fl. Auit*. * Valer. Maiorianus. Quo		460
	4490		abdicante Vibius Seuerus imp. * Anthemius.	* Hilarus Sardus. * Simplicius.	470
	4500	* Leo Iunior. * Zeno. Martianus * contra Zenonem.	* Olybrius. * Leo iunior. Glicerius. Iul. Nepos. ❦ Momillus Auguſtulus.	❦ Odoacer Gothorū primus imperat Romanis.	480

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
4510			* Felix 2.	490	
4520	* Anaſtaſius Dicorus.	*Theodoritus Amalus Rex Gothorum & Italiæ.	*Gelaſius afer. * Anaſtaſius. * Laurẽtius	500	Anno 499 Clodoueus Francię Rex, ſub quo Romanũ imperium in Galliis excidit, Chriſtum agnoſcit.
4530			in ſchiſmate *contra Anaſtaſium Symmachus abdicante Laurentio.	510	
4540	* Anicius Iuſtinus.		* Hormiſda.	520	
4550	* Anicius Iuſtinianus.	* Athalaricus.	* Ioannes tuſcus. * Felix 3.	530	

Anno

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
Anno Chriſti 532, Dionyſius exiguus abbas Romanus, cyclum Lunarem vndeuicenatum extruxit, & temporis curſum ab annis Chriſti numerare inſtituit, cum	4560		*Theodatus. *Vitiges.	*Bonifacius *Dioſcorus *contra Bonifac. *Ioannes. *Agapetus. Silverius. Vigilius.	540
antea cenſeretur a Diocletiano. Sed in Epocha ſtatuenda, biennio Dionyſius aberrauit. Anno 546 mẽ-	4570		*Ildoualdus. *Araricus Rogus. Totilas Romam deprædatur.		550
ſe Decembri, Romã quę ſuperiore ſeculo Alarici & Genſerici clades pertulerat, biennio obſeſſam & fame oppreſſam Totilas capit. Miles obuios paſſim interficit. rebus	4580		*Theias Quo occiſo Narſes Gothos Italia expulit.	*Pelagius.	560
direptis captiuos abducit, ædificia incendit, mœnia euertit, & vrbem ita vaſtam reddit, vti beſtiæ tantum in ea morarentur, ſitque ex oraculo Sibyllino Ρωμα ρύμα: Spiritu quodã Toulam ad id ac-	4590	*Iuſtinus Iunior.	*ALBOI-	Ioannes.4.	570
cendente. Ammian. Nicephor. Anno 552 Gothi Italia pulſi ſunt. Biennio poſt Longobardi gens Scythica, Pannonijs egreſ-	4600	*Tiberius Anicius Conſtantinus.	NVS Rex Lõgobardorũ. *Clephis regnat ann. 1. menſ. 6. interregnum annorum 10.	*Benedictus.	580

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
4610	*Tib.Mauricius.	* Autharis. *. Agilulphus.		590
4620			* Gregorius magnus.	600
4630	* Phocas imperium arripit Mauricii aliis abdicare coactis.		*Sabinianus. Bonifacius 3. * Bonifacius 4.	610
4640	* Heraclius imp. an. 30.	. Aldoualdus.	* Deuſdedit. * Bonifacius. 5.	620
4650			. Honorius.	630

li, duce Alboino, Andoini filio, Italiam inuaſerunt, pulſis Imperatoris præſidiis, ibique Regnũ Longobardicum conſtituerunt ad annos 206.

Anno Chriſti 585 Turcarum nomen primum auditum, qui aduerſus Coſroen Perſam auxilio fuerunt Baræ. Zonar.

Phocas Mauricio perfidioſè trucidato imperium adeptus Bonifacium Romę epiſcopum, omnium principem declarauit, cum paulo ante vniuerſi elogium Antichriſto Gregorius magnus attribuiſſet. Inde Roma cẽſetur Cœli Terræque domina. Egnat.

Ann. 621 Mahomed apud Arabes tyrannidẽ aſſumſit Inde Anni Alhigeræ.

1380

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
Ann. Chriſt: 638 Saraceni Ieroſolymam capiunt & diripiunt.	4660		* Rotharis harodus.	* Seuerinus. * Ioannes 4	640
	4670	* Heraclius Conſtantinus Heracleonas Heracl. Conſtans.		*Theodorus. * Martinus.	650
	4680		* Rodoaldus. * Aribertus.	* Eugenius. * Vitalianus.	660
	4690		* Gādebertus * cum fratre Pertaritho Grimoaldus.		670
	4700	* Conſtantinus pogonatus.	Garibaldus * mēſ. 3 Quo fugato Pertarithus regnum recipit.	* Adeodatus. * Domnus.	680

1430

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
4710	* Iuſtinianus.		* Agatho monachus. * Leo 2. * Benedictus * Ioannes Antiochenus obiit Auguſto mẽſe. Succedunt	690	
4720	* Leontius.	* Cunibertus.	in ſchiſmate Petr⁹ & Theodorus. His exactis, Cuno regnauit anno, 1. obiit menſe Octobri. Suffecti ſunt in ſchiſmate Theodorus & Pa-	700	
4730	* Tiberius abſimarus. * Iuſtinianus Abſimaro abdicare coacto rurſus imperat	* Luithbert⁹. * Ragumbertus. * Aribertus.	ſchalis. His pulſis ſubſtituitur. Sergius an.14. Poſt quem Ioannes 6, ann.3. Ioannes 7, an. 2½.	710	Ann. Chriſti 708. Saraceni Hiſpaniam inuadunt, & anno 721 Burdegalã diripiunt: mox tamen a Carolo Martello repreſſi.
4740	cum filio Conſtantino. * Philippicus Bardanes. Artemius * Anaſtaſius. * Theodoſius Adramitenus. Leo Conon	Aſprandus. * Luithpran-	* Siſinius dies 20. Cui ſuccedit Conſtantinus an.7. Gregorius annos 16.	720	
4750	Iſaurus.	dus.		730	

* Conſtan-

1480

Anni mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
4760			* Gregorius 3.	740
4770	* Conſtantinus Copronymus. Sic dictus quia baptiſmi lauacrum ventris fluxu fœdauerit. imperauit an. 35.	* Hildebrandus quo mox eiecto Rachis imperat.	* Zacharias græcus.	750
4780	* Leo Copronymi f. imp. cũ patre.	* Aiſtulphus * Deſiderius.	* Stephanus 3. * Paulus Ro.	760
4790			Conſtantinus 2. Contra quẽ Theophilact* & Philippus, deinde Stephanus.	770
4800	* Leo ſol* poſt exceſſum patris imperat cũ fratribus.	Carolus magnus Deſiderio capto & in exilium acto, regnum Longobardorum, quod occuparũt annos 206 ad Francos tranſtulit.	* Adrianus.	780

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.	.	ANNI CHRISTI
4810	* Cōſtantinus Porphyrogenitus cū Irene matre an. 10 poſtea ſolus ann. 6. Poſt quē rurſus Irenē an. 5 Quæ tandē	* Pipinus Rex Italiæ.		790
4820	abdicare coacta eſt.		* Leo 3.	800
4830	* Cl. Nicephorus.	* CAROLVS Magnus Imperator Ro.		810
4840	* Stauratius. * Michael Ramgabes. Leo Armenus.	* Ludouicus Pius in Francia an. 26.	* Stephan* 5. * Paſchalis.	820
4850	* Michael Balbus.	* Lotharius Imperator Ro. coronatus.	* Eugenius 2. Valentinia-* nus mēſ. 1. Gregor. 4.	830

Anno 787 Concilium Nicenum ſecundum ab Irene coactum, templis imagines reſtituit. Non multo poſt Conſtātinus adultus matrem imperio deiicit: Nicephorū imperatorio ſtemmate inſignem, oculorum & linguæ vſu priuat: Theodoram concubinam, Maria vxore monaſterio incluſa, inducit matris cōſilio: Quæ mox rerum potita, filium excæcat. Sed eadem paulo poſt a Nicephoro pellitur, & in Lesbū inſulam relegatur. Egnat.

Perſarū Rex Carolo magno, cuius amicitiam expetebat, præter alia munera, miſit HOROLOGIVM αὐτόματον, quod ſonitu tintinabuli, nouo tum temporis & mirabili artificio, horas diſtinxit & indicauit.

Anno

	Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
	4860	*Fl. Theophilus.			840
	4870	*Michael 3.	*Ludouico pio vita functo Lothari* filius imperat an. 15.	*Sergius 2. *Leo 4:	850
	4880		*Ludouicus 2 an. 20.	*Ioannes 8. fœmina. *Benedictus 3.	860
	4890	*Baſilius Macedo.		*Nicolaus Magnus. *Adrianus 2.	870
Anno 870 Turcæ primum capiunt Perſidem deinde Babylonem ac paulatim regnum Sarracenicum occupant.	4900		*Carolus caluus. *Ludouic. Balbus.	*Ioannes. 8.	880

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
4910	Albategnii Æquinoctiũ autum. * Leo Porphyrogenitus.	* Carolus Craſſus. * Arnulphus.	* Marinus galleſianus. * Adrianus 3. * Stephanus 6.	890	
4920			* Formoſus. * Bonifac. 6. Stephanus 7. * Romanus	900	
4930	Fl. Alexander * Pius.	* Ludouicus 4.	galleſianus mẽſ. 4. Theodorus 2, dieb. 20. Ioannes 9. annis 2. Benedictus 4. an. ½. * Sergius.	910	
4940	* Fl. Conſtantinus 8. imperat. ann. 50 ſed primum 12 cũ matre Zoe.	* Conradus.	* Anaſtaſius 3. * Lando. * Ioannes 10.	920	
4950	* Romanus Lecapenus cũ Conſtantino 8. genero ſuo ann. 26.	* Henricus Auceps.		930	

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
			* Otho Magnus.	*Ioannes 11. *Leo 6. Stephanus 8. *Leo 7.	
	4960				940
		* Romanus Porphyrogenitus August. Imp. cum patre an. 15.		*Stephanus 9. *Marinus 2. * Agapetus 2.	
	4970				950
				*Ioannes 12 Huic abrogatus eſt ponticatus.	
	4980				960
		* Romanus puer Porphyrogenitus. * Nicephorus Phocas.		* Leo 8. *Ioannes 13.	
	4990				970
		*Ioannes Zimiſca. *Baſilius Porphyrogenitus.	* Otho 2.	* Benedictus 5. * Bonifac. 7. *Benedictus 6.	
	5000				980

173

Anni mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
5060	* Michael Paphlagon.		* Benedictus 8. Poſt annos 12 exactus eſt Ab aduerſa factione creatus Silueſt. 3. Et hic exactus a Bene-	1040
5070	* Michael Ca- *laphatus. Zoe & Theodora ſorores imperant menſ. 2. Deinde Cõſtantinus Monomachus ducta Zoe	* Henricus 2.	dicto 8. qui mox abdicauit vt & Ioannes 20. Suffectus eſt Gregorius 6 anno 1. mẽſ. 7. Sed eo abdicare coacto creatus eſt Clemẽs 2. quo poſt	1050
5080	in vxorem imp. ann. 13. *Theodora ſola imp. ann. 2. * Michael Stra- * tioticus Iſaacus Comne-	* Henricus 3.	mẽſem defuncto Damaſus, 2 conſecratu eſt, obiit Auguſto menſe, Succedit Leo. 9 ann. 5. Victor ann. 2. Stephanus 10. an. Benedict' 9 mẽſ.	1060
5090	nus. Conſtantinus Ducas. Eudocia Conſtantini vxor cũ filiis imp. m. 7. Qua in vxorem * ducta Roman' Diogenes imp-		10. Nicolaus, 2 contra Benedictum abdicare coactum ann. $2\frac{1}{2}$. Hinc ſedit Honorius ann. 5. Contra quem Alexander 2. annis $11\frac{1}{2}$. Cui ſucceſſit	1070
5100	an. $3\frac{1}{2}$. Poſt quẽ Michael Ducas Parapinacius eiecto Diogene. an. $6\frac{1}{2}$. Nicephoras Bryennius. Nicephorus Botoniates. Alexius Comnenus.		Gregorius 7, annis 12. Interregnum deinde ſecutum eſt menſium 17.	1080

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI	
5110			* Victor, 3. * Vrbanus 2.	1090	
5120				1100	
5130		*Henricus, 4.	* Paſchalis, 2. an. 18½. Curreſtitur Clemens 3, Antipapa, Albertus Atellanus Silueſter, 3. poſtremo Maginolphus, Sed hi breui perierunt vel abdicaruntur.	1110	Anno Chriſti 1098 Ieroſolyma Saracenis erepta, Godefredus Bulhonius Rex creatur.
5140	* Caloioannes Comnenus.		* Gelaſius 2	1120	
5150		* Lotharius.	Contra quem Gregorius 8 ab Henrico, 5 creatus eſt Cui abdicare coacto ſuccedit Caliſtus 2 ann. 6. deinde Honorius annis 5.	1130	

Anni mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
5160			* Anacletus contra Innocentium an. 10 & Innocentius contra Anacletum annis 13½. Poſt Anacleti exceſſum Victor ſed	1140
5170	* Manuel Comnenus.	* Conradus 3.	mox abdicauit Succedit Caliſtus 2. menſ. 5. Lucius 2, an. 1. Eugenius 3. annis 8.	1150
5180		* Fridericus ahenobardus.	* Anaſtaſius, 4. * Adrianus 4.	1160
5190			* Victor 4. Contra hunc Alexander 3 ann. 22. * Caliſtus 3.	1170
5200			* Paſchalis an. 7. Coactus abdicauit, & manſit ſolus Alexander 3.	1180

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI	
5210	* Alexius Comnenus 2. * Andronicus Comnenus. Iſaacus angelus.		* Lucius 3. * Vrbanus 3. * Gregor. 8. * Clemẽs 3.	1190	
5220	* Alexius 3. Angelus Comnenus excæcato fratre	* Henricus 5.	* Cœleſtinus 3. * Innocen-	1200	
5230	Alexio imperat an. 8. * Iſaacius imperio recepto mox obiit Paulo poſt Alexius f. ſtrangulatur ab A-	* Philippus Frederici f. cõtra Ottonẽ 4, annis 9. Otto contra Philipp. ann. 19. Philippo occiſo, * Otto ſo-	tius 3.	1210	Anno 1203 Cõſtantinopoli capta Balduinus Flandriæ comes Imperator Conſtantinopolitanus declaratur. Anno inſequẽti captus eſt a Scythis, & poſtea miſerè trucidatus.
5240	lexio Duca qui cũ 2 mẽſes imperaſſet fuga ſe ſubduxit. Succedit Theodorus Laſcaris Imperat extorris vrbe ann. 18.	lus imp. * Fredericus cõtra Ottonẽ excommunicatũ & mox imperio priuatum ab Innocentio PP. imp. an 40.	* Honorius 3.	1220	
5250	* Ioannes Ducas 3. imp an. 33.		* Gregor. 9.	1230	

Thec-

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
5260				1240
5270		Wilhelmus Hollandus aduerſus Freder * & Conrad. imp. an. 9.	* Innocentius 4.	1250
5280	*Theodorus Laſcaris.	* Conradus 4. ann. 3 ½ cum iam cum patre Frederico imperaſſet an 17. Richardus *Anglus ad uerſus Alphõ-	* Alexander 4.	1260
5290	*Ioan. Laſcaris * Michael Palæologus Latinos eiecit e Græcia.	ſum, annis 6 Alphonſus Hiſpan. cõtra Richardum imp an. 15 ½	* Vrbanus 4. *Clemens 4	1270
5300		* Rodolphus habſpurgenſ. abdicante Alphonſo imp. an. 18.	Interregn. an. 2 *Gregorius 10 *Innocẽtius 5. Adrianus 5. Ioannes 20. Nicolaus 3.	1280

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
	Androni-*cus Palęologus.		* Martinus 2. *Honorius 4. * Nicolaus 4.	
5310				1290
		* Adolphus Naſſauiēſis. Albertus *Dux Auſtrię	Interregn. an. 2. * Cœleſtinus 5 abdicauit. Bonifacius. 8.	
5320				1300
		Henricus 6. Lutzenbur-*gen.	*Benedict' 9. * Clemens 5.	
5330				1310
		* Ludouicus 5 Bauarus.	Interreg. an. 2. * Ioannes 21.	
5340				1320
	Andronicus iunior inauguratus eſt. quarto poſt anno noctu Conſtātino-*policapta a-uo ſuo imperium eripit.		Nicolaus 5. Antipapa. an. 3 ſponte ab-* dicauit.	
5350				1330

	Anni mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
	5360	Ioannes Cantacuzenus.*		* Benedictus 10.	1340
	5370		Corolus 4 in ſchiſmate cõtra Ludouicũ *excommunicatum imperat an 32 ½	* Clemens 6.	1350
	5380	*Ioan. 6. Palæologus.	*Gunterus cõtra Corolum 4. ann. 6.	*Innocẽtius 6.	1360
Bombarda inuentum chymici monachi diabolicum.	5390			* Vrbarus 5	1370
	5400		* Venceslaus Caroli 4 f. an. 24. Cui poſtea	* Gregorius 11 * Vrbanus 6.	1380

Anni Mvndi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
5410	Andronicus * 4 Palæolog. * Manuel.	abrogatū eſt imperium.	Clemens cōtra Vrbanum annis 16.	1390	
5420			Bonifacius * contra Clementem poſt exceſſum Vrbani & ſucceſſorem Benedictum 11.	1400	Anno Chriſti 1396. Tamerlanes Scytha Baiezethum Turcarum regem cathena aurea vinctum cauea incluſit & circũuexit.
5430		Fredericus 4. * imperat paucis diebus Eo occiſo Robert' parůus Palatinus Rheni an. 10.	Innocẽtius 7. * contra Benedictum 11. * Gregori' 12. contra Benedictum 11.	1410	
5440	* Ioannes 7.	Iodocus Bar* batus. m. 6. * Sigiſmūdus Caroli 4. f.	Alexandrum 5 & Ioannem 22 Benedicto 11 & Gregorio 12 papatu exutis ſuffectus eſt Alexander 5, poſt quem Ioannes 22. Quo	1420	
5450	* Ioannes 8.		pontificatu priuato Gregorius 12 abdicauit. Creatus eſt Martinus 3. dignitate potit' annis 13. Huius anno 7. obiit Benedict' 11.	1430	

	Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
	5460		* Albertus 5.	antipapa. Creatus eſt Clemens 8. ſedit an. 5. coactus abdicauit Succedit Eugenius 4. an. 16. priuatus pontificatu concilio Baſilienſi.	1440
	5470	Conſtantinus * Palæologus	* Fredericus 5. an. 53 ½	* Felix 4. cõtra Eugenium 4 & Nicolaum 5 annis 9. * Nicolaus 5.	1450
	5480	Mahumetes * capta Conſtãtinopoli poſtridie Pentecoſtes 4. Cal. Iunii.		* Caliſtus 3. * Pius 2.	1460
Typographia, Donũ Dei præſtãtiſſimum, Quo Deus extremis tẽporibus non ſolum Antichriſti potẽtiam euertit	5490			* Paulus 2.	1470
Sed & vniuerſum orbem inexcuſabilem reddit. Quia iam non ex rerum creatarum conſideratione, ſed ſuo ipſius verbo	5500			* Xiſtus	1480

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
5510	* Baiazetes		*Innocēti* 8.	1490	in omnes terrarum partes, in omnes familias, omniumq; populorū linguas transfuſo ſeſe patefacit.
5520		Maximilia-*nus ann. 25.	* Alexāder 6.	1500	Anno 1492. Auguſto menſe Chriſtophorus Columb. nauigationem ſuſcepit in orbem Heſperium, quo peruenit menſe Octobri.
5530	* Selimus.		* Pius 3.	1510	Quinquennio poſt, nēpe 1497, 7 Idus Iulii Claſſis Luſitana auſpiciis Emanuelis regis, portu ſoluit, quæ verſus ortum curſum dirigens Calecutium Indiæ appulit, ann. 1498, 14 Calēd. Iunii.
5540			* Leo 10.	1520	
5550	* Solimannus	* Carolus 5. ann. 38 ½	* Adrianus 6. * Clemens 7.	1530	

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
			* Paulus 3.	
5560				1540
			* Iulius 3.	
5570				1550
			* Marcellus 2. d.22. Paulus 4	
		Ferdinandus *abdicante	* Pius 4.	
5580				1560
		Carolo fratre		
		* Maximilianus Ferdinãdi filius.	* Pius 5.	
5590				1570
5600				1580

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
5610				1590	
5620				1600	
5630				1610	
5640				1620	
5650				1630	

	ANNI MVNDI	ORIEN-TIS.	OCCIDEN-TIS.		ANNI CHRISTI
	5660				1640
	5670				1650
	5680				1660
	5690				1670
	5700				1680

ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI	
5710				1690	
5720				1700	
5730				1710	
5740				1720	
5750				1730	

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
	5760				1740
	5770				1750
	5780				1760
	5790				1770
	5800				1780

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
5810				1790	
5820				1800	
5830				1810	
5840				1820	
5850				1830	

	Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi
	5860				1840
	5870				1850
	5880				1860
	5890				1870
	5900				1880

Anni Mundi	Orientis.	Occidentis.		Anni Christi	
5910				1890	
5920				1900	
5930				1910	
5940				1920	
5950				1930	

	ANNI MVNDI	ORIENTIS.	OCCIDENTIS.		ANNI CHRISTI
	5960				1940
	5970				1950
	5980				1960
	5990				1970
	6000				1980

4020 * Adam. Initium temporis.

4000

3900 * Seth naſcitur.

3800 . Enos naſc.

3700 * Kainan. n.

* Malaleel.n.

3600 . Iared.n.

3500

3400 * Henoch.n.

. Methuſalem.n.

3300

3200 . Lamech.n.

3100 + Adam moritur.

✳ Henoch in cœlum translatus.

3000 + Seth.moritur.

* Noah naſcitur.

2900

2800 + Kainan.m.

+ Malaleel m.

2700

2600 + Iared.m.

2500 * Iapheth.n.

Sem.n.

2400 Lamech. m.

✳ Diluvium

Arphaxat.n.

* Sale.n.

2300 . Heber.n.

. Phaleg.n.

. Reu.n.

2200 * Nachor.n.

* Thare.n.

2100 Phaleg.m.

+ Nachor.m.

+ Noah.m.

* Abraham.n.

2000 + Reu.m.

Abraham euocatur . ex VR Chaldæorū.

+ Thare.m.

* Iſaac n.

1900 + Sem.m.

* Eſau.Iacob.n.

+ Abraham m.

1800 . Ioſeph.n.

1700 + Iacob.m.

+ Ioſeph. m.

1600 . Moſes.n.

. Exitus Iſraelitarum de Ægypto.

1500 Ioſue.

Iudices.

1400

1300 . Gedeon.

1200 . Troiæ Excidium.

. Samuel.

1100 . David.

. Salomo.

1000

900

800

700

600

500

400

300

200

100

rū.

elita

o.

idium.

1000 · Roboam. Ieroboam.

900

800 · Olympiades · Roma · Nabonaſſar

700

600 ✝ Templi & vrbis Ieruſalem excidium

· Babylon a Cyro capta.

500

· Bellū Peloponeſiac.

400

· Alexandri obitus

300

200 · Iudas Machabæus

100 · Cæſar annum ordinat.

✶ Christus.

100 · Templum æquatur ſolo per Titum.

200

300 · Concilium Nicenū

400 · Romā capit Alaricus

· Attila · Genſericus

500

· Totilas Romam euertit & diripit

600

700

800 · Carolus magn' Rex Franciæ Imperator Auguſtus.

900

1000

1100 · Ieroſolyma Saracenis erepta Godefridus Bullionius Rex creatur.

1200

1300

1400 · Bombarda primum inuenta.

· Typographia, donū Dei præſtantiſſimū.

1500

1600

1700

1800

1900

2000

Vſus Synopſeos.

QVI memoriæ præcepta Sctiptis tradiderũt, hoc vnum inprimis obſeruaſſe videntur, vt certos locos haberent ordine diſpoſitos, in quibus res quæque de quibus agendum eſſet, velut in cellulis conderẽtur, indeque poſtea depromerẽtur, cum poſtularet vſus. Ita enim Simonidem Chium, vt teſtis eſt Cicero, artem memoriç primũ protuliſſe ferunt. Cui apud Scopam cœnanti nunciatum eſt, duos iuuenes ad Ianuam ſtare, qui eum magnopere euocarent. Ad quos cum egreſſus eſſet, interea triclinium repente collapſum, Scopam & cõuiuas obtriuit. Quos cum amici iuſta funerũ facturi, internoſcere non poſſent, Simonides ex eo quod meminiſſet quo eorum quiſque loco cubuiſſet demõſtrator vniuſcuiuſq; ſepeliendi fuit. Ea re admonitus inueniſſe fertur ordinem eſſe maximè qui memoriæ lumen adferret. Sanè ad vniuerſam hiſtoriam memoriæ commendandam, plurimum iuuat noſſe regiones in quib. res geſtæ sũt: & tempus non ignorare, quo intelligatur earum rerum quid prius fuerit, quid ve poſterius. Rerum locos ſuppeditabit imago Terræ Coſmographica, In qua Terræ globoſitas, quæque in ea ſunt diſperſæ regiones, vrbes, montes, æquora, flumina, ita ſub vno cõſpectu poſita ſunt, vt præſentia eſſe videãtur. Chronologia verò maximè inuenta eſt ad temporum ordinem explicandum. Verum immenſa temporum continuatio ſeriesque longius producta, memoriam ſæpe defatigat. Huic morbo ſuccurret Synopſis, Quæ temporum rationem velut in paruum quendam locum & anguſtum concludit, & oculis ita ſubiicit, vt annorum ab orbe condito decurſorum numerum & ordinem non animo ſolũ ſed ipſis etiam oculis intueri cogitemus. Ex ea igitur velut è locupletiſſimo penu rerum omnium geſtarum memoriam haurire poſſumus, ordine tãtum ſeruato. Continet enim ſex chiliadum ordines, in partes centenas diſtributos, quarũ centeſima quæq; decennium capit. CHRISTI natalem, vnde numerorum initium facimus, quatuor chiliades antecedunt: duæ ſequuntur. Proinde ſi quis diluuii tempus (vt exemplum memoriæ adferamus) vel narratione explicare vel cogitatione complecti cupit, reputet qua parte quotæ chiliadis adſcriptum ſit diluuium. Locus animo ſtatim occurret, nõ procul ab initio tertiæ chiliadis: vnde conſtabit, Diluuium annis ferè 360 ſupra duo millia diuulſum eſſe à Chriſto: coniunctis autem annis à Chriſto delapſis 1580, habemus tempus Diluuii abhinc annis fere 3940. Sic Troiæ, Dauidis, Alexandri, ſic cætera tempora animo & cogitatione per millenarios & centenarios locos percurrenda. Profuerit etiam aliquid memorabile obſeruaſſe, in cuiuſq; chiliadum capite: Nimirum in prima, creationem Mundi: in ſecunda, Exortum Noæ: In tertia, Abrahami vocationem: In quarta, regni Salomonis dilacerationem: In quinta, Chriſtum Dei & Virginis filium. Sic enim quæque chiliades animo firmius inhærebunt.

CHRONO-

CHRONOLOGICARVM DEMONSTRATIONVM
Liber ſecundus.

SVPERIORE libro Temporũ ſeriem ab initio rerum ad hunc annum epochę Chriſti vulgatæ 1580, per annos 5602 ſigillatim deduximus: eamque ita digeſſimus, vt & memoriam maximè iuuet & facillimam viam ſternat ad tempora non animo ſolum ſed oculis etiam percurrenda. Vno ſiquidem conſpectu ſingula ſecula ſe offerunt, in decadas æqualiter diuiſa, quas rurſus in annos ſingulos vbi opus eſſe viſum eſt ſecuimus. itaque quot chartas tot ſecula numeraueris. Sequitur quod eſt inſtituti operis præcipuum ac ſummum, vt certis & indubitatis argumentis, quæ nullo modo cóuelli queant, demonſtremus, tempora ritè & ordine à nobis conſtituta eſſe, nec quidquam in annorum ſerie vel deeſſe, vel abũdare doceamus. Quod vt explicatius exequamur, demõſtrationes noſtras partimur in octo canonas.

	CHRONOLOGIAE CANONES OCTO.		Summa
1	Ab initio temporis ad exitum Diluuii numerantur anni	1656	1656
2	Ab exitu Diluuii ad exortum Iſaaci anni	452	2108
3	Ab exortu Iſaaci ad exitum ex Ægypto	400	2508
4	Ab exitu ex Ægypto ad Templi Salomonici fundamenta	479	2987
5	Ab inchoato Templo ad eiuſdem euerſionem	428	3415
6	Ab euerſione Templi ad Alexandri Imperium	276	3691
7	Ab Alexandri Imperio ad Meſſiam	329	4020
8	A Natali Meſſiæ ad finem anni Chriſti 1580	1582	5602

Hic veriſſimus eſt Epilogiſmus annorum Mundi. Chronologias omnes tum veteres tum recentes, quæ alium temporis cenſum proferunt, manifeſti erroris è ſacris & cœli voluminibus conuinci demonſtrationibus indubitatis confirmamus.

CANON PRIMVS.

Ab initio Temporis ad exitum Diluuii anni 1656.

Demonſtratio primi canonis.

Tempus eſt mēſura cœleſtis motionis. Ante cœlum igitur tempus eſſe non potuit. Motio porro cœleſtis dilucidius percipi non poteſt quam è Solis & Lunæ conuerſionibus. A Deo ſiquidem poſita ſunt ea Luminaria in cœlo, vt tempora, dies, & annos efficerent. Itaque Priſci, temporis menſuram à Sole & Luna duxerunt: Annum vocantes ſpatium temporis quo Sol in eum locum reſtituitur vnde moueri cœpit: eamque reſtitutionem fieri obſeruarunt diebus 365 & quadrante ferè: Lunam vero a Sole digreſſam, eundem rurſus cōſequi diebus fere $29\frac{1}{2}$: idque ſpatium menſem vocarunt, à Luna. Quæ μηνὶ Græcis dicta eſt, quaſi Lunarē circuitū dicerent. Sol præterea Diem efficit vel ab ortu ad ortum, vel ab occaſu ad occaſum, vel à cœli medio ad eundem limitem. Tres hæ menſuræ annus, menſis, dies, è cœlo petitæ ſunt: ideoque immutabiles & perpetuæ. Horæ vero, Luſtrum, Olympias, Indictio, Seculum, & ſi quæ ſunt alia temporum menſuræ, ex hominum ſunt inſtituto: ideo perpetuæ non ſunt. Cœlum diuiſerunt in partes 12 quæ Signa vocarunt. Spatium vero quo Signū ortum exoritur, horam appellarunt. Quæ vox alias tempeſtatem ſignificat. Itque primum hora pars diei duodecima. Vſu poſtea receptum eſt vt Lux in horas 12, Nox in totidem diſtribueretur. Sed initio fuit veſpere & mane dies vnus. Horarum vſus Romæ ſero receptus eſt. Sic Olympias, Luſtrum, Seculum, Indictio, hominum recentiorum inuentum eſt. Cæterum nos in hac temporum recenſione Annum adſumimus tanquam menſuram omnibus notam, dierum nempe $365\frac{1}{4}$. Quæ licet non vſquequaque cœleſti motioni reſpondeat, propè tamen accedit, adeo vt in annis 6000, menſis tantum vnus ſuperſit. Sed de Anni vera magnitudine & reſtitutione ſuo loco agemus. Hîc demonſtrationem ordiamur.

		Summa
Adam genuit Seth anno ætatis & Mundi	130	130
Seth anno ætatis 105 genuit Enos	105	235
Enos natus annos 90 genuit Cainan	90	325
Cainan anno ætatis 70 Malaleel	70	395
Malaleel anno 65 Iared	65	460
Iared anno 162 Henoch	162	2[illegible]6
Henoch anno 65 Methuſalem	65	687
Methuſale anno 187 Lamech	187	874
Lamech anno 182 Noam	182	1056
Noa anno ætatis exeunte 600 arcam egreſſus eſt	600	1656

Numer-

Numeri collecti cōſtant annos ab initio temporis ad egreſſum ex arca 1656. Genes.c.5.& 7.

Et hæc quidem enumeratio nullam habere videtur dubitationem. Eorum enim qui ſacra verſant (Nam qui profana tantum ſcripta contrectant nihil ab iis expectandum eſt de Mundi principio) nullum reperias qui hunc annorum numerum elici non aſſerat, ex Geneſi Moſis. Et nos in eorum ſententiam non ſolum pedibus, ſed etiam ſcriptis & animis non inuiti concedimus. Nos tamen aliquando tentauimus, num temporis cenſus è Rabbinis proditus annorum 4000, à rerum initio ad Meſſiam, certiore via quam cabalica poſſet è ſacris erui. Admiſſa etenim numerandi conſuetudine, quæ in libris Regum & paralipomenon, atque adeo in Euangelicis obſeruatur, non temerè ſtatui poſſe videntur canones huiuſmodi.

1	A condito Mundo ad Diluuium anni	1646	1646	Summa
2	Hinc ad Iſaaci natalem	442	2088	
3	Ad Exodum	399	2487	
4	Ad Templum	479	2966	
5	Ad excidium Templi	427	3393	
6	Ad Alexandri Imperium	276	3669	
7	Ad Chriſtianam Epocham	331	4000	

Ea vero Scripturæ conſuetudo eſt, vt annum temporis anteacti extremum, coniungat & commiſceat cum primo futuri. quod canone quinto luce clarius demonſtratur. Cum enim Scriptura dicit Iothamum regnaſſe annis 16: Achaſum 16: Ezechiam 29: Manaſſen 55: putat vulgus annos 116, cum 113 tātum ſint in ſumma. quia annus poſtremus Iothami eſt primus Achaſi: & huius vltimus primus eſt Ezechiæ. ita in cæteris. Sic apud Marcum c.8. docet Chriſtus oportere filium hominis grauia pati, improbari, occidi, & poſt tres dies reſurgere. Quod Marcus poſt tres dies, alii Euangeliſtæ dixerūt tertio die. Et nemo neſcit Chriſti corpus conditum die paraſceues. hoc eſt feria ſexta cum aduesperaſceret, excitatum autē ſub Solis ortum, cum præteriiſſet ſabbathum. Quod alibi Chriſtus enunciauit, Soluite templum hoc & in tribus diebus inſtaurabo illud. Vix tamen quieuit in ſepulchro horis 36. More itaque ſcripturæ ſeruato canō primus hoc modo conſtabit.

Adam anno ætatis 130 genuit Seth	129	
Seth anno ætatis 105 Enos	104	
Enos natus annos 90 Cainan	89	
Cainan anno ætatis 70 Malaleel	69	
Malaleel anno 65 Iared	64	Summa 1646.
Iared anno 162 Henoch	161	
Henoch anno 65 Methuſalem	64	
Methuſalem anno 187 Lamech	186	
Lamech anno 182 Noah	181	
Noa anno ætatis 600 arcam ingreditur	599	

Secundus Canon ſic habebit.

Arphaxat natus eſt poſt Diluiuum anno ſecūdo,	1	
Anno ætatis 35 genuit Sala	34	
Sala anno 30 Heber	29	
Heber anno 34 Phaleg	33	
Phaleg anno 30 Reu	29	Summa 442.
Reu anno 32 Sarug	31	
Sarug anno 30 Nachor	29	
Nachor anno 29 Thare	28	
Thare anno 130 Abraham	129	
Abraham anno 100 Iſaac	99	

Eodem modo conſtabunt cæteri canones. Sed hoc male habet quod hic calculus Mathuſalem natum eſſe ſtatuit anno mundi 680. Vixit autem annos 969 pertinentes ad annum mundi 1648: eoque modo ſuperaret Diluuii tempus, quo iam cum patribus obdormiuiſſe conſtat: quia in arca octo tantum animæ ſeruatæ ſunt. Quare reſpuenda eſt è ſcriptis Moſaicis hæc numerandi ratio.

Sed fortaſſe nobis obiicier quiſpiam 70 Interpretes. Ex quorum lectione tẽpora colliguntur multo plura quàm exhibeat noſter abacus. Haud vero paruifaciendam eſſe græcam Scripturæ trãslationem, docent Apoſtoli, qui huius teſtimonia ſcriptis ſuis paſſim inſerunt. Sanè cur Interpretes 70 hebraicos libros in annorum calculo ſuperarint, vix ratio reddi poteſt: coniecturis tamen aliquid conſequi poſſe nonnullis viſum eſt. Ægyptii cunctos mortales antiquitate ſuperare nunquam non gloriati ſunt. Annos enim dictitabant à primo eorum rege ad Sethonem, qui cum Sennacheribo pugnauit, interceſſiſſe 11346. vt teſtis eſt Herodotus. Plato quoque lib. de legib. ait Ægyptios annorum decem millia egiſſe, ante alios homines. Sic apud Diodorum Sacerdotes aſſerunt Deos & homines imperaſſe per annos 33000. Sed idem accuratius didiciſſe narrat, Ægyptios ab initio regni computare 4700 annos, ad Amaſin vſque, qui in aduentu Cambyſis in Ægyptum, fatis conceſſit. Ad iſtum annorum cenſum credibile eſt 70 Interpretes accommodare ſe vtcunque voluiſſe, veritos ne ſi multo pauciores annos adſcripſiſſent, quam in Ægypto regnatum eſſe crederetur, hiſtoria ſacra vt falſi ſuſpecta & inuiſa reiiceretur ab Ægyptiis, qui tam pertinaci ſtudio antiquitatem ſuam tuerentur. Cupiebant ſane Iudæi gratiam Regum Ægyptiorum demereri. Ptolemæus enim Lagi f. paucis ante annis ſpecie religionis, Ieroſolymã diripuerat, captiuus 120000 in Ægyptum abductis, quos filius Ptolemæi Philadelphus qui 70 Interpretes coegit, liberos eſſe iuſſit, 400 talentis in eorum redemtionem expenſis, vt Ioſephus autor eſt. His de cauſis 70 videri poſſunt annos illos adieciſſe in ea temporis parte cuius nulla certa monimenta apud Ægyptios extarent, & vbi nihil prophetis & ſacris literis noxæ maioris inferretur: eoque modo errandi cauſam dediſſe poſteris ſi modo illorum eſt verſio græca quæ hodie circumfertur, de qua vid 70 doctos dubitare. Quia huic non prorſus reſpondent loci ab Apoſtolis de 70 excepti. Verum luce Hebraicæ veritatis affulgente, erroris tenebræ in priſcorum temporum rationem inuectæ iampridem depulſæ ſunt.

CANON SECVNDVS.

Ab exitu Diluuii ad exortum Iſaaci, anni 452.

Demonſtratio.

Sem biennio poſt Diluuium genuit Arphaxat	2	
Arphaxar natus annos 35 genuit Sale	35	
Sale anno ætatis 30 genuit Heber	30	
Heber anno 34 Phaleg	34	
Phaleg anno 30 Reu	30	Summa 427
Reu anno 32 Sarug	32	
Sarug anno 30 Nachor	30	
Nachor anno 29 genuit Thare	29	
Mortuus eſt Thare cum exegiſſet annos 205.	205	

Tum

Tum Abraham natus annos 75 profectus eſt in Chananæam, vbi decennio tranſacto, Agarem ei ancillam Sara dedit in matrimonium, ex qua ſuſcepit Iſmaelem annum agens 86. Annis vero 14 poſt editum Iſmaelem, natus eſt Iſaacus, Abrahamo centenario, nimirum annis 25 tranſactis ab obitu Thare. Anni 25 additi 427 cumulant annos 452 a diluuio ad exortum Iſaaci: quod habet Canon ſecundus. Geneſ. c. 11. 12. 16. 17. 21. Atque hic omnes Chronologi hæſerunt in luto, qui Abrahami natalem ſtatuunt in anno ætatis Thare 70 aduerſus apertam ſcripturæ ſententiam, ſed hunc errorem poſtea excutiemus.

Igitur A diluuio ad Iſaaci natalem anni 452.
Ab orbe condito ad Iſaacum 2108.

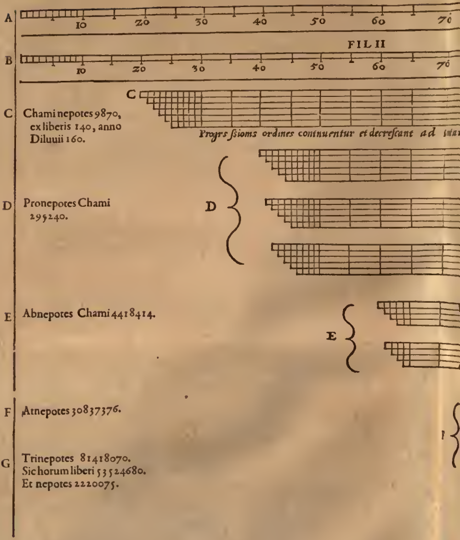
Hoc temporis curriculo, annis 100 exactis ab aquarum receſſu, Phalegus editus eſt in terrarum diuiſione, vnde nomen ei inditum, cum Babylonia moles ædificaretur. Quam aggreſſi ſunt Noæ nepotes paulo ante Phalegi exortum. Iam enim opus proceſſerat cum linguæ confuſæ fuerunt. Sed cum alter alterius ſermones non intelligeret, derelicta eſt vrbis & turris ædificatio, terrarumque diuiſio facta, vt familiarum principes iuxta linguas ſuas ſecederent in regiones quas illis ſors dediſſet. Nembrodo Babylon obtigit: vbi præter Babel, alias etiam vrbes extruxit, Erecham, Acadam, & Calanem: & illic principium conſtituit ſuæ tyranoidis. Aſſyriam deinde inuaſit, quæ Aſſur Semi filio obuenerat: vbi multas Nembrodus condidit ciuitates, Niniuem, Roboth, Chalam, & Reſem. vt Moſes narrat cap. 10. & 11. Itaque primus Nembrodus Aſſyriorum monarchiæ fundator extitit. Id quod multi vix poſſunt concoquere. Vnde, inquiunt, ex quatuor tantum viris ex vniuerſo hominum genere ſuperſtitibus, tanta populorum multitudo excitata eſt, intra centeſimum annum, vt terrarum orbis fuerit in regiones diſtribuendus, coloniæ deducendæ, conſtituendaque imperia? Ideo Moſem ita interpretantur, vt & turris Babel extructa, & terrarum orbis diuiſus fuerit, multis annis poſt exortum Phalegi, cui nomen anticipatione & prænotione Prophetica inditum fuiſſe ferunt: quia huius pater præuiderit terram in diebus filii diuidendam eſſe. Atqui ſi hoc ita ſe haberet, Reu potius aut huius filio Sarug id nominis contigiſſet, quia eorum exortus ad tempus diuiſionis propius accederet. Sunt qui Nembrodum cum Nino conferant, quod eadem narret de Nembrodo ſcriptura, quæ hiſtoriographi de Nino: hunc ſcilicet primum ſuos fines egreſſum, bella finitimis intuliſſe. Næ iſti neque natare neque numeros. Voluit Deus poſt omnium hominum internecionem, terrarum orbem cultoribus replere. Ideoque Noæ & filiis eius ex Orci faucibus ereptis, fœcunditatem dedit, vt teſtatur Moſes c. 9. Fœtificate, inquit, terramque genere veſtro multipliciter propagando frequentate. Fuerunt ea tempeſtate viri robore præſtaotes, firma valetudine, vitam perducentes ad multa ſecula. Vxores fœcundiſſimæ, quæ nunquam non geminos ederent, non raro tergeminos, & plures. Sem ſuſtulit Arphaxat anno diluuii ſecundo. Sed ante Arphaxat recenſentur Elam & Aſſur, qui fortaſſe anno ſuperiore gemini editi fuerant. non enim in arca, in qua octo tantum animæ ſeruatæ ſunt: Noa ſcilicet cum coniuge, tres filii, treſque nurus. Sed hic Chami tantum, qui fuit auus Nembrodi, ſobolem perſequamur. Vnius enim progenie cognita reliquorum quoque familias explicatas habebimus. Linguarum confuſionem non ſtatim ſecuta eſt nationum in diuerſas orbis partes diſtractio. Non enim parum temporis conſumtum eſt cogendis conciliis, & capiendis deliberationibus, terraque diuidenda, in tanta ſermonum, rerumque perturbatione, tantaque hominum multitudine, quam mox explicabimus. Fuerit igitur populorum facta diſceſſio anno tertio Phalegi. Huius enim anno primo, poſtquam ceſſatum eſt ab ædificatione, propter vocum barbariem a Deo immiſſam, ſuſceptæ ſunt deliberationes in frequenti populorum conuentu, terrarumque diuiſio cœpta, quæ anno proximo abſoluta eſt: tum parati diſceſſus,

& profectiones inſtructæ. Tertio demum anno iter inſtitutum ad regiones
quæ ſorte obtigerunt. Is fuit annus ab eluuionis exitu 103. Annis igitur 102 a
diluuio tranſactis, potuit Chamus exhibere 102 filios totidemque filias. Sed in
abaco mares tantum cenſebimus, ex quorum numero fœminæ æſtimabuntur.
Maſculis poſtquam ad annum viceſimum peruenerunt, vxores connubio
iunctæ ſunt, quæ alios fœtus ediderunt. Horum item liberi, poſtquam adole
uerunt, ſtirpem quiſque ſuam propagarunt. Itaque primus liberorum Chami,
anno ætatis viceſimo, filium vnum ſuſtulit: anno 21, alterum: anno 22, tertium:
& deinceps vſque ad ſecundum & octogeſimum. Secundus Chami filius pro-
lem ſuſcepit anno diluuii 21: & anno 102 pater extitit liberorum 81. Similiter
editi ſunt tertio Chami filio liberi 80. Quarto 79. & deinceps ad vnum vſque.
Progreſſio logiſtica ex Chami filiis 82, in totidem annis, cumulat nepotes
3403. pronepotes 41664. abnepotes 148134 atnepotes 65780. Collecti faci-
unt 259070. Adde parem fœminarum numerum habebis 518140 Iunge pro-
geniem Iapheti & Semi conflabis 1554420. Hęc eſt trium virorum ſoboles in
annis 102. Deſunt liberi Noæ, quem minime effœtum fuiſſe credendum eſt.
Deus enim ab egreſſu ex arca eum fœcundauit. Horum ſane mentio nulla eſt
in terrarum ſortitione. Sed credibile eſt illos, cum optimo patre Noa manſiſſe,
ſedibus ſuis contentos. Reliqui vel montana & aſpera loca pertæſi, vel quod ef-
fuſior multitudo colonias expeteret, nouas ſedes quæſierunt, & ab oriente ver-
ſus occaſum progreſſi, deuenerunt in lætiſſimos campos Meſopotamiæ. Hic
Nembrodus poſt nationum diſperſionem, aliquot annis conſtitit cum ſuæ lin-
guæ hominibus. Quibus ſanxit leges, reddidit iura, creauit magiſtratus, & cum
multitudo excreuiſſet, vrbes condidit ad colonias deducendas. A paruis enim
initiis breui tempore maxima fecit incrementa. Siquidem Chami poſterita-
tem anno ab aquis 102 diximus fuiſſe ad 518140. Quorum partem tantum
quartam & viceſimam tribuimus Nembrodo: Quia Moſes in narratione di-
ſperſionis populorum, videtur ſignificare ex Chami progenie gentes ortas eſ-
ſe 24. Proinde Nembrodus imperauerit tantum 21589. In quibus fœminæ fu-
erunt, 10795, mares 10794 Sic enim Atticis accidit vt virorum numerus vna
tantum muliere ſuperaretur, quæ nomen Athenis fœmineum dedit. Eorum
qui maiores annis 20 fuerunt, numerus fuit 2327: puberum autem maiorum
quidem annis 15, ſed 20 minorum, 1688: reliqua multitudo imbellis & muni-
is obeundis laboribuſque capeſſendis minus idonea. Hæc Nembrodi tenuia
ponimus initia: Quem regnaſſe par eſt ad Belum vſque, cui Ninus ſucceſſit.
Tempus principatus Nembrodi annos habet 83. Non ſtatim irruit tyrannus in
finitimos. Quorſum enim aduerſus eos mouiſſet, qui ſtatas ſedes & fixa domi-
cilia vixdum habere poterant. Oportuit initio fundare imperium in ſuos: i-
demque armis & legibus ſtabilire: ac vires interea paulatim comparare. Pona-
mus igitur Nembrodum poſtquam Aſſyriam ſubegit, imperaſſe viceennio.
Cadet tempus in annum diluuii 164. qui annus eſt mundi 1820. Mouerit in
Aſſyrios anno diluuii 160: vt eos quadriennio debellarit Docebimus tum po-
tuiſſe Nembrodum e ſua domo educere bellatores ſupra 200000, præter au-
xiliares, qui ei aliunde adfuerunt. Etenim anno diluuii 160, nati ſunt Chamo
liberi 160. Horum 140, annis 20 maiores, nepotes ediderunt 9870, quos notat
Schema in C. Ex quibus prodierunt pronepotes 295240, in D. Inde abnepo-
tes 4418414, in E. atnepotes 30837576, in F. trinepotes 81418070, in G. ho-
rum liberi 53524680. nepotes 2220075. Summa fit 172724085. Pars quarta
& viceſima quæ Nembrodo competit, 7196830. Qui horum editi ſunt ante
annum diluuii 120 certum eſt annis 20 fuiſſe maiores. Atque hi numerantur
ex progreſſione 767749. Qui in lucem exierant poſt annum 120, vſque ad
125, puberes fuerunt, & annis quindecim maiores. Hac enim ætate puberta-
tem ordimur, licet Romanæ leges 14 annos tantum requirant. Horum nume-
rus

rus fuit 534844. Superſunt impuberes 5894237. Ex maioribus 767749, ablata pars dimidia quæ mulieribus debetur, relinquet mares 383874. Ex quibus potuit Nembrodus exercitum conſcribere 200000. Reſtabunt 183837. Vnde vrbium præfecti aliique magiſtratus ordinati, & conſtituta præſidia, ad ciuitatum prouinciarumque tutelam. Reliqua plebs cum puberibus 534844, impuberibus 5894237, turbaque mulierum 383875, partim vrbes partim agros incoluerunt, artes exercentes ad vitam animique & corporis cultum neceſſarias. Nemo iam inficias eat regna, principatus, monarchias, temporibus Nembrodi conſtitui potuiſſe. Quod vt cuiuis pateat, Schema propagationis, & Arithmeticæ progreſſionis tabulam ſubiecimus.

SCHEMA PROPAGATIO

ANNI A D

0	80	90	100	110	120	130	140

CHAMI.

0	80	90	100	110	120	130	140

Vnitatem vſque

F

G

ARITHMETICA PROGRESSIO.

1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	3	4	5	6	7	8	9	10
3	6	10	15	21	28	36	45	55
4	10	20	35	56	84	120	165	220
5	15	35	70	126	210	330	495	715
6	21	56	126	252	462	792	1287	2002
7	28	84	210	462	924	1716	3003	5005
8	36	120	330	792	1716	3432	6435	11440
9	45	165	495	1287	3003	6435	12870	24310
10	55	220	715	2002	5005	11440	24310	48620
11	66	286	1001	3003	8008	19448	43758	92378
12	78	364	1365	4368	12376	31824	75582	167960
13	91	455	1820	6188	18564	50388	125970	293930
14	105	560	2380	8568	27132	77520	203490	497420
15	120	680	3060	11628	38760	116280	319770	817190
16	136	816	3876	15504	54264	170544	490314	1307504
17	153	969	4845	20349	74613	245157	735471	2042975
18	174	1140	5985	26334	100947	346104	1081575	3124550
19	190	1330	7315	33645	134596	480700	1562275	4686825
20	210	1540	8855	42504	177100	657800	2220075	6249100
21	231	1771	10626	53130	230230	888030	3108105	
22	253	2024	12650	65780	296010	1184040	4292145	
23	276	2300	14950	80730	376740	1560780	5852925	
24	300	2600	17550	98280	475020	2035800	7888725	
25	325	2925	20475	118755	593775	2629575	10518300	
26	351	3276	23751	142506	736281	3365856	13884156	
27	378	3654	27405	169911	906192	4272048	18156204	
28	406	4060	31465	201376	1107568	5379616	23535820	
29	435	4495	35960	237336	1344904	672452	30260340	
30	465	4960	40920	278256	1623160	8347680	38608020	
31	496	5456	46376	324632	1947792	10295472	48903492	
32	528	5984	52360	376992	2324784	12620256	61523748	
33	561	6545	58905	435897	2760681	15380937	76904685	
34	595	7140	66045	501942	3262623	18643560	95548245	
35	630	7770	73815	575717	3838380	22481940	118030185	
36	666	8436	82251	658008	4496388	26978328	145008513	
37	703	9139	91390	749398	5245786	32224114	177232627	
38	741	9880	101270	850668	6096454	38320568	215553195	
39	780	10660	111930	962598	7059052	45379620	260932815	
40	820	11480	123410	1086008	8145060	53524680	314457495	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

41	861	12341	134890	1220898	9365958	62890638
42	903	13244	148134	1369032	10734990	73625628
43	946	14190	162324	1531356	11266346	84891974
44	990	15180	177504	1708860	12975206	97867180
45	1035	16215	193719	1902579	14877785	112744965
46	1081	17296	211015	2113594	16991379	129736344
47	1128	18424	229439	2343033	19334412	149070756
48	1176	196[illegible]	249039	2592072	21926484	170997240
49	1225	20825	269864	2861936	24788420	195785660
50	1275	22100	291964	3153900	27942320	223727980
51	1326	23426	315390	3469290	31411610	255119590
52	1378	24804	340194	3809484	35221094	290360684
53	1431	26235	366429	4175913	39397007	329757691
54	1485	27720	394149	4570062	43967069	373724760
55	1540	29260	423409	4993471	48960540	422685300
56	1596	30856	454265	5447736	54408276	977093576
57	1653	32509	486774	5934510	60342786	537436362
58	1711	34220	520994	6455504	66798290	604234652
59	1770	35990	556984	7012488	73810778	678045430
60	1830	37820	594804	7607292	81418070	759463500
61	1891	39711	634515	8241807	89659877	849123377
62	1953	41664	676179	4917986	98577863	947701240
63	2016	43680	719859	9637845	108215708	1055916948
64	2080	45764	765619	10403464	118619172	1174536120
65	2145	47905	813524	11216988	129836160	1304372280
66	2211	50116	863640	12080628	141916788	1446289068
67	2278	52394	916034	12996662	154913450	1601202518
68	2346	54740	970774	13967436	168880886	1770083404
69	2415	57155	1027929	14995365	183876251	1953959655
70	2485	59640	1087569	16082934	199959185	2153918840
71	2556	62196	1149765	17232699	217191884	
72	2628	64824	1214589	18447288	235639172	
73	2701	67525	1282114	19729402	255368574	
74	2775	70300	1352414	21081816	276450390	
75	2850	73150	1425564	22507380	298957770	
76	2926	76076	1501640	24009020	322966790	
77	3003	79079	1580719	25589739	348556529	
78	3081	82160	1662879	27252618	375809147	
79	3160	85320	1748199	29000817	404809964	
80	3240	88560	1836759	30837576	435647540	
1	2	3	4	5	6	7

81	3321	91881	1928640	32766216	468413756
82	3403	95284	2023924	34790140	503203896
83	3486	98770	2122694	36912834	540116730
84	3570	102340	2225034	39137868	579254598
85	3655	105995	2331029	41468897	620723495
86	3741	109736	2440765	43909662	664633157
87	3828	113564	2554329	46463991	711097148
88	3916	117480	2671809	49135800	760232948
89	4005	121485	2793294	51929094	812162042
90	4095	125580	2918874	54847968	867010010
91	4186	129766	3048640	57896608	924906618
92	4278	134044	3182684	61079292	985985910
93	4371	138415	3319099	64398391	1050384301
94	4465	142880	3461979	67860370	1118244671
95	4560	147440	3609419	71469789	1189714460
96	4656	152096	3761515	75231304	1264945764
97	4753	156849	3918364	79149668	1344095432
98	4851	161700	4080064	83229732	1427325164
99	4950	166650	4246714	87476446	1514801610
100	5050	171700	4418414	91894860	1606696470
101	5151	176851	4595265	96490125	1703186595
102	5253	182104	4777369	101267494	1804454089
103	5356	187460	4964829	106232323	
104	5460	192920	5157749	111390072	
105	5565	198485	5356234	116746306	
106	5671	204156	5560390	122306696	
107	5778	209934	5770324	128077020	
108	5886	215820	5986144	134063164	
109	5995	221815	6207959	140271123	
110	6105	227920	6435879	146707002	
111	6216	234136	6670015	163377017	
112	6328	240464	6910479	160287496	
113	6441	246905	7157384	167444880	
114	6555	253460	7410844	174855724	
115	6670	260130	7670974	182526698	
116	6786	266916	7937890	190464588	
117	6903	273819	8211709	198676297	
118	7021	280840	8492549	207168846	
119	7140	287980	8780529	215949375	
120	7260	295240	9075769	225025144	
1	2	3	4	5	6

121	7381	302621	9378390
122	7503	310124	9688514
123	7626	317750	
124	7750	325500	
125	7875	333375	
126	8001	341376	
127	8128	349504	
128	8256	357760	
129	8385	366145	
130	8515	374660	
131	8646	383306	
132	8778	392084	
133	8911	400995	
134	9045	410040	
135	9180	419220	
136	9316	428536	
137	9453	437989	
138	9591	447580	
139	9730	457310	
140	9870	467180	
141	10011		
142	10153		
143	10296		
144	10440		
145	10585		
146	10731		
147	10878		
148	11026		
149	11175		
150	11325		
151	11476		
152	11628		
153	11781		
154	11935		
155	12090		
156	12246		
157	12403		
158	12561		
159	12720		
160	12880		
1	2	3	4

Tabula conſtructa eſt additione præcedentis ordinis ad ſequentem: Cuius vſus hic eſt.

Anno diluuii 160, Chamus genuit liberos 160 mares, totidemque fœminas. Horum 140 maiores annis 20, genuerunt nepotes Chamo 9870, quos tabula profert e regione 140. Ex his qui ante annos 20 editi fuerunt, numero 7260, ſobolem propagarunt pronepotum 295240, quos ordo tertius habet e regione 120. Horum rurſus qui ante annos 20 exierunt in lucem numero 171700, dederunt abnepotes 4418414. quos tabula exhibet ex aduerſo 100. Ita in cæteris.

CANON TERTIVS.

Ab exortu Iſaaci ad exitum ex Ægypto anni 400.

Demonſtratio.

Deus Abrahamum in viſione ſic allocutus eſt, Geneſ. 15. Certo ſcias quod peregrinum futurum ſit ſemen tuum in terra non ſua,& ſeruient eis & ibi affligent eos 400 annis. Generatione autem quarta reuertentur huc. Hoc oraculo nihil dilucidius. Et Paulus huc ſpectans ad Galat. 3. numerat annos 430, a promiſſione benedictionis Abrahamo factæ in Chaldæa, ad legem datam. Fœdus, inquit, a Deo ſancitum in Chriſtum, lex data poſt annos 430, non fecit irritum, vt abrogetur promiſſionem. Sic etiam Moſes Exod. 12. Peregrinatio filiorum Iſrael qui manſerunt in Ægypto, triginta fuerunt anni & quadringenti. Sic vertendum eſſe ex Hebræo docent linguæ Hebraicæ peritiſſimi. Vulgatæ verſiones quæ loco peregrinationis habitationem habent, non ſatis exprimunt Moſis ſententiam: & relatiuum אשר perperam referunt ad habitationem, cum ad filios Iſrael ſpectare debeat. Verbum מושב quo vtitur Moſes deducunt a themate ישב quod habitare quidem ſignificat ſi de peregrinis & incolis intelligatur, id quod Deus oraculo ſuo expreſſit: Semen Abrahæ peregrinum fore & ſeruiturum in terra non ſua. Si quem igitur iuuat habitationis verbum, ſic Moſes illi vertendus eſt. Filiorum autem Iſrael qui commorati ſunt in Ægypto, habitatio in terra non ſua fuit annorum 430. Temporis terminum bis memorat Moſes. Subiicit enim. Factumque eſt a fine 430 annorum, ipſo eodem die, egreſſi ſunt omnes exercitus Domini de terra Ægypti. Docere voluit Deum fideliter pacto ſteuiſſe, & populum a ſeruitute liberaſſe, ipſo die, in ipſo temporis articulo, qui annos 430 terminabat, & intra quadringenteſimum annum antequam expleretur quarta generatio, populum, vt Abrahamo promiſerat, reducem eſſe voluiſſe. Deus enim Abrahamo in Meſopotamia & terram & gentem magnam & ſeminis benedictionem promiſerat. Annis vero 30 fere ab ea promiſſione tranſactis, cum ſeminis primitias exhiberet in Iſaaco, admonuit Abrahamum tempus implendę promiſſionis nondum adeſſe, ſed tum demum cum anni 400 exierint, poſtquam ſcilicet Amorrhæus iniquitates ſuas impleuerit. Promiſſione autem illa accepta reliquit Abrahamus Chaldæam, & in Chananæam, quo Deus illum vocabat, iter inſtituit, cum Thare patre, Sarai vxore, & Lotho filio fratris. Sed propter ſenium aut valetudinem Tharæ, qui annos iam ducentos exegerat, Charris ſubſtiterunt. Ab ea promiſſione & Abrahæ vocatione, Moſes & Paulus initium peregrinationis faciũt. Qui Abrahami natalem in anno 70 Tharę collocant, numerum annorum 430 mutilare coguntur, & ſexaginta iacturam facere, ſententia Moſis non ſatis expenſa. Quia ſic ille ſcripſerit Gen. 11. Vixitque Thare 70 annos & genuit Abram Nachor & Haran. Sed hi manifeſte refelluntur ab ipſo Moſe, & Apoſtolo Stephano. Gen. 12. & Act. 7. Ex quorum verbis hiſtoriæ ſeriem quæ litem definiet hic contexuimus. Deus gloriæ viſus eſt patri noſtro Abraham, cum eſſet in Meſopotamia, priuſquam moraretur in Charam, & dixit illi: Exi de terra tua, & cognatione tua, & de domo patris tui, & veni in terram quancunque monſtrauero tibi. Et faciam te in gentem magnam, & benedicam tibi, & magnificabo nomen tuum, & eris in benedictionem. Benedicam quoque eis qui tibi benedicent, maledicentibus vero tibi maledicam & ego. Benedicentur in te omnes familiæ terræ. Tunc egreſſus Abraham e terra Chaldæorum, habitauit in Charam. Tulit enim Thare Abram filiũ ſuum, & Loth filiũ Haran, nempe filiũ filii ſui, & Sarai nurũ ſuam vxorẽ Abram filii ſui, & egreſſi ſunt ſimul de Vr Chaldęorũ, vt commigrarent in terram Chanaan: veneruntque vſque ad Charam, & habitauerũt ibi. Et inde poſtquam mortuus eſt Thare, cum vixiſſet annos 205, Abram tum natus annos 75, egreſſus eſt ſicut præceperat ei Dominus, & tulit Sarai vxorem ſuam, & Loth filium fratris ſui, vniuerſamque ſubſtantiam quam compa-

comparauerāt, ſed & animas quas acquiſiuerant in Charram. Egreſſique ſunt, vt irent in terram Chanaan. Hactenus Moſes & Stephanus. Quorum ſententia lucidior eſt quam vt alia explicatione indigeat. Quod autem ſcripſit Moſes Thare vixiſſe annos ſeptuaginta, & genuiſſe Abram, Nachor, & Haran, hunc habet ſenſum. Tharam ſine liberis vitam egiſſe ad annos 70. Ea vero ætate prolem tum primum ſuſcepiſſe. Nec ſequitur Abrahamum natu fuiſſe maximum, quod primo loco cenſeatur. Sed ei primæ partes datæ ſunt, quod ex eo naſciturum eſſet ſemen promiſſum. Similis eſt locus Geneſ. capite 5 & 6, de ſobole Noæ. Qui cum eſſet annorum 500, dicitur genuiſſe Cham, Sem, & Iaphet. At ex capite 9 patet, Cham natu minimum fuiſſe. Sem vero non potuit eſſe natu maximus, quia biennio poſt diluuium cum ageret annum centeſimum genuit Arphaxat. Gen. 11. Igitur diluuii tempore fuit annorum 98 cum Noah ſexcenteſimum annum viueret, & natus eſt anno ætatis Noah 502. Supereſt Iaphet natu maximus. In deſcribenda hiſtoria non ſemper obſeruatur rerum geſtarum ſeries, ſed permulta ſæpe dicuntur καθ' ὕστερον πρότερον. Hæc igitur duo conſequimur: Natum eſſe Abrahamum anno patris 130, non 70, & promiſſionem accepiſſe in Chaldæa cum illinc migrare iuſſus eſt, anno ætatis 70. Etenim Iſaacus Abrahamo centenario natus eſt. Hinc ad Exodum ex oraculo excurrunt anni 400. Summa fit annorum 500, a natalibus Abrahami ad exitum ex Ægypto. Auferas annos 430, quot effluxerunt a fœdere in Chaldæa ſancito, reſtabunt anni 70. Ergo ſancitum eſt fœdus cum Abrahamo annum agente 70. Tum venit Charras vnde diſceſſit natus annos 75, reſedit igitur Charris quinquennio. Atque hic Rabbini recte colligunt annos 210 commorationis Iſraelitarum in Ægypto ab aduētu patris Iacob. Abrahamus enim anno ætatis 70 euocatur e Chaldæa. Hinc ad Iſaaeum editum, labuntur anni 30. Iſaacus ſexagenarius ſuſcepit Iacobum, qui annis vitæ 130 tranſactis, ſiſtitur coram Pharaone in Ægypto. Annorum ſumma ab egreſſu ex Chaldæa ad congreſſum Iacobi cum Pharaone fit 220: Ablata ab annis 430, relinquit annos incolatus Iacobæorum in Ægypto 210. Cæterum in peregrinatione filiorum Iſrael, Abrahamus ipſe caput & origo Iſraelitarum accenſendus eſt. Nam filios Abrahæ vocant Hebræi quod Latinis diceretur domus Abrahæ. Quia filius Hebræis ab ædificando dicitur. Sic a Virgilio dicta eſt domus Aſſaraci, pro gente & familia. Et quemadmodum Fabiorum domus continet ipſum Fabium qui genti nomen dedit, ita ſeminis Abrahæ, domus Abrahæ, filiorumve Iſraelis appellatione, cenſetur ipſe pater Abraham. Cuius migratio e Chaldæa peregrinationis initium facit, exitus idem cum exitu ex Ægypto. Et hoc poſtremum omnibus in confeſſo eſt. Annos igitur 430 retexant ab extremo, verſus præcedentia, haud dubie incurrent in principium. Errant igitur manifeſto & qui ab exitu ex Charris, & qui ab Iſaaci exortu, peregrinationis & ſeruitutis Iſraelitarum initium faciunt. Sed merito exſibilandi ſunt, qui ab Abrahami ortu ad egreſſionem Iacobæorum ex Ægypto, numerant annos 720, & Iacobæorum habitationem in Ægypto faciunt annorum 430. Supputent digitis, Abrahamum annorum fuiſſe ſeptuaginta quinque cum digreſſus eſt Charris, Iſaacum editum eſſe poſt annos viginti quinque, hinc annis 400 oraculo definitis Iſaacidas reduces fuiſſe, indicabunt digiti annos tantum 500 ab ortu Abrahami ad Exodum. Qui literarum Hebræarum diuinarumque profeſſionem venditant, qui Græcorum, Hebræorum, Chaldæorum, Arabum, Perſarum, Indorum monumenta luſtrarunt, mirum eſt non percipere non ſolum in Ægypto ſemen Abrahami ſeruiiſſe, ſed ipſum etiam Abrahamum poſt diſceſſum e Chaldæa, perpetuo ſeruum fuiſſe & peregrinum, regumque & tyrannorum dominatui obnoxium. Is & filius Iſaac, proprias vxores flagitioſæ regum libidini permittere coacti ſunt: quæ tamen Dei præſidio ſeruatæ & reſtitutæ fuerunt. Iacob Dinæ filiæ ſuæ ſtuprum ſuſtinuit. Non igitur

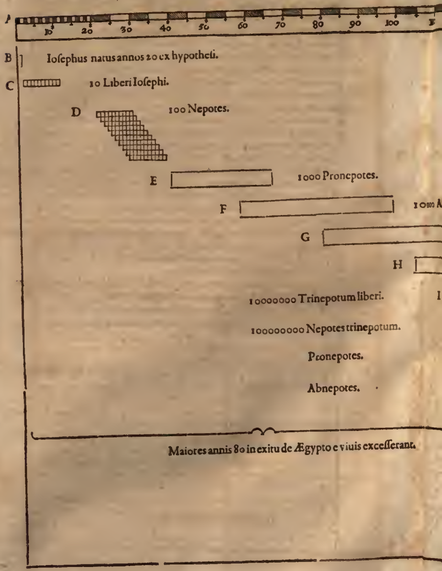
Eſt alter locus Paral. 1.c.1. v.28. Abrahami filii, Iſaac & Iſmael. Certum eſt Iſmaelem maiorem natu fuiſſe qui nihilominus Iſaaco poſtponatur.

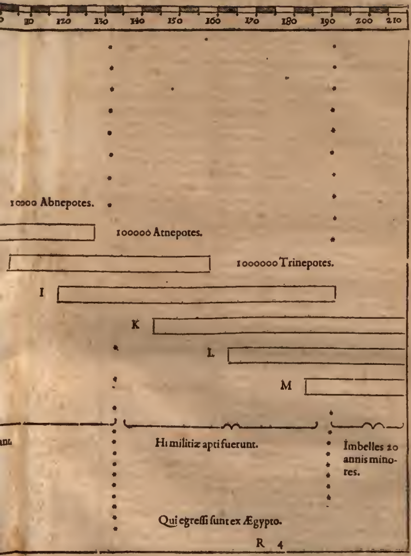
Iſraelitæ in Ægypto tantum ſeruierunt, ſed toto peregrinationis tempore a diſceſſu e Chaldæa. Imo ſeruitus Ægyptia, ſi poſtrema tempora excipias, multo fuit leuior Chananæa. Nam quoad vixit Ioſeph & aliquandiu poſt eius obitum, bene habuerunt cum Ægyptiis Iacobæi. Quapropter minime referenda eſt ſeruitus & peregrinatio Iſraelitarum ad ſolam habitationem in Ægypto. Pugnat aperte Scriptura cum hoc dogmate. Iacob ingreſſus eſt Ægyptum anno ætatis 130, cum eo fuit Cahad auus Moſis. Geneſ. capite quadrageſimo ſexto, vixit Cahad annis 136. Huius filius Amram pater Moſis, vixit annis 137. Exod. capit. 6. Fuerit Cahad in cunis cum in Ægyptum appulit, & anno ætatis extremo genuerit Amram. Similiter Amram ætate confecta, ſuſceperit Moſem, qui octogenarius populum eduxit. Annorum ſumma fiet 350, nec pertinebit ad 430. Sed obiicit iſtorum fumoſa ſapientia, Non potuiſſe tam paucis annis, niſi miraculo peculiari, propagari ſexcenta armatorum millia, abſque pueris & mulieribus quę leguntur exiſſe de Ægypto. Excutiamus hoc miraculum. Ingreſſi ſunt Ægyptum Iſraelitæ maſculi 70 Geneſ. c. 46. Tum Aſer vix quadragenarius duos iam nepotes ex Beria filio ſuſceperat: vnde intelligimus vxoratum fuiſſe, Beriamque filium ſuſtuliſſe circa annum ætatis viceſimum. Generabant autem id temporis non tantum annos 20 nati, ſed etiam ſexagenarii, octogenarii, & nonagenarii. Accedit polygamia quæ illis temporibus, iure ab orientalibus nunquam non recepto, minime improbabatur. His modis in immenſum breui potuit excreſcere ſoboles Iacobæa. Verum his relictis fingamus Iacobum huiuſque familiam vniuerſam funditus interiiſſe in ipſo in Ægyptum aduentu, vno tantum Ioſepho ſuperſtite, quem donemus annos tum 20 fuiſſe natum. Ex hoc vno ſurculo demonſtrabimus armatorum non ſolum millia 600, verumetiam ſupra centies centena millia, in annis 210 ſine vllo naturæ prodigio excitari potuiſſe. Quod vt explicatius habeatur, verſetur ob oculos Schema propagationis Iſraelitarum quod hic adpinximus. Ioſeph igitur anno primo aduentus Iſraelitarum in Ægyptum, vxorem duxerit, ex qua filium ſuſtulerit primum. Anno ſecundo, alterum, & deinceps ad triceſimum ætatis annum, quo 10 liberorum pater effectus eſt, ſine vllo miraculo. Donemus etiam Ioſepho natos, vna lecti conſorte contentos fuiſſe, & poſt annum ætatis triceſimum fuiſſe effœtos, & virtute generandi exhauſtos in reliquum tempus vitæ, quod anno octogeſimo terminamus: licet quamplurimos 90 & 100 annos ſuperaſſe & ſupra annum ætatis 60 & 70 genuiſſe Scriptura teſtetur. Sed omnes miraculi coniecturas reiicimus. Decem itaque filii Ioſephi quos indicat in Schemate nota C, anno ſinguli viceſimo vxorem ſibi cooptabunt: & denos in denis annis ſuſcipient liberos, patri Ioſepho 100 nepotes, quos deſignat figura D, 10 ſcalas complexa. Quemadmodum vero 10 filii, qui in ſcala C, produxerunt 100 nepotes in D, ſic hi 100 emittent 1000 pronepotes in E. Et ex 1000 pronepotibus decies mille abnepotes excitabuntur in F. Qui ruſus educent atnepotum decies dena millia in G. Et ex his exurgent decies centena millia in H. Poſtremo centies centena millia. Necdum ad annum 210 peruenimus peregrinationis terminum. Qui dum expletur, interim prodibunt in lucem ſupra millies centena millia poſterorum Ioſephi. Iam ſcalarum numeri coniuncti excurrunt in immenſum. Sed omnes reiiciemus qui ab initio vſque ad annum 130, aſteriſmis ſubnotatum poſiti ſunt. Habentur enim in mortuorum numero, quia maiores annis octoginta. Excipiendi quoque ſunt poſt annum 190 editi. Sunt enim annis viginti minores, nec apti militiæ. Ex reliquis dimidiam tantum partem ſumemus, quia fœminini ſexus: & fœminas eiuſdem tribus cum maribus connubio ſociatas etiam concedimus. Multitudo quæ ſupereſt ab anno incolatus 130 ad 190 comprehenſa, (mares omnes) idonea eſt belli muniis obeundis. Quæ ex trinepotibus horumque liberis & poſteris conflata, ſuperabit 25000000. bellatores annis

omnes

omnes 20 maiores. Si tot bellatores ex vno germine prodire potuerunt quot putas ex 70, qui ab anno ætatis 20 vſque ad 60 generandi potentia prædíti fuerunt. Imo vero denarium liberorum numerum in hypotheſi ſelegimus, propter facilem denarii multiplicandi rationem. Si enim vel trium liberorum partum ſingulis vxoribus ſemel ſtatuiſſe Deum conceſſerimus, pueri in elementis numerorum ludentes, facile percipient, ex tribus liberis populum in annis 210 excreſcere potuiſſe ſupra centum & 80 myriadas bellatorum, præter imbellem multitudinem. Deſinant miraculorum ſpectra nobis in 600000 confingere. Stupeant potius cur tam pauci exierint. Sed quam multi in annis 80 ſublati ſunt, Ægyptii tyranni immanitate? qui mares Hebræorum tum necari iuſſit in ipſo enixu, tum in profluentem proiici. Ceſſent ſuperbo ſarcaſmo deridere lineas mathematicas, & numeros addiſcant: vt illos in poſterum pudeat pro veris portentoſa prodere. Sed miſſis iſtorum criticorum ſomniis, amplectamur oracula diuina, atque ex illis ſtatuamus in diſceſſu ex Charris initium peregrinationis annorum 430. Interuallum enim a diluuio ad ortum Iſaaci annorum 452 quia nec augeri nec minui poteſt, immotum eſſe oportet. Similiter immutabile eſt oraculum annorum 400, præſcriptorum ſeruituti ſeminis Abrahami. Summa fit ab exitu diluuii ad migrationem ex Ægypto, annorum 852. In eo temporis decurſu concluſum eſt peregrinationis tempus annorum 430, quos terminat egreſſus ex Ægypto. Ab hoc termino ſi in præterita regrediamur, ad annos 430, incidemus in annum diluuii 423. Qui annus eſt ætatis Abrahami 70. Eoque anno cum eo fœdus a Deo ſancitum eſt, quod lex data poſt annos 430 non fecit irritum. Ex his liquido conſtat certus annorum numerus, ſecundi & tertii canonis, nempe 452: & 400: atque etiam peregrinationis tempus terminis ſuis definitum, an. 430.

Anni ab Iſaaci exortu ad Exodum 400.
A natali Abrahæ ad Exodum 500.
Ab Abrahami vocatione ſiue diſceſſu ex Chaldæa ad Exodum 430.
Ab origine mundi ad ortum Abrahami 2008.
ad ortum Iſaaci 2108.
ad legem datam in Sinai 2508.

A
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100
B Ioſephus natus annos 20 ex hypotheſi.
C 10 Liberi Ioſephi.
D 100 Nepotes.
E 1000 Pronepotes.
F
G
H
I
10000000 Trinepotum liberi.
100000000 Nepotes trinepotum.
Pronepotes.
Abnepotes.
Maiores annis 80 in exitu de Ægypto e viuis exceſſerant.

110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210
10000 Abnepotes.
100000 Atnepotes.
1000000 Trinepotes.
I
K
L
M
Hi militiæ apti fuerunt.
Imbelles 20 annis minores.
Qui egreſſi ſunt ex Ægypto.

CANON QVARTVS.

Ab exitu ex Ægypto ad templi fundamenta anni 479.

Demonſtratio quarti canonis.

Salomo anno regni quarto, & ab exitu Iſraelitarum de Ægypto 480 templi domini ædificationem aggreſſus eſt. 3. Reg. 6. & Paral. lib. 2. c. 3. Sed & ex libris Ioſuæ & Iudicum hunc annorum numerum 480 colligere licet. Moſes dux fuit populi annis 40. Anno altero ab egreſſu ex Ægypto miſſus eſt Chalebus tum annos 40 natus, terram Chananæam exploratum. Hinc annis 45 inſecutis facta eſt terræ diuiſio per ſortes in qua ceſſit Hebron Chalebo annos emenſo 85. Ab hac diuiſione ad caſum Heli ſiue Samuelis initium, Paulus Apoſtolus in actis c. 13 numerat annos 350. Sic enim legendum eſt licet omnes codices habeant 450. Sed de errore mox differemus. Anni vero Iudicum ſic habent, Populi Iudex fuit Othoniel annis 40, Aod 80, Debora 40, Gedeon 40, Abimelech 3, Thola 23, Iair 22, Iephthe 6, Abeſan 7, Elon 10, Abdon 8, Samſon 20, Heli 40. Summa eſt annorum 339. Deſunt ad explendos 350, vndecim annia diuiſione terræ ad Othonielis initium, in quibus acta ea ſunt quæ tribus poſtremis capitibus Ioſuæ & primo atque ſecundo Iudicum, recenſentur, Adde annos 40 Moſis, 6 Ioſuæ gubernationis antequam terra diuideretur, 40 Samuelis ſiue Sauli, 40 Dauidis, 4 Salomonis, conficies ſummam 480, ſigillatim collectam ab eductione populi ex Ægypto ad ſtructuram templi. Anni porro 450 qui Act. 13, vitioſe leguntur, abundant centenario, & pugnant cum ſacra hiſtoria, 3. Reg. 6. Sed hic inſpectione dignum eſt, quod in annis Iudicum e ſacris Bibliis numerandis, ſi tempus quo ab externis hoſtibus populus oppreſſus eſt, componas cum tempore gubernationis Iudicum, elicies annorum ſummam 450: quanta in Actis Apoſtolicis adſcripta eſt. Hanc ſupputandi rationem ſecutus eſt, qui locum in Actis emendare arbitratus, pro 350 ſubſtituit 450. Hæc vitioſa emendatio, quia probabilis ex calculo videbatur, irrepſit poſtea in omnes codices. Verum hæc regula in temporibus Iudicum numerandis tenenda eſt, annos tyrannidis contineri in annis legitimæ adminiſtrationis. Itaque annos octo Cuſani complectuntur anni 40, principatus Othonielis. Anni 18 Eglonis, includuntur in annis 80 magiſtratus Aod: ita in reliquis. Quod igitur in ſacra hiſtoria ſcriptum eſt, Othoniel Cuſanum ſuperauit, atque ita fuit otium vel pax annis 40, hunc habet ſenſum: Othoniele principe qui annis 40 iudicauit, pax fuit & otium, tyranno Iudicis auſpiciis & virtute ſuperato. Formam vtriuſque calculi exhibemus in Chronologia.

Sunt igitur anni pleni a diſceſſu ex Ægypto, ad ineuntem annum quartum Salomonis, quo iacta ſunt templi fundamenta 479.

A condito mundo ad templi ſtructuram 2987.

CANON QVINTVS.

Ab inchoato templo ad eiuſdem euerſionem, anni 428.

Demonſtratio.

Colliguntur anni 428 ab exordio templi, ad eiuſdem conflagrationem. Siquidem Salomo anno regni quarto ineunte, templum Deo ædificare cœpit. Poſt operis initium regnauit annos 37. Eo vita functo diuiſum eſt regnum. Duæ tantum tribus ceſſere Roboamo Salomonis filio. Reliquæ decem Ieroboamo filio Nabat. Hic dictus eſt Rex Iſrael, Ille Rex Iudah. Collatis autem Regum Iudah & Iſraelis temporibus, ex lib. 3 Reg. & 2 Paralipomenon, anni a diuiſione regni excurrentes ad excidium templi & vrbis non difficulter eruuntur. In ea vero diſquiſitione illud obſeruandum eſt, annum Regis defuncti poſtremū, eundē ſæpiſſime primum eſſe Regis ſuccedentis. Itē Regis filiū nonnunquā regnaſſe cum patre, ideoq; tēpus regni filii cum regno patris interdū commiſceri. Sed & ad interregnum aliquando res adducitur. Quę tamen adeo euidenter illis libris explicātur, vt neceſſaria cōſecutione demonſtratio cōſtet.

Hoc quin-

	Anni Mundi	
Regnum Iudah.	3010	Regnum Iſraelis.
	3020	
Roboam filius Salomonis Regnum Iudah iniit natus annos 41, Regnauit annos 17: 3. Reg. 14.	3030	* Ieroboam Rex Iſraelitarum annis 22. 3.Reg.12,14.
	3040	
Abias f. Roboam Regnum ſuſcepit anno 18 Ieroboam. Regnauit an.3. * Aſa fil. Abiæ patri ſucceſſit anno 20 Ieroboam deſinente. Regnauit an.41. 3.Reg.15. 2.Paral.13.	3050	Nadab ſucceſſit patri Ieroboam anno ſecundo Aſiæ. Regnauit annis 2. Baaſa interfecit Nadab, anno 3 Aſæ Regnauit ann.24.

	ANNI MVNDI	
	3060	
	3070	Ela Baaſæ f. inauguratus anno • Aſæ 26. Regnauit an. 2.
	3080	• Zambris anno Aſæ 27, Elam interfecit, Regnauit dieb. 7. Ambris audita nece Elæ, a militibus creatur Imperator, anno 27 Aſæ. Alii Thebrim regem deſignarunt, ſed eo victo cœpit Ambris anno Aſæ 31 regnare pacifice. Regnauit an. 12.
• Ioſaphat anno regni Aſæ patris 41: Achab, 4 inauguratus eſt. Regnauit annis 25. 3. Reg. 22. 2. Paral. 20.	3090	• Achab f. Ambris anno Aſæ 38 ſucceſſit patri, an. 22. 3 Reg. 16.
	3100	

	ANNI MVNDI	
* Ioram Prorex. Ioram f. Ioſaphat, inauguratus * anno 5 Iorami Iſraelitæ, Regnauit annis 8. Regnaſſe oportet annis 4 cum patre, a quo antea Prorex inſtitutus fuerat. 4.R.8. 2 Par.21.	3110	* Ochoſias f. Achab anno 17 Ioſa- * phat. regnauit an. 2. ſed fere cum patre. 3.R.22. Ioram f. Achab anno 18 Ioſaphat, vel 2 Ioram, regnum init quod adminiſtrauit an. 12. 4.R.1.8.
Ochoſias qui & Ioacham, anno * 12 Ioram Iſraelitæ inauguratus, * regnauit anno 1. 4.R 8. Athalia Amris filia, Ochoſiæ mater, ſtirpe regia exciſa, regnum inuadit ann.6. Ioas Ochoſiæ f. natus annos 7, * inauguratur. Regnat an 40.	3120	* Iehu regnauit annis 28. Ioramum Iſraelitarum regem, & Ochoſiam regem Iudah occidit. 4.R.10.
4.R.11.12. 2.Par.23.24.	3130	
	3140	
	3150	* Ioachaz f. Iehu regnum init anno 23 Ioæ regis Iudah. Regnauit an.17. 4.R.13.

	Anni Mvndi	
* Amaſias Ioæ f. anno 2 Ioæ Iſraelitæ, patri ſucceſſit. Regnauit an. 29. 4 R 14. 2 Paral. 25.	3160	* Ioas f. Ioachaz anno 37 Ioæ regis Iudah, regno potitur. Annus enim 38 Ioæ Iudæi, primus eſt regni Ioæ Iſraelitæ. Quia huius anno ſecundo Amaſias regnum
Gubernaſſe oportet anno vno cum patre. Cum enim Ioas poſt mortem Ioiadæ oblitus Dei eſſet, Zachariamque Prophetam ſuſtuliſſet, victus eſt a Syris. Tum grauiſſimis doloribus affectus opus habuit filio. Tandem a coniuratis in lecto decumbens occiſus eſt. Vixit Amaſias poſt obitum Ioæ Iſraelitæ annis 15. A	3170	iniit, anno regni patris 39. Regnauit an. 16 ſed duobus cum patre.
quo victus & inde ipretus a ſuis, coniuratione facta Lachis quo profugerat interfectus eſt.	3180	* Ieroboam anno Amaſiæ 15, patri Ioæ ſucceſſit, annis 41. 4 R. 14.
* Interregnum annorũ 11 propter turbas in quibus Amaſias occiſus eſt.	3190	
* Azarias qui & Ozias filius Amaſiæ, anno regni Ieroboam 27, inauguratus regnauit an. 52.	3200	

	Anni Mundi	
	3210	
	3220	Interregnum annorum 22.
	3230	
	3240	Zacharias f. Ieroboam, anno 38 Azariæ deſinente, regnum iniit. Poſt 6 menſes eo cæſo Sellum imperat menſe 1. Manahem Sellũ per vim ſublato, anno 39 Aſariæ, regno potitur annis 10. 4.R.15.
Iotham Oziæ f. anno Phacæ, 2 patri ſucceſſit annis 16. 4.R.15. 2.Par.27.	3250	Phaceia f. Manahem anno 50 Azariæ, ſucceſſit patri, an. 2. Phaca Romeliæ f. occiſo Phaceia, anno 52 Azariæ, regnum occupat, annis 20. 4 R.15.

	ANNI MVNDI	
	3260	
* Achaz f. Iotham, patri ſuccedit anno Phacæ 17, deſinente. Regnauit an. 16. Annus 18 Phacæ, primus eſt regni Achaz. Sic enim Iotham regnauerit annos 16. Et quartus annus finiens, erit	3270	Oſea Elæ f. Phacam interemit, * anno 20 Iotham deſinente: vt primus annus Oſeæ, ſit quartus
primus Oſeæ. 4.R.16. 2.Par.28. ✝ NABONASSAR Chaldæorum Rex primus. annis 26. Ptolem. * Ezechias f. Achaz annos natus 25, ſucceſſit patri, anno 3 Oſeæ	3280	finiens Achaz. & regnum occupat annis 7. Sed fit tributarius Regis Aſſyriorum. Anno vero 12 Achaz, excuſſo iugo, regno legitime potitur an. 9. ✝ 4.Reg.15.17.
deſinente. Quartus enim Ezechiæ ſeptimus eſt Oſeæ. Regnauit an. 29. 4.Reg.18.	3290	∴ Anno 4 Ezechiæ, Oſeæ 7, Salmanaſſar Samariam oppugnauit: eamq; cepit triennio exacto, anno Ezechiæ ſexto, qui nonus fuit Oſeæ. 4.R.18.
	3300	ISRAELIS regnum deletum: Quod ſtetit annos 260.

	Anni Mvndi	
Manaſſe f. Ezechiæ, regnauit annis 55. 4.R.21.	3310	Merodachus Chaldæorum Rex ſecundus, annis 46. Mardocempadus Ptolemæo. Huius anno primo Luna defecit. Annus eſt ab Epocha Chriſtiana retroactus 719. Primus & centeſimus a quinto Nabopolaſſaris quo ſimiliter Luna defecit. Eſt autem Nabopolaſſar Nabuchodonoſor qui Ieroſolymam euertit.
	3320	
	3330	
	3340	
	3350	Ben Merodach. 3. R. Chald. an. 21. Euſeb.

	Anni Mundi	
	3360	
Amon f. Manaſſes, regnauit annis 2. Ioſias an. 31. 4.R.21. 2.Par. 33.34.	3370	Nabolaſſar 4 R. Chald. annis 29. Beroſ. Ioſephi. dictus etiam Nabuchodonoſor Ioſepho.
	3380	
Anno Ioſiæ 18, Phaſe celebratum quale non fuit a tempore Samuelis 4 R.22. Annus eſt 833 ab ingreſſu in Chananæam. Iubilæus 17 Sabbathum 119.	3390	
Ioachaz f. Ioſiæ anno ætatis 23 regnat menſ. 3. Eliacim huius frater natus annos 25, Rex a Pharaone creatus, regnauit an. 11. Dictus eſt Ioacim. 4.R.23. 2.Par.30.	3400	Nabopolaſſar qui eſt Nabuchodonoſor. 5 R. Chaldæor. annis 44. Ierem.

	Anni Mundi	Anni Mundi	
Ioachim qui & Ieconias, natus annos 18, ſucceſſit patri, menſ. 3. ſed iam cum patre regnarat, annis 10. Sedecias regnat an. 11.	3410	3460	Nirigliſſoroor. 7. R. Chal. annis 11.
Nabuchodonoſor anno regni 19, Ieroſolymam capit, vrbem & templum ſuccendit. 4. R. 24. 25. 2. Par. 36.	3420	3470	
Ab initio regni Roboami ad templi conflagrationem anni 391. His adde 37 annos Salomonis a fundatione templi, conflabis annos quinti canonis 428.	3430	3480	Baltaſſar vltimus R. Chal. an. 17. Nabonidus etiam dictus. Beroſ. Ioſephi.
A fundatione templi ad eiuſdem excidium, 428. Ab orbe condito ad excidium templi. 3415.	3440	3490	✳ Babylone a Cyro expugnata, interfecto Baltaſſare, Regnum Chaldæorum Medis Perſiſque traditum. Daniel. Herod. Xenoph.
Euilmerodach 6. R. Chaldæor. an. 18. Ioſeph. Anno ipſo quo regnum iniit, 37 abductionis Ieconiæ, eum eduxit e carcere. Ierem. 52. 4. R. vlt.	3450	3500	

Hoc quinto canone tempus explicatum continet inſignes Epochas, Olympiadum, Romæ, Nabonaſſaris. Quarum ſedes recte conſtitutas eſſe proximus canon e cœlo demonſtrabit. Quandoquidem e ſacris huc vſque demonſtrationes hauſtæ ſunt. Quæ ſequuntur extructæ ſunt e cœli phænomenis quod ſolo Dei verbo verſatur, tenore perpetuo, conſtanti, & æquabili, temporum metas conſtituens ab orbe condito ad finem vſque ſeculorum.

CANON SEXTVS.

Ab euerſione templi ad ineuntem annum imperii Alexandri intercipiuntur anni 276.

Demonſtratio.

Hactenus literæ ſacræ nos ad has temporum metas expoſitis numeris perduxerunt. Sed vbi ventum eſt ad Chaldæos, ad quos Dei populus abactus eſt a Nabuchodonoſore, hic nos deſerunt, quaſi moneant de illorum tabulis petendas eſſe temporum notiones. Chaldæi enim primi omnium in motuum cœli diſquiſitionem incubuiſſe dicuntur: certe nulla hodie ſchemata cœleſtia reperiuntur Chaldæis vetuſtiora. Quorum ratio iniri nullo modo poteſt niſi temporum momentis exquiſite conſtitutis. Ptolemæus ex Hipparchi Rhodii ſcriptis Chaldæorum obſeruationes rimatus, cœleſtium motionum limites poſuit in meridie primi diei Thor, primi menſis Ægyptiorum, initio regni Nabonaſſaris Chaldæi, qui Salmanaſſar Aſſyrius a multis eſſe putatur, quia illius principatus cum Salmanaſſaris imperio concurrit. A Nabonaſſaris Epocha ſyderum curſus deducit ad initium vſque imperii Antonini, annorum, menſium, dierumque & horarum interuallis, quæ a dato limite ad luminum ſynodos & alios ſtellarum poſitus intercipiuntur, ad vnguem definitis. Docent enim Aſtronomicæ tabulæ quantum cœli percurrant Sol, Luna, aliaque aſtra, horæ vnius ſpatio, horulæque momento: quantum in die, quantum in menſe, in anno, & in multis annorum millibus. Vnde ille a Nabonaſſare ad Lunarem defectionem quæ obſeruata eſt Babylone, anno quinto Nabopolaſſaris, numerauit annos Ægyptios 126: (conſtat annus Ægyptius diebus 365, nulla quadrantis intercalatione facta) ad Lunarem defectionem quæ ſeptimo Cambyſis accidit, 224: ad Alexandri obitum, 424: ad Auguſti imperium, 718: ad initium Adriani, 263. Sic nos e cœli conuerſionibus, quæ nos falli aut errare nunquam patientur, luminis aliquo defectu diligenter obſeruato, colligemus annos ad noſtra vſque tempora delapſos ab eodem limite, vel alio rite conſtituto. Sed hic nobis cœlum cum ſacris ſcriptis conciliandum eſt. Nunc enim ſacris relictis, ex quibus demonſtrationes temporum huc vſque extruximus, quod demonſtrationum ſupereſt, ad cœlum transferimus, vaſtiſſimo quidem hiatu intercedente, niſi conſtet cœli φαινόμενα ſacræ hiſtoriæ ita cohærere, vt alterum ab altero diuelli nequeat. Sane Chaldæis acceptum referre debemus perfectam Chronologiæ rationem, quæ nunquam ad exitum perducta fuiſſet, niſi Chaldæorum artes prodidiſſent Lunarem Nabopolaſſaris defectionem. Atque hinc coniectari licet quanto labore poſteritatem leuaſſent primi ſeculi homines, ſi phænomenon aliquod ſcriptis commendaſſent. Sacra certe nos adducunt ad annum octauum Nabuchodonoſoris, quo Ieconiam abduxit: & ad eiuſdem annum decimum nonum, quo templum & vrbem excidit: & quod populi reliquum fuit a gladio, Babylonem tranſtulit, vt vaſtata regio & incolis vacua, ſabbathum ageret ad annos 70, captiuitati populi & terræ quieti oraculo præfinitos. Quibus exactis, nobis Cyrum producit: cuius beneficio Iudæi libertatem conſecuti ſunt. Iam Cyrum tenemus notum in hiſtoria. Hic annos 30 regnauit vt autor eſt Cteſias, cui ſubſcribit Cicero, licet Herodotus 29 tantum regnaſſe ſcripſerit. Cyro ſucceſſit filius Cambyſes, cuius anno ſeptimo

Luna

Luna mutilata eſt. Hæc obſcuratio diſſita eſt ab ea quam Nabopolaſſaris annus quintus exhibuit, annis 98, & menſes aliquot. Temporis interuallum oſtendit Nabopolaſſarem non procul abeſſe a Nabuchodonoſore, niſi ſi idem ipſe eſt Nabuchodonoſor. Cyrus abſque vlla hiſtoriarum controuerſia regnum Perſarum adeptus eſt anno primo 55 Olympiadis. Quod ſi quis inficias iuerit, teſtimonia de cœlo proferemus. Anni 30 Cyri & 7 Cambyſis teſtantur annum quartum Nabopolaſſaris abeſſe ab initio Cyri annis tantum 62: Scriptura porro numerat annos Cyri, non ex quo regno Perſico potitus eſt, ſed a Babylone capta, & captiuitatis ſolutione. Daniel vero Cyri tertium annum memorat. Ergo poſt captam Babylonem, regnauit Cyrus ſaltem ad annum tertium. Fingamus itaque Babylonem captam fuiſſe anno Cyri 28: vt hic annus ſit ſeptuageſimus Ieroſolymæ ſubactæ. Nabuchodonoſoris igitur annus primus diſiunctus erit a ſeptimo Cambyſis annis 98. Et annus 99 ab eclipſi Cambyſis, cadet in annum poſtremum Nabolaſſaris. Quapropter annus quintus Nabopolaſſaris minime congruit Nabolaſſari, quem regnaſſe Beroſus Chaldæus refert annis 29. Itaque huius annus quintus diuulſus eſſet a ſeptimo Cambyſis, annis 122. Oportet vero quintum Nabopolaſſaris a ſeptimo Cambyſis diſſidere annis tantum 98. Quare nos intrepide pronunciamus Nabopolaſſarem eſſe Nabuchodonoſorem. Cuius anno quinto Luna obſcurata eſt: abhinc annos 14, templum & Ieroſolyma ſuccenſa: hinc poſt annos 70 euolutos Babylon a Cyro capta, anno Imperii Perſici 24, excidii templi 72, a Babylone capta ad Lunæ defectionem regnauit Cyrus annos ſex, Cambyſes 6. Iunge 6,6,72,14, conflabis 98 annos, Lunarium defectionum interuallum. Aufer ab annis 98 tempora Cyri & Cambyſis annorum 36 reſtabunt anni 62, quot intercedunt inter quintum Nabopolaſſaris & initium Cyri. At vero quintus annus Nabopolaſſaris coit cum quinto Nabuchodonoſoris: Sequitur neceſſario Nabopolaſſarem eſſe Nabuchodonoſorem. Hic conſpirant cœlum & Scriptura in annum quintum Nabopolaſſaris, qui eſt Nabuchodonoſor. Quapropter deinceps caligini temporum e cœli fulgoribus tutiſſime lucem adferemus. Addemus tamen & alia teſtimonia hiſtoriæ profanæ. Hic enim longius immorari quodammodo cogimur, propter eruditiſſima doctiſſimorum virorum de temporum ratione ſcripta, noſtro ratiocinio longe diſſentanea. Narrat Ioſephus aduerſus Appionem ex annalibus Phœnicum Nabuchodonoſorem anno regni 7, Tyrum obſediſſe, Ithobale regnante. Deinde nomina Regum Tyriorum edit ad Iromum vſque, quem annos 20 regnaſſe ſcribit: huiuſque anno 14, Cyrum Perſarum imperium adeptum eſſe: Ab obſidione autem ad Cyrum annos intercedere 54. Addantur anni 30 Cyri, & 6 Cambyſis, colligentur anni 90, a ſeptimo Nabuchodonoſoris. 92 autem a quinto. deſunt 6 anni ad explendos 98. Sed apparet numeros in Ioſepho non ſatis emendatos eſſe. Proxime tamen accedunt ad ſcopum: abſunt autem quam longiſſime a Nabolaſſare. Sed gratia Ioſepho habenda eſt, qui ex hiſtoria Phœnicum, nobis interuallum edidit annorum 54, ab obſidione Tyri ad Cyri principatum. Mendoſe vero ſcriptum eſt apud Ioſephum, Tyrum obſeſſam fuiſſe, anno regni Nabuchod. 7. Sed mendum elui poteſt ex Clemente Stromatographo, qui lib. 1. tradit, Nabuchodonoſorem eadem expeditione Tyrum & Ieroſolymam cepiſſe. Obſeſſa eſt Ieroſolyma anno Sedeciæ 9, Nabuchodonoſoris 17, triennio poſt capta eſt, anno Nabuchod. 19. Tyrus non minoris ei conſtitit. Obſederit igitur anno regni 14. Hinc ad initium Cyri numeremus annos 54, fient anni 62, a quinto Nabuchodonoſoris. Adde tempora Cyri & Cambyſis annorum 36, cumulabis annos 98, quot cœlum profert a quinto Nabopolaſſaris ad ſeptimum Cambyſis. Ergo quintus annus Nabopolaſſaris eſt quintus Nabuchod. nec poteſt Nabopolaſſar eſſe Nabolaſſar, ſed eſt Nabuchodonoſor. Iam relicta Tyro vela conuertamus & traiiciamus in Ægyptum. Aprias qui Na-

buchodonoſori fuit σύγχρονος vt ex Ieremiæ c. 44. colligas, regnum Ægypti tenuit annis 25. Herodoto teſte. Apriæo ſucceſſit Amaſis, annis 55. Diodoro. Anno 2 Apriæi Ieroſolyma exciſa eſt a Nabuchodonoſore. Clemen. Stromat. 1. Aduerſus Amaſim Cambyſes, initio principatus, duxit exercitum, ſed eum viuum nactus non eſt, inquit Herodotus, quia e viuis exceſſerat initio regni Cambyſis. Iunge 24 Apriæi, & 55 Amaſis, efficies annos 79, quot vere intercedunt inter vrbis vaſtationem & principium Cambyſis, quo regnum Cyri terminatur. Adde 6 annos vt peruenias ad 7 Cambyſis, quo Luna mutilata eſt, efficies 85 ab excidio templi ad Lunarem eclipſim. Adde rurſus annos 14, vt ſurſum gradiendo perducatis ab excidio templi ad quintum Nabuchodonoſoris, habebis annos 99: quot intercedunt inter quintum Nabuchodon. & 7 Cambyſis. Addemus & hoc abſurdum & diſſentaneum. Concedamus Lunam defeciſſe anno quinto Nabolaſſaris. Is regnum Chaldæorum tenuiſſe annos 29, autor eſt Beroſus apud Ioſephum aduerſus Appionem. Sed quia idem Ioſephus ex eodem Beroſo alibi tribuit Nabolaſſari annos tantum 21, hic adſumamus annos 21. Certiſſimum eſt ex eclipſi Cambyſis quæ congruit anno Iphiti 154 a bruma, Lunæ deliquium Nabolaſſarium incurrere in annum Iphiti 156. Adde 16. quinto Nabolaſſaris, vt perficias 21, habebis annos Iphiti 172. Annus autem 173 annus erit primus Nabuchodonoſoris. Huius annus octauus quo Ieconias abductus eſt, cadet in annnm Iphiti 180, quo captiuitatis Babylonicæ caput ſtatuunt. additi 70 dabunt cladem Babylonicam, & annum Iphiti 251, Cyri primum, vt ſacra numerant. At vero debetur hic annus quarto Cambyſis. Iam Cyrus apud manes annum quintum pernoctabat. Quod ſi Nabolaſſaris imperium producas ad annos 29, incurret annus captæ Babylonis in annum tertium Darii Achæmenidæ, duodecimum ab obitu Cyri. Proinde neceſſario & ſine vlla controuerſia ſtatuendum eſt, eclipſin Lunæ, quæ anno quinto Nabopolaſſaris accidit, nulli Babyloniorum regi accommodari poſſe quam vni Nabuchodonoſori. Eſt igitur Nabuchodonoſor idem qui Nabopolaſſar, Labmetus dictus Herodoto, filius Nabolaſſaris, qui etiam Nabuchodonoſor appellatus eſt. Scribit enim Ioſephus ex Beroſo lib. 10 Antiq. c. 11. ad finem. Nabuchodonoſorem patrem ætate confectum, copiarum ſuarum partem Nabuchodonoſori filio tradidiſſe. At nobis hic faceſſunt negotium Theologi permulti. Aiunt illi 70 captiuitatis annos, initium ducere non ab euerſa Ieroſolyma, ſed ab exilio Ieconiæ. Ieremiam autorem laudant, qui c. 29 ita vaticinatur in epiſtola quam ad populum miſit, qui cum Ieconia Babylonem fuerat deportatus. Ædificate domos, ducite vxores, vt quam maxime ſoboleſcatis. Poſteaquam impleti fuerint anni 70, viſitabo vos, & reducam in hunc locum. Hic Ieremias deportatis cum Ieconia liberationem pollicetur poſt annos 70. Ergo tentemus & experiamur num abductio Ieconiæ dederit principium captiuitatis ſeptuagenariæ. Abductus eſt Ieconias anno octauo Nabuchodonoſoris, igitur anno quarto defectionis lunaris. Annis 4 adde 70, efficies annos 74: deſunt 25 ad explendos annos 99, pertinentes ad annum 7 Cambyſis. Ab annis 25, abiice 7, remanent 18, qui debentur imperio Cyri. Itaque Cyrus regnauerit annos 18 poſt captam Babylonem, quam expugnauerit anno regni 12 concurrente cum anno 4. Olymp. 57. At vero eo anno Sardes in poteſtatem ſuam redegit. Deinde totam Aſiam perdomuit. Qua ſubigenda multis annis opus fuit antequam aduerſus Chaldæos moueret. Neque enim qui vi bellica imperata facere coguntur, ſtatim victori parent. Deficiunt, rebellant, reſpirant ad priſtinam libertatem: ad quam recuperandam nihil non moliuntur. Narrat Herodotus poſt Crœſi cladem, Lydos a Cyro defeciſſe, autore Pactya: & in eo perſequendo Mezarem longum tempus conſumſiſſe. Poſtea Prienenſes ſubegiſſe, Mæandri Magneſiæ campum incurſaſſe. Inde morbo correptum, vita exceſſiſſe. Huic ſuffectus eſt Harpagus, qui aduerſus Ionas exercitum duxit.

Phocæam

Phocæam expugnauit. ſed præſidia illic relicta, mox a Phocenſibus trucidata ſunt. Nihilominus Ionia tandem ſubacta, Caras adortus eſt Carnios, Lycioſ, Lydios, partim vi, partim deditione cepit. Pedaſii diu reluctati ſunt, multumque negotii exhibuerunt. Lycii fortiter ſe geſſerunt. Ita Harpagus Aſiam inferiorem euertebat, ſuperiorem Cyrus, vniuerſas gentes ſubigens, nihilque relinquens. Hæc quia breuiter dicta ſunt putant breuiter peracta fuiſſe. Admonet Herodotus ea ſe duntaxat perſequi quæ ſunt memoratu digniſſima. Nihil eorum quidquam ſcribit quæ geſſit Cyrus ab eo tempore quo Perſarum regnum adeptus eſt, vſque ad Sardes expugnatas. Num inde concludemus Cyrum initio regni Crœſum cepiſſe, Sardes expugnaſſe, & Lydium bellum confeciſſe? quæ nondum peregerat anno regni ſui 10. Multis deinde gentibus ſuperioris & inferioris Aſiæ debellatis, exercitum ducit aduerſus Chaldæos. Hic Gyndem fluuium deduxit in riuos 360, in eoque opere totam æſtatem contriuit. Ineunte vere, Babylonem perrexit. Videmus annum conſumtum in vno flumine deriuando, nec minus temporis & operæ poſitum eſt in exhauriendo Euphrate longe validiſſimo. Troia decennio triuit obſeſſores. Babylonem muro quadrato cinctam, craſſo pedes pluſquam 130, ſublimi ſupra 330, ambitu quadrato, leucarum quoquouerſus 15, quæ cingulum 60 leucarum faciunt, clauſam portis 100 æreis, cum cardinibus & poſtibus æreis, Euphrate flumine per vrbem fluente, cuius latitudo fuit ad 2 ſtadia, altitudo ad 10 pedes, quot putas annos obſidionem pertuliſſe? Hic longo tempore tranſacto cum nihil proficeret Cyrus, inops conſilii fuit. Ac merito quis aſſerat Cyrum, niſi diuinis oraculis quæ tum vulgata erant, & quorum exitum Iudæi captiui conſtanter expectabant, animum fulciſſet, obſidionem relicturum fuiſſe. Itaque multo labore peruium Euphratem reddidit, quod & teſtatur Xenophon, & prædixerat Ieremias: Siccitas, inquiens, ſuper aquas, & exareſcent. Quis illa omnia breui tempore peracta fuiſſe credat, præter multa quæ prudens omiſit Herodotus? Proinde quantum temporis excurrit ab inauguratione Cyri ad Sardium cladem, tantum Cyri geſtis tribuamus a Sardibus captis ad Babylonis obſidionem, quam ſtatuamus captam fuiſſe anno 72 ab excidio templi, primo Olympiadis 61, exploſa illorum ſententia qui captiuitatis annos 70 a Ieconia ordiuntur. Pugnat enim cum ſacris & cœlo. Theologis tamen ignoſcendum, quibus maior ſalutis & rerum diuinarum cura eſt, quam rationis temporum. Ieremias vero ſeipſe interpretabitur. Sunt enim anni 70 ſeruitutis, de quibus agit cap. 29 referendi ad conciones quas ad populum frequentes habuerat tum ab anno 13 Ioſiæ ad quartum Ioacimi quaſque populo exprobrat capit. 25, tum a quarto Ioacimi ad id tempus quo epiſtolam illam ſcripſit poſt abductionem Ieconiæ. In quibus non ſemel ſeruitutem annorum 70 comminatus fuerat, poſtquam Iudaica regio in ſolitudinem redacta fuiſſet. Nabuchodonoſorem, inquit, ſeruum meum adducam in hanc terram, & funditus excindam eos, & ponam in ſtuporem, in ſibilum, in vaſtitates perpetuas, & redigetur iſta terra in ſolitudinem, vt ſeruiant regi Babylonio 70 annos. Et cum impleti fuerint anni 70, viſitabo ipſius regis Babylonici iniquitatem. Hanc interpretationem confirmat Eſdras c. 1. & liber Paralip. 2. cap. vlt. his fere verbis: Immiſit Deus Iudæis Chaldæorum regem, qui eorum pubem in ipſa ſacrarii domo armis trucidauit. &c. Templum igni crematum eſt. &c. Si qui ferro ſuperfuerunt, Babylonem ducti ſunt, & Nabuchodonoſori eiuſque filiis ſeruierunt, vſque dum viguit regnum Perſicum: vt id eueniret quod Deus Ieremiæ voce minatus erat, id eſt, vt interea terra ſuis frueretur ſabbatis: quæ quidem tandiu feriata eſt, quandiu deſerta fuit ad peragendos annos 70. Anno autem primo Cyri Perſarum regis, vt accideret quod Deus ore Ieremiæ prædixerat, Cyrus edictum promulgauit. Hic audimus non populum ſolum addictum fuiſſe ſeruituti ad annos 70 poſt vrbis & templi vaſtationem, ſed ipſam etiam terram, vt ipſa frua-

tur ſuis ſabbatis. Non prius quieuit terra, quam deſerta fuit: nec prius deſerta, quam vrbs diruta & templum exciſum. Nam ad hoc vſque tempus ſuos habui colonos, Regem, Pontifices, ſacerdotes, ciues, qui vrbem incolebant, & in templo ſacrificia peragebant: agricolas ruri, qui tellurem exercebant. Templo & vrbe deletis, populoque Babylonem tranſlato, terra tum demum feriata eſt ad annos 70. Iam e ſacris & cœlo ſatis perſpicuum eſt annos 70 non a Iecoonia, ſed ab vrbis & regionis ſolitudine accipiendos eſſe. Itaque omnium minime ferendi ſunt, qui Babylonicæ captiuitatis initio facto a Ieconiæ caſu, quem adſcribunt anno Iphiti 177, Babylonem aſſerunt Darii Medi proditione abſque vlla vi armata Cyro deditam, biennio poſt Sardes captas: poſtquam regno Chaldæorum potitus eſſet Medus, annos 17. Sardes capto Crœſo in Cyri poteſtatem redactæ ſunt anno 4. Olymp. 57. Iphiti 228. Anno igitur Iphiti 230, Babylon deditione recepta eſt. Annus eſt capti Ieconiæ 53. Aufer annos 17 Medi proditoris, reſtabunt anni 36 ſeruitutis Babylonicæ ſub Nabuchodonoſoreis. Vbi ſunt anni 70 ab Ieremia vate præſcripti? quos abſque piaculo contrahere nefas? Iudæi qui in Ieroſolymæ incendio gladium euaſerunt, addicti ſunt Nabuchodonoſori & filiis eius vt ſeruirent annos 70. At Nabuchodonoſorea ſtirps extincta eſt poſt annum 36. Sunt igitur oracula ſacra, vaniora Delphicis: mendax vates Ieremias, mendaces Eſdræ & paralipomenon libri. Mirum ſane viros doctos omni ſcientiarum genere ornatos, linguarumque multiplici cognitione perpolitos, adeo procul a rationis regione abreptos eſſe, vt Megaſthenis & Beroſi futilia fruſtula fraude & mendacio compoſita, pluris faciant quam oracula diuina. Beroſi & Megaſthenis deliria reſpuimus. nec pluris facimus Megaſthenem Græcum, quam Metaſthenem Viterbienſem. Diſcimus e Strabone ſcriptore grauiſſimo, & amantiſſimo veri, quantum fidei debeatur Megaſtheni. Sic enim lib. 2. Eximie inquit Diemacho & Megaſtheni fides abroganda eſt. Hi ſunt qui homines in aure cubantes, & oris & naris expertes, ſcriptis ſuis commendant: ſimul & monoculos, & tibiis proceros, & digitis retro inuerſis. Innouarunt etiam aduerſus grues decantata pridem ab Homero prœlia, trium etiam palmorum homines aſſerunt iſti: præterea formicas aurum effodientes, & panas cuneato capite, ſerpentes qui boues & ceruos vna cum carnibus deglutiant. Hæc ſunt fidei teſtimonia in hiſtoria Megaſthenis. Sed adferamus quæ de Nabuchodonoſore effutit Megaſthenes. Nabuchodonoſor, inquit, Hercule non inferior ſubacta Lybia & Iberia, coloniis ad Pontũ deductis, regiã repetiit: vbi Deo quodã afflatus, oratione ad Babylonios habita, fututã cladẽ prænunciauit: Cyrũ nempe Babylonẽ ſubacturũ, huiuſq; infortunii autorẽ fore Medẽ Aſſyriorum ſpẽ & præſidium. Hæc vaticinatus, & in Medem dira multa imprecatus, ex hominũ cõſpectu ſublatus eſt, nec viſus poſtea. Ei ſucceſſit Euilmerodachus. deinde Nerigliſſares. hũc ſecutus Labaſſoaraſcus. poſtremo Nabonidochus, quem Cyrus erepta Babylone Carmaniæ præfecit. Hæc ſumma eſt fabulæ Megaſthenis, a quo fortaſſe Beroſus ſuã mutuatus eſt qui Megaſthene paulo poſterior eſt niſi ſit coæuus. Megaſthenes a Seleuco vel Philadelpho miſſus eſt legatus in Indiam. Beroſus hiſtoriã ſcripſit in gratiã Antiochi Dei, nepotis Seleuci. Sed vnde colligas Labaſſoaraſcum, fuiſſe Baltaſſarẽ: & Medẽ, fuiſſe Nabonidochnm, qui in regem delectus Babylouem Cyro ꝓdiderit. Et quis credat Nabuchodonoſorẽ Babyloniis clade ſua prænũciata, mox ex hominũ oculis ereptum eſſe? Mirandũ cur nõ ſimul addiderit in cœlũ raptũ, & in Quirinũ transformatũ. Fando audierat nugator Megaſthenes Nabuchodonoſorem regno eiectum fuiſſe, & ex hominum ſocietate depulſum, & hoc diſcimus ex Daniele, ſed eum ſeptẽnio lapſo, fuiſſe reſtitutũ agnoſcimus. Quid igitur ad Megaſthenis fabulã? Ex qua efficere volunt Dariũ Medũ, Baltaſſare noctu interfecto regiaq; ſtirpe exciſa, regẽ Babyloniorũ, conſenſu procerũ & populi creatũ fuiſſe. Non fuit igitur regnũ diuiſum ſed vni Medo

obla-

oblatum & traditum: & mendacem eſſe Danielem oportet, qui qua nocte Baltaſſar occiſus eſt, manus diuinæ ſcripturam ita Baltaſſari regi interpretatus eſt: Diuiſum eſt regnum tuum, & Medis Perſiſque traditum. Si populi procerumque conſenſu Medes Rex Babyloniorum inauguratus eſt, debuit profecto patriis imperare legibus,& iura Chaldaica tueri. Nemo ſiquidem Imperatorem Chaldæorum, Aſſyriorum αἰχμᾶ, qui hoſtiles inimicitias exercebant cum Medis & Perſis, a quibus & Niniue, & Aſſyriorum nomen & imperium deleta nuper fuerant, Medorum Perſarumque legibus obnoxium fuiſſe dixerit. Quapropter vel imperitus Daniel,qui ſcripſerit,a Dario Medo non potuiſſe liberari a leonibus, quia perpetuæ Medorum Perſarumque leges obſtarent Imperatori: vel fatuus Imperator Babylonius, qui legum externarum metu,amicum inſontem iniquo iudicio non abſoluerit. Sic enim Daniel c. 6. Magno dolore Rex affectus animum ad Danielem liberandum adiecit, & de eo eripiendo ad occaſum vſque Solis laborauit: ſed homines ad regem congregati demonſtrant, Medorum Perſarumque inſtitutum eſſe, vt omne regis decretum ratum & immutabile eſſet. Igitur Rex Danielem adduci iubet, & in ſpecum leonum coniici, eum his verbis proſequens: Deus tuus quem tu aſſidue colis, te tueatur. Deinde in regiam profectus rex manſit incœnatus,nullis adhibitis fidibus,caruitque ſomno. Cur Babyloniorum regem leges Medicæ & Perſicæ adeo terrent,vt earum metu neque cibum neque ſomnum capiat,ſed incredibili dolore conficiatur. Diſcamus igitur non ex Megaſthenis aut Beroſi mendaciis, ſed ex diuinis oraculis, quæ comprobauit euentus, Baltaſſaris regnum diuiſum fuiſſe:nec vni Medo conceſſum a Chaldæis,ſed ad Darium & Cyrum ad Medos & Perſas fuiſſe numine diuino tranſlatum. Diſcamus Iudæos captiuos ſeruiiſſe non Medis aut Perſis, ſed Nabuchodonoſori eiuſque filiis, ad annos 70. Quibus exactis liberati ſunt a Cyro Babylone capta. Autores habemus Ieremiam, Herodotum, Xenophontem, Megaſthene & Beroſo veraciores & vetuſtiores, Babylonem non deditione nulloque reſiſtente, ſed bellica virtute captam direptamque fuiſſe. Audimus Ieremiam clangentem inſultum. c. 50. Excitabo & adducam contra Babylonem cœtum gentium magnarum de terra aquilonari, qui eam oppugnabunt: deinde capietur. & erunt Chaldæi præda, & omnes prædones eius ſaturabuntur. Gladius ad Chaldæos, ad ciues Babylonis, ad principes eius, ad ſapientes, ad diuinos,ad heroas, ad equos & currus,ad omne promiſcuum vulgus, ad theſauros, qui diripientur. Siccitas ſuper aquas eius, & exareſcent. A fragore captæ Babylonis contremiſcet terra. &c. Eſaias c. 45. annis ante prope ducentis vaticinatus eſt portas in aduentu Cyri patefaciendas eſſe, æreaque oſtia perfringenda, & ferrea clauſtra conuellenda. Quid dilucidius effari potuit? Hæccine eſt deditio vrbis nullo reſiſtente captæ. Blanditus eſt Beli ſacerdos Beroſus ſuis Babyloniis, vt Manethon Iſidis ſacerdos ſuis Ægyptiis. Hic in Ægyptiorum Regum recenſione, Pharaonis in mari rubro cladem ſilentio præteriit. Ille regis & populorum ſuorum internecionem alio deflectit, Regis abitu, & deditione ciuium. At Herodotus antiquior Beroſo, & cum Ieremiæ vaticinio, & cum Danielis hiſtoria conſentit. Narrat Cyrum Gyndem & Euphratem fluuios tranſibiles reddidiſſe. Vrbem die feſto poſt longam obſidionem cepiſſe, dum ciues choreas ducerent. Similiter Xenophon lib. 7. παιδείας. Cum audiſſet Cyrus,inquit,feſtum eſſe Babylone,quo Babylonii omnes totam noctem bibunt & laſciuis carminibus ſaltationibuſque indulgent, cum primum nocte illa tenebræ factæ ſunt, aperuit foſſas in quas manauit aqua, alueo fluminis qui tendebat ad vrbem permeabili reddito. Hic audimus vrbem noctu captam die feſto, & Regem occiſum: quem Daniel teſtatur epulum celebraſſe, quod die feſto fieri ſolenne eſt. Sed addit Xenophon, Vrbe capta Cyrum iuſſiſſe, vt proclamaretur qui Syriace loqui ſcirent,intus domi manerent: ne ſi quis extra caperetur, morte plecteretur. Par-

cebat enim Iudæis, quos Syros appellat: quia ex eorum vaticiniis didicerat victoriam ſibi a Deo promiſſam eſſe, & præſtitam. Adiuuant nos, eorum qui nobis opponunt Megaſthenem & Beroſum, ſcripta doctorum omnium conſenſu laudatiſſima. Confirmant enim Cyaxarem dici Aſſuerum. Darius Medus Aſſuero genitus eſt, Daniele teſte. Apud Xenophontem, Cyaxares qui idem Aſſuerus, Aſtyagis eſt filius. Ergo Aſtyages ipſe, Aſſuerus ſiue Cyaxares eſt appellatus. Apud Herodotum, pater Aſtyagis nominatur Cyaxares. Cteſias vero apud Diodorum vocat Aſtybaram, qui Niniuen euertit cum Nabuchodonoſore, autore Tobia. Eſtheræ hiſtoria Aſtyagem haud dubie vocat Aſſuerum & Artaxerxem. Sic etiam Darius Medus apud Eſdram c. 4. vocatur Aſſuerus, hoc eſt, Cyaxares, paterno & auito nomine. Non ſolus igitur Daniel ex veteribus, Darii Medi meminit: ſed etiam Xenophon, qui & ſocerum Cyri affirmauit. Huic Cyrus, etſi militibus imperaret, primas tamen ſemper detulit. In caſtris aduerſus Aſſyrios, Lydos, Chaldæos, Cyaxares, hoc eſt, Aſſuerus Medorum rex, agnitus eſt Imperator, tum a Cyro tum a militibus. Ideo ſolus nominatur a Daniele in vrbis expugnatione. Cyrus igitur & Darius, Baltaſſarem interfecerunt & regnum Chaldæorum diuiſerunt. quia vterque Chaldæis imperauit. At Cyrus animo inquieto & vniuerſi dominationem appetens, non multo poſt exercitum duxit in Derbices, Maſſagetas, & alias gentes. Prius tamen Iudæis quibus beneuolus erat, facta poteſtate in Iudæam remigrandi, & inſtaurandi templum. Darius ætate grauis imperii Babylonici adminiſtrationem ſuſcipit, cui paucis annis præfuiſſe par eſt, cum Daniel poſt annum Darii primum, memoret tertium Cyri, qui a capta Babylone procul dubio numerandus eſt. Et ſi enim Darius non alieno ſed proprio & regio nomine imperauit, Cyrus tamen non excidit regia dignitate & imperio. Neque enim vni Dario regnum Chaldaicum diuina prouidentia conceſſum fuit, ſed diuiſum & Medis Perſiſque traditum. Quapropter Megaſthenis Beroſique mendaciis profligatis, confidenter inficiamur Babylonem proditione Medi in Cyri poteſtatem veniſſe. Veritatem amplectimur ſacris oraculis patefactam, & a principibus hiſtoriæ, literis commendatam. In friuolis ponimus quod addunt Cyrum poſt Babylonis deditionem Iudæos non ſtatim liberaſſe, ſed parta demum victoria, & profligatis bellis omnibus. Quia ſic dixerit, Deus Dominus cœli, dedit mihi omnia regna terræ. Quæ non potuit, inquiunt, Cyrus dicere, niſi vltimis temporibus. Medus quem Chaldæorum regno tantum præficiunt, quo tempore vniuerſi imperium adeptus eſt? cum ita ediceret. Daniel. c. 6. Darius rex omnibus populis, nationibus, & linguis, in vniuerſa terra. Nabuchodonoſor num fuit vniuerſi dominus cum ei ſomnium a Daniele ita expoſitum eſt: Tu, o Rex, Regum rex es, cui Deus cœleſtis regnum, imperium, poteſtatem, honoremque largitus eſt tantum, vt vbicunque degit hominum, ferarum, pecorum, & aerearum volucrum genus, omnia ſub tuum imperium ditionemque ſubiunxerit. Ita etiam edicit ipſe Nabuchodonoſor. Nabuchodonoſor Rex, omnibus linguarum populis & nationibus toto orbe degentibus ſalutem dicit. Romani rerum domini, quando omnium potiti ſunt? Sed quis diuina ſcripta legens non intelligit Cyrum in edicto non obſcure fateri, ex oraculis ſacris didiciſſe liberatorem ſe a Deo conſtitutum populi captiui. Ita enim edictum ſcriptum & in toto imperio ſuo promulgatum eſt. Eſdr. 1. Omnia mihi orbis terrarum regna dedit Dominus Deus cœleſtis, Idemque mihi conſtruendum ſibi templum Ieroſolymis in Iudæa mandauit. Nondum terrarum orbis illi parebat nec vnquam paruit. Cyrus apud Aſtyagem educatus fuit. Xenophontis enim narrationem potius quam Herodoti amplectimur, ſcriptis diuinis conſentaneam. Aſtyages idem eſt Aſſuerus qui & Artaxerxes, Cyaxaris ſiue Darii Medi pater, Eſtheram habuit coniugem, & Mardochæum a conſiliis, ſecundum a Rege. A Mardochæo & Eſthera potuerunt Cyaxares & Cyrus, ambo Aſſueri alumni,

multa

multa de vaticiniis audiuiſſe, potuerunt a Daniele multa didiciſſe, cum is eſſet Suſis anno Baltaſſaris tertio, vbi debilitatus oſtento, quod ei apparuit, ægrotauit aliquot dies, & recuperata valetudine regia negocia curauit. Annus tertius Baltaſſaris concurrit cum decimo Cyri Regis Perſarum. Tum Cyrus & Aſſuerus ſiue Cyaxares, copias ſuas effuderant per Aſiam vniuerſam. Harpagus Aſiam inferiorem euertebat, Cyrus ſuperiorem. Iam Cyrus in Chaldæam aduerſus Baltaſſarem bellum meditabatur. Ea de cauſa miſſus eſt Daniel Suſas, de belli vel pacis negociis acturus cum Dario Imperatore Medorũ, & Cyro Perſarũ rege. Suſas quãplurimi fuerant Iudæi tranſlati. Illic potuit Daniel cũ Mardochæo qui ad ſummũ dignitatis gradum ab Aſſuero Aſtyage fuerat euectus, multos ſermones cõferre de bello, de pace, de liberatione populi Iudaici, de vaticiniorũ implemẽtis. Mardochæus in Cyaxaris & Cyri caſtris fuiſſe potuit, cũ multis aliis Iudæis. Capta vero Babylone, Iudæorũ primates, Eſdrã, Nehemiã, Zorobabelẽ, Ieſuã, alios, Dario & Cyro de victoria cõgratulatos fuiſſe, & manumiſſionẽ oraculis promiſſam poſtulaſſe, nemo dubitauerit: horũq; nonnullos, quorũ virtus & integritas Medorũ Perſarũq; Principibus non ignota fuit, merito quis crediderit in conſiliũ adſcitos fuiſſe. Certe Daniel qui cũ vrbs ipſa caperetur ſummo dignitatis ſplendore conſpicuus fuit, purpura indutus, aurea torque collum ambiẽte, & tertius in regno Chaldæorum Princeps proclamatus, tantum abeſt vt pro hoſte iudicatus fuerit, vt non multo poſt a Cyaxare Dario triumuir fuerit præpoſitus 120 ſatrapis, quos Dario viſum eſt toti regno præficere, vt prouinciæ adminiſtrarentur non ex moribus & inſtitutis Chaldæorum, ſed Medorum Perſarumque legibus. Cyrus igitur intellectis vaticiniis, tum Eſaiæ, qui annis plus 150 antequam Cyrus naſceretur, de liberatore Cyro effatus eſt, tum Ieremiæ, qui captiuitatem annorum 70 præſcripſit, aliorumque Prophetarum ſibi merito quodam perſuaſit vniuerſi dominum a Deo ordinatum fuiſſe. Sed & ipſos Iudæos vaticinia ita interpretatos fuiſſe conſentaneum eſt, vt crederent Cyrum vniuerſi Monarcham fore. Nec dubium eſt edictum Cyri a Iudæo quopiam vel propheta vel ſacerdote, principi ſuggeſtũ & dictatum fuiſſe. Quod profecto Cyro imperandi cupido animos addidit vt Maſſagetas, Scythas, Indos, Derbices, vbi lethale vuln' accepit, vt tradit Cteſias, armis laceſſeret: & reliquas quoque nationes adortus fuiſſet, niſi mors illius vota præuertiſſet. Cæterum nomina Chaldæorum Medorumve Regum multiplicia, non magis quenquam torquere debent, quam ſi Babylonium aut Aſſyrium audiremus Gallorum annales legentem ſuo idiomate conſcriptos, qui admirabundus ſciſcitaretur. Cur vnus idemque dominus Henricus Valeſius, modo Gallorum Imperator, modo Princeps Chriſtianiſſimus vel Poloniæ Rex, aliiſque nominibus appellaretur. Delectantur Principes epithetorum multitudine & varietate, nec raro patrum auorumque & proauorum nomina cum ſuis coniungunt. Imperatores Romani, Cæſarum & Auguſtorum nomine donati ſunt. Perſarum reges, Darii & Artaxerxes appellati. Exterorum etiam lingua perſæpe variat appellationes & multiplicat. Qui Græcis dicitur Aſtyages, Medis eſt Apanda: idem Cyaxares de nomine patris, & Aſſuerus & Artaxerxes. Sic Darius Medus Cyaxares & Aſſuerus. Sic Nabuchodonoſor, Nabopolaſſar Labmetus. Et quis non legit in hiſtoria Romana Imperator Cæſar, Diui Neruæ Auguſti filius, Nerua, Traianus, Optimus, Auguſtus, Germanicus, Dacicus, Pontifex Maximus. Tribuniciæ poteſtatis, Imperator x, Conſul v. PP. Sed de his ſatis. Redeamus in viam vnde deflexicmus. Lunaris defectio Cambyſis, nota in Olympiadum calculo, ex initio Cyri, nos deducit ad annum quintum Nabuchodonoſoris: Inde ad Nabonaſſarem. Vnde Ptolemæus ad obitum Alexandri numerat annos 424. Notus & Alexandri obitus in Olympiadum ſerie. Quapropter latere non poterit Olympiadum Epocha. Hinc annus viceſimus quintus, vrbis Romæ fundatio-

nem profert. Iam a Nabonaſſare, vel a Nabuchodonoſore, vel a Cambyſe, ſtrata via eſt ad obſcurationem Lunæ quæ Darii vltimi cladem præceſſit diebus vndecim. Hic Perſis profligatis victor Alexander Imperator Aſiæ proclamatus eſt ab exercitu. Nabonaſſaris porro Ianuarius antecedit Chriſtianam Epocham, annis Iulianis plenis 747, congruens anno Mundi 3276. A Nabonaſſaris Ianuario ad Ianuarium anni quinti Nabuchodonoſoris fluxerunt anni centum & viginti nouem. Hinc ad Ianuatium cladis Darianæ 290. Templum incendio conſumtum eſt anno decimonono Nabuchodonoſoris, hoc eſt, annis quatuordecim exactis ab anno Lunaris deliquii. Aufer annos quatuordecim ab annis 290, reſtabunt 276, ab incendio Templi ad Alexandri imperium. Sed ex Abaco hæc nobis demonſtranda ſunt. Quod vt conſequeremur, Lunam lumine orbatam inſpeximus anno ab Epocha Chriſtiana decurrente 1577. Septembris die 27 feria 5 ♃. Obſcurationis initio, gnomonis vmbra in pedali ſciotherico iungebatur horæ 10, 50, Bleſis, cuius ab occidente longitudo eſt grad. 21: latitudo ab æquatore 47, 32. cum ſenſim ἀρχομένη appareret, occurrentia nubila nobis defectionis exitum expectantibus, ſideris conſpectum ademerunt. Ex numeris tamen & Ptolemæi & Copernici medium plenilunii veri cadit fere in vnius horæ ſextantem poſt mediam noctem. Hinc tempora retexentes ad eam ☽ defectionem quam Ptolemæus Alexandriæ inſpexit anno 20 Adriani, Pharmuthi die 8, hoc eſt, Martii die 6, ante Solis exortum, horis fere 3, comperimus ab Ianuario anni 1577 ad Ianuarium vigeſimum Adriani, annos Iulianos 1421. Inde regreſſi ad Ianuarium Nabonaſſaris, inuenimus annos 882: Thot vero Nabonaſſaris diem primum, concurrere cum vigeſimo ſexto Februarii, feria quarta, ☿. anni a Chriſtiana Epocha retro numerati 747. Hic annus eſt ab intercalari ſecundus congruens anno mundi 3276. Itaque ab Epocha Nabonaſſaris ſubduximus annum vnum & dies quinquaginta ſex vt haberemus Epocham Nabonaſſaris, annis Iulianis congruentem: ac Iulianam Nabonaſſaris Epocham ſtatuimus, in meridie pridie Calend. Ianuarii, anni 748 ineuntis ab Epocha Chriſtiana in præcedentia numerati, qui eſt Mundi 3275, primus ab intercalari. In tabulis enim Aſtronomicis annorum Iulianorum ſeries ita digeſta eſt, vt quartus quiſque tres ſingulos antecedentes vno die ſuperet, voceturque intercalaris ſiue biſſextilis, ob illius diei intercalationem, quæ fit ſexto Calendas Martii. Dies autem biſſextus appellatur quia ſextus ille a Calendis Martii dies, bis nominatur & pro vno die biduum accipitur. Sed propius abacum ſpectemus.

Anni Ægyptii principio, quo regnum iniit Nabonaſſar, meridie primi diei Thot, primi menſis Ægyptiorum Solis & Lunæ motus ab artificibus obſeruati ſic habuerunt.

	Solis motus æqualis ab Apogæo. s g ′ ″	*Lunæ motus æqualis a ☉.* s g ′ ″	*Anomaliæ ☽ motus.* s g ′	*Latitudinis ☽æ.* s g ′
Epoche Nabonaſſ. Ægyptia	4 25 15 0	1 10 37 0	4 28 49	5 54 45

Sol motu vero tenuit ♓ 3. 8. Luna ♉ 8. 20. Abeſt hæc Epoche a Chriſtiana annis Ægyptiis plenis 747. diebus 130. Poſterior eſt Epocha Iuliana, diebus 421. Diſſita eſt autem Iuliana a Chriſtiana, annis Iulianis 748. Motus Epoches Iulianæ hi fuerunt.

	3 29 18 42	5 26 7 17	2 35 24	2 51 57

Verus locus Solis ♑ 6 1 Lunæ ♏ 27 26.

Ab his Epochis, quæ ſunt termini ſiue limites in cœlo poſiti, tempora inſe-

inſequentia pendent, e cœli vertigine ſubducta. Enimuero ante Nabonaſſarem phænomena quæ ſpectata fuerint, nulla memoriæ prodita ſunt. Scribunt tamen permulti extitiſſe Solis defectiones in Romuli conceptu, & obitu, atque etiam in vrbis fundatione. Sed has poſtea excutiemus. Nunc canonem perſequimur.

Abacus Lunaris deliquii, quod annus quintus Nabuchodonoſoris exhibuit: Ab Epoche Nabonaſſaris in annis AEgyptiis.

		☉ ab Apog. s g ′ ″	☽ a ☉ s g ′ ″	Anom. ☽ s g ′	Latit. ☽ s g ′
Epoche Nabonaſſ. Ægyptia		4 25 15 0	1 10 37 0	4 28 49	5 54 45
Anni Ægyptii	100	5 35 41 15	0 2 15 47	3 51 52	1 51 19
	26	5 53 40 43	2 10 11 18	2 26 41	4 26 32
Dies	60	0 59 8 17	0 11 26 41	1 3 54	1 13 46
	26	0 25 37 35	5 16 57 34	5 39 41	5 43 58
Horæ	16	0 0 39 26	0 8 7 38	0 8 43	0 8 49
Scrup.	47′ 20″	0 0 1 56	24 2	26	26
		s g ′ ″	s g ′ ″	s g ′	s g ′
Summa medii motus		5 20 4 12	3 10 0 0	5 40 6	1 19 35
προσθαφαίρεσις		add. 1 28 30	Add. 1 34. ☉ præcedit hor. 0 14		
Med. mot. & veræ		5 20 3 31	2 59 52 30	5 39 58	1 19 27
Verus locus ☉ ☽		0 27 1	3 27 1		1 20 52

Latitudo ☽ 0 48 bor.
Semidia. ☽ 16
Vmbræ 41
Summa ſemidiam. 57
Reliqua de ſumma. 9 Digiti Eclipt. $3\frac{1}{1}$.

Epephi
Tempus d h 1
Med. ☍. 27 16 47
Veræ ☍. 27 16 33

Abacus eiuſdem deliquii in annis Iulianis, ab Epoche Nabonaſſaris Iuliana.

		☉ ab Apog.	☽ a ☉	Anom. ☽	Latit. ☽
Epoche Nabon. Iuliana					
Anni Iuliani	100	3 29 18 42	5 26 7 18	2 35 24	2 51 57
	27	0 0 19 43	5 7 1 55	3 18 30	1 22 3
Martius		5 59 21 0	5 32 57 19	5 13 48	2 14 38
Dies	22	1 28 42 26	0 17 10 2	1 35 51	1 50 38
Horæ	16	0 21 41 2	4 28 11 47	4 47 26	4 51 3
Scrup.	$47\frac{1}{1}$	0 0 39 26	0 8 7 38	0 8 43	0 8 49
Summa eadem quæ in Aba-		1 56	24 2	26	26
co Ægyptio.		5 20 4 15	3 0 0 0	5 40 8	1 19 34

Abacus defectionis Lunaris quæ Perſarum exitium ad Arbelam diebus vndecim præceßit, in annis AEgyptiis.

Epoche Nabonaſſ. Ægypt.		4 25 15 0	1 10 37 0	4 28 49	5 54 45
Anni Ægyptii	400	4 22 45 2	0 9 3 9	3 27 30	1 25 15
	16	5 56 6 35	4 33 57 44	5 39 30	3 39 25
Dies	300	4 55 41 26	0 57 13 27	5 19 30	0 8 48
	10	0 9 51 23	2 1 54 27	2 10 39	2 12 18
Horæ	$14\frac{1}{4}$	0 0 35 7	7 14 13	7 45	7 51
Summa æqualium motuum		1 50 14 33	3 0 0 0	3 13 43	1 28 12

Abacus eiuſdem defectionis in annis Iulianis.

		☉ ab Apog.	☽ à ☉	Ano. ☽	Latit. ☽
Epoche Nabo. Iuliana		3 29 18 42	5 26 7 18	2 35 24	2 51 57
Anni Iuliani	400	0 1 18 50	2 28 7 39	1 14 0	5 28 11
	17	5 59 48 35	1 32 20 49	2 0 29	1 1 2
Auguſt.		3 59 30 33	1 22 21 6	4 54 47	5 34 35
Dies	20	0 19 42 46	4 3 48 54	4 21 18	4 24 35
Hor.	$14\frac{1}{2}$	0 0 35 7	7 14 14	7 45	7 51
Summa		1 50 14 33	3 0 0 0	3 13 43	1 28 11
Æquatio		Subt. 1 11 20	add. 1 18 30.	☉ præcedit, h. $4\frac{1}{2}$.	
Motus horar. $4\frac{1}{2}$ auferend.		10 45	2 12	2 21	2 23
Motus æqual. veræ ☍		1 50 3 48	2 57 48	3 11 22	1 25 49
Æquatio		ſubt. 1 11	1 2	ſub. 40	1 2
Verus locus ☉ ☽		2 54 23	5 54 23	3 10 42	1 26 51

Latitudo ☽	16		Septembris			
Semidiam ☽	17	30	Tempus	d	h	′
Vmbr.	45	30	Med. ☍	20	14	15
Summa ſemid.	63	0	Veræ ☍	20	9	55
Reliqua de ſumma	47	0	Ad meridianum Alexandriæ			
Digiti	16					

Babylon cui vicina eſt Arbela orientalior eſt Alexandria ho. 0. 50.

Vera ☍ ſiue medium defectionis incidit in Arbelide, hora pomerid. 10 5. Defectionis initium, ho. 8 25 ſecunda noctis hora, vt ait Plinius. In Sicilia vero Luna exoriente, paulo poſt occaſum Solis qui eo die merſus eſt in Oceanum hor. 6. 8. Vndecima poſt id deliquium nocte, Darius acies inſtruxit, proxima luce pugnauit infeliciter, ad Gaugamela, aduerſus Alexandrum, Calendis Octobris, feria 6 ♀, annis ante Chriſtianam epocham 331. Tum Alexander Aſiæ Imperator ab exercitu ſalutatus eſt.

Interuallum duarum Eclipſeon annorum eſt Iulianorum 290, d. 151. Aufer annos 14 ab eclipſi Nabuchodonoſoris, delapſos, ad incendium Templi, reſtabunt anni 276 quot habet ſextus canon.

His ita expoſitis elicitur Methodus conuertendi annos Ægyptios Ptolemæi, in annos Iulianos. Tempori dato adde annum 1, dies 57. Compoſito aufer biſſexta. Reliquum dabit annos Iulianos ab Epocha Nabonaſſaris Iuliana, & dies excurrentes ſi qui ſint. Confer dies cum menſibus anni Iuliani, habebis diem menſis Iuliani reſpondentem menſi Ægyptio. Exemplum illuſtrabit regulam. Anno 55 ſecundæ periodi Calippi, Luna defecit tota, nono die Mechir. Tempus eſt datum a Nabonaſſare Ægyptio annorum 547, dierum 158. Additione facta anni vnius & dierum 57, tempus erit compoſitum, annorum 548. d. 215. A diebus ablata biſſexta 137, relinquunt dies 78. Sunt igitur a Nabonaſſare Iuliano, anni Iuliani 548, dies 78. Collati dies 78 cum menſibus Iulianis, incidunt in 19 Martii. Methodus comprobatur ex annorum Ægyptiorum & Iulianorum conſenſu in vtroque Abaco.

Anni ab euerſioue Templi ad Imperium Alexandri 276.

Ad Imperium Cyri Perſicum 48.

Ad captam Babylonem 71.

A condito mundo ad Ianuarium Olympiadis primæ. 3246.

Ad Ianuarium vrbis Romæ 2270.

Nabonaſſaris 3275.

Excidii templi 3415.

Cyri 3463.

Baby-

Babylonis captæ 3486.

A condito mundo ad Ianuarium Imperii Alexandri 3691.

CANON SEPTIMVS.

Ab Alexandri Imperio ad Meſſiam anni 329.

Demonſtratio.

Imperium Alexandri in annum Mundi incurriſſe 3692 ſupra demonſtratum eſt, diſſitum ab initio Cyri, quod congruit anno Mundi 3463, annis 228. Statutæ ſunt Olympiadum ſedes, Romæ, Nabonaſſaris. Inde ſcripta Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, Diodori, Dionyſii, Liuii, & aliorum, ex annis Olympiadum, vrbis Romæ, Perſarum, Græcorum, qui Aſiam, Macedoniam & Ægyptum tenuerunt, certam & continuam temporum ſeriem ad Auguſtos vſque proferunt. Sed his omiſſis, quia labi & errare cenſeri poſſunt, neque coniecturis ab hiſtoria profana mutuatis agimus, ſed demonſtrationes inſtituimus, quæ nullo modo labefactari queant, cœleſtes vias conſectabimur, omnis errationis expertes. Communis omnium fere ſententia eſt Chriſtum anno 42 imperii Auguſti natum eſſe. Epiphanius notat Conſules Romanos Auguſtum XIII, & Silanum. Qui in marmoribus capitolinis Siluanus exaratur. Et vere quidem Epiphanius conſules indicauit. Sed ii non anno 42 Imperii Auguſti, conſulatu functi ſunt, verum anno 41. Nam Auguſti imperium ordi-tur hiſtoria Romana a Triumuiratu, quem cum Antonio & Lepido arripuit Auguſtus, anno VC 710, ex A.D V.K.DEC.AD PR.C IAN.SEX. hoc eſt, ex 27 die Nouembr. in quinquennium. Ergo initio facto a Calendis Ianuarii proximis Romano more annus primus imperii fuit, VC 711. Annus 42 incurrit in annum VC 752. Conſules vero ab Epiphanio proditi, adſcribuntur anno 751. Atque hunc annum tribuit Tertullianus natiuitati Chriſti. Eccleſiæ Romanæ diem Chriſti natalitium ſtatuunt ſub finem Decembris, VIII Cal. Ianuarii. Theophaniam Græci ſub initium Ianuarii. Clemens ſtromatographus tradit Chriſtum natum eſſe anno 28. Auguſti: Sed nonnullos accuratius ſcrutatos, eum diem contuliſſe partim in menſis Pachon, partim in menſis Pharmuthi diem 25. Pharmuthi dies 25 tum temporis concurrebat cum 15 Aprilis: Pachon dies 25, cum 13 Maii. Annus 28 Auguſti cadit in annum VC 750. Qua Alexandrini Auguſti imperium auſpicantur ab interitu Antonii & Cleopatræ, anno altero ab Actiaca victoria, VC 723, quo Ægyptus imperio Romano adiecta eſt. Gloſſa ordinaria c. 2. Eſter, Chriſtum incarnatum fuiſſe menſe Ianuario ſcribit. Sententiarum varietas teſtatur diem quo Chriſtus homo natus eſt, non ſatis compertum fuiſſe veteribus, & nobis etiam relictum eſſe de hac quæſtione diſputandi locum. Quoniam igitur e ſacris & cœlo demonſtrationes exigimus, videamus quid in vtriſque nobis offeratur. Ioannes vt ſcribit Lucas c. 3. de Chriſti regno prædicationes inſtituit, anno 15 Tiberii Cæſaris: & in Iordane Chriſtum abluit annos ferme 30 natum. Poſt baptiſmum Chriſtus in deſertum ſeceſſit dies 40 ieiunus, & tentatus a Diabolo. Quo ſuperato rediit ad Iordanis oram, vbi Ioannes luculenta de eo teſtimonia palam edidit. Tum cœpit Chriſtus diſcipulos ſibi adſciſcere. Mox cum matre & diſcipulis vocatus interfuit nuptiis, Canæ in Galilæa, in quibus diuinam potentiam primum exeruit, aqua in vinum conuerſa. Ioannis autem carcere audito, concedit Capernaum, ſed ad paucos dies. Inſtabat enim paſcha, cuius gratia mox Ieroſolymam aſcendit, & mercatores eiecit e templo. Hæc peragi potuerunt ſpatio bimeſtri. Neque enim multum temporis interceſſit inter baptiſmum & paſcha, vt ex Lucæ capite 3. & Ioannis capite 1. & 2. facile percipias. Annus porro Tiberii decimuſquintus, incipit a die 19 menſis Auguſti, deſinens in annum vrbis Romæ 781. Anno igitur vrbis 781 Tiberii 15 Chriſtus egit primum paſcha, poſt

baptiſmum, verno æquinoctio, quod tum temporis coibat cum 23 Martii. Plenilunium vero quo Paſcha Ieroſolymis agebatur ſecutum eſt die 29 eiuſdem menſis. Tum potuit Chriſtus annos 30 impleſſe, cum in templo doctoris munus obiit. Accedebat enim ad annum 30, cum ab Ioanne baptiſmum ſuſciperet, exeunte Ianuario vel Februario ineunte. Sic enim Lucas accipiendus eſſe videtur, cum ait, ὢν Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὢν incipiebat eſſe triginta ferme annorum, quia nondum triceſimum exegerat, deerant enim circiter duo menſes Atque inde conſequimur Chriſtum verno tempore natum eſſe. Iam ſi ab anno 15 Tiberii, Chriſti triceſimo, vrbis 781, regrediamur in præterita, ad annos triginta, occurret nobis annus VC 751, Auguſti imperii 41. Conſules Auguſtus x111, & M. Plautius Siluanns, qui Silanus ab Epiphanio nominatur. Bene igitur Epiphanius Conſules indicauit, ſed in anni deſignatione lapſus eſt, vt & alii, qui Chriſtum anno Imp. Auguſti 42 deſinente vel ineunte 43 in ipſa bruma natum aſſerunt. Ideoque annum baptiſmi Chriſti apud Lucam accipiunt triceſimum incipientem. Sed illorum ſententiæ repugnat Euangelium Matthæi c. 2. Qui Herodem Iudææ regem narrat infantes trucidaſſe infra bimatum, pro tempore quod a Magis perquiſierat. At vero Herodes obiit ineunte anno Auguſti 42. Si eodem deſinente natus eſt Chriſtus, Ioſephus vir Mariæ virginis, nihil cauſæ habuit cur in Ægyptum aufugeret. A mortuo cane nihil ei fuit metuendum. Interitus autem Herodis certiſſima nota cœlo inſculpta eſt, a Ioſepho hiſtorico, libr. 17, capit. 8, 9. Is Herodem ſcribit ſeptuagenarium, cum a ſuis ſe veneno & inſidiis impeti comperiſſet, grauiſſime ægrotaſſe, eumque ad ſæuitiam & immanitatem conuerſum, omnia deinceps inhumane & atrociter geſſiſſe: Matthiam ſacerdotem in crucem egiſſe, quo tempore Luna noctu lumine defecit: Tum ad Callirhoes calidas aquas deferri voluiſſe: Indeque receſſiſſe Ierichuntem, atque illic Antipatrum filium tolli iuſſiſſe, & poſt quinque dies diris cruciatibus oppreſſum interiiſſe, poſtquam regnaſſet annis triginta quatuor, a capta Ieroſolyma, quam expugnauerat M. Agrippa & Caninio Gallo Coſſ. hoc eſt, anno VC 716. Lunaris deliquii tempus incidit in nonum diem Ianuarii feriam 5 ♃. media nocte quæ ad decimum diem ferebatur anno VC 752, Auguſti Imp. 42 ineunte, cuius abacum ſubiiciemus. Obiit Herodes paulo ante Paſcha vt teſtis eſt Ioſephus c. 10. Oportet Chriſti natalem Herodis exceſſum præcedere. Quapropter neceſſario natus eſt anno 41 Auguſti. Ac ne quiſpiam ſuſpicetur annum Herodis extremum qui fuit trigeſimus quintus, alio ☽æ deliquio poſſe deſignati, ſciat in annis regni Herodis 32. 33. 34. nullam fuiſſe conſpicuam ☽æ defectionem: ſed nec in anno eius obitum proxime ſequente: ideoque in Herodis obitu, temporis errorem ſubeſſe non poſſe. Annus præterea Tiberii decimuſquintus, e cœlo certiſſimus eſt. Exceſſit enim Auguſtus, anno imperii 56, VC 766, 4 Cal. Septemb. Quo die Tiberius imperium ſuſcepit. Eo anno vt Tacitus autor eſt, 27 Septembr. Luna defecit. Cuius abacum etiam exhibebimus. Hic annus deliquio ☽æ illuſtris, ad decimumquintum Tiberii deducit, ſpectantem partim ad annum VC 780, partim ad annum 781. Sed annus 780, non quadrat in baptiſmum Chriſti. Obſtant enim abſona duo. tum quia 30 annis in antecedentia retextis, longius recederemus ab Epocha Chriſtiana, quæ triennio ſequeretur verum Chriſti natalem: tum quia non incideremus in Conſules ab Epiphanio vere proditos. Eo itaque nos adducunt neceſſario, & cœli, & ſactæ profanæque hiſtoriæ volumina, vt annum decimumquintum Tiberii a Luca memoratum, accipiamus eum qui eſt vrbis Ro. 581. quo anno conſulatum geſſerunt C. Rubellius Geminus & C. Fuſius Geminus. Huius anni vel Ianuario exeunte vel ineunte Februario Chriſtus baptiſmum ſuſcepit, & vere proximo exegit annũ 30. Igitur editus eſt in lucẽ anno VC 751, Auguſto x111, & Siluano Coſſ. verna temperie, die 25 Pharmuthi vel medio Aprili, feria 3 ♂. anno Imp. Auguſti 28 ab Ægypto rece-

recepta vt Clemens adnotauit. Qua tempeſtate paſtores in agro excubias agebant, ouilia noctu cuſtodientes. Brumæ rigor tecta vix relinquere patitur, & in agris excubare. Ex quibus efficitur annorum Chriſti principium, deberi anno mundi 4021, qui eſt vigeſimusoctauus ab Ægypto recepta. Et in annis Chriſti quos in actionibus tum publicis tum priuatis vulgo numeramus, deeſſe biennium. Itaque annum hunc quem dicimus 1580, abeſſe a Chriſti principio, annis 1582. Neque tamen numeros Epochæ Chriſtianæ mutandos eſſe cenſemus. Sed Epocha retinenda eſt ab hiſtoricis & mathematicis poſita, multiſque iam ætatibus in vſum recepta, ne quid turbetur in hiſtoriarum & actionum ſerie hactenus obſeruata. Hic enim vſum libenter populo concedimus, ſcientia doctis reſeruata. Procliuis fuit lapſus in annorum Chriſti limite conſtituendo, propterea quòd multis poſt natum Chriſtum ſeculis, temporum notatio non a Chriſto ſumta eſt, ſed ab vrbe Roma, Conſulibus, Olympiadibus, Alexandri morte, Auguſti imperio, Diocletiani, & ſimilibus Epochis. Temporis curſum a Chriſto numerare primus ſapienter docuiſſe fertur Dionyſius Exiguus abbas Romanus, circa annum Chriſti quingenteſimum trigeſimum ſecundum, imperante Iuſtiniano iuriſconditore. Is quia non ſatis accuratam haberet Chronologiæ peritiam, duobus annis aberrauit a ſcopo. Alfonſus rex Caſtellæ, & qui deinceps ſecuti ſunt mathematici, cœleſtes epochas accommodarunt inſtituto Dionyſiano, ex quibus in ſingulos annos errore biennii nihil officiente, certiſſima cœli phænomena mirabiliter ſuppeditant. Sed hic in mentem ſubit eorum ridere inſaniam qui horoſcopum Chriſti extruunt, ex vulgato annorum numero, ac de Chriſti vita & moribus, de religione, de ſectis, & aliis huiuſmodi, mira ſomnia in vulgus edunt, cum neque diem, neque annum ac multo minus horoſcopum, vnquam habuerint notum: Quibus minus exploratis aſſerunt ipſi fatidici fata genethliaca prorſus ignorari. Illis porro aſſentiri non poſſumus, qui Magos ex ſtellæ viſæ poſitu, & ſiderum apoteleſmatis, tempus naſcendi Meſſiæ percepiſſe prodiderunt. Potius admonitos oſtento fuiſſe arbitramur, vt ſcripta Propheticà quæ apud Chaldæos & Perſas iam inde ab exilio Babylonico vulgata fuerunt, accuratius ſcrutarentur. Oportet enim ſtellam annis aliquot ante Chriſti conceptum, quaſi huius prænunciam illuxiſſe, quod ex laniena bimulorum & natu minorum ab Herode patrata colligitur, qui pueros a bimatu iuſſit trucidari, quia ex Magorum ſermone intellexerat ſtellam iam fere biennio apparuiſſe. Non fuit ſtella de cometarum vulgarium genere, cuiuſmodi ſi fuiſſet, quid ex ea certi intelligere potuiſſent de Meſſia, cum nemo hactenus ab omni ſeculo cometarum motum, ortum, occaſum, vllumve apoteleſma, potuerit explicare ante rerum euentum. Quæ enim de his Arabes commenti ſunt, plane futilia ſunt. Intellexerunt Magi cometam non fuiſſe vulgarem, ſed ſtellam Meſſiæ. Vidimus, inquiunt, illius ſtellam in Oriente, ideo eum adoratum venimus. An fuerit illis dux itineris incertum eſt, nec narrat Matthæus eam in itinere viſam, ſed vbi ab Herode Magi digreſſi ſunt, rurſus eis apparuiſſe, eos anteceſſiſſe, ac tandem ob oculos ſtetiſſe vbi puellus quieſcebat. Cometæ in æthere naſcentes etſi proprio motu, alias ad ortum, alias ad boream, & auſtrum ferantur, nihilominus ſumma cœli celeritate rapti, torquentur in Occaſum, & orbem abſoluunt, nec interdiu apparent. Non fuit illis temporibus abſconditum Meſſiæ naſciturí tempus. Simeoni oraculum fuerat editum, non viſurum ſe mortem donec Chriſtum vidiſſet. Rabbenu Haccados, vt eſt in Iudæorum monimentis, paulo ante multa de Chriſto breui naſcituro ſcriptis vulgauerat: & alius Rabbi Haccanæ filius, poſt annos 50 Chriſtum venturum ſcriptis affirmarat, filio ſuo gratulatus, quod Meſſiam viſurus eſſet. Eo modo Magi ſtella noctu diuque primum

vita, non ex [illegible] horoſcopo aut cœli cardinibus aſtrorumve apoteleſmatis ſed voluendis & conſulendis Propheratum vaticiniis, tempus Meſſiæ venturi rimati ſunt. Quo intellecto iter Dei inſtinctu inſtituerunt in Iudæam, & longis itineribus Iudæorum Regem quæſierunt. At Iudæi apud quos Rex illis natus eſt, ne pedem quidem mouerunt vt eum obſeruarent.

Abacus defectionis ☽æ qua Herodis obitum præceſſit.

		Motus ☉				☽æ a ☉				Anom ☽			Latit. ☽		
		s	g	'	"	s	g	'	"	s	g	'	s	g	'
Epoche Nabonaſſ. Iuliana		3	29	18	42	5	26	7	18	2	35	24	2	51	47
Anni	700	0	2	17	59	5	49	13	24	5	9	30	3	34	19
	47	5	59	24	57	1	46	21	42	5	53	30	4	55	2
Dies	9	0	8	52	15	1	49	43	0	1	57	35	1	59	4
Horæ	16 53	0	0	41	36	0	8	34	36	0	9	12	0	9	18
Æquatio		3	40	35	29	3	0	0	0	3	45	11	1	29	30

Vera ſyzygia præceſſit mediam hor. 3 55. Vera latitudo ☽ gr. 0. 5. Defectio valde atra fuit. Digitorum 20. Summum caliginis contigit Ieroſolymis, hora, 0. 18. poſt mediam noctem, quæ nonum Ianuarii diem a decimo dirimebat. Inibat annus Mundi 4021. Vrbis Romæ 751. Currebat annus ſecundus Olympiadis 194, a diebus æſtiuis. Decembris inſequentis diem 25, Chriſti natalem Eccleſia Ro. ſtatuit.

Plenilunium eclipticum, quod Auguſti mortem ſecutum eſt, præceſſit medium, horis 12. 45. Defecit digit. 19. Summa caligo Romæ incidit in diem 27 Septemb. feriam 7. ♄ mane hor. 4 8. a media nocte. Diſſitum eſt [illegible]pore annis 14, menſ. 7½. Annus fuit [illegible]36. VC 766. ſecundus Olympiadis 198. [illegible]artuſdecimus ab Epocha Chriſtiana.

Abacus temporis & motus ☽æ in eclipſi qua Auguſti mortem ſecuta eſt.

		s	g	'	"
Epo. Nabonaſſ. Iuliana		5	26	7	18
Anni	700	5	49	13	24
	61	2	49	50	30
Auguſt. menſ.		1	22	21	6
Dies	27	5	29	9	1
Horæ	6.31	0	3	18	41
Summa		3	0	0	0

Iam Chriſti natali patefacto, non erit alienum ab inſtituto Chronologico, de eius exceſſu quærere. Cuius tempus nos ignorare non ſinit lumen Solis præter naturæ leges obſcuratum, in plenilunio, anno quarto Olympiadis 202. vt Phlegon egregius Olympiadum ſupputator, veriſſime adnotauit. Chriſtus enim plenilunio quod æquinoctium vernum proxime ſecutum eſt, ſecundum legem cum diſcipulis paſchate peracto, mox agnus pro nobis immolatus eſt. Teſtantur autem cœleſtes conuerſiones, æquinoctium tum temporis incurriſſe in 23 diem Martii: Plenilunium vero proximum, in tertium diem Aprilis. Vera ſyzygia poſterior fuit media horis 10¾. Itaque Luna diametrum Solis occupauit, hora 5¾, a meridie, 3 Aprilis Ieroſolymæ, feria 6. ♀. Ann⁹ fuit 33 ab Epocha Chriſtiana Mundi 4055, Iphiti a diebus æſtiuis, 808, Nabonaſſaris Ptolem. 780, dies 21 Pharmuthi. Nec ſi pluribus annis vltra citraque tricesimum tertium annum epochæ Chriſtianæ, luminum ſyzygias ſubduxeris, vllam reperias quæ congruat ætati Chriſti ſimul & feriæ ſextæ. Vnde manifeſtum eſt, Chriſtum in crucem actum eſſe anno ætatis 34 exacto, regni Tiberii 19, Vrbis

Abacus æquinoctii.

		☉		
Nabonaſ. Iul.		3	29	19
Anni	700	0	2	18
	80	0	0	16
Februar.		0	58	9
Dies	22	0	21	41
Summa		4	51	43

Æquatio add. 2 10 A.

Abacus plenilunii.

		☽		
Nabonaſ. Iul.		5	26	7
Anni	700	5	49	14
	80	2	53	38
Martius		0	17	10
Dies	2	0	24	23
Horæ 18.37.		0	9	28
Summa		3	0	0

apogæon ☉ 1 5 30 Locus ☉ 5 59 23 in meridie 22 Martii hora a meridie 15 Sol vernam ſectionem aſſecutus eſt.

Vrbis Ro. 785. Ser. Sulp. Galba & L. Cornel. Sulla Coſſ. Et perſpicuus eſt eorum lapſus qui Phlegontis calculum in diſcrimen vocantes, Chriſti crucem conferunt in annum epochæ Chriſtianæ 34. Aprilis 23. Eos autem Phlegonti aſſenſuros facile confidimus, vbi Lunæ deliquium quod principium Tiberii ſiſtit, anno ſuo reddiderint. Noſter porro epilogiſmus hiſtoriæ ſacræ cœloque conſentiens, quinque Chriſti paſchata luculenter patefacit. Primum enim egit anno 15 Tiberii, Vrbis Ro 781, duobus Geminis Coſſ. cum paucis ante men ſibus ab Ioanne ablutus fuiſſet. Quintum & poſtremum pridie quam pateretur, anno Tiberii decimonono. Digna eſt profecto hæc diſquiſitio in quam quiſque incumbat. Ideoque hiſtoricæ veritatis ſpeciem ob oculos ponimus.

A. Annus incipiens imperii Auguſti quadrageſimus primus. Vrbis 751. Secundus Olymp. 194. Herodis 34. Circa veris principium CHRISTVS natus eſt.
B. Luna defecit 9 die Ianuarii media nocte quæ ad decimum ferebatur. Annus eſt Herodis 35, qui Martio proximo interiit paulo ante paſcha.
C. Chriſti epocha Chriſtiana, a Calendis Ianuarii, biennio fere poſterior Chriſti natali.
D. Annus eſt vrbis Romæ 766: Imperii Auguſti 56, a Triumuiratu: 45 ab Actiaca victoria: 44 ab Ægypto recepta: 14 ab Epocha Chriſtiana: 789 Iphiti finiens in diebus æſtiuis proximis. Exceſſit Auguſtus 14 Cal. Septem. anno

CONSVLES RO.				Imp. Auguſti.	Chriſti Anni	Chriſti Ætas	Vrb. Rom	Olympia
L.Corn.Lentulus. M.Valer.Meſſalinus Cotta.	A			40			750	194 1
Imp.Cæſ.Auguſtus xiii. M.Plautius Siluanus.		⁝		41		1	751	2
Coſſus Cornel. Lentulus. C.Calpurnius Piſo Augur.	B C			42		2	752	3
C.Iulius Auguſti f.D.N.Cæſ. L.Aimillius Paullus.				43		3	753	4 195
P.Vinicius. P. Alfenus Varus.				44		4	754	1
P.Ailius Lanna. M.Seruilius.				45		5	755	2
Sex.Aihus Q.f.Catus. C.Sentius Saturninus.				46		6		3
Cn. Corneli* Cinna Magn*. L.Valerius Potiti f. Meſſalla.				47		7		4 196
M Aimilius Lepidus. L.Arruntius.				48		8		1
A Licinius Nerua Silianus. Q.Cæcilius Metellus Cretic.				49		9		2
M.Furius M.f.Camillus. Sex.Nonius Quinctilianus.				50		10	760	3
Q.Sulpitius Camerinus. C.Poppæus Sabinus.				51		11		4 197
P.Corn.Dolabella. C.Iunius Silanus Flam. Mart.				52		12		1
T.Statilius Taurus. M.Aimilius Lepidus.				53		13		2
Germanic* Cæſ.T.F.Aug.N. C.Fonteius Capito.				54		14		3
C.Silius. L.Munatius Plancus.				55		15	765	4 198
Sex.Pompeius Sex f. Sex.Apuleius Sex.f.	D	⁝		56 Tib		16		1
Druſus Cæſar Ti.f. C.Norbanus Flaccus.				1	15	17		2
T.Statilius Siſenna Taurus. L.Scribonius Libo.				2	16	18	768	

anno Iphiti 790. Quo defuncto Tiberius imperium ſuſcepit. Diebus 40 inſecutis, nempe 27 Septembris ☽ a defecit mane hora a media nocte 4.

E. Annus Tiberii decimuſquintus incipiens ab Auguſto menſe deſinens in eundem menſem. Annus eſt Chriſti triceſim⁹, autore Luca. Quo deſinente ablutus eſt in Iordane. Inde ſeceſſit in deſertum ad dies 40 ieiunus. Reuerſus interfuit nuptiis in Galilæa. Audito Ioannis carcere conce dit Capernaum ad paucos dies, quia paſcha inſtabat.

F. Annus 19 Tiberii, ætatis Chriſti 34 deſinens in paſchate VC 785, quartus Olympiad. 202. Chriſtus mortem ſubiit 3 die Aprilis feria ſexta ♀ in plenilunio quo

Consvles Ro.		Tiberii.	Anni Christi	Ætas Christi	Vrb. Rom	Olympiad
C.Cæcilius Rufus. L.Pomponius Flaccus.		3	17	19	769	4 199
Ti. Cæſar Auguſti f. III. Germanicus Cæſ. Ti. f. II.		4	18	20	770	1
M.Iunius Silanus. L.Norbanus Flaccus.		5	19			2
M.Valerius Meſalla. M.Aurelius Cotta.		6	20			3
Ti. Cæſar Auguſti f. IIII. Druſus Iulus Ti. f. II.		7				4 200
D.Haterius Q.f.Agrippa. C.Sulpitius Galba.		8				1
C.Aſinius Pollio. C. Antiſtius vetus.		9		25	775	2
Ser.Cornelius Cethegus. Viſellus L.f. Varro.		10				3
M. Aſinius M.f.Agrippa. Coſſus Corn. Lentulus.		11	25			4 701
Cn.Cornelius Lentul.Getul. C.Caluiſius Sabinus.		12				1
M.Licinius Craſſus. C.Calpurnius Piſo.		13				2
App.Iunius Silanus. P.Silius Nerua.	E	14		30	780	3
C.Rubellius Geminus. C.Fuſius Geminus.		15		31		4 202
M.Vinicius Quartinus. L.Caſſius Longinus.		16	30	32		1
Ti.Cæſar Aug. Germ. v. L.Aelius Seianus.		17		33		2
Cn.Domitius Ahenobarb. M.Furius Cam. Aruntius SC.		18		34		3
Ser.Sulpitius Galba. L.Cornelijus Sulla.	F	19				4 203
P.Fabius Priſcus. L.Vitellius Nepos.		20				1
C.Sextius Galbus. M.Seruilius Rufus Noman.		21	35		787	2

tempore lumen Solis obſcuratum eſt meridie cum Luna imum cœli teneret. Sed reuertamur ad canonem, & calculum temporis ineamus quod intercedit inter defectionem Lunarem quæ pugnam ad Gaugamela decem diebus anteceſſit, & eam quæ ante Herodis obitum apparuit. Prius deliquium abeſt a Nabonaſſare Iuliano annis plenis 417, menſib. 7, dieb. 20. Poſterius ab eodem limite diuulſum eſt annis integris 747, diebus 9. Ablati 417, a 747, relinquunt annos 330. Aprili præcedente natus eſt Chriſtus, itaque annus vnus auferendus eſt ab annis 330, reſtabunt 329, quot habet ſeptimus Canon.

Anni ab Alexandri imperio ad Meſſiam 329.

A condito mundo ad triumuiratum 3980.

Ad monarchiam Auguſti 3992.

Ad Meſſiam 4020.

CANON OCTAVVS.

Ab Ianuario anni Meſſiæ Natalicii ad exitum anni Epochæ Chriſtianæ 1580 intercedunt anni 1582.

Demonſtratio.

Canonis demonſtratio pendet e ſuperiore, qua demonſtratum eſt annum Meſſiæ natalicium anteire biennio Chriſtianam Epocham, ex qua vulgo ducimus initium annorum Chriſti. Itaque annus Epochæ Chriſtianæ primus tertius eſt a vero natali. Et annus Chriſti 1500, eſt annus 1502. annus 1580, eſt 1582. Cœleſtes Lunæ agitationes id neceſſario comprobant. Ianuarius anni Meſſiæ, anno vno, diebus 9, diſſidet a deliquio ☽æ, quod mortem Herodis præceſſit. Hoc deliquium diſiunctum eſt annis plenis 1577, dieb. 260. ab ea ☽ obſcuratione quam de cœlo ſeruauimus, anno Chriſti decurrente 1577, Septembris die 26. adde dies 96, qui ad abſoluendum annum requiruntur, habebis annos 1578, minus diebus 9: ſed a Ianuario Meſſiæ, annos 1579. Ergo annus Epochæ Chriſti 1580, diſſitus eſt ab exordio anni Meſſiæ annis 1582.

TEMPORVM INTERVALLA.

Ab orbe condito ad	*Diluuii exitum Anni*	*1656*	*Chriſtianam Epocham*	*4022*
	Linguarum confuſionem	*1757*	*Ieroſolymæ excidium vltimum*	*4090*
	Abrahami natalem	*2008*	*Conſtantinum*	*4327*
	Abrahami diſceſſum e Chaldæa	*2078*	*Caroli Magni Imperium*	*4822*
	Iſaaci exortum	*2108*	*Olympiadem primam*	*3246*
	Iacobi deſcenſum in AEgyptum	*2298*	*Romam conditam*	*3270*
	Exitum ex AEgypto	*2508*	*Nabonaſſarem*	*3275*
	Mannæ ſublatum	*2548*	*Cyrum*	*3463*
	Templi exordium	*2987*	*Alexandri imperium*	*3690*
	Regni Iſraelitici exitium	*3285*	*Alexandri obitum*	*3699*
	Ioſiæ Iubilæum	*3380*	*Cædem Cæſaris*	*3978*
	Templi excidium	*3415*	*Pugnam Actiacam*	*3991*
	Babylonem a Cyro captam	*3487*	*AEgyptum redactam*	*3992*
	Meſſiam natum	*4020*	*Conſtantinum*	*4327*

FINIS LIBRI SECVNDI.

CHRONO-

CHRONOLOGICARVM DEMONSTRATIONVM

Liber Tertivs.

Annorum ſeculorumque numeros & ordines ab orbe condito non modo percenſuimus, verumetiam demonſtrauimus, non humanis commentis aut coniecturis quæ in varias partes perſæpe trahi ſolent, ſed ſyncero diuinæ veritatis verbo, cœlique conſtantia, omnium errorum experte. Atque illa quidem ad inſtituti ſummam ſatis eſſe videri poſſint. Verum vt hiſtoria temporum explicatior habeatur, & emendatior, imperia maxima quæ veterum ſcriptis celebrata ſunt, planius declarabimus, atque docebimus cum ea temporum dimenſione quam tradidimus optime conuenire: multaque in his emendabimus, ſacris oraculis & cœli voluminibus confirmata: ex quibus aliorum tempora facile percipientur. Interim multas diſputationes quæ in temporum rationem plærunque incidunt, excutiemus, de initio exitioque Mundi, de Iubilæis, Sabbathis, Danielis hebdomadibus, Aſſuero, Eſthera, & ſimilibus. Tum anni ciuilis reſtitutione prolata, opus inſtitutum ad exitum perducemus.

I. Initivm Mvndi.

Initium rerum, annis 4020 ab exortu Meſſiæ diſſitum eſſe docuimus & ab hoc anno Chriſti vulgato 1580, diſſidere annis 5602. Mundum autem cuius vſus a Deo hominibus donatus eſt, ſex diebus creatum eſſe non ex quatuor elementis aut hyle quapiam ve materia, ſed ſolo Dei verbo ex nihilo, in confeſſo eſt omnibus qui fidem adhibent ſcriptis diuinis. Quo vero anni tempore extiterit, æſtate ne an hyeme, vere vel autumno, in ambiguo eſſe poteſt. Sunt qui verna temperie conditum eſſe volunt, quod ea pars anni rebus generandis & renouandis maxime accommoda eſſe videatur: nec Deus iuſſerit terram autumno germinare, vt mox inſtante hyemis rigore germina perirent. Hoc certe anni principium Moſes populo ſuo inſtituit, perpetuum & ſolenne liberationis monimentum, quod ea tempeſtate Deus ſuos liberaſſet ab Ægyptia ſeruitute. Aſtrorum perìti Mundi natalem faciunt veris initium, cum ſol arietem ingreditur cœleſtium ſignorum ducem. Quibus videtur ſuccinere Virgilius, Ver illud erat, ver magnus agebat Iuppiter. Alii æſtatem præferunt, quia tum annus maxime vigeat. Homo vero in integro perfectoque vigore creatus ſit. Atque hoc principium ſecuti ſunt veteres aſtrologi, Æſculapius & Amubius, qui Solem naſcente mundo Leonis partem decimamquintam tenuiſſe crediderunt. At huiuſmodi dogmatis aduerſabuntur Æthiopes auſtrini, aliique populi qui polum antarcticum intuentur. Eadem enim ratione ſtatuent ortum Mundi in ſolſtitio capricorni: vel in aquario: quo tempore illis viget æſtas: vel etiam in libra, quam ſol ingreſſus illis refert temperiem vernam. Contra ſi hyemem collocemus in exordio mundi, quia tum ſol ad nos regredi & veluti renaſci noſque nouo calore fouere incipiat, Auſtrinæ gentes Cancri ſolſtitium vindicabunt, quod brumam illis conſtituit. Qui autumnum malunt, ea ratione ducuntur quod Deus hominis gratia cœlum terramque parauerit: ideoque voluerit tellurem homini ſubminiſtrare fructus maturos vnde veſceretur. Eamque fuiſſe veterum Hebræorum opinionem dictitant, qui ante Moſem annum ſuum auſpicabantur ab autumno. Putamus Moſem Ægyptium, anno Ægyptio vſum fuiſſe, qualem deſcribit in diluuii narratione. Verum cum Hebræi ex Ægypto diſcederent, prima meridies Thot concurrebat cum quinta meridie Septembris, anni Iuliani, itaque tum autumnus annum inchoabat, inde creditum Hebræorum annum ante Moſis conſtitutionem ab autumno cœ-

piſſe. Id quod obiter dictum ſit. Cæterum qui in Mundi origine anni & aeris temperamentum ſpectant, illis ante omnia quærendum foret, quonam terrarum loco, homo primum collocatus fuerit. Statuamus hortum voluptatis in Breſilia quæ ab æquatore recedit partibus 45 verſus auſtrum, quantum Lugdunum verſus boream. Si noſtri veris initio conditus eſt mundus, Adamo certe conditus erit ineunte autumno. Nomina Veris. Æſtatis, Hiemis, Arietis, Libræ, Cancri, Capricorni, ex hominum borealium ſunt inſtituto. Quorum conſilium Deus minime ſpectauit in extruendo Mundo. Potius opificis ſummam benignitatem agnoſcamus, certo perſuaſi omnia homini quoquo terrarum fuerit valde fuiſſe bona ſummeque accommodata. Proinde nec Solis æſtus. nec hiemis rigor, nec vlla pars anni, vllave terrarum regio, nec quid aliud huiuſmodi moleſtum illi eſſe potuit. Æſtus, frigoris, inediæ labores, ex peccato ſunt, non ex Mundi origine. Sane Moſes teſtatum reliquit hominem principio in Eden poſitum fuiſſe, vnde literis immutatis India fortaſſe dicta eſt, regio temperatiſſima, feraciſſima, & populoſiſſima. Deus enim vt ante ſecula præſciuit hominis lapſum & ærumnas, ita & ante Mundi conſtitutionem hominis rationibus prouiſum eſſe voluit, eique cœlum, terram terrenaque alimenta & alia neceſſaria decreuit. Sed eorum ſententia potius comprobanda eſſe videtur, qui hominem tum formatum eſſe cenſent, cum terra maturis fructibus veſtita & ornata hominem alere poſſet. Et hominis peccatum in eſu pomi, teſtatur arbores tum fuiſſe pomis onuſtas. Homo certe ἐκ τῶν ἀκρίδων, quæ ſunt tenellæ ramorum ſummitates, potuit victum ſibi comparare. non ſecus atque Ioannes Baptiſta. Arbores multas fert India perpetuo virentes, odoras, guſtui non ingratas, fert radices edules, ex quibus Peruuianorum inſtar, panis vel cibus optimus confici potuit. Sed eſus pomi arguit arbores adultas & maturas. Quapropter illis aſſentiri non poſſumus, qui Mundum verna temperie creatum eſſe contendunt. Indiæ ſitus minime nobis ignotus eſt, vbi collocatum initio fuiſſe Adamum diximus, ad Aceſines oram, quæ ſi cum illam fornicatam edit, eidem fere cœli inclinationi ſubiacens, cui Ægyptus. Illic pomum ſiue ficus vere non maturuit, ſed potius per folia peltata ſolibus æſtiuis coctus, vt ait Plinius, ſaporem prædulcem acquirit. Præterea quemadmodum hominem Deus non humano ſemine, ſed puluere terræ formauit, ætate & viribus præſtantem: Volucres non ex ouo excluſit, ſed pennatas & alatas ex aquis eduxit: beſtias ſimiliter protulit e terra, iuſta magnitudine & robore præditas: ſic arbores, in iuſtam altitudinem extulit, frondibus veſtitas, ramis diffuſas, ſuis ornatas & onuſtas fructibus, in quibus inerat ſemen: vt docet diuinus Moſes. Cuius teſtimonium, omnem illis derogat fidem, qui temporum momenta curioſe ſcrutantes, aſſerunt luminaria in æquinoctii verni plenilunio primum creata fuiſſe: quia poſuerit Deus in cœlo duo luminaria magna. Luna vero magna non eſt in interlunio. Hoc ſane arguit Lunam orbe pleno creatam fuiſſe, vt & cætera quæ naſcendo plenitudinem & perfectionem acceperunt. Sed non ſolum æquinoctio, verumetiam æſtate, autumno, hieme, auro tota fulget aurea phœbe. Non ignoramus Lunam nunquam non plenam eſſe lumine Solis: ſed Deus in ſcripturis, hominum ſenſibus ſeſe accommodat. itaque magnum etiam lumen vocauit Lunam, quia ita appareat, quæ tamen aſtrorum minima eſt. Minus etiam audiendi ſunt, qui luminaria condita fuiſſe affirmant interlunio verno, & diem definiunt Aprilis viceſimumprimum, anno Meſſiam præeunte 3948, hoc ſolo argumento ducti, quia luminarium coitio cyclis ſuis & periodis conueniat. Atque inde multis aſſeuerationibus affirmate contendunt, nullam eſſe in hac temporum inueſtigatione eruendæ veritatis methodũ, cyclica certiorẽ. Nos vero Iudæorũ cyclos, periodos, ſabbatha, Iubilæa, ne flocci quidem facimus. Cæcutiunt Iudæi in ordinib. temporũ finiendis.

Perſa

Perfacile eſt tempora cyclis accommodare, ad plumbeam ædificationis Lesbiæ regulam, annorum dimenſione pro nutu reſtricta vel laxata. Temporum fundamenta cyclis firmiora quærimus. Deus hanc ſuo verbo prærogatiuam largitus eſt, vt ex eo ſolo, Mundi rerumque principia repetantur. In eo, creationis momentum nobis non declarauit. ideoque ab eius inueſtigatione libenter abſtinemus. Sed annorum ſumma qui ab initio temporis ad Chriſtum excurrunt ſemel deprehenſa, nempe 4020, principium anni ſtatuimus, quod cuique genti commodiſſimum cenſeatur, veteribus Græcis æſtiuum ſolſtitium: ver vel autumnum Hebræis: Romanis, brumam. Itaque nobis, qui anno Romano vtimur, a brumæ principio ſiue ab Ianuario viſum eſt annorum Iulianorum ſeriem ordinare, ab vtraque Epocha Mundi & Chriſti digeſtam, literiſque diuinis confirmatam, quoad Nabonaſſarem conſequeremur. Fruſtra enim alibi quam in hiſtoria ſacra, temporis notam vel indicem quæras, ante Chaldæorum inuenta. Quæ poſt Nabonaſſarem ſola deinceps ſufficiunt ad comprobanda ſæcula inſecuta. Sed reuertamur ad initium. Hominis lapſum ſtatim pœna ſecuta eſt, dolor in partu, labores, ſudores, ærumnæ in comparando victu vitaque tuenda, mors tandem. Non enim multo poſt frater impius, fratrem pietatis cultorem trucidat. Mox a patre filiorum fit ſeceſſio. Deinde ſobole multiplicata, religionis diſcrimen diſſidia maxima parit, adeo vt temporibus Enoſi, alteri filii Dei, alteri filii hominum vocati ſint. nec dubium eſt quin inde multa etiam bella excitata ſint. Verum filii Dei cedunt potentioribus. Tandem numinis obliti, filias hominum ſibi vxores adſciſcunt. Vnde pietate ſpreta tyrannis & atrocitas aliaque flagitia per terrarum orbem graſſantur. Quibus ira Dei accenſa hominum brutorumque genus vniuerſum aquis obrutum interimit, anno ab orbe condito 1656, a Meſſia naſcituro 2365.

2. *Scytharum Imperium.*

Scythiſmum vocari temporis interuallum, quod inter cataclyſmum & præputium ab Abrahamo poſitum interiacet, autor eſt Epiphanius. quod indicio eſt Scythas primos iuſtum imperium habuiſſe, Iapeti genus, qui ſobolis amplitudinem voto patris nactus eſt. Itaque cum ante alios Noæ liberos, in multam gentem excreuiſſent Scythæ, merito illis imperium delatum eſt. Sed horum tempora & geſta in obſcuro latent.

3. *Aſſyriorum tempora & Medorum.*

Nembrodi Imperium plane tyrannicum fuit, quem primum poſt cataclyſmum monarchiæ fundatorem fuiſſe apud Babylonios & Aſſyrios ante demonſtrauimus. Hic ignotus eſt hiſtoricis, qui Ninum autorem Monarchiæ faciunt. Cteſias imperium Aſſyriorum metitur annis 1360, adusque Sardanapali interitum. Calliſthenes 1903, ad Babylonem ab Alexandro captam. Annis tantum 7 diſcrepant. Tempus incidit in annum 30 a diſperſione populorum, quæ facta eſt poſt linguarum confuſionem, in exortu Phaleg. Varro apud Cenſorinum tria diſcrimina temporum eſſe tradidit. Primum terminat cataclyſmo. Secundum Olympiadum inſtituto, quod Mythicon vocat. Tertium quod hiſtoricum, ſuo ſeculo finit. Primum tempus, ſiue habuit principium, inquit, ſiue ſemper fuit, comprehendi non poſſe putat. Secundum non plane ſciri, ſed tamen ad mille circiter & ſex annos eſſe credi. De tertio tempore, aliquam fuiſſe inter autores diſſenſionem, in ſex ſeptemve annis tantummodo verſatam. Varro itaque Chriſtianis Chronologis perſpectius internallum a diluuio ad Iphiteum certamen percepit, annorum fere 1600, literis diuinis valde conſentiens. Abundant enim tantum anni 10. Sic Velleius a Nino ad Carthaginem ſubactam, colligit annos 1995. Superfluunt anni tantum 20. Veteres itaque etſi literarum ſacrarum luce deſtituti fuerunt, annorum tamen periodos

a diluuio non prorſus ignorarunt. Euſebius e Cæſarienſi bibliotheca inſtructiſſima, regum Aſſyriorum nomina edidit, quæ Chronologiæ ſuis locis inſcripſimus. Cteſias illa neglexit, quia nihil præclari geſſerint. Poſt Sardanapalum Euſebius Medorum reges recenſet, vſque ad Cyrum, ex Herodoto & aliis. Sed eo interuallo videtur non ex annalium fide tempora reddidiſſe, ſed ex animi ſententia potius accommodaſſe. Profecto niſi Diodorus e Cteſia nobis reliquiſſet tempora Medorum, ingens hic lacuna hiaſſet. Euſebius enim cum Aſſyriorum nomina & tempora ex probatis autoribus collecta, Chronologiæ inſereret, Abrahami natalem ex catalogo Moſis perperam acceptam ſtatuit anno 70 ætatis Tharæ, concurrente cum anno 43 Nini, qui debebatur anno 130 Tharæ, vt ſuperiore libro docuimus. In eo calculo facta eſt iactura annorum 60, ex quibus poſtea ſarciuit quinque, in eo ſpatio quod interiacet inter Abrahami vocationem & legem datam in Sinai, annorum 430. Quorum initium duxit ab exceſſu Tharæ, quod inchoandum fuerat a diſceſſu ex Chaldæa. Itaque reſtabant Aſſyriorum anni 55 ſuperflui, quibus tamen locum in Chronologia dare neceſſe fuit Euſebio. Subductis igitur temporum ſpatiis, cum a Nino ad Cyrum collegiſſet annos 1557, in hiſtoria autem ſacra reperiret tantum annos 1502, propter errorem in ortu Abrahami admiſſum, videretque annos 55 deeſſe in minore ſumma, operæpretium putauit a maiore ſumma annos 55 abiicere, vel exinanire, vt hiſtoria profana cum ſacra coaptaretur. His autem conſumendis nullum reperit commodiorem locum, quam in monarchiæ tranſlatione, ab Aſſyriis ad Medos. Quapropter e Medorum catalogo ſuſtulit Mandanem, filium Arbacis, qui Pharnaces a Velleio nominatur, & Arbaci ſubiecit Soſarmum, Mandanis filium. Eoque modo Medorum tempora annis 50 mutilauit, quot regnarat Mandanes. Alia quidem regum nomina ſunt in Euſebio, & Herodoto, alia in Cteſia. ſed regum par numerus, & regnorum paria fere tempora. Verum Cteſias nomenclaturam Medicam retulit: Euſebius & Herodotus aliam ſecuti ſunt, vt ex catalogo patet hic ſubiecto:

Diodori a Cteſia.		*Euſebii.*	
Arbaces Rex annis	28	Arbaces an.	28
Mandanes	50	*	00
Sarſomenes	30	Soſarmus	30
Articarnus	50	Medidus	40
Arbianes	22	Cardiceas	13
Ariſteus	40	Deioces	40
Artines	22	Phraortes	24
Aſtibaras	40	Cyaxares	32
Apanda	35	Aſtyages	38

De appellationum variatione nos anxios eſſe nihil debere antea docuimus. Hanc enim efficere ſolent partim linguarum diſcrimina, partim variæ & diuerſæ appellationes, quibus principes ornari geſtiunt. Sardanapalus Græcis dictus, Tonoſconcoleros fuit Aſſyriis Huius pater Aſcrazapes, Straboni dicitur Anacyndaxares. Sic Apanda eſt Aſtyages, autore Diodoro: & Aſtibaras, Cyaxares. Quantum porro crucis fixerit Euſebius omnibus Chronologis in ea temporis mutilatione, vix dici poteſt. Nam dum quiſque hos reges inſtituto ſuo accommodare ſtudet, alius horum tempora laxat, alius cogit & reſecat, alius filiorum imperia cum patrum imperiis permiſcet, alius alias coniecturas promit. Eſt qui ex Aſſaradon Phul, Sardanapalum componit. Eſt qui bicipitem Arbacis familiam commentus eſt, alteram a Soſarmo, alteram a Mandane. Indeque duos Cyros excitat, Perſam & Medum, ex quibus mirabiles & portentoſas temporum conciliationes eruit. Vna eſt & ſimplex veritatis via. Noſter epilogiſmus nihil addit, nihil adimit.

hiſto

hiſtoriæ A Cyro retroactus,& Medorum & Aſſyriorum reges ſuis ſedibus ſtatuit, ſingulis ſuos annos tribuit, quot ſunt in annalibus proditi, eoque modo ad caput Aſſyriorum perducit, quod hiſtoria profana Nino adſcribit, anno ab exitu diluuii 250. Similiter e ſacris calculus eſt planiſſimus. Ab origine rerum ad obitum Tharæ, tempus eſt ſigillatim collectum annorum 2083. Hic Abrahamus exegerat annos ſeptuaginta quinque, poſt annos viginti quinque Iſaacum ſuſtulit centenarius, anno mundi 2109 decurrente. hinc ſeruitus annorum 400, in aliena terra præfinitur Abrahami ſemini, quæ terminatur in Exodo, anno Mundi ineunte 2508. hinc ad templum Salomonicum anni definiti 480, incurrentes in annum Mundi 2988. Inde ad excidium templi, anni 428, deſinentes in 19 Nabuchodonoſoris. Cuius annus quintus Lunæ deliquio inſignitus eſt. At cœlo ſemel apprehenſo deinceps ad inſecutura ſecula ne diecula quidem nos fugere poteſt. Hic nulli ſerpunt ſcrupuli, conciliatio nulla requiritur. Omnia tum ſacra, tum profana ſumma conſenſione conſpirant in harmoniam pleniſſimam. Cæterum Scriptura nos docet hiſtoricis veteribus Aſſyriorum Medorumque tempora non ſatis perſpecta fuiſſe. Neque enim Aſſyriorum imperium in Sardanapalo prorſus extinctum eſt, vt primo libro docuimus. Neque Medorum in Aſtyage. Nam quod ſcribit Herodotus de Cyro ab Aſtyage ſeri expoſito, vanum eſſe conſtat ex Xenophonte, qui Cyrum ab Aſtyage liberaliter educatum fuiſſe prodidit. Minime tamen culpandus eſt Herodotus, qui de Cyro ſcribere ſe dicit, quæ ex aliorum ſermonibus acceperat, ἐπιστάμενος περὶ Κύρου καὶ τριφασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φῆναι. Scribit Xenophon, annales veriores nactus, Cyaxarem Cyri auunculum, Aſtyagi patri in Medorum imperio ſucceſſiſſe. Ad quem Cyrus iam grandior factus, a patre Cambyſe Perſarum rege miſſus, Perſicas copias adduxit, aduerſus Aſſyrios, Chaldæos, Lydos, quos omnes ſubegit Cyaxares, ſolertia virtuteque Cyri. Aſtyages igitur fatis iam conceſſerat antequam Cyrus Perſarum regno potiretur vel certe ſub idem tempus vita functus eſt: vt & Cambyſes Cyri pater. Aſtyage vita functo, Cyaxares Medis & Perſis imperauit, & in omnibus expeditionibus quas aduerſus Lydos & Chaldæos ſuſcepit, Medorum Perſarumque Imperator agnitus eſt, & a Cyro officioſe obſeruatus. Babylone capta cum regno Chaldæorum anno vno aut altero potitus eſſet, exceſſit e viuis. Tum Medorum Chaldæorum Aſiæque totius imperium, in Cyrum Perſarum regem, Cyaxaris generum recidit. Medorum igitur Imperium in Aſtyage non excidit, ſed ſtetit vſque ad Darii Medi exceſſum, annis ab Arbace 345. Aſtyagem porro, conſentaneam in Chronologia ſedem obtinere teſtatur Solis illa defectio, a Thalete primum Ionibus prænunciata, qua ſexto anno belli inter Medos & Lydos geſti, dies in noctem verſus eſt. Plinius hanc eclipſin ſtatuit anno 4 Olymp. 48; VC 170. Verum ſubductis cœli verſionibus, incidiſſe comperimus in annum VC 171. Mundi 3441. Olymp. 49. an. 3. Aſtyagis 13. Nabonaſſ. 166. Pachon d: 9. ante Chriſtianam epocham 582. Septemb. d. 21. feria 4 ☿ horis fere 2 ante merid. Lydis. Motus ab Apogæo in media Syzygia fuit ☉, 1.49 16. ☽ a ☉ 2.25. 44. Latitudinis, 1 31.29. Vera ſyzygia poſterior fuit media, hor. 1.20. Parallaxis longitudinis 19. latitudinis, 13. latitudo ☽ apparens, 8. auſtrina. Summa ſemidiametrorum 33. Reliqua 25. Digiti eclipſ. 10. Sol corniculatus apparuit, & dies valde obſcuratus. Herodotus tamen hunc Solis defectum refert ad Cyaxarem, Aſtyagis patrem. Horribilior fuit eclipſis Martio inſequente d. 16. ſub ipſam meridiem, qua Solem tetra caligo prorſus obduxit. Hanc Herodotum indicaſſe, quis non abs re ſuſpicetur. Aſtyages porro Cyaxares etiam dictus eſt, dux copiarum patris ætate confecti. Ea de cauſa Herodotus cui plene Medica hiſtoria non fuit nota, Quæ ſunt Aſtyagis, ſiue Cyaxaris filii, tribuit Cyaxari patri. In Medorum tempora varii & memorabiles rerum humanarum caſus inciderunt: Chaldæorum regnum excitatum: Aſſyriorum deletum: Ro-

gni Iſraelitici interitus: Iohæ Iubilæum: Templi & Ieroſolymæ excidium: Regni Iudaici vaſtatio, & ſolitudo: Olympiadum inſtitutio: Romæ fundatio: Eſtheræ & Mardochæi ſors admirabilis. De Aſſyriis, Medis, Iſraelitis, & Iudæis, iam ſatis pro inſtituto diſſeruimus. De reliquis dicendi locus, hic videtur accommodus.

4. Olympias. Roma. Romulus.

Ante Perſarum Imperium hiſtoria profana, tempora neque diſcernere, neque certo definite poteſt. Memorat quidem Argonautas, Pelopidas, Heraclidas, Profert bellum Troianum: De Nino, Semiramide, & Aſſyriis quædam effundit: nonnulla etiam de Medis, ſed craſſis tenebris omnia circumfuſa & obducta. A Cyro & Dariis lux quædam fulgere tantum incipit. Ideoque temporum Epochæ, quæ Cyri ætatem antecedunt, valde incertæ ſunt: nimirum euerſionis Troiæ, Agonis Olympici, Romæ conditæ. Sunt enim ab hiſtoricis ex coniectura poſitæ, quo principium haberent vnde ſeriem temporum deducerent. Hinc in annis Vrbis Romæ recenſendis & digerendis, magna inter antiquos ſcriptores orta diſſenſio & inconſtantia. Animaduertit Sigonius, a quinquageſimo Vrbis anno, conſtantem inter eos eſſe controuerſiam, quod alii alios vno, alii duobus, alii tribus, alii quatuor annis antecedunt, aut ſubſequuntur, hoc modo:

Liuius	*Eutropius*	*Dion Velleius Valerius*	*Capitolinæ tabulæ Rufinus Solinus*	*Cicero Plinius*
500	501	502	503	504
501	502	503	504	505
502	503	504	505	506

Annorum hæc variatio manifeſto arguit Romæ ortum plane incertum eſſe. Cœlos tamen appellant Romani, originis ſuæ teſtes. Certe L. Tarrutius Firmanus, vt ſcribit Plutarchus in Romulo, Varroni & Ciceroni familiaris, Romuli actis inſpectis, audacter pronunciauit Romulum conceptum fuiſſe anno ſecundæ Olympiadis primo, vigeſimo tertio die Chœac, hora tertia, cum Sol totus deliquium pateretur, natum eſſe, menſis Thot die 27, circa ☉ ortum. Romam ab eo conditam, nono die menſis Pharmuthi inter ſecundam & tertiam horam. Addit Plutarchus fuiſſe tum Solis & Lunæ coniunctionem, illiuſque defectum, quem Antimachus Teius obſeruauerit, anno tertio ſextæ Olympiadis. Aiunt præterea Solem defeciſſe in exceſſu Romuli. Quis iam tot teſtimoniorum conſenſum improbauerit, præſertim cum phænomena a viris Philoſophis & Mathematicis excuſſa, narrationem confirment. Inficiamur nihilominus Romulum vnquam in rerum natura fuiſſe, vllaſve Solis defectiones & in eius conceptu exceſſuque & in Romæ conditu apparuiſſe. Non enim dubitamus, quin omnes hoc nobis facile cõcedant, mortalium nullum poſt protoplaſtum, in terris extitiſſe, ſine patre, ſine matre, ſine educatione, & qui vita functus tandem non obierit. Edant Romani autoris ſui patrem. Alii Martem Deum dicent, alii ſpectrum putidum & infandum. Edant matrem. Hic Rheam, Ille Siluiam, Alius Iliam, veſtalem pronunciabit. Si quæras nutrices, beluas proferent lupam, & auem picum. Quæris quonam mortis genere perierit, vbi ſepultus rex iaceat. Reſpondebunt raptum fuiſſe in cœlum, & in Deum Quirinum transformatum. Vnde hæc apotheoſis cognita? Quia nuſquam comparuit. Quæ huius vxor? qui liberi? Vixit cœlebs, virginum matronarumque raptor. Ecquis ſanæ mentis iſta de Romulo figmenta inter aniles fabulas non poſuerit?

fuerit? Illud in ambiguo eſſe non debet, poetas vaniloquos cum vrbis neſcirent originem, a Roma Romulum confinxiſſe: vt fere fit vbi in tenebris latent vrbium conditores. Atque vt vrbis ortus mirabilior eſſet, & conditoris fabula plauſibilior, Dei filium fecerunt, veſtali virgine natum, infantem expoſitum, a feris educatum, fratricidam, raptorem, bellatorem, poſtremo nuſquam viſum, ſed in cœlos ſublatum, Deumque factum. Veriſſimum eſt hoc Pindaricum μάλα. Καὶ θαύματα πολλά. καί που λεγεῖ βροτῶν φρένας δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι. Igitur hiſtorici minus ſagaces commenta illa vere tragica ſecuti ſunt, quia non haberent Imperii Romani principium illuſtrius. Plutarchus Romuli hiſtoriam ſcenici figmenti ſimilem eſſe ſcribit, ſed eam a Diocle Peparethio homine Græco primum ſcriptam, ſecutum fuiſſe Fabium Pictorem. Fabulæ vero narrationi fidem facere Romanorum fortunam & potentiam, quam diuinum initium habuiſſe par eſt. Veriſſime quidem Plutarchus, initium diuinum tribuit Romanis, quod Danielis vaticinio comprobatur a Deo profectum eſſe, non a fictitii Romuli auſpiciis. Sed qui potuit Græcus Diocles, magis quam Romanus, Romanas origines noſſe. Latronum colluuies, quos Deus in totius orbis vltionem & ſupplicium excitauit, cum accreuiſſet parricidio, perfidia, finitimorum direptione & excidio, ad Deos referre voluit originis ſuæ caput. Ideoque mira & portentoſa mendacia commenta eſt, quæ nullam habent veri ſpeciem, ſed ſtuporem credulis tantum & admirationem pariunt. Mendacia illa ſecuti ſunt Fabius Pictor, & L. Cincius, qui primi ex Romanis, annis fere quingentis poſt initia Romæ prodita, res vrbis antiquas Græco ſermone mandarunt, temporibus belli Punici, vt autor eſt Halicarnaſſeus. Illis enim temporibus barbara Romanorum lingua, hiſtoriæ ſcribendæ minus apta fuit. At poſt bella externis illata, concinnior cœpit eſſe Romanus ſermo, adeoque mutatus eſt vt quinquaginta minus annis quam ictum fuit fœdus inter Pœnos & Romanos; verba fœderis vix intelligerentur, autore Polybio, qui Fabium etiam teſtatur hiſtoriæ Romanæ ſcriptorem ſuis ſe mendaciis illuſtrem reddidiſſe. Sed Tarrutii rationes excutiamus. Quem aliquando mirati ſumus, cur in explicanda Romanorum origine, nominibus menſium Ægyptiorum potius quam Latinorum vſus ſit, cum in Latina hiſtoria Latinis operam nauaret. Sed cum Romanus annus a prima illa barbarie ad Cæſarem vſque, ita inordinatus & perturbatus manſerit, vt ipſi Romani anni ſui rationem non intelligerent, non potuit Tarrutius anni Romani dies, cum anno Ægyptio componere: ſed ei neceſſe fuit, cœleſtes motiones ex Chaldaicis rationibus per annos Ægyptios repetere. Ait igitur Tarrutius Romulum conceptum fuiſſe vigeſimo tertio die Chœac, anno primo ſecundæ Olympiadis. Tarrutius ſane Olympiadum initium nobis patefacit. Annus enim ab Epocha Chriſtiana retro numeratus 77[illegible], habet quartum diem Martii concurrentem cum primo die Thot: & 24 Iunii, cum 23 Chœac. Quo die hora diei 3, lumina coierunt: fueruntque motus mediæ ſyzygiæ huiuſmodi:

☉ ab apogæo	Anomal ☽	Latitud. ☽
0 22 5	3 59 3	4 43 35

Tempus autem exquiſite ſic habet ad meridianum Alexandrinum:

Chœac	d	h	′	Iunii	d	h	′
Med. ☌	23	9	2		24	9	2
Veræ ☌	22	23	20		23	23	20.

Sed ad meridiem Romanam ab Alexandrina diſſitam, horis 1 ⅓ ſic eſt accommodatum.

Chœac	d	h	′	Iunii	d	h	′
M. ☌	23	7	22		24	7	22
Ver. ☌	22	21	40		23	21	40
Apparens ☌	22	20	37		23	20	37

Hoc eſt die Chœac vigeſimo tertio, vel ut in vigeſimo quarto, feria ſeptima, 6 hor. poſt mediam noctem 8 37. Quæ tertiam diei horam ab ortu Solis indicat, vt Tarrutius prodidit. Sol enim tenebat ♊ 26 20. Ortus eſt eo die Romæ hora poſt med. noctem 4 28, ante merid. 7. 32 itaque tertia diei hora ab ortu ☉ cadit in horam 8⅔. Annus eſt Mundi 3251: Olympiadis primæ quartus deſinens a ſolſtitio Græca ſupputatione: primus vero ſecundæ Olympiadis, a Ianuario, more Romano. Videmus hic Tarrutium Romanam conſuetudinem amplecti, in Olympiadum deſignatione: harumque ſtationem a nobis conſtitutam confirmare, anno Epocham Chriſtianam antecedente 776, primo ab intercalari, in emendatione Cæſaris. Apparet autem calculum huius ſyzygiæ non admodum accurate initum fuiſſe. Nam quamuis non procul a nodo coierint lumina, & fuerit latitudo ☽ borea ſcrup 63. tamen maior fuit ea latitudo, quam vt a parallaxi conſumeretur, quæ fuit tantum ſcrup. 25. Quare non potuit Luna quidquam e corpore Solis delibare, tantum abeſt vt totum extinxerit. Sed pergamus ad reliqua Romuli inſignia. Natus eſt ait Tarrutius, vigeſimo primo die Thot. Id non didicit ab obſtetricibus, ſed hauſit ex aphoriſmis genethliacis, quibus vel e ſitu ☽æ, vel ex locis aphetícis, mora fœtus in vtero præfinitur. Geſtauit igitur vterum Ilia Deo prægnans, diebus 274. pepetit Martii die vigeſimo quinto, feria prima, ☉. Cuius filius Romulus Romam condidit, nono die menſis Pharmuthi, anno tertio ſextæ Olympiadis, in Lunæ iugo, inter ſecundam & tertiam horam, Sole deliquium patiente. De Solis deliquio nihil Tarrutius, id Plutarchus aliunde expiſcatus eſſe videtur. Tarrutiano apoteleſmati repugnat vniuerſa hiſtoria, quæ Romæ iacta fuiſſe fundamenta aſſerit Palilibus, vndecimo Calendarum Maii, die Aprilis vigeſimo primo, qui tum fuit menſis dies vltimus, ineunte vere. Pharmuthi dies nonus reſpondet quarto Nonarum Octobris. Si eo menſe, inſtante hieme Romulus vrbis rerum dominatricis initia fecit, male conſuluit Architectonicen. Certe niſi Solis & Lunæ concurſum vigeſimo tertio die Chœac, Tarrutius adnotaſſet, exiſtimari poterat Pharmuthi menſem pro Aprili dixiſſe: quia cum horoſcopum vrbis meditaretur, Varroni gratificaturus, Pharmuthi conueniebat Aprili. Nondum tamen Ægyptii ſuos menſes accommodarant anno Romano, vt fecerunt poſteaquam Ægyptus Romanæ ditionis facta eſt, ab interitu Antonii & Cleopatræ, anno altero a pugna Actiaca. Itaque mendum putamus ex Plutarcho tollendum eſſe, & pro Pharmuthi reſtituendum Phaophi, qui Olympiadum initio concurrebat cum Aprili. Fuitque nonus dies Phaophi Aprilis duodecimus. Quo die neque Sol defecit, neque fuit in iugo Luna. Sed die eiuſdem menſis Aprilis octauo, hora a merid. 9., Luna Soli iuncta fuit in ♈ 13 8. Annus fuit Iphiti vigeſimus tertius, a Ianuario. Eo anno verſabatur nodus eu... in dodecatemorio ♊, quod coniunctionem luminarium habuit ſexto die Iunii, hora poſt mediam noctem 9. cum Luna recederet ab ecliptica verſus auſtrum grad. 1. 32. nec vllum Soli detrimentum adferre poſſet. Annis præterea inſecutis 24, 25, 26, 27, in quibus nodus euehens emenſus eſt ♉. ♈. ♓. & partem ♒ nulla incidit ſynodus ecliptica, quo conſpici potuerit, vt eos valde miter, qui temporum emendationem profeſſi prodiderunt, Solem defeciſſe in ♈ 30, anno ſecundo Olympiadis ſeptimæ, annis duobus Iulianis diebus 309 ante primum Thot Nabonaſſaris: Qui dies cadit in vigeſimum ſecundum April. Anno quidem 2. ſeptimæ Olympiadis a dieb. æſtiuis, tertio vero a bruma ſynodus incurrit in 29 ♈ Aprilis d. 24. h. 8 a media nocte ſed ſine vlla Solis mutilatione. Et anno ſuperiore, Iphiti vigeſimo quinto a bruma, atra valde fuit Solis eclipſis Maii die ſeptimo mane, ſed Romæ vix fuit conſpicua, cum ſummum caliginis inciderit in ho. 3 44. Sol autem in ♉ 8, 7. exortus eſt ho. 5'. Iam Romuli exceſſum expendamus, quem conferunt in annum primum 16 Olympiadis. Nabon. 33. Chœac die ſexto, Maii vigeſimo quarto. Quo die Solem

Solem defeciſſe tradunt ex Ciceronis & Senecæ teſtimonio. Atqui nulla toto eo anno Solis defectio in finiente Romano ſpectari potuit. Neque ſynodus incurrit in 24 Maii, aut 6 Chœac, ſed conuenerunt lumina die Maii 27 h. 2. 11. poſt mediam noctem quo tempore Romæ conticinium fuit. Anno certe ſuperiore, Iphiti ſexageſimo primo, Romana ſupputatione, ☉ ☽ ☌ in ipſum propemodum incidit, Chœac d. 19. Iunii 6, feria 3 ♂ ho. 8 40. poſt M N. Sed latitudo ☽ auſtrina ſcrup. 12. adiuncta parallaxi ſcrup. 35 Lunam reiecit in Auſtrum, ad ſcrup. 47. ideo non potuit Solis aſpectum intercipere. Tarrutius igitur, vel quiſquis ea deliquiorum figmenta in vulgus edidit, luminum ſynodos defunctorie ſcrutatus eſt: & Romuli conceptum, obitum, eiuſdemque & vrbis natalem, ex coniectura poſuit, illaque Chaldaicis apoteleſmatis exornauit, vt amicos quibus ſciebat arcana iſta minime patere his oblectamentis deliniret. Non pluris conſtitit Tarrutio ſcopum aliquem ſtatuere, Romæ Romulique natalibus, & apotheoſi, & annis Ægyptiorum cœlique flexibus accommodare, quam Ephoro Troiæ excidium. Hic enim cum hiſtoriarum quas triginta libris complexus eſt, principium ſtatuiſſet in Troiana clade, huius tempora disiunxit ab Olympiade prima annis 405, menſemque & diem quo expugnatum fuerit Ilium, anno Attico aptauit. Sed ea concinnatio nihilo certiorem reddit Epocham Troiæ captæ, cum ab ea diſtaret Ephorus annis non minus 780. Floruit enim Olympiad. 93. Ac Troianis temporibus Græci tanta obſepti barbarie fuerunt, vt ne literarum quidem vſum tenerent. Veracior Ephoro Cteſias, qui Perſarum & Aſſyriorum annales euoluit. Is Teutanium Aſſyriorum regem ſcribit miſiſſe Priamo auxilia poſtulanti, decem millia Suſianos, totidemque Æthiopas, cum ducentis curribus, duce Memnone, Tithoni Perſarum regis filio. Cui ſubſcribit Euſebius, qui Troiam captam fuiſſe prodidit anno primo Demophoontis regis Athenienſium, Teutanio Aſſyriis imperante. Atqui Monarcharum Aſſyriorum ſeries, exceſſum Teutanii ſtatuit anno Mundi 2789, diſſitum ab Iphiti inſtituto, annis plenis 457. Vnde palam faciemus in temporibus Græcorum, Athenienſium idem quod Medorum principes paſſos fuiſſe: & ab illis annos quinquaginta ſubreptos. Paterculus annum Iphiti vigeſimum ſecundum, quo Romam conditam putat, disiungit a clade Iliaca annis 437. Redde annos quinquaginta interque ſubreptos, peruenies ad annum Teutanii vigeſimum quartum: Mundi 2781. Ephori calculus abeſt a vero non minus annis ſexaginta. Oportet enim Troianum bellum concurrere cum regno Teutanii. Ephori commento ſimilis eſt eorum concinnatio, qui Chriſti crucem conferunt in annum primum Olymp. 203, aduerſus æterna cœli ſuffragia, & Phlegontis veriſſimum calculum. Hi temporum ſpatia tam appoſite ſuo modo metiuntur, vt ab Exodo ad Chriſtum paſſum, colligant annos Ægyptios 1530. Indeque myſterium eliciant, eodem menſe Ægyptio, eodemque menſis die, nempe 14 Pachon, Chriſtum mactatum fuiſſe quo fuit mactatus agnus in Ægypto. Sed vbi Lunæ deliquium quod mortem Auguſti ſecutum eſt, ad calculos reuocarint, comperient annum vnum ſuo ratiocinio deeſſe, & myſterium euaneſcere. Sed interuallum Exodi ad Chriſtum inhumatum, certiſſimis demonſtrationibus definimus, annorum 1546. Quapropter eorum decreta non magni facimus, qui ex ingenio ſine demonſtratione, temporum ſpatia ita connectunt & temperant, vt ſuis inuentis quadrent. Ad plenam ſane perfectamque temporum rationem, illud requirimus, vt interualla quæque ita comparentur ab origine rerũ, vt nihil repugnet hiſtoriæ ſacræ, nihil profanæ, cœlive cõuerſionibus: nihilq; ſuperfluat aut deſideretur. Sed redeamus ad Romuli Romæq; principia, quæ veteris hiſtoriæ cœlique teſtimonio carent. Proinde Romam a Romulo fundatam fuiſſe, atque adeo ipſum Romulum in rerum natura vnquam extitiſſe, merito inficiari poſſumus. Romam enim multis ante ſeculis fuiſſe con-

ditam, quam Romuli nomen fuerit excogitatum aut confictum, ſcriptores antiquiſſimi teſtantur, quia Dionyſio Plutarcho Onuphrio & aliis indicati ſunt. Epocham Romanam nihilominus retinemus, eamque ſtatuimus in Ianuario, quem proximo ſolſtitio ſecutus eſt ſaceragon ſeptimus, comprobatam marmoribus capitolinis, quæ docte & accurrate Sigonius digeſſit. vnde Principum Romanorum ſeriem & tempora deſcripſimus cœli phænomenis maxime congruentia. Olympiadum vero caput ſiſtimus in anno 776, ab Epocha Chriſtiana: Mundi 3247, primo ab intercalari. Ea enim ſedes, præter Tarrutii teſtimonium, quod ſupra edidimus, multis argumentis confirmatur. Nec tamen ignoramus Plutarcho perdifficile viſum fuiſſe, tempora perſequi ex Olympicis agonibus, quia victorum Olympiæ deſcriptionem, inquit, ſero Hippias Elius protulerit, nullo ſubnixus neceſſario ad fidem argumento. Sed concedamus a ſcopo Hippiam aberraſſe. Scopo tamen ſemel conſtituto, cætera deinceps, quæ ab Iphiti epocha manant, ordines temporum rite conſequuntur. Itaque Xenophontis temporum accuratam deſcriptionem libenter amplectimur, qui in libris quos de Græcorum geſtis conſcripſit, Olympiadas non ſolum magiſtratibus Athenienſium & Lacedæmoniorum deſignat, ſed etiam adiungit cœli phænomena, quorum ductu rectam viam facile tuebimur. Olympiadem 93 notat Archonte Athenis Euctemone: annum alterum, archonte Antigene: Tertium, Callia, quo Luna defecit: Quartum, archonte Alexio, & clade Athenienſium ad Ægos potamos: Olympiadem vero 94. ſignat archonte Pythodoro, & Oligarchia, Solisque defectu: Quo anno, inquit, finis bello impoſitus eſt, æſtate exeunte, poſt annum 28 & ſextum menſem. Luminum obſcurationes non ſolum Olympiadis primæ caput, ſed belli etiam Peloponeſiaci terminos certiſſimos definient. Anno igitur 3 Olymp. 93, archonte Callia, Luna defecit occidua, Octobris die 10 feria 5. ♃ 1 hora 4 11, a media nocte quæ nonum diem a decimo diſcriminabat. Annus eſt Mundi 3617, epochæ Chriſtianæ retroactæ 406. In media oppoſitione cœleſtes motus hi fuerunt:

☉ ab Apog.	*Anomal.* ☽	*Latitud.*
2 8 35	0 21 9	1 36 13

Solis lumen denſis tenebris obductum fuit in ipſo nodo, Septembris die tertio feria 6 ♀. hora 9 $\frac{1}{2}$ a media nocte. Media ſyzygia hos habuit motus:

☉ ab Apog.	*Anom.* ☽	*Latit.* ☽
1 3 30	0 2 2	4 6 19

Vera ſyzygia anteceſſit mediam horis 14 35. Latitudo ☽ borea 0 21. Parallaxis longitudinis 25. Latitudinis 20. quæ Lunæ latitudinem apparentem reliquit vnius tantum ſcrupuli. Annus fuit mundi 3619, Iphiti 373, Olympiadis 94 primus: Epochæ Chriſtianæ 404: Æſtate deſinente finis impoſitus fuit bello Peloponeſiaco, poſteaquam Lyſander Athenarum muros ad tibiarum cantum deſtruxit. Ergo initium belli incidit in annum mundi 3591: Iphiti, 345: Epochæ Chriſti 432. Thucydides tamen principium belli anno vno facit poſterius. Itaque videtur Xenophon a deliberationibus de bello ſuſceptis initium facere: Thucydides vero ab incurſionibus Lacedæmoniorum in Atticam factis. Nam Thucydidis principium conuelli non poteſt, Solis deliquio inſignitum, quod accidit anno mundi 3592, Iphiti 346, epochæ Chriſti 431, Auguſti die 3 feria 7. ♄. hora 2, pomeridiana. Sol tenuit ♌ 5 37. Mediæ ☍ hi fuerunt motus:

☉ Apog.	*Anom.* ☽	*Latitud.*
1 1 56	1 19 13	1 22 18

Vera ſyzygia poſterior fuit media horis 5 40. Latitudo ☽ borea fuit ſcrup. 34. Parallaxis latitudinis 33. igitur apparens latitudo vnius ſcrup. arguit Solis lumen pror-

men prorſus extinctum fuiſſe. Hæc cœli ſigna annis Olympiadum deſcripta certiſſimam Iphitei inſtituti ſedem ſtabiliunt anno Mundi 3247 diſſito ab Epocha Chriſtiana 776. Quo anno ſolſtitium incidit in diem Iunii 26. Nouilunium inſecutum Iulii d. 9. h. 2 poſt mediam noctem quæ diem octauum terminabat. Plenilunium, quo ſacer agon primum actus eſt, Iulii 23, h. 3. ab initio diei quem media nox orditur. Illud obiter adnotandum eſt, Quadriennium Olympiadum, concurrere cum biſſextili Romanorum quadriennio: ſed hoc intereſt, quod initio quadriennii Olympici ſacer agon celebratur, æſtiuo ſolſtitio: Biſſextus vero, intercalatur anno quadriennii poſtremo, ſexto Calendas Februarii. Itaque Diodorus non male ſcripſit, Quadriennium Olympicum id eſſe, quod Romani Biſſextum vocant.

5. *Iubilæum. Sabbathum.*

Medis imperabat Artines, auus Aſtyagis, Aſſueri pater, quo anno Ioſias Phaſe celebrauit, quale non fuit a tempore Samuelis. Annus hic ad Iubilæorum & Sabbathorum caput nos adducit. Eſt enim annus 833 a Manna ſublato, & terra exerceri cœpta, poſt ingreſſum in Chananæam: Iubilæum 17, Sabbathum 119. Chronologorum porro permulti tempora vel reſtituere vel emendare conati ſunt, e ſabbathis & Iubilæis. Quæ ſi vel literis ſacris patefacta vel a Iudæis ex veteri memoria conſeruata fuiſſent, optime conſultum fuiſſet Chronologiæ. Verum in vniuerſa ſcriptura, Iubilæi nomen vix reperias præterquam in lege, qua illud ſancitum eſt. Sabbathi vox aliquot locis reperitur. ſed quibus annis acta ſint ſabbatha, ſcriptura non exprimit. Ea vero Iudæi, vt periodos & cyclos, ad Lesbiam regulam digerunt, & quantumlibet producunt verſus initia mundi. Sed quæ ab illis de temporum ratione ſcripta ſunt, eos miſerabilis inſcitiæ arguunt. Quamuis enim Perſarum Principes, ipſos a Babylonia ſeruitute in libertatem vindicarint, templo & ciuitate donarint, multiſque & præclatis beneficiis affecerint. Perſarum tamen & Regum beneficiorum nomina & tempora prorſus ignorant. Ioſephus quidem Cyrum, Cambyſem, Darium, Xerxem, breuiter perſtringit. Sed Xerxem confundit cum Longimano: mox tranſuolat ad Cyrum iuniorem, cui ſubiicit Darium vltimum. atque his hiſtoriam Eſdræ & Nehemiæ permiſcet: Cyrum ait Artaxerxem a Græcis vocari, eumque Aſſuerum facit, qui Eſtheram duxerit in vxorem. Ecquis tantum inſcitiæ non miretur vel potius non exhorreat, in ſacerdote omnium Iudæorum doctiſſimo? Sed quis Rabbinorum Chronologias, Seder olam Rabba, Seder olam zutta, cabbalam hiſtoricam, legat abſque cachinno? Proinde non ſunt Iubilæa Sabbathave ex iſtorum deliriis haurienda, quæ ſine plena temporum notitia percipi & continuari non poſſunt. Lex Sabbathi ſic habet. Leuitic. 25. Cum perueneritis in terram quam vobis do, terra ipſa Domino feriator. Sex annis fundum colito. Septimo autem anno terra quietem Deo agito. Legis vero Iubilæi, quod eſt ſabbathum ſabbathorum, ſumma hæc eſt. Vbi annorum ſeptem ſabbatha confeceritis, (quibus anni conflantur quadraginta nouem) tum menſis ſeptimi die decima, quæ propitiatoria erit, annum quinquageſimum in omnibus finibus veſtris, edito tubæ clangore, conſecratote, libertatemque per omnem regionem omnibus incolis edicitote. Sacra iuſſio digito nobis indicat Sabbathorum & Iubilæorum initium, nimirum in aduentu in Chananæam. Ait enim cum perueneritis in terram. Tum enim terra fuit excolenda manna ceſſante. Poſt Moſis exceſſum anno Mundi 2549 Ioſua gubernationem ſuſcipit. Paſcha celebrat in Galgalis, die decimoquarto menſis, veſpere; deque illius terræ frugibus, panes Iſraelitæ comederunt: neque manna deinceps habuerunt. Ioſu. capite quinto. Anno igitur mundi 2555, ab ingreſſu in Chananæam ſeptimo, actum eſt primum ſabbathum:

eoque anno Ioſua terræ diuiſionem exorſus eſt. Anno 2562, alterum ſabbathum: tertium, anno 2569: atque alia deinceps. Annus Mundi 2597, primus fuit Iubilæus. Annus 1646, ſecundus. Iubilæus 17, & vltimus ante Ieroſolymam ſubactam, incidit in annum 18 Ioſiæ, Mundi 3381, quo Phaſe ſolenniter egit Ioſias. Verumenimuero nos in temporum reputatione de Iubilæis & ſabbathis ne cogitauimus quidem. Etenim cum nullam temporis notam haberemus ante excidium Templi, præterquam e ſacris, ea tantum decerpebamus, quæ nobis ſuppeditabat ſcriptura. Sed cum animaduertiſſemus, a Chronologis tanti fieri ſabbatha, vt ex iis veram annorum ſeriem & numerum inſtaurari, aut certe emendari poſſe crederent, nos quoque ſabbathorum & Iubilæorum rationem ineundam eſſe putauimus. Annus itaque ab ingreſſu in Chananæam mannaque ſublato ſubductis ad Phaſe Ioſiæ, comperimus temporis interuallum definite compleri annis 833: ex quibus exeunt ſabbatha 119: Iubilæa 17. maximum profecto ſupra demonſtrationes indubitatas, Chronologiæ noſtræ firmamentum. Ad hoc Ioſiæ Iubilæum ſpectat temporis notatio Ezechiel. c. 1. Anno, inquit, 30, die 5 quarti menſis, anno quinto exilii Ieconiæ, habitus eſt Dei ſermo ad Ezechielem. Eſt enim annus quintus deportationis Ieconiæ, triceſimus Iubilæi. Solebant quondam Iudæi temporum epochas ducere a Iubilæo proxime præterito. Qui propter deprauatam Chronologiam, Ioſiæ iubilæum non ſpectant, concedunt nihilominus in ſententiam interpretis Chaldæi, qui locum Ezechielis refert ad tempus, quo liber legis repertus eſt. Eſt autem repertus anno Ioſiæ 18, quo Iubilæum actum eſt. Sed libri recuperatio non eo traxit Ezechielem, potius vulgato more & ſuæ genti notiſſimo tempus deſignauit. Qui ad Nabolaſſaris epocham referunt Ezechielis chronographiam, palam refelluntur ex interuallo temporis. Regnauit Nabolaſſar annos 29, autore Beroſo. Cui ſucceſſit filius Nabopolaſſar. Huius anno 5 Luna defecit. Concurrit hic annus cum quinto Nabuchodonoſoris. vnde neceſſario colligimus Nabuchodonoſorem eſſe Nabopolaſſarem. Annus porro quintus abductionis Ieconiæ, coit cum 13 Nabuchodonoſoris. Interſunt igitur anni 42 nedum 30, inter initium Nabolaſſaris & quintum abductionis Ieconiæ. Sed nihil cauſæ fuit cur Ezechiel de Nabolaſſaris annis cogitaret, cum Prophetica viſio Iſraelitis ſcriberetur, ad quos vt ipſe fatur, non ad populos abſtruſi ſermonis impeditæque linguæ Propheta mittebatur. Ad ſabbatha pertinet annus Ieroſolymæ ſubactæ. Eſt enim ſabbathum 124 diſſitum ab aduentu in Chananæam annis 868. Iubilæus 18 incurrit in tempus captiuitatis quod minime celebrari potuit. Ceſſarunt enim ſabbatha in exilio Babylonico, verum ipſamet Iudæa regio poſt vaſtationem ſabbatha ſua peregit ad annos 70. Repetita ſunt Sabbatha a Iudæis reducibus, anno primo Cyri, 72 ab excidio templi, Mundi 3488. Eſtque hic annus Epocha ſabbathorum captiuitatis ſolutionem inſecutorum. Deſtructa eſt Ieroſolyma anno Mundi 3416 die nono quarti menſis, quod tempus æſtiuo ſolſtitio congruit. adde annos 70 captiuitatis incurres in annum 3486. Tum obſeſſam fuiſſe Babylonem exiſtimandum eſt: nec tamen captam ipſo momento quod annos 70 terminabat. Capta igitur fuerit in anni inſequentis exitu. Ea propter annum primum Cyri tribuimus anno Mundi 3488. Quem nobis indicant anni ſabbatharii. Sabbathum fuiſſe quo anno Herodes Hieroſolymam obſidebat, autor eſt Ioſephus, Antiq. lib. 14. c. 28. Annus fuit Mundi 3986, Olymp. 185 quartus, a bruma Romana ratione, vrbis Ro. 716, Coſſ. M. Agrippa Vipſanius & L. Caninius Gallus, 37 ab Epocha Chriſtiana. Annis ab Herode ad Cyrum retextis comperimus annum ſecundum Darii qui Cambyſi ſucceſſit ſabbatharium fuiſſe. Quo anno vaticinantibus Haggæo & Zacharia, excitati ſunt Zorobabel Ieſua totiuſque populus ad templum extruendum, cuius inſtauratio a tempore Cyri fuerat intermiſſa. Annus quoque Cyri ſecundus ſabbatharius fuit. Anno enim ſuperiore quem Eſ-

dras

dras primum Cyri nominat, menſis ſeptimi die ſecundo, vmbraculorum feſtum ſeptendiale reſtitutum eſt: & die 24, poſtquam Deum omni laudum genere Leuitæ celebrarunt, fœdus percuſſum & ſcriptum eſt, quo reduces ſeſe iureiurando obſtrinxerunt ex lege diuina victuros, ſabbatha obſeruaturos, & annum ſeptimum remiſſuros. Eſdr.c.1.2.3. Nehem.c.8.9.10. Sabbathorum ſabbathum fuit Iubilæum quod quinquageſimo quoque anno, 10 die menſis 7, tubæ clangore edicebatur. Itaque ſcenopegia celebrata eſt anno primo Cyri menſe ſeptimo, qui autumno congruit: & anni ſabbathum inchoatum, nulla temporis veterum ſabbathorum ratione habita. Excurrit autem illud ſabbathum in annum ſecundum Cyri ad autumnum vſque. Ex his perſpicuum eſt, cur poſteriora ſabbatha prioribus minime cohæreant: vt operam ludant, qui ſabbatha in hiſtoria Ioſephi memorata, connectunt cum ſabbathis excidium templi antegreſſis. Neque ea poſſunt Iudæi perpetuare, vt putant nonnulli, quia ſine temporum perpetua ſerie, ſabbathorum coniunctio & continuatio fieri nequit. Sunt vero Iudæi in temporibus tum Chaldæorum tum Perſarum, ſub quibus ſabbathorum ſeries & perpetuatio luxata eſt, talpa cæciores. Priora ſabbatha hoc modo conſequatis. Ceſſauit manna anno mundi 2549. hic annus eſt primus primi ſeptenarii. Aufer igitur ab annis mundi, 2548. Ex reliquis, ſeptenarii quique dabunt annum ſabbatharium, ab autumno præcedente inchoandum. Poſteriora ſic obtinebis. Annus Cyri ſecundus, Mundi 3489, eſt ſabbatharius, ab autumno præcedente. Aufer ab annis Mundi, 3488. Ex reliquis, ſeptenarii quique ſabbathum proferunt, ab autumno ſuperiore inchoatum. Pugnant cum ſacris qui ſabbatha & Iubilæa aliter inſtituunt.

6. *Eſthera.*

Aſtyages, quem aduerſus autoritatem ſcripturæ Medorum Regum poſtremum faciunt, ad Eſtheræ & Mardochæi tempora diſquirenda nos inuitat. Aſtyagem enim Aſſuerum a Daniele vocari docuimus. Eſtheram porro connubio iunctam fuiſſe Aſſuero, qui centum & 27 prouinciis imperabat, ab India ad Æthiopiam vſque, teſtatur hiſtoria ſacra. Quis autem fuerit hic Aſſuerus, quove tempore regnarit, in ambiguo eſt. Ioſephus narrat Artaxerxem Longimanum Eſtheram duxiſſe. ſed Ioſephi inſcitiam nuper notauimus. Alii Darium Hyſtaſpis filium proferunt: nonnulli Darium Medum, qui apud Eſdram Aſſuerus appellatur, & Cyaxares apud Xenophontem. Seder olam rabba, indoctiſſimum Iudaicæ Chronologiæ commentum, Aſſuerum edit qui Cyro ſucceſſit. Eſt qui nuper mirificam exhibuit conciliationem, Darius inquit foris Rex, Xerxes ſiue Aſſuerus domi, duxit Eſtheram in vxorem, ex qua genuit Longimanum. Iſtorum omnium errores refellit Eſdras c. 2. Mardochæum recenſens inter primarios Iudæos, qui anno primo Cyri, ſtatim a captiuitate ſoluta, in Iudæam remigrarunt. Mardochæus igitur agebat Ieroſolymæ, regnantibus Dario Medo, Cyro, Cambyſe, Dario altero, & Xerxe: modo vitam hucuſque perduxerit. Nullam porro Iudæorum abductionem accidiſſe conſtat Perſarum temporibus. Atqui ſic fert hiſtoria, c. 1. Erat Suſis Iudæus quidam nomine Mardochæus, Iairis filius, Semeis filii, Cis filii, Ieminienſis, qui Ieroſolymis fuerat deportatus vna cum iis quos cum Ieconia Iudææ rege tranſtulerat Nabuchodonoſor. Hæc abductio, templi excidium decennio antecedit. Puer igitur fuerat Mardochæus abductus, & annum circiter nonageſimum agebat cum ex edicto Cyri Ieroſolymam rediit. Nec Burgenſis Iudæi, qui Chriſtum amplexus eſt, ſcrupulum tanti facimus, vt nos a veritate abducat. Is relatiuum ſubiectum nomini Cis, tam ad Cis quam ad Mardochæum referri poſſe tradit. Sed apparet Iudæos etiamdum fuiſſe captiuos, quo tempore Aman illorum internecionem exagitabat. Eſth.c.3. Ipſa etiam Eſthera in oratione quam ad Deum effundit in Amanis furore, de acerbitate ſeruitutis

conqueritur,& ad incircuncifi concubitum neceſſitate cogi,a quo ſemper abhorruerit. Præterea ex eadem oratione liquet ipſam cum Mardochæo fuiſſe tranſlatam. Se enim a teneris annis in tribu patria audiuiſſe fatetur, Iſraelem a Deo in æternam poſſeſſionem adſcitum eſſe: & ab eo tempore quo deportata fuit,ſemper in mœrore fuiſſe. Nuptias igitur Eſtheræ captiuitatis ſolutio ſecuta eſt. Proinde non potuit nubere Dario Medo,multo minus Xerxi,aut Artaxerxi,aliiſve Perſarum regibus, ſub quibus liberi fuerunt Iudæi. Et cum Babylon expugnaretur,annum agebat Eſthera ſupra octuageſimum. Quæ tamen in ætatis vigore & formæ præſtantia, ducta eſt ad Aſſuerum. Non igitur alius nobis Aſſuerus quærendus eſt, quam is ipſe qui a Daniele nominatur, Darii Medi pater, Aſtyages a Græcis appellatus, a Medis Apanda. Cuius pater Aſtibaras, qui & Cyaxares dictus eſt, Medis & Perſis imperauit, annos quadraginta: Ninam Aſſyriorum regiam (ea eſt Niniue) expugnauit, euertit: Aſſyrios ſubegit: Cum Halyatte Lydorum rege, quinquennale bellum geſſit: Pax deinde conſtituta eſt, autoribus conuentionum Siennenſi Cilice,& Labineto Babylonio,qui alius eſſe non poteſt,quam Nabuchodonoſor. Cyaxaris enim & Nabuchodonoſoris tempora concurrunt. Hi pacis arbitri quo pax ſtabilior fieret decreuerunt ab Halyatte Arienam Halyattis filiam Aſtyagi nuptui dandam. Ea fortaſſe eſt Vaſthi,propter cuius repudium,fax belli rurſus accenſa eſt inter Lydos & Medos, vt pax illa minime diuturna fuerit. Conſtat autem ex hiſtoria Tobiæ capite vltimo: Niniuen deletam fuiſſe ab Aſſuero & Nabuchodonoſore. Scaliger doctus, & linguarum peritia perpolitus, docuit, Cyaxarem linguæ proprietate Aſſuerum ſignificare. Vnde manifeſto liquet Herodotum & Tobiam in excidio Niniues conſentire: & Aſſuerum Tobiæ, Cyaxarem eſſe Herodoti. Atque hinc coniici poteſt, Aſtyagem ætate patris ingraueſcente(erat enim ſenio confectus autore Diodoro)copiarum paternarum ducem conſtitutum fuiſſe, regnique adminiſtrationi præfuiſſe,& cum Nabuchodonoſore affine, qui iam ab Aſſyrio defecerat, viribus coniunctis in Aſſyrios irruiſſe, eoſque Nina diruta, in ſuam poteſtatem redegiſſe. Confectis bellis prouincias quæ ad ortum ſpectabant, Aſtyagi ceſſiſſe: occiduas Nabuchodonoſori. Hic enim dicitur ad Gades vſque, imperium protuliſſe: Gentes Libycas domuiſſe: & ad pontum Euxinum expeditionem feciſſe,& colonias deduxiſſe. Aduerſus orientales nihil mouiſſe proditum eſt. Parta igitur pace Aſtyages Cyaxaris hæres, qui viuo etiam patre & nomen Cyaxaris ſiue Aſſueri, & regnum iam adeptus fuerat, cum in otio degeret, maximum illud conuiuium ſemeſtre celebrauit, cum principibus amicis, cui Vaſthi intereſſe recuſauit. Vnde mox repudium inſecutum, Eſtheræ nuptiis locum fecit, anno regni ſeptimo. qui annus non ab exceſſu patris Cyaxaris numerandus eſſe videtur, ſed ab eo tempore quo pater bellis & ſenio fractus, eum regem inſtituit; vt Xerxes patre Dario ſuperſtite, & Longimanus viuo Xerxe, imperium adminiſtrarunt. Nihil igitur mirum quod Aſſuerus, qui & Artaxerxes dicitur, centum & viginti ſeptem prouincias ab India ad Æthiopiam vſque tenuiſſe dicatur: quippe cui Medi, Perſæ, Aſſyrii, Bactriani, aliique orientales Indiam ſpectantes, atque etiam Æthiopes parebant. Cui etiam Babylonii amicitia & neceſſitudine iungebantur, vt ex Herodoro & Beroſo apud Ioſephum colligitur. Erat enim Medica Nabuchodonoſoris vxor, cui hortos ille penſiles Babylone extruxit, qui Mediæ montana referrent,in quibus proſpectu perflato liberius vteretur. Aſtyage defuncto illæ centum & viginti ſeptem prouinciæ Dario, qui Cyaxares, hoc eſt, Aſſuerus etiam appellatur a Xenophonte, obuenerunt ex hereditate paterna. Quibus Darius totidem Satrapas conſtituit, atque his Danielem triumuirum præfecit. Prouinciarum quidem 120 tantum meminit Daniel,ſed numerum denario compleuit, quia non inſtituerat prouincias dinumerare, ſed honorem

tantum

tantum præfecturæ indicare, cuius cauſa in maximum vitæ diſcrimen conie-ctus eſt ab aduerſariis. Sed in Apocrypho Eſdræ libro 3 capite 3 prouinciæ 127 memorantur quot & in Eſthera. Tres igitur Aſſueros inuenimus, Aſtibaram, quem Herodotus Cyaxarem vocat, Tobias Aſſuerum: Aſtyagem, qui Aſſuerus a Daniele nominatur: & in hiſtoria Eſtheræ Aſſuerus & Artaxerxes: & huius filium Darium, a Xenophonte Cyaxarem appellatum, ab Eſdra Aſſuerum. Primus Ninam euertit: Secundus Eſtheram duxit: Tertius Baltaſſarem interfecit, & Danielem obiecit leonibus. Nominum ſimilitudo Herodotum decepit, qui in bellorum narratione quæ inter Medos & Lydos geſta ſunt, quæ ſunt Aſtyagis tribuit Cyaxari patri, quod teſtatur Solis defectio ſupra explicata, quam ſcribit Herodotus ſub Cyaxare accidiſſe. Verius Plinius in Aſtyagem confert. Cœleſtis enim ratio ſtatuit in anno 3 Olymp. 49, qui fuit annus Aſtyagis 16. Aſtyages proculdubio eſt Aſſuerus, qui anno regni tertio ſuis proceribus conuiuium ſemeſtre fecit, cui interfuerunt Perſarum & Medorum potentiſſimi quique. Anno regni 7 ad eum ducta eſt Eſthera. Anno 12 Iudæa gens Eſtheræ beneficio ab Amanis laqueis erepta eſt. Qui Xerxem Aſſuerum faciunt, Ameſtrim vxorem Xerxis Eſtheram, quæ Hadaſſa antea dicebatur, etymologias vrgent. Xerxes, inquiunt, eſt Oxyares, Aſſuerus: Eſthera, Ameſtris. Etymon non impugnamus. Sed pernegamus Xerxem fuiſſe Aſſuerum, qui Eſtheram duxerit. Pernegamus Eſtheram fuiſſe Ameſtrim, Xerxis coniugem. Semeſtre conuiuium quod anno regni tertio magnificum & ſplendidum inſtituit Aſſuerus, longe differt a bellicis tumultibus. Xerxes anno regni primo & ſecundo, Ægyptum recuperauit, quæ a patre defecerat. Inde quadriennium fere conſumit in apparatu belli aduerſus Græcos. hæc valde pugnant cum Aſſueri otio & quiete. Rurſus Aſſuerus anno 7, Eſtheram duxit in coniugem. Xerxes anno regni ſexto ex Cappadocia mouens cum exercitu pedeſtri, ad Pythiam diuertit, & per Coloſſas itinere facto venit Sardes, vbi per hiemem commoratur. Anno regni ſeptimo, verno tempore cum Athon montem perfodi curaſſet, mouet Sardibus. Helleſpontum traiicit, pugnat ad Thermopylas, & Atticam inuadit, immiſſis hominum plus tricies centum millibus. Claſſe poſtmodum ad Salaminem profligata fugit ſub tempus ſementis, & Sardes propere repetit, vbi tempus conterit nuptiis & fœdis amoribus. Anno regni octauo, accepta ſuorum clade ad Platæas & Mycalen, in Perſidem properat. Tempus nos fugere non poteſt inſignitum ſacro certamine in quod conflictus incidit ad Thermopylas. Niſi enim tempus agonis in hæc negotia incidiſſet, multo plures Spartani adfuiſſent Leonidæ, vt innuit Herodotus. Attica, Sardes, longo locorum interuallo diſſident Suſis, vbi laute & læte conuiuabatur Aſſuerus. Tanti vero exercitus ſollicitudo, traiectus maris, montis perfoſſio, clades calamitoſa, fuga turpis, quot paraſangis abſunt ab Aſſueri pace & otio? Eſtheræ porro pietas & ſanctimonia, illuſtris eſt in ſcriptis Propheticis. Qualis autem fuerit Ameſtris indicat Herodotus. Otanis filia fuit. Zelotypia furens, Maſiſtæ leuiri vxorem excarnificauit, mammillas præſectas canibus obiecit, præcidit nares, labra, linguam. Eadem vt & Amyris filia, nefarias libidines exercuiſſe traditur. Ætate iam prouecta, fertur bis ſeptem Perſarum illuſtrium liberos, viuos defodiſſe, ad referendam pro ſe gratiam Deo, quem ſub terra eſſe credidit. Hunc igitur Aſſuerum Xerxem, hanc Eſtheram Ameſtrim, ſuis autoribus relinquamus. Nobis eſto Aſſuerus Cyaxares Apanda Aſtyages Artaxerxes, filius Aſtibaræ Cyaxaris Aſſueri, auus maternus Cyri: pater Darii Medi Cyaxaris Aſſueri. Eſthera nobis eſto non Otanis filia, ſed quæ cum Ieconia, captiua Ieroſolymis Suſas tranſlata eſt, vt & Mardochæus, impubes vterque cum abduceretur, decennio ſexenniove minor.

7. Tempora Chaldæorum.

Nabonaſſaris Epocha cœlo a Chaldæis conſecrata, demonſtrat initium regni Chaldaici. quod tamen Aſſyrio patuiſſe primo libro docuimus. Quia vero tum temporis imperabat Salmanaſſar, hunc vnum eundemque eſſe cum Nabonaſſare credidimus. Sed nuper a docto Scaligero multiplici linguarum cognitione beato didicimus, Salmanaſſar vocem eſſe Aſſyriam, Nabonaſſar Chaldaicam. Paruit igitur Salmanaſſari Nabonaſſar, ſed qui ſecuti ſunt Chaldæorum reges, Aſſyriorum iugum ſenſim excuſſerunt: & vna cum Medis Niniuen & Aſſyriorum imperium euerterunt, autoribus Tobia & Herodoto. Nabonaſſaris anno primo Thot ineunte, meridie prima, Sol tenuit ♓. 3. 8. Luna ♉ 11. 22. Annus eſt mundi 3276. antecedens epocham Chriſtianam annis 747, demtis diebus 57. concurrit cum anno 30 Iphiti. ſecundo Olympiadis octauæ. Anno Nabonaſſaris 27, qui primus fuit Mardocempadi ſiue Merodachi, Thot die 24, Martii 19, feria 3 ♂. hora pomerid 8, 58. Luna defecit, digitis 18. ☉ in ♓ 24, 30. aberat ab æquinoctio verno gr. 5, 30. quos confecit diebus 5 hor. 16. Itaque Sol incurrit in ſectionem vernam 25 die Martii. Annus fuit mundi 3302, Iphiti 56 a bruma Nabonaſſaris anno quinto, Ezechias Iudææ regnum iniit, anno decimo Salmanaſſar Iſraeliticum regnum deleuit. Anno 127, Athyr die 27, Aprilis 22, ho. 16 47. Luna defecit quadrante. ☉, ♈ 26. 54. Annus fuit quintus Nabopolaſſaris ſeu Nabuchodonoſoris, qui anno ab hac Lunæ mutilatione 15, regni ſui 19, Ieroſolymam excidit. Epocha Nabonaſſaris nos in poſterum ne latum quidem vnguem a vero temporis curſu recedere non patietur. Regum nomina & tempora primo libro ſuis locis appoſuimus. Stetit regnum annis 212. Interiit in Baltaſſare, a Medis & Perſis interfecto, anno excidii templi, 72, Iphiti, 241, mundi, 3487.

8. Tempora Perſarum.

Perſarum imperium Cyrus nobilitauit, Cambyſis filius, Aſtyagis nepos, quod adeptus eſt patre vita functo, Olympiade 55: ab Aſtyage auo materno liberaliter educatus, & in equeſtri diſciplina inſtitutus. Cum autem Cyaxares, cui Medorum regnum ex hæreditate patris obuenerat, ab Aſſyriis. Lydis & populis finitimis bello impeteretur, ad eum miſſus eſt a patre Cambyſe Cyrus, cum auxiliaribus copiis, annos natus circiter viginti quinque. In ea militia tum multitudine tum magnitudine rerum præclare fortiterque geſtarum, tantus breui tempore enituit, vt a Medis & Perſis pro Imperatore obſeruaretur. Iſtamen Cyaxarem auunculum Imperatorem ſemper agnouit, & ei primas tum a ſetum a militibus deferri voluit. Babylone capta cum Cyaxares biennium fere regno Chaldæorum potitus, extremum diem clauſiſſet, Cyrus Cyaxaris gener, & Medorum & Chaldæorum totiuſque Aſiæ imperium Perſico adiunxit. Anno regni Perſici vigeſimo quarto, quo Babylon capta eſt, Iudæos Nabuchodonoſorea ſeruitute liberauit, eiſque in ſedes ſuas redeundi & templum inſtaurandi fecit poteſtatem. 1. Eſdr. 1. Ab ea liberatione facta Scriptura numerat annos Cyri, non ab eo tempore quo regnum Perſicum adeptus eſt. Poſt quod regnauit annos triginta. Ei ſucceſſit filius Cambyſes, ab Eſdra vocatus Artaxerxes. Sed patre etiamdum ſuperſtite bellis implicito & Dario Medo vita functo, regni habenas tenuit, & Iudæos ædificatione templi interdixit, ideoque non potuit opus extrui toto tempore Cyri, intermiſſumque iacuit vſque ad annum ſecundum regni Darii. Eſdr. c. 4. Anno ſeptimo Cambyſis, Nabonaſſaris 225, Phamenot die 17, Iulii die 17, Luna defecit dig. ſex, ☉ ♋ 18, 12. Annus fuit mundi 3500. Regnauit ab exceſſu patris annis 7. menſib. 5. Smerdes anni reliquum occupauit. Quo ſublato Darius Achæmenida Hyſtaſpis filius, equi hinnitu regnum ſortitus eſt. Cuius anno 20, Mundi 3521, Nabon. 246, Epephi die 29, Nouembr. 21, hor. 6 20 ☽ defecit digitis 3. Rurſus defecit ſemiſſe, anno Darii trigeſimo primo, Mundi 3532, Tybi, d. 3. April. 26. ho. 0 30.

ante

ante mediam noctem. Quo anno pugnauit Darius infeliciter aduerſus Græcos ad Marathonem. Anno regni ſecundo, edicto Cyri repetito imperat inſtaurationem Templi, quod abſolutum eſt anno regni ſexto: & in eo Paſcha celebratum a reducibus, die decimoquarto primi menſis. 1. Eſdr. capit. 6. Poſt Darium cum regnaſſet annos triginta ſex, Xerxes imperiū ſuſcipit. Hic exercitum hominum 3000000 in Græciam adduxit, traiecto Helleſponto, & Atho monte perfoſſo. Traiectum Xerxis Chronographorum permulti Solis deliquio nobilitare conantur: Herodotum laudantes, qui ſic ſcripſerit: Ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην, ἀφανὴς ἦν, ἀντὶ ἡμέρης νὺξ ἐγένετο. Aſſeruntque Solem defeciſſe die April. 19. h. 1 $\frac{1}{2}$ pomerid. anno 3 Olymp. 74. Nabon. 267. Chœac d. 30. Verum Solis & Lunæ ſubductis agitationibus comperimus calculum aſtronomicum nullam eo anno in Sardium horizonte Solis defectionem proferre. Sane Chœac menſis dies 30 ſyzygiam apparentem exhibuit non pomeridianam, vt temere prodiderunt, ſed matutinam, in ipſo exortu Solis, cum Luna ab ecliptica recederet ad boream, ſcrup. 15. Sed ea ſcrupula conſumta ſunt a parallaxi, quę in finiente maxima ſemper eſſe ſolet. Tum enim habuit ſcrupula 44, in latitudine: a quib: ablata latitudo ☽ relinquit latitudinem apparētem ſcrup. 29, auſtrinam, æqualem fere duabus luminum ſemidiametris. Quare vix potuit Solis lumen mutilari parte 12. Sed nec anno proximo, Nabon. 268, in quem incidit Olympicus agon 75, nullum Sol tempore verno detrimentum a Luna ferre potuit. Quare ita Herodotus accipiendus eſt vt oſtentum indicare voluerit, non Solis eclipſin, niſi ſi Græcorum commentum fuiſſe dicamus, quo Barbarorum in Græciam aduentum memorabiliorem redderent. Apparet autem ex Herodoti narratione Xerxem, quo anno Sardibus mouit, eodem cum Græcis infeliciter pugnaſſe, & fugiſſe. Sardes Abydo diſtitę ſunt leucis Gallicis paulo plus 100. quas minus bimeſtri ſpatio potuit exercitus minimo labore conficere. Sardibus exceſſerit Xerxes initio veris, ſiue exeunte Martio. Abydum medio Maio appulerit. Helleſpontum traiecerit, copias recenſuerit. A traiectu Helleſponti, quo iter ingredi Barbari cœperunt, vnum menſem triuere tranſeundo in Europam: tres alios dum in Atticam peruenere. Pugnatum eſt ad Thermopylas plenilunio Iulii, quod dies 21 eo anno dedit. Medio Septembri claſſis Perſica profligata eſt. Poſt quam aufugit Xerxes ſub tempus ſementis, & Sardes repetit. Tum Peloponenſes murum in Iſthmo extruebant. Nam ii audito Leonidæ caſu, celerrime ex omnibus vrbibus concurſu facto, Iſthmum intercludere aggreſſi ſunt, quo Perſas aditu prohiberent. Hic Lacedæmonii Cleombrotum Leonidæ fratrem, copiis ſuis præfecerunt. Qui inter ſacrificandum aduerſus Perſam Solis defectione adeo territus eſt, vt copias quæ murum in Iſthmo extruebant, domum reduxerit, & paucis poſt diebus exceſſerit. Hoc Solis deliquium cadit in annum Nabonaſſ. 268. Pauni. d. 17. Octob. 2. h. 1. 16. pomerid. Annus eſt 440 ab epocha Chriſtiana. Sol tenuit ♎ 4. 44. defecit beſſe. Iam de tempore Xerxis quo Græciam ingreſſus eſt, ambigi non poteſt, aduerſus illa duo cœli terræque teſtimonia, Olympiadis 75, & ſolaris obſcurationis. Annus eſt ab initio rerum 3543. Anno proximo Perſarum reliquiæ deletæ ſunt & fugatæ. Xerxes in Perſidem ſe recipit vbi contemtus a ſuis opprimitur ab Artabano, cum regnaſſet annos 21. Poſt quem Artaxerxes Longimanus Imperator optimus regnat annos 40. Sed ante patris obitum iam Rex inſtitutus fuerat vt ex Thucydide antea docuimus. Obiit anno 7 belli Peloponeſiaci quod cœptum eſt anno regni ab exceſſu patris 35. Mundi 3592. quo anno Sol tetra caligine obductus ſtellarum ſplendori ceſſit, Auguſti d. 3. ſub horam 1. pomerid. vt ſupra explicatum eſt. Xerxes alter, Artaxerxe vita functo, regnauit diebus 45. Sogdianus menſib 7. Darius Nothus annis 19. Huius anno 12, mundi 3610. Iphiti 364, Claſſis Attica ad Syracuſas deleta eſt, Nicia & Demoſthene ducibus infectis. Niciæ mentem & conſilium euerterat ſuperſtitioſus deliquii Lunæ

metus, quod contigit anno ante Chriſtum 413, Auguſti d. 27, hora pomerid. 7$\frac{1}{4}$. Summum caliginis, hor. 9. digit. 12$\frac{1}{4}$. Plutarcho. Diodoro. Thucy. Poſt Nothum, Artaxerxes Memor imperium capeſſit. Aduerſus quem Cyrus frater mouit anno regni 5, Iphiti 376, Mundi 3622. Ἀνάβασις Cyri deſcripta eſt a Xenophonte. Regnauit Memor annis 43. Sequitur Ochus, qui Regiam ſuorum ſanguine repleuit, annis 23. Deinde Arſes annis 3. Poſtremo Darius Codomanus, Perſarum vltimus, ab Alexandro in Arbelide ſuperatus, Calendis Octobr. anno Mundi 3692. diebus 11 poſt ☽æ defectum, quem exhibuit Septembris nox 20, digitorum 14, hora pomerid. 8. 50. Obſcurationis initium hora 7, 10, paulo poſt occaſum ☉, qui eo die in Oceanum merſus ho. 6. 8. Babylone: Siciliæ vero ſumma caligo incidit, in ho. 6. 25 exoriente Luna. quod & Plinius prodidit. Perſarum regnum ſtetit ab obitu Cyaxaris qui poſt Baltaſſarem regno Chaldæorum potitus eſt, annis 204. Sed ab initio Cyri, profana hiſtoria Perſarum principium ſtatuit: vnde ad regni exitum numerat annos 229, quot fere ſteti: regnum Babylonium.

PERSARVM STEMMATA.

Aſtibaras Cteſiæ, Cyaxares Herodoto, Aſſuerus Tobiæ, Medorum Rex, annis 40. Cum Nabuchodonoſore Niniuen excidit.

Apanda Cteſiæ, Aſtyages Herodoto, Aſſuerus Danieli, Medorum Rex an. 35. Huius vxor fuit —— Ariena.

Halyattes Rex Lydorum annis 57.

Crœſus victus & captus a Cyro

Nuptialium conuentionum autor Labynetus Babylonius, qui eſt Nabuchodonoſor.

Cyaxares Xenophonti, Darius Danieli, Aſſuerus Eſdræ.

Mandane nupta Cambyſi

Amytis vxor Spitamę, deinde Cyri

CYRVS Rex Perſ. annis 30

Vxores CYRI:
- Caſſandane. Obiit viuo Cyro.
- Amytis Aſtyagis filia, quæ prius nupſerat Spitamæ, quem Cyrus interfecit.
- Filia Cyaxaris.

CYRI Liberi:
- Cambyſes. Eſdræ Artaxerxes, regnauit an. 7. m. 5. Eo vita functo Sphendadates qui & Smerdis, magus, regnum occupat menſ. 7.
- Smerdis vel Tanyoxarces, occiſus iuſſu Cambyſis. In cuius locum ſuffectus eſt ei ſimillimus Sphendadates.
- Atoſſa ſoror & vxor Cambyſis. Deinde Magi Sphendadatis, poſtea Darii regis.
- Alia innominata ſoror & vxor Cambyſis, ab eo interfecta.
- Artyſtona quam Darius virginem duxit, regnum adeptus.

CAMBYSES patri Cyro ſucceſſit. nullos reliquit liberos.

Achæmenidarum familia

Achæmenes.
Cambyſes.
Cyrus.
Theiſpes.
Ariaramnes.
Arſames.

Hyſta-

Hyſtaſpes.

Artabanus.	Artaphernes. Sardium pręfectus	Atarnes. — Phrataguna nupta Dario	Darivs. Rex annis 36	Mandane. nupta Gobryæ	Alia nupta Megabyzo

Vxores Darii.

Mandane. Gobryæ f.	Atoſſa. Cyri f.	Artyſtona. Cyri filia.	Phrataguna. Atarnis fil.	Parmys. Smerdis f. Cyri neptis	Phædyma. filia Otanis quæ Smerdim magum prodidit

Darii liberi
- Ex Mandane: Artobazanes; Ariabignes; Arſamenes Vtiorum dux.
- Ex Atoſſa: Xerxes Rex. Achæmenes, Dux Ægypti. Maſiſtes. Occiſus iuſſu Xerxis, habuit filias { Artayntam, Xerxis amaſiam. Alteram nuptam Dario Xerxis filio. } Hyſtaſpes Bactriorum & Sacarum pręfectus.
- Ex Phrataguna: Abrocomes. Hyperanthes.
- Ex Artyſtona: Gobryas dux Maryandinorum, Libyum & Syrorum. Arſames, Arabum & Æthiopum dux.
- Incerta matre: Harmamithres. præfectus equitum. Titheus præfectus equitum. Artozeſtre, nupta Mardonio. Sandauca, vel Mandane. nupta Autarcto. Sandaucæ tres filii Baccho immolati ſunt a Themiſtocle, apud Salaminem.

Xerxes Darii f. Rex annis 21.

Vxor Ameſtris filia Otanis Herodoto, vel Onophæ, Cteſiæ. Bisſeptem Perſarum illuſtrium liberos defodit viuos, ad referēdam Deo gratiam, qui ſub terra eſſe fertur: Zelotypia furens, Maſiſtæ leuiri vxorem, Artayntæ matrem, excarnificauit: præſectas mamillas canibus obiecit: præcidit nares, labra, linguam.

Xerxis liberi
- Achæmenes Herodoto, Achæmenides Cteſię. Præfectus Ægypti, ab Inaro Lydio interfectus Ægyptiis opem ferente.
- Darius. accuſatus paternæ cædis capite plectitur dolo Artabani.
- Hyſtaſpes.
- Thitraciſtes. præfectus claſſi aduerſus Cimonem.
- Artarius. Satrapa Babyloniorum.
- Artoxerxes Longimanus Rex.
- Paryſatis vxor Ochi, qui & Nothus, poſtea Darivs dictus eſt.
- Amytis nupta Megabyzo.
- Rhodogune.

Artoxerxes Xerxis f. Μακρόχειρ, Rex annis 40.

Vxor Damaſpia. Concubinæ Coſmartidene. Alogune. Andia, Babyloniæ.

Artoxerxis liberi
- Xerxes ſolus legitimus ex Damaſpia. Patri ſucceſſit diebus 45. Occiſus a Secundiano.
- Secundianus ex Alogune. Fratri Xerxi interempto ſucceſſit ſex menſibus, Ochi perfidia in cineres coniectus.
- Arſites ex Coſmartidene, Coniectus in cineres dolo Paryſaridis.
- Ochus ex Coſmartidene, Poſtea Darivs Nothvs. Ad huius præfectum Tyſſaphernem profugit Alcibiades.
- Bagapæus ex Andia.
- Paryſatis ex Andia.

OCHVS. DARIVS NOTHVS Longimani f. Rex an. 19.
Vxorem habuit Paryſatin amitam Xerxis filiam.

Liberi OCHI.

Arſaces vel Arſaca, poſt ARTOXERXES. Cyrus. Artoſtes. Oxandras. Oxathres.

ARTOXERXES Mnemon Rex annis 43.

Natus ante regnum patris. Vxorem habuit Statiram, veneno extinctam dolo Paryſatidis, Pellices 360. Quarum Aſpaſia, prius fratri Cyro chariſſima.

ARTOXERXIS liberi:

- Darius Rex declaratus a patre annos natus 50. Propter Aſpaſiam aduerſus patrem conſpirauit cum fratribus 50, quos omnes pater interfecit.
- Ariarates vel Atiaſpes, veneno mortem ſibi conſciuit dolo Ochi fratris.
- Arſames nothus, Ochi metu ſibi manus intulit. { Darius, Oxyathres
- OCHVS REX ſucceſſit patri. Regiam cognatorum cæde & Principum ſtrage repleuit.
- Atoſſa patris Artoxerxis vxor. Qua cum rem habuiſſe dicitur Ochus, viuo etiam patre.
- Ameſtris filia & vxor patris.
- Rhodogune nupta Oronti.
- Apame nupta Pharnabazo.

OCHVS trux & ſanguinarius. veneno ſublatus eſt a Bagoa. Regnauit annis 23.

ARSES filius OCHI ſucceſſit patri annis 3. Reliquis Ochi filiis natu maioribus a Bagoa ſublatis. Hunc tandem cum omni prole Bagoas extinxit.

DARIVS Arſamis fratris Ochi filius, Bagoa curante Rex a populo conſtitutus eſt. Regnauit annis 6. Ab Alexandro ſuperatus in Arbelide, a ſuis interfectus eſt.

Excepta ſunt ex Herodoto, Thucydide, Xenophonte, Cteſia, Diodoro, Plutarcho, Ptolemæo, Iuſtino, & aliis. Quorum ſcripta licet prorſus conſentiant cum ſcripturæ cœlique voluminibus, & harmonia temporum, adeo tamen oſcitanter voluuntur vt Perſarum hiſtoria neglecta fere iaceat, quam multum intereſt Chriſtianæ Reip. habere perſpectam, propter Danielis hebdomadas, quarum initium aliunde hauriri non poteſt, quam ex Perſarum temporibus. Quibus atram offudit caliginem Viterbienſis nugator Annius. Qui ſuorum mendaciorum præſtigiis multorum & oculos & mentes adeo faſcinauit, vt putent Perſarum reges aliter a Græcis appellari: aliter ab Hebræis, Beroſo, Metaſthene. Fucus iam pridem a doctis retectus eſt. Non deſunt tamen viri boni & optime de literis meriti, qui etiamdum tenentur huius præſtigiatoris faſcino. Quare nos operæ pretium facturos eſſe duximus, ſi iſtius impoſtoris vanitatem, ex ipſius ore patefaceremus, ne quis poſthac dubitet farraginem illam totam vel Deo Lemnio vel Neptuno conſecrare. Bellos igitur iſtos libellos quos Annius nugiuendus edidit, ſpurios ac ſuppoſitos eſſe, & ex eodem fonte hauſtos, arguit dictio vbique ſimilis, eodemque ſermone continuatus hiſtoriæ tenor, eadem infantia, iidemque errores in omnibus. Quorum architectus ſui perſæpe oblitus, pugnantia narrat, & minus conſentanea. Scribit Pſeudoberoſus Annii, quinque libris hiſtoriam ſuam perduxiſſe ab aquarum eluuie, vſque ad Aſcatadem Aſſyriorum regem, 18 a Nino. Quod tempus octo ſecula tantum complectitur. Sequitur Manethon, qui quo loco finit Beroſus deflorationem ſuam, (agnoſce verbum caſtrenſe Anniana facundia dignum) ex eo ſe ordiri Regum Ægyptiorum ſeriem profitetur. Poſt hos prodit perſonatus Metaſthenes, vtrique diſſentiens. Is enim Beroſi reges Aſſyrios producit aduſ-

aduſque Sardanapalum, tempus ſeculorum quindecim complexus. Iam audis inter hos nothos diſſidium. Beroſus ait hiſtoriam ſe claudere in Aſcatade. Manethon idem teſtificatur. Metaſthenes de Beroſi ſcriptis certior, quam ipſe Beroſus, aſſerit eum hiſtoriam proſecutum fuiſſe vſque ad Sardanapalum, annorum amplius 1500. Atqui Ioſephus qui germana Beroſi & Manethonis ſcripta habuit, lib. 10 Antiq. c. 12 & lib. 1. aduerſus Appion. teſtatur Beroſum conſcripſiſſe Chaldaica tribus libris, eumque exorſum eſſe a temporibus Noæ, & ipſius verba de libro tertio transfert, quibus memorat res geſtas Nabuchodonoſoris & nepotum, Græcos vanitatis arguens, qui Babylonem a Semiramide conditam fuiſſe prodiderunt. Contra Beroſus Viterbienſis Græcis aſſentiens, Semiramidem ex oppido maximam vrbem Babylonem extruxiſſe tradit. Tatianus Aſſyrius philoſophus poſtea Chriſtianus, Beroſum Beli ſacerdotem fuiſſe ſcribit, & hiſtoriam Chaldæorum tribus libris compoſuiſſe, in gratiam Antiochi eius qui tertius fuit a Seleuco. Potuit Beroſus hiſtoriam continuaſſe ad Alexandrum vſque. Siquidem Clemens Alexandrinus in protreptico, e libro 3 Chaldaicorum commemorat Artaxerxem Mnemonem primum ſtatuas erexiſſe ad colendum. Annos igitur Beroſus non quinque aut pluribus, ſed tribus tantum libris emenſus eſt pluſquam 2000. Ioſephus præterea ex vero Manethone reges Ægyptios recenſet, & annis pluſquam 900 ante Ægyptum & Danaum hiſtoriam orditur. Spurius Manethon fabularum ſuarum initium ducit ab Ægypto tantum. Citat Ioſephus Indica Megaſthenis, Annius Megaſthenem transformauit in Metaſthenem, & Indica in Iudicia, mira metamorphoſi. In Xenophontis Æquiuocis, Homerum Thalete poſteriorem facit. Thales in expeditione Cyri fuit aduerſus Crœſum, & temporibus Aſtyagis & Halyattis Solis defectionem prædixit anno 3 Olymp. 49. Homerus Olympiadas antecedit annis plus 250. Sed quis vnquam audiuit Xenophontis æquiuoca? Enimuero Viterbienſis Archilochus, Homeri ſynchronon ſe facit, annis pluſquam 300 poſt Troianam cladem. cum Homerus floruerit annis 140 poſt Ilium captum. Pari impudentia nugaciſſimus Annius, Metaſthenem ſuum inducit Alexandri coæuum, cuius tamen ætatis & ſeculi ſuperioris ignorantiſſimum exhibet. In eo præter alia nugarum portenta, profert a ſe fabricatum Priſcum Aſſuerum Artaxerxem, & huius duos filios Cyrum Artabanum, & Darium Longimanum, de imperio dimicantes: & eadem fere repetit in Philone, In quo potiſſimum fatuitatem ſuam expreſſit. Conceperat Annius neſcio quid de regno Cyri, & legerat in Daniele, Darium Medum poſt Babylonem a Cyro captam Chaldæis imperaſſe. Inde falſo collegit Cyrum & Darium fratres fuiſſe. Didicerat apud Eſdram, Aſſuerum Cyrum Artaxerxem Darium regnaſſe poſt captiuitatem ſolutam. hinc ſtulte ratiocinatus eſt Artaxerxem Aſſuerum filium fuiſſe Darii. Fando etiam audierat Artaxerxis patrem ab Artabano obtruncatum fuiſſe, & Darii Nothi filios Cyrum & Artaxerxem de imperio contendiſſe. Eapropter confuſe permixtis nominibus confingit Cyrum Artabanum, & Longimanum Aſſueri filios fuiſſe. Bellum a Cyro geſtum aduerſus Mnemonem fratrem, inſcite refert ad Longimanum, auum vtriuſque. Non ſunt melioris notæ Fabius Pictor, Sempronius, Myrſilus, Cato. In ſumma ἰδὲν ὑγιὲς. Dies deficeret ſi inſana omnia excutere pergeremus. Sed videbunt eruditi ne poſthac huius præſtigiatoris faſcino capiantur.

9. Danielis hebdomades 70.

Perſicorum temporum ignoratio maximas Danielis hebdomadibus tenebras offudit, hodieque in tanta hiſtoriarum luce caligant doctiſſimorum oculi. Sunt qui a capta Babylone ducant initiũ: Quia dixerit Angelus, ab egreſſu verbi, vt rurſus ædificetur Ieruſalem, ſtatutas eſſe 70 hebdomadas: & Cyrus edicto ſuo poteſtatẽ fecerit Iudæis ad ſua reuertendi & extruendi templũ. Horũ errorẽ refellit interuallũ a Cyro ad Chriſti crucẽ interceptũ, annorũ ſupra 560.

Alii ordiuntur a Dario Achæmenida, qui edicto Cyri Ecbatanis reperto & comprobato, iuſſit opus templi abſolui, quod repetitum eſt anno eius ſecundo, anno ſexto abſolutum. At vero Cyri & Darii edicta, templi quidem ædificationem conceſſerunt, ſed non vrbis inſtaurationem, in qua Angelus diſerte caput hebdomadum poſuit. Sunt præterea qui a Memore incipiunt, & in Veſpaſiano ſiue Tito filio, qui Ieroſolymam ſolo æquauit, hebdomadas terminant. His ſimiliter refragantur annorū ſpatia. Nam ab edicto Artaxerxis ad Ieroſolymā a Tito euerſam, decurrunt anni 520: Ab initio Memoris anni tantum 470. Qui meliora ſentiunt ab vrbis inſtauratione hebdomadas auſpicantur: cuius refectio Nehemiæ conceſſa eſt ab Artaxerxe, anno regni vigeſimo. Sed hic tempora Perſarum rurſus in diſcrimen vocant, & quærunt quis ille Artaxerxes fuerit, qui vrbis: quis Darius, qui templi inſtaurationem conceſſerit. Atque ex Daniele, Eſdra, Nehemia, & Eſthera, ſeriem regum Perſarum perrexunt, & perducunt ad Alexandrum vſque. Ceſſatum eſſe colligunt ab exructione templi, per annos 107. Nehemiam & Eſdram vrbis & politiæ inſtauratores, ad Alexandri tempora perueniſſe, vrbem exædificatam fuiſſe anno 20 Memoris, cœptam 28 Iulii, abſolutam 18 Septembris, diebus 52. Templum præterea abſolutum, anno Darii Nothi ſexto. Eoque modo diuerſa faciunt hebdomadum initia, & diuerſos exitus. Et iſta quidem non inanibus coniecturis, ſed adeo certis rationibus collecta eſſe pronunciant, vt ne calculus quidem aſtronomicus certiorem rationem motuum cœleſtium promittere poſſit: & eos ſummæ peruicaciæ damnent, qui aliter ſenſerint. Diceres eos operi inſtitiſſe, mercedem numeraſſe, & diarium accepti & expenſi confeciſſe. Illorum ſane omnium diligentiam, ſolertiam, eruditionem laudamus, colimus, obſeruamus: ſententiam vero improbamus, & a peruicaciæ iudicio appellamus ad ſanctiſſimum diuini verbi tribunal. Tantum abeſt vt Eſdras & Nehemias ad Alexandrum peruenerint, vt ne Darium quidem Nothum attigerint. Scriptura docet anno primo Cyri Iudæos libertate donatos, in Iudæam remigraſſe ad 49697. Inter primarios reducum duces, fuerunt Zorobabel, & Nehemias. 1. Eſdr. c. 1. & 2. Inter ſacerdotes Eſdras. 2. Eſdr. c. 12. Eſdras igitur ſacerdos, & dux Nehemias anno primo Cyri nati fuerunt annos non minus 20. Poſt expugnatam Babylonem Cyrus regnauit annos 6: Cambyſes ſeptem: Darius Achæmenida 36: Xerxes 20: Longimanus 40: Adde tempora Nothi, Memoris, Ochi, Codomani, annorum ſupra 90, conflabis annos 230. Ætas igitur Eſdræ, ætas Nehemiæ, duo ſecula longe ſuperauerit. Sed non minus vanum quam abſurdum, quod aiunt Ieroſolymam diebus 52 abſolutam fuiſſe. Ab anno Artaxerxis 20, inquit Nehemias per annos 12, ego meique cognati victu prætorio non viximus. Nec ſolum hoc inſtaurandorum murorum opus adiuui ipſe, ſed neque fundum emimus, & omnes famuli mei illic aderant operi. Populus enim ipſe ſatis opere onerabatur. Hic Nehemias palam teſtatur opus adiuuiſſe per annos 12. Non fuit igitur opus confectum diebus 52. Nehemias quidem poſtquam de Sanaballati epiſtola egit, qua illum deterrere conabatur ab opere, ſcribit opus abſolutum fuiſſe die 52: qui dies ad proxima refertur nimirum ad id tempus quo Sanaballatus epiſtolam miſerat. Iſta igitur abſurda merito reiicimus, & ſimplicem Scripturę narrationem cuicunque calculo ſiue cyclico ſiue aſtronomico vel ex ingenio confićto præferimus. Sed vt intelligatur qui Perſarum reges templi & vrbis inſtaurationem iuuerint, quive prohibuerint, hiſtoriæ ſummam ex libris Eſdræ huc adferemus. Anno primo Cyri a Babylone ſubacta, vt impleretur Ieremiæ vaticinium, Cyrus Iudæis poteſtatem fecit in Iudęam redeundi, & templum inſtaurandi. Ex captiuis redierunt cum Zorobabele, Ieſua, Nehemia, Mardochæo, & aliis principibus, homines 49697. Anno ſecundo aduentus, templi ædificationem adoriuntur. Vbi multi ſacerdotum & leuitarum & familiarum primarii ſenes, qui prius templum viderant, cum hoc

templum ſpectantibus ipſis fundaretur, flebant ingenti voce. In his Mardochæus eſſe potuit, qui cum Iechonia fuerat abductus, & viderat vtrunque templum. At vero aduerſarii conſilium diſſoluerunt, & opus impediuerunt, toto tempore Cyri vſque regnum Darii. Hactenus Eſdras impedimentum indicauit in genere, & ſub tempore Cyri complectitur Cambyſis principatum, quem conſentaneum eſt abſente patre Cyro bellis implicito, regni habenas tenuiſſe. Cyrus enim imperii totius orbis cupidine accenſus, nunquam ab externis bellis quieuit. Eſdras deinde impedimenta ſigillatim explicat, hoc modo. Atque initio regni Aſſueri (hic eſt Cyaxares appellatus a Xenophonte) ſcripſerunt aduerſarii criminationem aduerſus Iudæos. Igitur initium regni Aſſueri, eſt primus annus Darii Medi, idemque primus Cyri. Nam digiti in pariete ſcribentes, ſignificarunt Baltaſſari, regnum Perſis & Medis traditum fuiſſe. Daniel autem, qui apud Darium Medum ſummo in pretio fuit, Darium ſemper Imperatorem agnoſcit, nec Cyri meminit quoad Darius fuit ſuperſtes. Eſdras Cyrum nominat, quia huius virtute & auſpiciis, Babylon expugnata fuerat, licet Cyrus Dario auunculo primas ſemper deferret. Dario vero vita functo, Daniel Cyri nomen vſurpat. Anno Cyri tertio inquit c. 9. dixiſſet proculdubio anno Darii tertio, niſi tum Darius fatis conceſſiſſet. Daniel porro criminatione illa audita (Erat enim a conſiliis Darii Medi ſiue Aſſueri) cum animaduertiſſet annos 70 calamitatis ab Ieremia prænunciatæ, præteriiſſe, nec templi inſtaurationem procedere, edicto Cyri circumſcripto, precibus ad Deum ſe conuertit, vſus ieiunio centone & puluere. Nam & Daniel & populus vniuerſus, annis 70 euolutis, Babylone capta, ſtirpe Nabuchodonoſorea extincta, reſtituta libertate & patria, templi præterea refectione conceſſa, vitam deinceps quietam & iucundam ſibi pollicebantur. At breui momento hoſtium inſultum percipiunt, & templi inſtaurationem impeditam. Ideoque ſic apud Deum conqueritur Daniel. Propter peccata noſtra maiorumque noſtrorum vitia, Ieroſolyma iuuſque populus infamis eſt apud omnes noſtros finitimos. Spectat enim ad criminationem, quam Eſdras ſcriptam fuiſſe dicit initio Aſſueri: quod quidem initium diſerte Daniel exprimit, Anno primo Darii Aſſueri filii. Inter orandum aduolat Gabriel, qui ſeptuaginta hebdomadas ei patefecit. Sequitur apud Eſdram. Ac temporibus Artaxerxis, epiſtolam ſcripſerunt aduerſus Ieroſolymitanos, cui reſpondit Artaxerxes, edictoque ſuo prohibuit ædificationem templi. Ita intermiſſum fuit opus, vſque ad annum ſecundum regni Darii. Hic Artaxerxes eſt Cambyſes, qui Cyro ſucceſſit, autore Ioſepho. Omnes Perſarum reges Artaxerxis nomine delectabantur. Herodotus ait Xerxem ſignificare bellatorem: Artaxerxem debellatorem, victorioſiſſimum. Sic Aſſuerus in Eſthera, vocatur Artaxerxes. Poſt Darium Hyſtaſpis dicti ſunt fere Darii: Darius Longimanus, Darius Nothus, Darius Memor, Darius Ochus, Darius Codomanus. Sic poſt Cyaxarem qui Medis & Perſis imperabat, Medorum reges dicti ſunt Cyaxares, ſiue Aſſueri: vt Aſſuerus Aſtyages, apud Eſtheram & Danielem: & Aſtyagis Aſſueri filius, Darius Medus, idemque Cyaxares. Scaliger doctiſſimus & vario linguarum genere inſtructiſſimus, nuper dum iſta commentaremur, opus nouum edidit De emendatione temporum, eruditiſſimum & præſtantiſſimum. In eo docet, Cyaxarem idiomate Perſico Aſſuerum ſignificare. Iam ergo nihil dubitamus, quin Darius Danielis, Cyaxares Xenophontis, idem ſit Aſſuerus Eſdræ. Sed redeamus in viam. Explicauit Eſdras quomodo toto tempore Cyri fuerint impediti Iudæi, vſque ad regnum Darii Hyſtaſpis. De quo cap. 5 ſic narrationem inſtituit. Vaticinantibus Haggæo & Zacharia, Zorobabel & Ieſua Ioſedeci filius, cœperunt inſtaurare templum. Et anno Darii 2, Haggæus Dei iuſſu, Zorobabelem Ieſuam reliquũq; populũ, his verbis alloquitur. Hagg. c. 2. Qui veſtrum ſuperſtites viderunt ædem iſtam in ſua gloria, cum eam nunc videtis nonne vobis videtur eſſe nihil? Flebant enim

ſenes qui prius templum viderant, vt teſtatur Eſdras, quia huius templi ſtructura longe aberat a Salomonici ſplendore & magnificentia. Eos ſolatur Haggæus, inquiens: Propediem erit (ait Deus) cum ego cœlum, terram, mare, ſiccumque commouebo, omneſque gentes, vt auide huc veniant, iſtamque ædem replebo gloria. Quis iam Darium ab Eſdra c. 4. 5 6. commemoratum ad Nothum referat? cum audiat Haggæum alloqui ſuperſtites, qui Salomonicum templum viderant. Annus Darii Hyſtaſpis ſecundus abeſt a templi excidio annis 87. Ergo qui ſuperſtites erant cum Haggæi hortatu templum alterum excitaretur, poterant 90 & 100 annos exegiſſe: quia cum Nabuchodonoſor Ieroſolymam euerteret, puberes annos agebant. Annus vero Darii Nothi 2, ab excidio templi remotus eſt annis 185: adde pubertatis annos habebis duo ſecula. Darius igitur qui in Eſdra, Haggæo, & Zacharia memoratur, ad Nothum ſpectare non poteſt. Sed anno Darii Hyſtaſpis ſecundo, templi ædificatio cœpta eſt, anno eiuſdem Darii 6 abſoluta. Aduerſariorum factionibus ceſſatum eſt ab ædificatione per annos tantum 15: Eſdras porro & Nehemias templo abſoluto, ad regem Perſarum redeunt, quo munia ſua obirent. Darius interea multis & operoſis occupationibus implicatur, Babylonem quæ ab eo defecerat, Zopyri opera & fide recepit. Mouet aduerſus Scythas. Inde Græcos adoritur. Rebus infeliciter geſtis, vires reficit: ſed mors eius conſilia præuenit. Xerxes imperat, qui totus bellis initio regni incubuit. Ægyptum quæ a patre defecerat, recuperauit. Quadriennium conſumſit in exercitu conſcribendo, hominum 3000000. Græcos inuadit, victus fugit, & Perſidem repetit, vbi reliquum vitæ turpiter & libidinoſe tranſigit: tandem a ſuis cumientius, ubi truncatur. Succedit Artaxerxes Longimanus, inter Perſarum reges manſuetudine & magnanimitate præſtantiſſimus, cultor pietatis & iuſtitiæ. Huius anno ſexto Eſdras Babylone proficiſcitur Ieroſolymam, cum regiis mandatis, quibus Rex imperat Deo ſacrificari, ne Regis & regnum & liberi dent pœnas. Sacerdotes templique miniſtros omnes, tributo liberat. Eſdram iubet iudices & præſides ſtatuere per totam Syriam, legis Dei peritos, & morte mulctari vel exilio, bonorumve amiſſione, qui Dei & Regiæ legi non paruerit. Nihil narrat hiſtoria ſacra de rerum Iudaicarum ſtatu, per annos 50 delapſos a ſexto Darii ad ſextum Longimani. Hoſtes tamen minime quieuiſſe conſtat ex Nehemia, ſed Iudæis ſemper obſtitiſſe vrbis ædificationem perpetuo prohibuiſſe, muros qui excitarentur diſſipaſſe, portas incendiſſe, donec Nehemias anno Artaxerxis viceſimo ſuis opem tulerit ex edicto regio: & renitentibus hoſtibus vrbem inſtaurarit, per annos 12. Qua exædificata ad Regem reuerſus eſt. Verum aliquanto poſt, Ieroſolymam conceſſu régis repetit, vbi non multo poſt extremum diem obiiſſe par eſt. Accedebat enim ad annum 120. Siquidem annus Artaxerxis 33 abeſt a capta Babylone annis 97, quibus adde 20 quos iam tranſegerat Nehemias, conflabis 117. Potuit igitur Nehemias æquaſſe Moſis ętatem. Eſdras non pauciores vidiſſe dies cenſendus eſt. Fuerunt igitur longæui Nehemias, Eſdras, Mardochęus. Quos ad Darium Nothum perueniſſe merito pernegamus, tantum abeſt vt extrema Perſicæ Monarchiæ tempora viderint. In vniuerſa ſcriptura nihil quidquam reperias a Longimano ad Alexandrum. Eſdras quinque tantum reges memorat, Xerxe prætermiſſo, Cyrum, Aſſuerum, qui Cyaxares & Darius etiam dictus eſt, Artaxerxem qui Cambyſes, Darium qui Cambyſi ſucceſſit, & Artaxerxem Longimanum. Sic Daniel poſt obitum Darii Medi, reges 4 indicat, Cyrum, Cambyſem, Darium Hyſtaſpis, & Xerxem, qui regnum Græciæ concitaturus erat. Poſt Xerxem reliquis omiſſis Alexandrum profert. Atque hic hiatus, omnium Iudæorum luminibus obſtruxit. Vnde fit vt neque ſabbathorum, neque Iubilęorum caput & ſeriem teneant: neque temporum præteritorum vllas habeant certas epochas. Hebdomadas Danielis admittunt, ſed ex illis nullum fructum percipiunt. Quæ tamen illos recta duxiſ-

duxiſſent ad Meſſiam, ſi Perſarum liberatorum ſuorum beneficia, & tempora memoriæ commendaſſent. Ioſephus ſacerdos hunc hiatum tranſilit tacitus, & ex ignoratione hiſtoriæ domeſticæ, Perſicos reges ſic ordinat:

1 Cyrum: quem anno captiuitatis 70 ab excidio templi, Iudæis reditum conceſſiſſe prodidit.

2 Cambyſem ſiue Artaxerxem, qui templi ædificationem prohibuit.

3 Darium Hyſtaſpe natum.

4 Xerxem quem cum Longimano inſcite permiſcet.

5 Artaxerxem quem Aſſuerum inepte facit, Eſtheræ maritum: & confundit cum Memore. Inde præteritis Xerxe, Sogdiano, Notho, Ocho, ſtatim ad Alexandrum pergit. Ideo Iaduam qui ſub Longimano inter Ioſedeci nepotes recenſetur, pontificem ſub Alexandro conſtituit. Et quæ de Sanaballato ſubiicit, niſi vana ſunt, certe valde ſuſpecta ſunt. Sed confidenter aſſerimus, Sanaballatum Ioſephi, non illum eſſe poſſe qui negotii plurimum exhibuit Nehemiæ, dum Ieroſolyma inſtauraretur, quo tempore Sanaballatus filiam ſuam matrimonio iunxerat cum Ioiadæ filio Eliaſibi, pontificis nepote, circa annum Longimani trigeſimum ſecundum. Hic annus diuulſus eſt ab Alexandro annis pluſquam 130. Demus Sanaballati filiam cum nuberet annos 15 fuiſſe natam. Sanaballatus annis non minus 20, filiam ætate ſuperauit. Igitur cum a Dario ad Alexandrum defecit, ſi is ipſe eſt, de quo ſcribit Ioſephus, acceſſerat ad annos centum & ſexaginta ſex. Ioſephus, vt videre eſt, cum Pontificum ordinem & ſucceſſionem ſibi deſcribendam propoſuiſſet, nec autores vllos haberet præter Eſdræ libros, qui Pontifices ederent, accepit quos in Eſdra reperit, & ne ſpatium luxatum relinqueret inter Cyrum & Alexandrum, eos produxit ad Alexandrum vſque. At vero conſtat ex Nehemia, Ieſuam & Ioacimum non multum temporis ſacerdotio præfuiſſe. Ioacimo ſucceſſit Eliaſibus, Dario qui templum ædificari iuſſit imperante. Siquidem Nehemias cap. 12 recenſet, qui fuerint leuitæ temporibus Ioachimi & Eliaſibi. & inter leuitas adſcriptos fuiſſe narrat Ioiadam, Ioannem, & Iaduam, familiarum primarios & ſacerdotes, vſque ad tempus Ioannis Eliaſibi filii. Ioannes igitur Eliaſibo ſucceſſit ſub extremum Longimani tempus. Hic agnoſcimus Iaduam leuitam & ſacerdotem primarium imperante Dario Achæmenida. Obiit hic Darius ante principatum Alexandri annis 153. Itaque Iadua quo tempore dicitur Alexander ingreſſus eſſe Ieroſolymam, ſuperauiſſet annos 170. Neque Iadua cenſetur inter Pontifices, ſed inter ſacerdotes: neque ſucceſſit Eliaſibo, ſed Ioannes: In cuius domum diuertit Eſdras, cum lugeret crimen admiſſum in contrahendis matrimoniis cum externis nationibus. Proinde neceſſe eſt in Ioſephi hiſtoria, vel alium fuiſſe Sanaballatum, alium Iaduam, quam qui ab Eſdra memorentur: vel, quod magis ſuſpicor, vaniſſima eſſe Ioſephi commenta de Iadua & Sanaballato. Sane quotquot ſunt Iudæi ſiue Ioſephus, ſiue Rabbini, Cabbaliſtæ, Thalmudiſtæ, & alii quorum ſcripta edita ſunt, cæcutiunt in Perſarum temporibus. Itaq; Danielis hebdomadum neq; caput, neq; calcē agnoſcere vnquam potuerunt. Noſtri ſimiliter in hebdomadum explicatione, in varias iuerunt ſententias, propter ignorationē temporum Perſicorum. Quæ cum iam notiſſima ſint, & a nobis dilucide explicata, audiamus Angelū Danieli colloquentē:

1 Septuaginta hebdomades præfinitæ ſunt populo tuo, & vrbi tuæ ſanctæ, ad conſummandum ſcelus, & perficienda peccata, & expiandam iniquitatem, & ad iuſtitiam ſempiternam adducendam, & obſignandam viſionem, & vngendam ſupremam ſanctitatem.

2 Scias ergo & intelligas, Ab egreſſu verbi de inſtauranda Ieroſolyma, vſque ad Chriſtum ducem, 7 & 62 hebdomadas.

3 Et reuertetur populus, & reædificabitur platea & murus, in anguſtia temporum.

4 Et poſt hebdomadas 62, Chriſtus excindetur: & nihil ei.

5 Vrbem autem & templum deſtruet populus ducis venientis, & finis eius cum inundatione erit, & ad finem belli definitio deſolationum.

6 Et confirmabit fœdus multis hebdomada vna, & dimidia hebdomade facie ceſſare ſacrificium & oblationem.

7 Et ſuper expanſionem abominationum ſtupor, & ad finem & deſtinatam conſummationem ſtillabit ſuper ſtupentem.

Hactenus Angelus cuius orationem in 7 commata partiti ſimus, vt facilior ſit eius comprehenſio. Primo diſerte definit 70 hebdomadas deſtinatas eſſe populo & vrbi, hoc eſt, ciuibus Danielis: neque enim diſiungit vrbem a populo, vt nonnulli interpretantur. Intellexerat Daniel annos 70, quos Ieremias calamitati præſcripſerat, exiiſſe, Babylone capta, & Nabuchodonoſoreis deletis. Pars populi redierat in Iudæam cum poteſtate ædificandi templi. Confeſtim reduces ab aduerſariis accuſantur, & deferuntur ad regem Aſſuerum ſiue Cyaxarem Medum, a quo Daniel triumuir conſtitutus fuerat ſuper 120 ſatrapas. Daniel intellecta criminatione, ad Deum preces fundit in ieiunio ſacco & cinere. Adfuit Angelus ei ſignificans, non annos ſolum 70, ſed annorum hebdomadas 70 populo conſtitutas eſſe, ad perficienda ſcelera, & oracula de Meſſia implenda, qui intra 70 hebdomadas iuſtitiam adducet. Altero commate indicat initium hebdomadum, ab eo tempore quo Rex edicto ſtatuet Ieroſolymam inſtaurandam eſſe. Quod Nehemias impetrauit anno 20 Longimani. Sed addit Angelus Chriſtum ducem venturum, hoc eſt, manifeſtatum iri, antequam 70 hebdomades expleantur. Numerat enim 7 & 62 hebdomadas ab edicto regio, quo vrbis inſtauratio permittetur, vſque ad Meſſiam. Et mihi falli videntur qui hebdomadas 7, hoc eſt, annos 49, diſiungunt ab hebdomadibus 62, quia putant cœptam fuiſſe murorum ædificationem, anno circiter 50, a populi reditu. Sed hic numerus harmoniæ temporum non congruit. Fluxerunt enim ab oratione Danielis ad annum Longimani viceſimum, quo Nehemias vrbem excitare exorſus eſt, anni pluſquam 80. Quare nihil aliud Angelus ſignificare videtur, quam poſt annorum hebdomadas 69, Chriſtum appariturum, nec expectaturum 70 hebdomadum exitum. Hebdomades autem 69, hoc eſt, anni 483, definite cadunt noſtro calculo, in annum 15 Tiberii, quo Chriſtus in Iordane ab Ioanne ablutus eſt. Tum enim Meſſias apparuit, proclamatus in cœlo, hic eſt filius meus dilectus: proclamatus in terris, Ecce agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Ex eo tempore cœpit Chriſtus munus ſuum obire, ad quod ante ſecula deſtinatus fuerat. Adſciſcit diſcipulos. In nuptiis, diuinæ potentiæ ſigna exerit. mercatores eiicit e domo patris ſui. Euangelium publicat, docens completum eſſe tempus, & inſtare regnum Dei. Matth. 4. Marc. 1. Luc. 3. & Ioan. 1. Cur autem 7 & 62 hebdomadas dixerit, potius quam 9 & 60, nobis non liquet: ſic viſum eſt diuinæ ſapientiæ. ſatis eſſe debet quod annorum numerus non obſcure expreſſus eſt. Tertio commate Danielem ſolatur, & confirmat populum reuerſurum. Multi certe iam redierant, ſed multus adhuc populus Babylone reſtabat, & poſt hæc multos Eſdras ſecum duxit anno 7. Artaxerxis. Et quotidie plurimi ſedes antiquas repetebant. Diſtabat enim Babylon a Ieroſolyma Leucis noſtris circiter 250. Vrbem præterea rurſus ædificatum iri ſpondet: ſed in anguſtia temporis, quæ explicatur a Nehemia c. 4. & 6. Quarto commate ait Chriſtum poſt hebdomadas ſexaginta duas, excindendum eſſe. Hoc ita fere interpretantur vt ſeptima hebdomade vrbem refectam fuiſſe dicant, deinde poſt hebdomadas 62, ab vrbe tranſactas, Chriſtum cruci affixum fuiſſe. Sed hanc interpretationem minime quadrare temporum ordinib. docuimus, cõmate ſecundo. Hebdomades 62 æquãt annos 434, qui a Chriſti cruce retro numerati cadunt in annũ 4 Memoris, diſſitũ annis 40 a 32 Longimani, quo anno abſolutus fuit vrbis ambitus. Eſt igitur vbique retinen-

dus

dus numerus annorum 70 & 69. Anni 490 definiti ſunt ad conſummationem eorum quæ de Chriſto Prophetæ prædixerunt. Sed poſt hebdomadas 69 quæ conficiunt annos 483, Chriſtus manifeſtabitur. Dixit tamen hebdomadas 62 tantum, quia prius coniunxerat 7 & 62: hic vero non repetit 7, ſed ex antecedente ſubaudit, vt perficiantur anni 483. qui ab edicto Longimani fluxerunt ad Chriſti baptiſmum. Ea loquendi forma noſtræ non eſt abſimilis. Si quis enim annorum 1580, 1581, 1582, 1583, narrationem inſtituat, non putabit ei neceſſe eſſe vt exprimat integros numeros, ſed primo 1580 pronunciato, deinceps edet tantum 81, 82, 83. Et qui indicaturus eſt annos 81, 82, 83, 84, primum tantum integrum proferet, in reliquis denarios omittet, & auditoribus ſatisfactum eſſe putabit, ſi dicat 81. 2. 3. 4. Ita Angelus in annis 7 & 62 poſterius membrum adſumſit, omiſſo priore quod tamen ſubaudiri voluit. Quinto commate ſubiicit ſupplicium & vindictam impietatis & pertinaciæ Iudæorum. Sed hoc obiter dictum eſt ab Angelo, nec magis quam comma ſeptimum ſpectat ad tempus hebdomadum 70. Neque enim pœna ſtatim noxam ſecuta eſt. Abſurdum eſt quod quidam vrgent 70 hebdomadas præſtitutas eſſe non ſolum populo, ſed etiam vrbi: atque inde vrbis excidium concludunt intra 70 hebdomadas. Vrbs enim euerſa eſt a Tito, annis 552 euolutis ab edicto inſtaurationis. Quare non poteſt vrbis interitus accommodari ſeptuagenario. Sexto commate redit ad narrationem de Chriſto occidendo in vltima hebdomade, non tamen abſoluta, ſed dimidium hebdomadis 70, finem faciet ſacrificiis, & victimis, quæ vmbra fuerunt agni ſemel immolandi. Quod vero ſeptimo commate addit de ſtupore ſuper abominationum magnitudinem & multitudinem non pertinet ad 70 hebdomadas, ſed ad vrbis euerſionem & calamitates inſecutas, quæ perpetuo ſtillabunt ſuper Iudæorum ſtuporem ad finem ſeculorum niſi reſipiſcant.

Hęc nobis vera videtur eſſe Angeli ſententia plana & dilucida, nullis ambagibus inuoluta, harmoniæ temporum ad amuſſim congruens. Si quis meliorem & hiſtoriæ & tempori conſentaneam adferat, libenter amplectemur. Iam intelligimus Gabrielem & principium & finem hebdomadum non obſcure expreſſiſſe. Ac de fine quidem nulla dubitatio eſſe poteſt, cum hebdomade poſtrema Chriſtus ſit excindendus: & in dimidio hebdomadis, ante exitum ſcilicet poſtremæ, leges Moſaicæ de victimis & holocauſtis abrogandæ ſint. Sunt autem abrogatæ veri agni Chriſti filii Dei immolatione. poſt quam nullæ deinceps a piis ſacrificatæ vel oblatæ ſunt victimæ. Igitur dimidium poſtremæ hebdomadis, morte Chriſti concluditur. Quem cruci affixum fuiſſe anno ætatis trigeſimo quarto euoluto, Mundi 4055, ineunte vere, libri 808 ſupra demonſtrauimus. Sed interualli noti hebdomadum 69½, altero extremorum dato, alterum latere non poterit. Anni enim 486, quæ 69 hebdomadas & dimidiam componunt, a Chriſti patibulo retro numerati, cadent procul dubio in tempus Artaxerxis Longimani. Atqui Nehemias c. 1 & 2. palam teſtatur anno Artaxerxis 20, regium edictum impetraſſe de vrbe reficienda, & inſtaurandis muris. Inſpiciendum igitur & diſquirendum an viceſimus annus Longimani diſiungatur a Chriſti mactatione, annis 486. Scribit Thucydides, Themiſtoclem qui ad Salaminem claſſem Xerxis profligauerat, Athenis oſtraco eiectum, ad ipſum Xerxem profugiſſe, ac literas quibus a ſe collata in Xerxem beneficia commemorabat, dediſſe ad Artaxerxem regnũ nuper adeptum, annuumque ſpatium impetraſſe ad Perſicam linguam perdiſcendam. quod & Plutarchus & Diodorus prodiderunt. Anno tranſacto libere cum rege egiſſe de ſubigenda Græcia. Sed quoniam mors conſilium eius præuertiſſet, promiſſa Xerxi non præſtitiſſe. Xerxem vero narrat Diodorus ab Artabano obtruncatum fuiſſe, anno 4 Olym 78. Themiſtoclem vero Athenis pulſum oſtraciſmo Olym 77. anno 2. nec multum temporis ab oſtraciſmo ſuperfuiſſe

ſed ſatis conceſſiſſe antequam Xerxem in Græciam adducere potuerit. Ex his conſequimur Artaxerxem viuo etiam patre, regni gubernaculis admotum fuiſſe, ante Themiſtoclis oſtraciſmum. Igitur ante annum ſecundæ Olympiadis 77. Videtur quidem Plutarchus ita narrationem Thucydidis accipere, vt intelligat Artaxerxem nuper in regno patris defuncti ſucceſſiſſe, cum Themiſtocles ad eum literas dedit: atque Thucydidem excuſat, qui annales ſecutus fuerit non ſatis commode editos. Sane Diodorus Iuſtinus & alii tradunt Artaxerxem poſt cædem patris regno potitum eſſe Olympiade ſeptuageſima nona: Sed nihil obſtat quo minus Artaxerxes ante caſum patris, regio nomine & diademate ornatus fuerit, regiaque munia obiuerit. Solebant reges ſibi regni conſortes filios adſciſcere. Quod ab Hebræis ante Perſarum tempora factitatum fuiſſe Scriptura teſtatur. Sed lege Perſarum ab Herodoto prodita non licebat Regi in expeditionem extra regnum proficiſci, niſi domi prius creato rege. Xerxes poſt fugam e Græcia, Pauſaniæ proditoris pollicitationibus illectus, ſecundam in Græcos expeditionem parare decreuerat. Themiſtocles etiam multam ei ſpem iniecerat, de Græcia ſubigenda. Voluit igitur Artaxerxem filium præcellenti indole præditum, regem inſtituere ſiue ex animi ſententia, ſiue Perſarum lege id exigente. Proinde nobis ſpectanda ſunt principia duo regni Longimani. Alterum quo Rex a patre inſtitutus eſt: alterum quo patre occiſo hæres extitit. Sic ipſe Xerxes a patre Dario bellum aduerſus Græcos renouante, rex fuerat declaratus: poſt exceſſum patris regnum ex hæreditate habuit. Hiſtorici regnum Longimani ordiuntur ab obitu patris. At Iudæi qui ſub Perſarum imperio degebant, regis adoleſcentis adminiſtrationem intuebantur, eumque præcipue obſeruabant, quippe qui maximis ab eo & præclariſſimis beneficiis ornati fuerint, quæ recitantur in libris Eſdræ. Ea propter regni principium ab adminiſtratione ſumſerunt, atque in ſuos annales retulerunt. Canone quinto libri ſuperioris, Scripturæ conſuetudinem in regum tempori bus enarrandis obſeruauimus: vbi multi Iudæorum Iſraelitarumque reges, pluribus annis regnaſſe dicuntur quam vixerint ab exceſſu patrum, quia horum initium Scriptura ſpectauit ab eo tempore, quo patres illos in regni conſortium adſciuerant. Sed enim perſpicuum eſt ex Diodoro & Thucydide regni iam habenas tenuiſſe Longimanum, anno 2. Olympiad. 77. Itaque non indiget Plutarchi defenſione aut excuſatione Thucydides. Cum enim hiſtoria narrat Themiſtoclem ad Xerxem confugiſſe, & literas tum dediſſe ad Artaxerxem regem, anno deinde in Perſica lingua perdiſcenda tranſacto, pepigiſſe cum Xerxe de prodenda Græcia, non obſcure ſignificat & Xerxem patrem & Artaxerxem filium reges ſuperſtites eſſe. Quapropter exordium regni Longimani non incommode ſtatuemus anno vno aut & altero ante Themiſtoclis oſtraciſmum: nempe anno mundi 3550, anno primo ſeptuageſimæ ſeptimæ Olympiadis ineunte. Eoque modo Thucydidem annales recte ſecutum fuiſſe comperiemus. Iam ab hoc principio ſi numeres annum Artaxerxis viceſimum, delaberis in annum Mundi 3570, diſſitum ab anno quo Chriſtus in Iordane ablutus eſt, annis 482: ab eo vero quo mactatus eſt, annis 486. Itaque ab exitu verbi, hoc eſt, ab edita ſanctione de reædificanda & rurſus habitanda Ieroſolyma, ad Chriſtum ducem, hoc eſt, ad annum quo Dei filius, ſalutis ſuorum ducem ſeſe exhibuit, accitis diſcipulis & Euangelio palam publicato, annorum hebdomades 62 & 7, hoc eſt, anni 483 definite concluduntur.

Hebdomade vero 70 nondum exacta, Chriſtus occiſus eſt: Hebdomadumque numerus ineundus ab anno Longimani 20 ſecundum oraculum Angelicum, a Daniele & Nehemia patefactum.

10. Tem-

Anni Mundi	*Olympiades*	*Anni a Chriſto paſſo.*
3535	73	
		520
	74	
3540		
		515
	75	
3545		
		510
	76	
3550		
	77	505
3555	78	
		500
3560	79	
		495
	80	
3565		
		490
	81	
3570		

465

*a *a* Xerxes a patre Dario paulo ante mortem Rex inſt tutus, anno regni primo armis Ægyptum recuperat, quæ defecerat a patre. Herod.

*b *b* Xerxe Sardibus mouente veris initio, Sol totus obſcuratus eſt nec vſquam cœlo ſereno comparuit, & creditus eſt ſedem ſuam reliquiſſe. Herod. Annus eſt Epochæ Chriſtianæ 481, dies ☿, Aprilis 19, quo Sol in ipſo ortu defecit.

*c *c* Pugnatur ad Thermopylas ad Artemiſium ad Salaminem, ſolſtitio, ſub tempus agonis Olympici 75. Tum Xerxes claſſe profligata fugit Sardes ſub tempus ſementis.

*d *d* Artaxerxes Rex inſtituitur a patre. Primus regni Artaxerxis annus.

*e *e* Anno 2 Olympiadis 77, Themiſtocles oſtraco pulſus, Athenis, profugit ad Xerxem, literis datis ad Artaxerxem regno nuper inauguratum. Obiit Magneſiæ ad Mæandrum. Thucyd. Diodor. Plutarch.

*f *f* Xerxes obtruncatur ab Artabano. Succedit Xerxi filius Artaxerxes. Primus eſt annus regni Artaxerxis hiſtoricis.

*g *g* Anno 20 regni Artaxerxis, a prima inauguratione ſcilicet, edictum regium impetratum eſt de reficienda vrbe Ieruſalem. Nehemia.

Hinc initium 70 HEBDOMADVM.

10. Tempora Græcorum.

Græcia non vnius imperio paruit. Athenienſes, Lacedæmonii, Macedones, principem in ea dominatum obtinuerunt. Sed Macedonas, quantum ex veteri memoria repetimus, Athenienſes & Lacedæmonii antiquitate longe antecellunt. A Cecrope ad Codrum imperarunt in Attica Reges 17. Horum duodecimum faciunt Demophoonta, cuius anno primo, vniuerſæ hiſtoriæ conſenſu, Troia capta eſt. Conſtat autem ex Perſarum annalibus, ad Troiam pugnatum eſſe Teutanio Aſſyriis imperante, quem narrat Creſias apud Diodorum, auxilia Priamo poſtulanti miſiſſe duce Mnemone, Tithoni Perſarum præfecti filio. Et recte Euſebius confert cladem Troianam in regnum Teutanii. A Demophoontis initio ad Olympiadem primam ex temporibus Regum & Archontum colliguntur anni 405 quot ab Olympiade prima ad excidium Troiæ numerauit Ephorus. Dionyſius & Diodorus addunt Ephoro 3 annos: Velleius 10. Scribit enim Romam conditam fuiſſe ſexta Olympiade, poſt duos & 20 annos quam prima conſtituta fuerat, 437 poſt Troiam captam. Anni 22 ablati a 437, relinquunt 415 ab Olympiade prima ad caſum Iliacum: congruentes anno Mund 2832. Adde Velleiano vaticinio 50 annos quos e Chronologia Euſebium inique ſubripuiſſe docuimus, habebis annos 465: qui ab Iphiti agone primo in præterita ſubducti, cadunt in annum 24 Teutanii: Mundi 2781. Tantum labis intulit Chronologiæ, annorum 50 mutilatio, in quam inductus eſſe videtur Euſebius fallaci calculo Ephori, & aliorum veterum, qui temporum Troianorum ignari (nihil enim ante Cyrum certi habet hiſtoria profana) ex animi ſententia & incerta opinione Troianam Epocham ſtatuerunt, vt terminum haberent vnde ſuas hiſtorias ordirentur. Quorum errorem iuniores inſecuti principum & magiſtratuum ſpatia dimenſi ſunt, ad plumbeum Lesbiorum canonem. Debuit Euſebius tueri Chronologiam ſacram, cui conſentit Aſſyria omnium vetuſtiſſima. Euſebio tamen habenda eſt gratia, quod in tempora Teutanii cladem Troianam contulerit: & nos certam ſedem docuerit, qua conſtitui debeat Demophoontis imperium. Annus porro 24 Teutanii cui Troianum exitium adſcribimus, abeſt a primo Iphiti agone annis 466: qui tamen ex principum Athenienſium temporibus, nimirum a Demophoontis initio ad annum ſecundum Æſchyli, colliguntur tantum 404. Sed hos produxit Ephorus ad 405. Dionyſius ad 408. Velleius ad 415. Nos quod hiſtoriæ veteri congruit potius amplectimur: & hiatum annorum 62, complemus interregno, quod commodiore loco non poſſe collocari videtur, quam poſt interitum Codri. Tum enim regni forma mutata eſt, & ſumma rerum Archontibus commiſſa, qui rationes redderent. Hoc enim interregno conſtituto, quod veriſimile eſt contigiſſe mortuo Codro, Reges temporum ſuorum ordines tuebuntur, & Archontes ſeriem ſeruabunt in hiſtoria proditam. Ab Æſchylo ad Democratiam quæ Olympiade 24 inſtituta eſt, certiſſima videtur eſſe temporum notatio per decennales Archontas, quibus Archontes annui ſucceſſerunt. Qui deinceps temporum ſeriem valde mutilam & luxatam habent. ſed ea ſupplenda eſt, ex Olympiadibus vſque ad Xerxis expeditionem in Græciam, qui anno primo 75 Olymp. ſub ipſum agonis tempus pugnauit infeliciter menſe Iulio. Et Solis defectio Cleombrotum perterruit Octobri menſe, quam ſupra explicauimus. Quo anno Calliam Athenæ prætorem habuerunt, vt notat Diodorus. Qui deinceps ad obitum Alexandri Archontas annuos perpetua ſerie digeſſit. Eamque ſeriem Thucydides & Xenophon comprobant. Hic enim magiſtratus annuos Olympiadis 93 edit, notato etiã Lunæ defectu. Anarchiam prætereа ſcribit incidiſſe in Olympiadem 94, cuius annum primum Solis lumen obſcuratum, inſignem reddit. Sic Thucydides bellum Peloponeſiacum cœptum fuiſſe teſtatur magiſtratu Pythodori deſinente, atque proxima æſtate Solem defeciſſe ſub meridiem ſtellis internitentibus. Phænomena

congru-

congruunt ad vnguem ordinationi Diodoti. Cuius tamen catalogum anno vno mutilatum eſſe demonſtramus ex Ptolemæo. Hic duas ☽æ defectiones prodidit ſub magiſtratu Phanoſtrati, quæ incidunt in annum 3, Olympiadis 99. Tertiam addidit Archonte Euandro, anno 4 eiuſdem Olymp. At Diodorus Phanoſtratum adſcribit anno 2, Euandrum anno 3 Olympiadis 99. Lapſus eſſe videtur in Oligarchia ſiue Anarchia, cuius annum qui fuit primus Olympiadis 94, Athenienſes non nominant: etſi Pythodorus eo anno archon creatus fuerit. ſed magiſtratum veriſimile eſt gerere non potuiſſe, repub. 30 tyrannis oppreſſa. Quibus graſſantibus annus inſequens exiit ſine magiſtratu, vel ſi quis creatus eſt, huius nomen excidit, propter tyrannidem. Euclides itaque quem Diodorus tribuit anno ſecundo, reſtituendus eſt in annum tertium Olymp. 94. & archontes ſuccedentes, anno vno poſteriores collocandi: eoque modo conciliabimus Diodorum cum Phænomenis, & magiſtratibus a Ptolemæo notatis. Cæterum fruſtra Diodorus laboris & operæ multum inſumſit, in magiſtratibus Athenienſium cum Romanis conſulibus componendis. Nihil enim integrum ſanum ve reperias in vniuerſa illa temporum Romanorum & Græcorum conciliatione, quæ tribus, quatuor, quinque, ſex, ſeptem ve annis, ab harmonia nunquam non recedit. Non melior Diodoro Pauſanias in temporibus ordinandis, Olympiadum & Archontum Athenienſium ſeriem non raro perturbat. Meſſenicum bellum finem habuiſſe ſcribit Olymp. 14 anno primo cum Hippomeni Archonti annus iam quartus exactus eſſet. At quartus Hippomenis annus debetur anno ſecundo Olymp. 15. Archontes annui Athenis inſtituti ſunt anno 3 Olymp. 24. Tleſias annuo magiſtratu functus eſt anno quarto, eiuſdem Olympiadis, hunc annum adſcribit Pauſanias quarto vigeſimæ tertiæ Olympiadis. Sic Miltiadis magiſtratum tribuit Olympiadi 29 qui 28 debetur: ac paulo poſt eandem Olympiadem rite coniungit cum Archimedis magiſtratu. Itaque videtur Pauſanias tempora excepiſſe ex diuerſis & diſſentientibus annalibus. Enimuero quas cōdidiſſent Olympiadas Piſæi vel Arcades, eas Elei in ſuos annales non referebant. appellabant autem Anolympiadas. Atque inde fortaſſe potuit in annalibus oriri diſcrepantia. Illud in Thucydide animaduerſione dignum eſt, quod anni belli Peloponeſiaci definiunt in hiemis exitu; cum Archontes annum a ſolſtitio æſtiuo, vt & Olympiades, auſpicarentur. Scribit enim Thucydides bellum cœpiſſe, cum ex Pythodori magiſtratu menſis vnus tantum reſtaret. Tum Archidamum Spartæ regem non parum temporis contriuiſſe in exercitu cogendo & educendo nec non in Enoes obſidione: Qua tandem relicta, agros Atticæ incurſaſſe, & vaſtaſſe fruges maturas: eaque ætate Solis lumen ſub meridiem extinctum fuiſſe, ſtellis internitentibus. Hoc ☉ deliquium cadit in tertium diem Auguſti. Solſtitium iam prætererat quo Pythodorus exierat magiſtratu. & quo tempore Sol defecit, Euthydemus Archon Athenis fuit. Similiter Xenophon Archontas confert cum Olympiadibus. Euctemonem adſcribit Olympiadi 93. Anno eiuſdem Olympiadis ſecundo Antigenem: Calliam tertio, quo Luna defecit occidua, Octobris d. 10. Quarto Alexium. In cuius anni exitu muri longi a Lyſandro adrui biam diruti ſunt. Deinde ſequentem annum, inquit, in quem incidit Olympias nonageſima quarta, archonte Pythodoro, Athenienſes non nominant. addit eodem anno Solem defeciſſe, ex quo certiſſimum temporis terminum ſtatuimus. Sed Ptolemæus hanc quæſtionem planiſſime definit. Tradit ☽am defeciſſe anno Nabo. 366. Thot 26. menſe Poſſideone. Archonte Phanoſtrato. Annus eſt mundi 3641. Decemb. d. 22. h. 18. Rurſus eodem Archonte menſe Scirrophorione. Annus eſt Mundi 3643. Iunii 18. h. 7¼. Tertio defeciſſe ☽am, Euandro Archonte, menſe Poſſideone 2. anno Nabon. 367 Thot 16. Annus eſt Mundi 3642 Decemb. 11. hora 10 Hic videmus Phanoſtratum archonta, menſe Poſſideone & Scirrophorione, hoc eſt, Decembri & Iunio: Euandrum

Phanoſtrati ſucceſſorem menſe Decembri inſecuto. Ex quibus efficitur neceſſario Archontas æſtiuo ſolſtitio magiſtratum iniiſſe: & annos Archontum, & Olympiadum eundem curſum tenuiſſe. Sed redeamus ad originem Athenienſium. Demophoontis initium cohæret anno Teutanii 24. Mundi 2781. A Demophoonte ad Cecropem cenſentur 376. Ablati ab annis 2781, relinquunt 2405, initium Cecropis Ægyptii. Vnde colligimus Cecropem Ægypto profectum in Atticam, quo tempore Iſraelitæ a Pharaone grauiſſima tyrannide opprimerentur, ante annos 25 quam Moſes naſceretur. Antiquiſſima eſt igitur Athenienſium origo.

Lacedæmonii originem repetunt a Lacedæmone Iouis filio: Qui Eurotę vterino fratri & ſocero ſucceſſit. Regionem de ſuo nomine Laconiam, vrbem quam condidit, vxoris Spartæ nomine Spartam vocauit. quo tempore Erichthonius Vulcani filius, annis fere 100 poſt Cecropis aduentũ in Atticam, rerum Athenis potiretur. Sed temporum ſeriem & filum abrupit tempus edax rerum tuque inuidioſa vetuſtas.

Macedones propter filium & Alexandrum, illuſtriores habiti ſunt, ortum ducentes a Carano, Iphiteum ſacrum ſuperante annis tantum 36.

Anni Mundi	Reges Athenienſium.	
2405	1 Cecrops Ægyptius, Biformis appellatus, Rex primus annis Atticę incolas in 12 oppida coegit: Cecropiæ, quam poſtea Athenas appellauit, regnum inſtituit. Populum in tribus 4 diſtribuit. Cecropidem, Autochthonem, Actæam, & Paraliam Iudicium conſtituit in Areopago.	50
2455	2 Cranaus, Cecropis gener, regnauit annis Tribuum nomina immutauit, Cranaidem, Atthidem, Meſogæam, & Diacridem appellauit.	9
2464	3 Amphyction Cranao ſocero ſuo pulſo regnum occupauit. Conſeſſum Amphyctionum ad Thermopylas conſtituit. Regnauit annos	10
2574	4 Erichthonius Neptuni f. Amphyctione exacto regnum inuaſit. Tribus 4 Diacridem, Athenaidem, Poſidoniadem, & Hepheſtiadem appellauit. Panathenæa minora, & Canephoras virgines inſtituit. Eo regnante Sparta a Lacedæmone condita eſt. Regnauit annos	50
2524	5 Pandion Erichthonii f. Tereo Thraci, Martis filio, Procnen filiam collocauit. Hoc regnante Ceres & Dionyſius in Atticam venerunt. Hic viris, illa frumenti ſationem docuit, vnde ſacra vtrique inſtitura. Regnauit	40
2564	6 Erechtheus Pandionis f. regnũ, Butes frater ſacerdotiũ Mineruæ & Neptuni adeptus eſt. Ab hoc Butadæ ſiue Eteobutadæ: Ab illo Erechthidæ profecti ſunt. Bellum Erechtheus geſſit cũ Eleuſiniis. Hos iuuit Eumolpus Thrax, quibus ſacra Eleuſiniæ Cereris, Myſteria dicta tradidit. Ab eo Eumolpidæ appellati ſunt. Erechtheus filiam in bello pro ſalute ciuitatis deuouit. Maiora myſteria Cereris Eleuſiniæ Athenas induxit. Sacra Boedromia inſtituit. Forum Prytaneum erexit. Tribus 4 nominauit Agricolas, Armatos, Caprarios, Opifices. Regnauit annos	50
2614	7 Cecrops minor Erechthei f. Rex an.	40
2654	8 Pandion minor Cecropis f. Rex an. Dædalus faber inſignis floruit.	25
2679	9 Ægeus Pandionis f. Rex annos	48

Andro-

Androgeo Minois Cretæ regis filio, inſidioſe Athenis interfecto, Athenienſes bello petuntur a Minoe. Eo in bello, Ityacinthi filiæ placandi numinis cauſa, mactatæ ſunt. Theſeus ab Ægeo patre ad pœnas Minoi victori ex lege dandas, in Cretam miſſus, Minotaurum in Labyrintho necauit, & Minois filias Ariadnam Phædramque abduxit.

2727 10 Theſeus Ægei f. Rex ann. 30

Helenam Tyndarei Spartæ regis filiam rapuit. Bellum cum Amazonibus ad Athenas geſſit, earumque vnam Hippolytam ſibi deſpondit. Haraclidas ab Euryſtheo Mycenarum rege poſt Herculis patris obitum, Peloponeſo eiectos, Athenis excepit. Athenarum vrbem auxit. Oſchophoria, Metœcia, Panathenæa magna, & myſteria parua inſtituit. Populum in Eupatridas, Agricolas, & Opifices diuiſit. Popularem Reip. ſtatum demonſtrauit.

2757 11 Meneſtheus Erechthei pronepos, ſeditione in Theſeū abſentem Athenis excitata, regnum occupat, ope Tyndaridarum, quorum ſororem Helenam ille rapuerat. Cum cæteris Græcis ad Ilium profectus moritur. Regnauit annos 24

2781 12 Demophoon Theſei f. Meneſtheo defuncto regnum paternum recuperauit. Palladium forum, & Ephetas, & Phreatrium ſolum inſtituit. Eius regni anno primo Troia capta est. Regnauit annos 33

2814 13 Oxyntes Theſei f. Rex an. 12

2826 14 Aphidas Oxyntæ f. Rex an. 1

Athenienſibus oraculum edit Iupiter Dodonæus, vt Spartanis parcerent, ſi quando ſupplices ad aras Eumenidum & in Areopagum confugiſſent.

2827 15 Thymœtes Oxyntæ f. nothus, Aphidante fratre interfecto, regnum occupauit. Vltimus e familia Erechthidarum. Regnauit an. 8

2835 16 Melanthus Andropompi f. Meſſenius Rex an. 37

Domo pulſus ab Heraclidis in Peloponeſum reuerſis, Athenas venit. Singulari certamine interfecit Xanthum Bœotorum ducem, quibus cum Athenienſes tum bellum gerebant. Ad regnum euehitur Thymœte abdicante. Ab eo Melanthidarum familia ducta eſt. Apaturia ſacra Athenis inſtituit.

2872 17 Codrus Melanthi f. R. ann. 21

Dores qui Peloponeſum incolunt, Athenienſibus quod Megara condidiſſent bellum intulerunt. Athenienſes Codro rege duce, cum ſe ex vaticinio quodam pro patriæ ſalute deuouiſſet, victoriam retulerunt. Spartani qui intra portas eruperant, ad aras Eumenidum ſe receperunt, & incolumes dimiſſi ſunt. Primum fuit bellum cum Lacedæmoniis.

2893 Hic Interregnum annorum 62 interiiciendum eſſe videtur 62

ARCHONTES PERPETVI.

2955 1 Medon Codri filius vt putatur, Archon primus ann. 20

Codro a Doribus interfecto placuit Regum imperium imminuere, & referendis rationibus obnoxium reddere.

neque Reges in poſterum, verùm Archontes creare. Ex quibus Medon fuit, A quo Medontidæ.

2975	2	Agaſtus	36
3011	3	Archippus	19
3030	4	Therſippus	41
3071	5	Phorbas	31
3102	6	Mecades	30
3132	7	Diogenetus	28
3160	8	Pheredus	19
3179	9	Ariphron	20
3199	10	Theſpieus	27
3226	11	Agameneſtor	20
3246	12	ÆSCHYLVS Æſchyli Archontis anno ſecundo, Iphitus Ludos Olympicos inſtituit in Elide. Atque ex hoc tempore, anni apud Græcos ex Olympiadibus digeri ac numerari cœpti a ſolſtitio æſtiuo, menſe Hecatombæone.	23
3269	13	Alcmæon Æſchyli f. Archon an. Eo vita functo placuit Athenienſibus vt Archontes in decennium tantum obtinerent imperium.	2

ARCHONTES DECENNALES.

3271	14	Charops Æſchyli f. primus Archon decennalis. Huius anno primo Olympiadis ſeptimæ primo Romam conditam fuiſſe ferunt.	10
3281		Æſimedes Æſchyli f.	10
3291		Clidicus Æſimedæ f.	10
3301		Hippomenes	10
3311		Leocrates	10
3321		Abſander	10
3331		Eryx	10

ARCHONTES ANNVI.

3341	Poſt Erycis magiſtratum, anno 3 Olymp. 24, Archontum decennalium imperio abrogato, ſumma rerum 9 Archontibus quotannis mandata eſt. Regi, Archonti, Polemarcho, & Theſmothetis 6. permiſſumque vt ab Archōte anni ſinguli nominarentur. Primus Archon annuus fuit Creon. Secundus Tleſias. Ab hoc tempore DEMOCRATIA incipit.
3402	Olymp. 39. an. 4. Draco ciuis Athenienſis, primus leges populo & democratiæ Athenienſi ſcripſit.
3429	Olymp. 46. anno 3. Solon Archon nouis tabulis inductis, ſeditionem quæ propter æs alienum excitata fuerat, ſedauit, & Rempub. nouis legibus temperauit. Draconis legibus, præterquam de cæde, ſublatis.
3457	Olymp. 53. an. 3. Piſiſtratus Athenis arce occupata, tyrannidem exercet. Anno inſequenti Solon annos 80 natus, diem ſuum obiit.
3506	Olymp. 65. an. 4. Oſtraciſmus inſtitutus eſt.
3532	Olymp. 72 anno 2. Darii copiæ quas duce Dati in Atticam immiſerat ab Athenienſibus profligantur ad Marathonem, duce Miltiade.
3542	Olymp. 74. an. 3. deſinente Aprilis die 19 Xerxes mouet Sardibus cum Sol deficeret in aurora. Inde traiicit Helleſ-

pon-

pontum & Atticam inuadit, anno 4. Olymp. 74. Olymp. 75. ineunte, ſub tempus Agonis Olympici pugnatur ad Thermopylas Artemiſium & Salaminem. Xerxes fugit ſub tempus ſementis.

Iam a Xerxe ad exceſſum Alexandri, Archontum ſeriem continuam hiſtoria profert apud Diodorum.

Anni Mundi	Olympiad.	ARCHONTES annui.
3543	75	Callias
		Xantippus
3545		Timoſthenes
		Adimantus
	76	Phædo
		Dromoclides
		Aceſtorides
3550		Meno
	77	Chares
		Praxiergus
		Demotion
		Aphepſio. al. Phædo
3555	78	Theagenidas
		Lyſiſtratus
		Lyſanias
		Lyſitheus
	79	Archidemides
3560		Tlepolemus
		Conon
		Euippus
	80	Phraſiclides
		Philocles
3565		Bion
		Mneſithides
	81	Callias
		Soſiſtratus
		Ariſto
3570		Lyſicrates
	82	Chærephanes
		Antidotus
		Euthydemus
		Pedicus
3575	83	Philiſcus.
		Timarchides
		Callimachus
		Lyſimachides
	84	Praxiteles
3580		Lyſanias
		Diphilus
		Timocles
	85	Myrrhichides
		Glaucides.
3585		Theodorus
		Euthydemus

Anni Mundi	Olympiad.	ARCHONTES annui.	
	86	Nauſimachus	
		Antilachides	
		Chares	
3590		Apſeudes	☉ ♋
	87	Pythodorus	
		Euthydemus	☉ def.
		Apollodorus	*Augu-*
		Epaminondas	*ſti die*
3595	88	Diotimus	*3. an-*
		Euclides	*no 1.*
		Euthydemus	*belli Pe*
		Stratocles	*lopon.*
	89	Lyſarchus	
3600		Amynias	
		Alcæus	
		Ariſto	
	90	Ariſtophilus	
		Archias	
3605		Antiphon	
		Euphemus	
	91	Ariſtomenetus	
		Chabrias	
		Piſander	(chus
3610	☽.d.	Cleocritus. al. Clear-	
	92	Callias	
		Theopompus	
		Glaucippus	
		Diocles	
3615	93	Euctemo	
		Antigenes	
		Callias	☽ def.
		Alexius	
	94	Pythodorus.	Ἀναρχία.
3620		——	(☉ defecit
		Euclides	
		Micion	
	95	Exænetus	
		Laches	
3625		Ariſtocrates	
		Ithycles	
	96	Lyſiades	
		Phormio	*Ageſilao*
		Diophantus	☉ *bicor-*
3630		Eubulides	*nis inſtar*

Anni Mundi	*Olympiad.*	*ARCHONTES annui.*		*Anni Mundi*	*Olympiad.*	*ARCHONTES annui.*
	97	Demoſtratus	*Luna*			Calliſtratus
		Philocles	*viſus*	3670		Diotimus
		Nicoteles	*eſt.*		107	Eudemus
		Demoſtratus				Ariſtodemus
3635	98	Antipater				Theſſalus
		Pyrrhio				Apollodorus
		Theodotus		3675	108	Callimachus
		Myſichides				Theophilus
	99	Dexitheus				Themiſtocles
3640		Diotrephes				Archias
		Phanoſtratus ☽ def.			109	Eubulus
		Euander ☽ def.		3680		Lyciſcus
	100	Demophilus				Pythodorus
		Pytheus				Soſigenes
3645		Nico			110	Nicomachus
		Nauſinicus				Theophraſtus
	101	Chabrias		3685		Lyſimachides
		Chariander				Charondas
		Hippodamus			111	Phrynichus
3650		Socratides				Pythodorus. al. Py
	102	Aſteus				Euænetus (thodemus
		Alciſthenes		3690		Creſicles
		Phraſiclides			112	Nicocrates
		Dyſnicetus				Niceta*.al.Anicetus.
3655	103	Lyſiſtratus				Ariſtophanes (☽ def.
		Nauſigenes				Ariſtophon
		Polyzelus		3695	113	Cephiſophon
		Cephiſodorus				Euthycritus
	104	Chio				Chremes
3660		Timocrates				Anticles * *Obitus*
		Chariclides			114	Soſicles * *Alexan*
		Molo		3700		Ageſias *dri, cu-*
	105	Nicophemus				Cephiſodorus *ius ca*
		Callimedes				Philocles *dauer*
3665		Euchariſtus				*Aridæus anno 3 Olym.*
		Cephiſodorus				*114, Babylone in AE-*
	106	Agathocles				*gyptũ magnifico ſum-*
		Elpinus				*tu deportauit.*

LACEDAEMONII.

Lacedæmoniorum tempora admodum lacera & mire deformata ſunt. Sed propter vetuſtatis memoriam ſubiecimus quæ ſequuntur.

Eurotas Laconiæ Rex ——— 1 Lacedæmon Iouis filius frater vterinus, Eurotæ, eiuſdemque gener, ſucceſſit fratri, quo tempore Erichthonius rerum potiretur Athenis, circa annum Mundi 2500.

Sparta. nupſit Lacedæmoni patruo. 2 Amyclas. Oppidum Amyclas condidit in agro Laconico.

3 Argalus

4 Cy-

4 Cynortas

5 Oebalus

vxor Gorgophone, filia Perſei Argiuorum regis.

6 Hippocoon. 7 Tyndareus.

victo Tyndareo fratre, regnum ſuſcepit.

Pulſo Hippocoonte, Herculis auxilio poſt eum regnauit.

Atreus

Helena. Caſtor. Pollux.

Agamemnon. 8 Menelaus.

Rex Mycenarum. Vxor Clitemneſtra.

Helenam duxit in vxorem. Mortuis vero Tyndaridis, quod gener eſſet Tyndarei, regnum adeptus eſt.

9 Oreſtes

Vxor Menelai filia. Patrio Mycenarum regno pulſus, regnum Lacedæmoniorum occupauit.

10 Tiſamenus Oreſtis f. Pulſus eſt ab Heraclidis.

Hercules
Hyllus
Clodæus
Ariſtomachus

Creſphontes. Temenus. Ariſtodemus.

Euryſthenes. Procles.

Heraclidæ in Peloponeſum duce Oxylo reuerſi, Meſſenen, Argos, & Spartam, pulſis regibus, in ſuam poteſtatem redigunt. Meſſena pulſus Melanthus, Athenas venit, & regnum obtinuit, anno Mundi 2 8 5 1. Heraclidæ ſortes duxerunt. Creſphonti Meſſene obtigit. Argi Temeno. Sparta filiis Ariſtodemi nuper defuncti. Itaque Sparta duarum familiarum principibus paruit.

Euryſthenes Rex Spartæ. an.	42	Procles Rex Spartæ, A quo Proclidæ.
Agis Euryſthenis f. R.	50	Sous Proclis fil.
A quo Agidæ dicti ſunt poſteri Euryſthenis.		Eurypon Soi f. A quo poſteri Proclis Euryponcidæ dicti.
Echeſtratus Agidis f. R. an.	35	Prytanis Eurypontis f.
Leobotes Echeſtr. f. ann.	37	Eunomus Pritanidis f.
Doryſſus Leob. f.	29	
Ageſilaus Doryſſi f.	17	Philodectes Charilaus Nicander regnauit annis 39. Huius annus 34 incidit in primum annum Iphiti Theopompus Nicandri f. — Lycurgus cum tutor eſſet Charilai leges ſcripſit Lacedæmoniis.
Archelaus Ageſilai f.	18	
Teleclus Archelai fil.	40	
Bellum Meſſeniis intulit, propter virgines Lacænas in templo violatas.		
Alcamenes Tel. f. an.	37	

Bellum Meſſenicum, in quo pater occubuerat, perſecutus eſt, cum Theopompo. Iurarunt Lacedæmonii ſe domum non reuerſuros, niſi confecto bello, & remiſſa domum non iurata iuuentute, permiſſoque omnium fœminarum promiſcuo concubitu, prolem eorum propagarunt, qui Partheniæ dicti, poſt annos 30, duce Phalanto, Tarentum in Italia occuparunt.

Agidarum tempora corrupta & mutilata eſſe oportet. Nam ab initio Melanthi, qui Meſſena pulſus Athenis imperauit, anno Mundi 2 8 5 1, ad Theo-

pompum qui Alcameni adfuit, anni 400 intercipiuntur. Initenim regnum Theopompus anno primo Olymp. 2. poſt Nicandrum cuius anno 34, primus agon celebratus eſt. Incidit autem ſecundus agon in annum Mundi 3251. Anni vero ab inauguratione Euryſthenis ad exitum Alcamenis, colliguntur tantum 305. Nulla temporum certa ratio iniri poteſt ex Græcorum geſtis ante Perſarum imperium. Sed reliqua Lacedæmoniorum Pauſanias explicat lib. 3.

Anni Mundi

MACEDONES.

CARANVS Argiuus decimusſextus ab Hercule, duodecimus a Teneno (quem cum Creſphonte & Ariſtodemo fratribus Meſſenen Argos & Spartam in ſuam poteſtatem redegiſſe, in Lacedæmoniis diximus) nouas Apollinis oraculo ſedes in Macedonia quærere iuſſus, cum magna Græcorum multitudine eo tranſmigrat. Regulos ibi dominantes debellat, & regnat annos 28. Inauguratus anno Mundi
3210 3210, ante annos 37, quam ſacer agon inſtitueretur ab Iphito. 813 ante Chriſtianam Epocham.

Anni Mundi			
3238	2	Poſt quem Cœnus regnat annis	12
3250	3	Tyrinnas R. an.	38
3288	4	Perdiccas 1. R.	51
3339	5	Argæus	38
3377	6	Philippus 1.	38
3415	7	Aeropus	26
3441	8	Alcetas	29
3470	9	Amyntas 1.	50

3520 10 Alexander 1. an. 43 Diues appellatus, Legatos a Megabazo miſſos, qui a patre Amynta peterent Dario dari terram & aquam, interfecit. Placat deinde Megabazum per Bubarem, collocata huic ſorore Gygæa. Itaque Darii temporibus pacem habuit, & Xerxi ſe adiunxit. Græcos tamen beneuolentia proſecutus, illis Mardonii conſilia retexit. Tantis opibus affluxit, vt Apollini Delphos, Ioui Elidem, ſtatuas aureas miſerit. Muſicæ ſtudioſus. Pindarum lyricum fouit.

Gygæa. nupta Bubari Perſæ, Megabazi f.

Aridæus
Derdas. Pauſanias. Iuuerunt Philippum contra Perdiccam 2.

3563 11 Perdiccas 2. Regnauit ann. 28. Spoliat fratres regni partibus. Hippocratem Medicum familiariſſimum habuit.

Alcetas.
Alexander.

Philippus. Θαῤῥάλεος. Bellum intulit Perdiccæ fratri, a quo repulſus eſt. ♀

Stratonice. nupta Seuthæ Odryſarum Regi.

Vxor fuit Cleopatra.
Filius ab Archelao tutore necatus.

Concubina Simiche, fratris Alcetæ ſerua.

3591 12 Archelaus 1. an. 24. Alceta, & Alexandro filio ſublatis, & Cleopatræ filio in puteum deiecto, regnum occupat. Coluit Euripidem

3615 13 Archelaus 2. Regnauit poſt

3622 14 Oreſtes R. occi-

patrem an. 7. | ſus ab Æropo tutore. | pidem Tragicum: Herodotum, & Hellanicum, hiſtoricos.

15 Æropus Temenida, Oreſtis tutor, quo trucidato imperauit annis 6. Pepigit fœdus cum Ageſilao Lacedæmonio:

3628 16 Pauſanias R. an. 1. pulſus eſt ab Amynta 2.
Philippus Θαῤῥάλεος.

Alexander:
Arrhibæus Lynceſtarum Rex:
Irrha. Aridæus.

3629 17 Amyntas 2. R. annis 24. Pauſaniam regno expulit, vxores 3 habuit: 1 Gygæam. 2 Eurydicem Illyriam. 3 Concubinam.

Archelaus. Argæus. Menelaus. A Philippo extincti ſunt.

Ptolemæus.

Eurydice Illyria Irrhæ filia liberos habuit

3653 18 Alexandrum 2. qui poſt patrem regnauit anno vno. Oppugnatus a Pauſania, defenditur ab Iphicrate. | Ptolemæũ 'Αλωρίτην A | Perdiccam 3. B | Philippum 2. C | Euryonem. Hęc detegit patri, matris Eurydices inſidias, quę marito ipſius nuptura, occidendum virum, regnumque adultero tradendum ſuſceperat.

3654 19 *A* Ptolemæus Alorites ſub Alexandro fratre rerum ſummam adminiſtrat, deinde regnum occupat annos 3.

Philoxenus a patre datus obſes Pelopidæ Thebano.

3657 20 *B* Perdiccas 3. Succeſſit Alexandro fratri annis 5.

Amyntas. fuit ſub tutela Philippi patrui, & ab eo Cynæ filiæ nuptiis honoratus. Alexandro Philippi filio vitæ inſidias parat, cæde huius regnum occupaturus, quibus detectis pœnas luit.

Eurydice. A matre Cyna militaribus artibus erudita, nupſit Aridæo auunculo, Caſandrum flagitioſe cognitum, ad ſummum faſtigium euexit. Capta cum marito ab Olympiade, & mori iuſſa, laqueo vitam finiuit.

3662 21 *C* Philippus 2. R. an. 25. Obſes aſſeruatus a Thebanis, ad omne virtutum genus informatur apud Epaminondam: Vxores ei fuerunt:

Olympias filia. Neoptolemi regis Moloſſorum ex Æacidarum genere. *D*	Audata Illyria. Cyna. nupta Amyntæ. Animo virili exercitum duxit. Interemta eſt a Caſandro.	Phila:	Mela. Cytalæ Thracis filia.	Cleopatra Hippoſtrati & ſororis Attali filia. *E*

D Ex Olympia ſuſceptus eſt:

3687 22 Alexander 3 Magnus | Cleopatra nupta Alexandro auunculo:

† regnauit annis 12½. Quo occiſo cum multi eam in connubium ambirent, Antigoni iuſſu interficitur, Sardibus. Philippus pater in Cleopatræ nuptiis occiſus eſt, cum inter 12 Deos incederet.

E Ex Cleopatra nati ſunt

Europa — Caranus. natus paulo ante Philippi cædem. In pelui ænea ignibus accenſa ad mortem cruciatus eſt ab Olympiade.

Concubinæ Philippo fuerunt hæ tres.

1 Arſinoe, Quæ ex Philippo prægnans traditur Lago apud quẽ peperit, Ptolemæum Ægypti regem.

2 Philynna Saltatrix Lariſſæa, Ex qua

3699 23 Aridæus Alexandri Babylone ſucceſſor. Regnauit annis 6½. Reuerſus in Macedoniam excarnificatur ab Olympiade. Temenidarum poſtremus.

3 Nicaſipolis Pheræa Iaſonis tyranni ſoror, Ex qua Theſſalonice nupta Caſandro. Ab Antipatro interfecta.

† Alexander magnus. Coniuges habuit 4.

Barſinen — Rhoxanen — Paryſatida — Statyram

Artabazi filiam. — Oxyartæ f. — Ochi filiam. — Darii Codomani filiam.

Hercules. anno ætatis 17, perfidioſe trucidatur a Polyſperchonte, dolis Caſandri.

Alexander. poſtumus captus a Caſandro cum auia & matre, veneno necatur.

Ex 365 Alexandri concubinis hæ memorantur:
- Pancaſta.
- Thais Attica, quæ poſtea nupſit Ptolemæo Lagi f.
- Campaſpe, quam conceſſit Apelli Alexander, a quo ſolo pingi voluit, vt fingi a Lyſippo.
- Cleophis, Regina Mezagarum: Ex qua ſuſceptus Alexander Indorum Rex.
- Thaleſtris, Amazonum Regina.

Alexandrum in lucem editum fuiſſe ferunt, Olympiade 106 ineunte, Hecatombæonis die 6: quo die templum Dianæ Epheſi conflagrauit, & Philippus nuntium accepit victoriæ Olympicæ. Exceſſit Olymp. 114. Plutarchus ex diariis excepit interiiſſe 28 die Deſii, hoc eſt, ſub exitum Iulii menſis, quod Iuſtino congruit, qui menſem vnum ſupra annos integros vixiſſe prodidit. ſed vitæ tribuit annos 33. quod peccatum ex vitioſa annalium interpretatione manauit: In quibus cum relatum eſſet, anno ætatis 33 exceſſiſſe, putarunt exegiſſe annos 33, cum ſupra annos 32, menſem tantum ſuperuixerit. Itaque obitus Alexandri temporis meta certiſſima eſt. Ad quam numerat a Nabonaſſare Ptolemæus, annos 424 Ægyptios, tum deſinentes in 11 Nouemb. Annus eſt ab initio rerum 3699. Ab inauguratione Carani regni Macedoniæ fundatoris 490. Ante Chriſtianam Epocham, 324. Daniel Prophetarum ſummus capite vndecimo vaticinatus eſt, Alexandri imperium ad ſuos hæredes minime peruenturum: ſed in regna quatuor diſtractum iri. Ac in plura quidem diſſectum eſt, ſed quatuor Mundi plagas Propheta reſpexit, & regna præcipua fuere quatuor: Syriacum, Aſiaticum, Macedonicum, Ægyptium. Syriam tenuit Seleucus: Aſiam Antigonus: Macedoniam Antipater: Ptolemæus Ægyptum. Seleucidarum & Lagi-

Lagidarum ſiue Ptolemæorum tempora ſeriem perpetuam ſeruant, quam libro primo digeſſimus. Aliorum Alexandri ſucceſſorum tempora, ex rebus geſtis prope coniectari licet, cum inter Macedonas, Seleucidas atque Lagidas, bella perpetuo fuerint, quoad eos Romanorum potentia domuerit. Sane Macedonum exitium non minus quam Alexandri exploratum eſt. Quorum dominatum Perſeus terminauit. Cuius cladem Lunæ obſcuratio nobilem reddidit: quæ valde atra conſpecta eſt, in caſtris L. Pauli Æmilii ad Pydnam Macedoniç, ea nocte quam pugna ſecuta eſt, qua Perſeus ab Æmilio ſuperatus & captus eſt, anno V C 586, Mundi 3855, ante Chriſtianā metā 168, Iunii die vigeſima prima, feria ſecunda, ☽ ho. 8. 24. poſt merid. defecit dig. 15. Liuius tamen pugnam adſcribit anno V C 586, prid. Non. Septembr. Sed Liuius aliud vrbis principium ſecutus eſt, quam marmora capitolina edant, & anni modo vtitur a Numa ex Magiæ ſuperſtitione aduerſus cœli omniumque gentium iura ſtulte ordinati. Tempus ab Alexandri interitu ad Perſei caſum, annorum eſt centum quinquaginta ſex.

ANTIPATRI MACEDONIS FAMILIA.

Iolaus ſiue Iulius Macedo ex vrbe Paliura

- Antipater.
  Militauit Philippo aduerſus Athenienſes. Ab Alexandro Græciæ & Macedoniæ præpoſitus, eaſdem retinuit poſt obitum Alexandri, Athenienſes ad Cranonem vicit, & præſidio coercuit, deiectis oratoribus Demoſthene & Hyperide: hūc iugulauit, execta prius lingua: illum mortem ſibi veneno adferre coegit, Eurydicen Reginam Aridæi vxorem res nouas molientem repreſſit. Obiit anno ſexto ab Alexandri exceſſu, Olympiade centeſima decimaquinta, anno ſecundo, Ariſtotelis fuit diſcipulus. Epiſtolas & hiſtorias conſcripſit. Quæ huius fuerit vxor ignoratur. ✝
- Caſander.

Huius filia Antigone. Ex qua Berenice patre incerto. Nupſit Berenice Philippo cuidam Macedoni, Deinde Ptolemæo Lagi f. Pepetit Philippo Magam Cyrenarum regem, & Antigonen, nuptam Pyrrho Æacidæ. Ptolemæo vero enixa eſt, Ptol. Philadelphum.

✝ Antipatri Iolao nati liberi

- Caſander.
  Cariæ ſatrapiæ præfectus a Perdicca, patris eam beneficio retinet, & Tribunus adiungitur Antigono. In Aexandri domum odium effudit, Olympiadem interfecit. Alexandrum poſtumum veneno ſuſtulit. In Herculis necem Polyſperchontem induxit. Atque ita Philippi poſteritate deleta, Macedoniam ſibi vindicauit. Thebas ab Alexandro deletas inſtaurauit. Periit intercute. Regnauit an. 18. ✝
- Phila.
  Nupta Cratero: Deinde Demetrio Poliorcetæ. Eximia virtute fœmina prædita. Cum Demetrium regno Macedoniæ ſpoliatum militum defectione aſpicere non ſuſtineret, hauſto veneno vitam ſibi eripuit.
- Alexarchus.
  Condidit Vranopolim, & nouum Idioma introducere conatus eſt.
- Philippus.
  Iuuit necem Alexandri magni. Æacidem Moloſſum acie victum occidit, & Ætolos debellauit.

Iolaus.

Pincernarum princeps apud Alexandrum, quem necaſſe creditus eſt, conſilio & iuſſu patris.

Eurydice.

Nupta Ptolemæo, Lagi f.

Nicæa.

Nupta Lyſimacho, Nicææ Bithyniæ vrbi de ſe nomen reliquit, quæ Antigona antea vocabatur.

Pliſtarchus.

Præfectus equitatui & militi conductitio. Infelix equeſtri & nauali certamine.

Nicanor.

Occiſus ab Olympiade.

Agathon.

A Caſandro datus obſes Antigono.

♣ Caſander Cariæ Satrapa Antipatti filius, vxorem habuit Theſſalonicam, Philippi Amyntæ notham. Ex qua ei nati ſunt

Philippus.

Patri ſucceſsit in regno ſed mox tabe interiit Olymp. 120.

Antipater

Regnum diuidit cum Alexandro fratre. Et matrem peroſus, quod plus ei quam ſibi beneuolentiæ impertiret, ſua eam manu obtruncat. Idcirco bello ab Alexandro fratre petitus, confugit ad Lyſimachum ſocerum, cuius filiam Eurydicen duxerat. Inde iuſſu Lyſimachi interimitur.

Alexander.

Matris cædem vindicaturus, euocat in Macedoniam Pyrrhum, & Demetrium. Hunc cũ tollere ſtuderet, ab eo trucidatur, arrepto Macedoniæ regno. A quo pulſus eſt a Lyſimacho & Pyrrho anno Mundi 3732.

ANTIGONI FAMILIA, QVAE POSTREMA in Macedonia regnauit.

Philippus Macedo e Temenidarum genere: Cuius maiores ignorantur, coniugem habuit, quam prius duxerat Periander.

Antigonus.

μονόφθαλμος dictus & Cyclops. Sub Polyſperche primum ſtipendia fecit, & latrocinia exercuit. Poſtea duxit ordines ſub Philippo & Alexandro. Phrygiæ præpoſitus, inito fœdere cum Antipatro Cratero & Ptolemæo aduerſus Perdiccam, hoc a ſuis iugulato in Ægypto, ſummum regiarum copiarum obtinuit imperium, & Eumenem Argyraſpidum proditione captum occidit: Inde Argyraſpidum perfidiam vltus omnium internecione. Primus ex Alexandri ducibus Rex ſalutatus eſt. Bello iaculis confoſſus interiit, cum ſolus monarchia potiri vellet, anno quarto, Olymp. 119 natus annos 80. Vxor ei fuit Stratonice, Corrhæi filia, ex qua nati ſunt

Demetrius.

Ptolemæus

datus eſt obſes Eumeni ab Antigono patruo, a quo defecit ad Caſandrum & Ptolemæum. Ab hoc cicutam bibere compulſus eſt.

Dioſcorides

præpoſitus claſſi ab Antigono.

Marſyas.

Periandri filius frater vterinus Antigoni & Demetrii.

Deme-

Demetrius πολιορκήτης

Patrem iuuit aduerſus Ptolemæum, quem prœlio nauali vicit ad Cyprum. Græciam ſeruitute liberauit. Cum Seleuco affinitatem contraxit. Alexandrum Caſandri f. ſibi inſidias molientem occidit. & regnum Macedonicum ad ſe tranſtulit. Inuaſurus Aſiam vt paterna regna recuperaret, imparatus adhuc opprimitur a Pyrrho, & Lyſimacho, anno 4 Olymp. 122. & aliquanto poſt coactus eſt ſe dedere Seleuco genero ſuo, a quo triennium aſſeruatus eſt captiuus ad mortem vſque.

Philippus
A patre miſſus in Helleſpontum vt contra Phœnicem Ptolemæi patruelis ducem bellum gereret matute obiit in Phœnicia.

Conivges Poliorcetæ.

Phila
- Antigonus Gonatas. Patrem captum a Seleuco liberare omni ſtudio ſeque obſide conatus eſt. Reiectus, pacem cum Antiocho Seleuci filio confirmat & Macedonia recepta regnat annis 36.
- Stratonice. Nupta Seleuco Nicanori, ab Antiocho priuigno adamata.

Illyria quædam ἀνώνυμος
- Demetrius tenuis.

Ptolemais Ptolemæi f.
- Demetrius Rex Cyrenarum. Euocatus Cyrenen ad connubium Berenices Magæ regis f. interficitur in Arſinoes reginæ concubitu, ſponſa percuſſores ei immittente.

Deidamia Pyrrhi f.
- Alexander

Eurydice proneptis Miltiadis
- Chorrabus

Concvbinæ Poliorcetæ.

Lamia Cleanoris f. tibicina.
- Phila.

Lamia Athenienſis

Demo Mania

Antigoni Gonatæ

Coniunx. Phila
- Demetrius 2. Recuperauit Macedoniam ab Alexandro Epirota patri ademtam, a cuius obitu regno potitus eſt annis 10

Concubina Damo
- Alcyoneus. Adiuuit Argiuos contra Pyrrhum, cuius caput ad patrem attulit: qua de re grauiſſime obiurgatus eſt a patre

Coniuges duæ

Nicæa. filia Antiochi Dei Syriæ regis.

Phthia. Alexandri Epirotæ filia Pyrrhi neptis
- Philippus Antigoni tuto-

Antigonus. Tutor, Δόσων, Εὐεργέτης, cognominatus.

Echecrates.
- Antigonus Edocet Philippum de Perſei

ris obitu regnum recepit, cui præfuit annis quadraginta duobus. Fœdus iniit cum Annibale. Demetrii Pharii hortatu Ætolos laceſſit, & Romanorum, quos Ætoli ſibi adiunxerant bellum attrahit. Athenienſes ab Arato poſt Demetrii ſecundi obitum liberatos Macedonum dominatu latrociniis infeſtat. Hi Romanos accerſunt, a quibus victus, Græcorum ciuitatibus multatur, quas in Aſia vel Europa tenuiſſet: præterea & talentis 1000. Quæ pecunia ei remiſſa eſt T. Quinctii ſuaſu, cuius opera & ſocietatem cum Romanis & Demetrii filii qui obſes datus erat reditum impetrauit. Inde cum Romanis aduerſus Antiochum magnum pugnat. Poſt odio contra eos concepto, bellum inferre parantem, mors occupat: Perſei ſcelere interturbatum, a quo Demetrium filium falſo accuſatum necari iuſſerat. In leuiſſimis ducebat noxis, hominem veneno tollere. Rex Citiorum nominatur, vt & Perſeus filius, lib. 1. Machab. c. 8.

Philippo impuberi tutor datus, moderatione ſua Rex Macedoniæ creatur, regnatque annis 15. Nam Philippi matrem duxerat vxorem. Cleomenem Lacedæmoniorum regem accitus ab Arato Sicyonio, Græcia expulit. Spartam in poteſtatem ſuam redegit. & Lacedæmoniis leges ac Rempublicam reddit. Inde regreſſus in Macedoniam, Barbaros, qui eam interim depopulati fuerant, ex improuiſo adortos expellit.

in Demetrium inſidiis. Idem regni hæres deſtinatus a Perſeo nefarie occiditur.

Philippi liberi

Perſeus.
Parricidio & fraude regnum adeptus, regnauit annis 10. Coniugem ſua manu iugulauit. Victus eſt a L. Æmilio Paulo anno ab Alexādri interitu 156, Mundi 3855, Iunii die 22. Captiuus Romam in triumphum abductus eſt vna cum tribus liberis,

Philippo. qui in carcere periit.

Alexandro. Hic tornandi artificium didicit & Romanis literis imbutus magiſtratibus ſe ſcriptorem ſolertem & gratioſum præbuit.

Filia. quę obiit in carcere.

Demetrius.
Obſes Romæ datus a patre. Vnde reuerſus a Perſeo fratre veneno tollitur.

Filia innominata. nupta Bruſiæ regi Bithyniæ

PERTINET LYSIMACHVS AD MACEDOniæ regnum, Cuius hæc familia eſt

Agathocles Pellæus

Lyſimachus
Cuſtos corporis Alexandri. Leonem quo cum in cauea fuerat incluſus arrepta lingua exanimat. Præpoſitus eſt Thraciæ poſt obitum Alexandri, Belli ſocietatem iniit cum Caſandro aduerſus Antigonum, huiuſque exemplo regium nomen ſibi vendicat. Demetrium Macedoniæ regno expellit, Pyrrho & Antigono Gonata deuictis, quo potitur annis 5. Cū Seleuco cōgreſſus magna clade accepta

Philippus
Alexandrum comitatus ad Indicam expeditionem cum a ſuis deſertus eſſet Alexander in Naura regione fortiter defendit aduerſus Barbaros viribus deficientibus, manibus regis exceptus extinguitur.

acceptain prœlio occumbit natus annos 74. Olymp. 124. Tum Seleucus Macedoniæ regnum occupat. Eo per inſidias interfecto Ptolemæus Ceraunus Macedoniam inuadit an. 2. Olymp. 124.

Coniuges Lysimachi.

Mectida				Arſinoe Ptolemæi f.			Amaſtris Oxyatris filia fratris Darii Codomani.
Agathocles extinctus veneno dolo Arſinoes duxit Lyſandrum Ptolemæi Lagi filiam.	Alexander territus crudelitate patris profugit ad Seleucum.	Arſinoe nupta Ptolemæo Philadelpho.	Eurydice nupta Antipatro Caſandri filio.	Ptolemæus	Lyſimachus	Philippus	

Interfecti ſunt a Ptolemęo Ceraunno in oculis matris Arſinoes quam frater Ceraunus in vxorem paulo ante duxerat.

Et Pyrrhus regno Macedoniæ potitus eſt menſib. 7.

Pyrrhi Epirotæ Genus.

Hercules genuit Hyllum, hic Clodeum, Clodeus Anaſſam, quam Neoptolemus, qui & Pyrrhus, id eſt, Rufus dictus eſt, Achillis filius duxit in vxorem. Moloſſis imperauit. Interiit Oreſtis inſidiis.

Pyrrho nati ſunt ex Anaſſa

Piales Patri ſucceſſit	Pyrrhus	Filiæ aliquot

Et inde per ordinem Regnum ad Tharrytam deſcendit decimum quintum ab Achille. Primus Gręcis moribus & literis imbutus humanis legibus vrbes compoſuit cum primi illi reges barbari & ignobiles fuerint.

Tharrytas
Alcetas } Theſprotis & Moloſſis imperarunt.
Arybas

Senatum & annuos magiſtratus inſtituit, & Reipublicæ formam primus compoſuit. Vxor ei fuit Troias, Ex qua ſuſcepti ſunt

Neoptolemus	Alexander	Æacides
Olympias nupta Philippo	Poſt Neoptolemum regnum Epiri tenuit bello in Ilia lia geſto interiit in Brutiis.	Poſt Alexandri fatum regno potitus eſt. Cum patriam bellis attriuiſſet in ciuium offenſam incurrit, & ab iis in exilium actus eſt. Coniunx ei fuit Phthia
Alexander Magnus		

Æacides
Phthia coniunx

Pyrrhus	Deidamia	Troias
Bimulus, cum pater a Moloſſis regno pulſus eſt, furtim ſubtract'	Alexandro Roxanæ f. deſponſata, deinde nupta Demetrio Poliocretæ	

ad Glaucum Illyriæ regem defertur. A quo educatus eſt & annum agens 12 in regnum reſtitutus. vnde a ſuis eiectus cum annorum eſſet 17, ad Demetrium Leuirum conceſſit. A quo datus obſes Ptolemæo, in Ægypto, Berenices gratiam ſibi conciliauit: eiuſque filiam Antigonen, quam ex Philippo ſuſceperat, antequam vxor Ptolemæi fieret, in matrimonium duxit. Poſtea Demetrium Macedoniæ regno ſpoliauit. Quo mox exutus, in Epirum ſe recepit. Inde a Tarentinis accitus aduerſus Romanos bellum geſſit per ſexennium, eoſque primus elephantis terruit. Ab iis nihilominus victus eſt anno Mundi 3478 ab Alexandri obitu 49. Siciliæ Rex a Siculis appellatus eſt. Sed iis non multo poſt deficientibus in Epirum rediit & Macedoniæ regnum rurſus inuadit Antigono pulſo. In Spartanos deinde mouet: In quorum expugnatione Ptolemæum filium amiſit. Ipſe mox dum Antigonum Argis clauſum expugnat ſaxo de muris a muliere iactato opprimitur.

Coniuges ei fuerunt.

Antigone Philippi & Berenices filia. Ex qua	Filia Autoleontis Panno-niæ regis	Filia Ptolemęi Cerauni	Bircenna Bardyllii Illyriorum regis filia	Lanaſſa. Agathoclis Syracuſarum regis filia, quæ relicto Pyrrho quod barbaris mulieribus quam ſibi addictior eſſet Demetrio ſe connubio iunxit ſuſceptis iam ex Pyrrho duobus liberis.
Ptolemæus Regni cuſtos relictus annos natus tantum 15 interim dum pater Tarentinis adeſſet. In oppugnatione Spartæ interiit.			Helenus cui Siciliæ regnū a Pyrrho deſtinatum.	

Alexandro	Olympiade
Hic Locris relictus eſt dum pater Siciliam præſidio munit quæ ei ſe dediderat. Poſtea Italiæ regnum ei deſtinatum a patre. Vxor ei fuit Olympias ſoror ex qua ſuſcepti	Quam frater Alexander in vxorem duxit, quo amiſſo ad Demetrium Gonatæ f. decurrit, quem regno Macedoniæ Pyrrhus expulerat.

Pyrrhus. patri ſucceſſit.	Ptolemæus. ſucceſſit in locum fratris.	Phthia. nupta Demetrio Gonatæ f.	Nereis. nupta Geloni Syracuſio Hieronis f.	Laodamia. Interfecta eſt concurſu populi cum Ætoli Epirum diriperent.
		Philippus		
		Perſeus.		

Macedonum reges ex ordine per ſua tempora hoc modo ſuccedunt. Antipater obiit anno ſexto ab Alexandri exceſſu. Poſt eum Caſander Macedoniam tenuit annis 18. Antipater & Alexander Caſandri filii, annis 4. Demetrius annis 6. Pyrrhus menſib. 7. Lyſimachus annis 5. Ptol. Ceraunus an. 1. Meleager menſ. 2. Antipater dies 45. Soſthenes annis 2. Antigonus Gonatas cadit in annum Mundi 3743. Regnauit ann. 36. Demetrius 10. Antigonus Tutor 15. Philippus

lippus 42. Perſeus anno regni 10, Mundi 3855, captus eſt a Romanis, poſt Lunæ defectum.

STEMMA SELEVCIDARVM, QVI SYRIAE REGNO potiti ſunt poſt Alexandri fatum.

Antiochus vir inter Philippi duces clariſſimus
Coniunx Laodice

Seleucus Nicanor Syriæ Rex annis 22
Poſt obitum Alexandri Syriam obtinuit.

Antiochiam condidit & campos vrbi vicinos Apollini dicauit in originis argumentum quod eum mater ex Apollinis concubitu concepiſſe diceret. Babyloniam cepit. Bactrianos expugnauit. Tranſitum in Indiam fecit, quæ defecerat, & cum Sandracotto, qui Indiam poſſidebat, pace facta compoſitiſque in Oriente rebus, in bellum Antigoni deſcendit, quo Antigonus occiditur, eiuſque filius Demetrius in fugam vertitur. Poſtremo Lyſimachum prœlio victum interemit. Ipſe poſt ſeptem admodum menſes, a Ptolemæo Ceranno cuius ſororem Arſinoen Lyſimachus in matrimonium habuerat, per inſidias occiſus, annos emenſus ſupra 77. Cuius coniuges duæ memorantur.

Apame Perſis. Ex qua

Stratonice filia Demetrii & Philæ a priuigno adamata.

Antiochus Soter Syriæ Rex an. 29. Stratonicen nouercam deperiit, eamque pater in vxorem ei conceſſit. Ex qua

Apame nupta Magæ Berenices filio.

Antiochus Deus Rex ann. 15.
Huius vxores

Laodice

Berenice. Vtraque Philadelphi Ægyptii filiæ. Laodice zelotypia accenſa, Berenicen huiuſque filium necauit & Antiochum veneno ſuſtulit. Ipſa mox in facinoris vindictam a patre necata.

ANTIOCHI ET LAODICES LIBERI.

Seleucus Callinicus. Syriæ R. an. 10. Huic magnam regni partem eripuit Euergetes, quam recuperauit auxilio Hieracis fratris. Vxor ignorata.

Antiochus Hierax. Fratrem iuuit aduerſus Ptolemçum Euergetem.

Nicæa. nupta Demetrio Gonatæ filio.

Seleucus Ceraunus R. annis 2. Veneno a ſuis ſublatus eſt.

Antiochus magnus R. an. 36. Succeſſit fratri. Victus eſt a Romanis, pax facta ea lege vt in præſens 500 talenta Euboica penderet 2500 poſtquam Senatus pactiones comprobaſſet & 9500 in annis 12. Vxor ignota eſt.

ANTIOCHI MAGNI LIBERI

Seleucus Philopator. R. annis 12. Occiſus eſt ab Heliodoro.

Demetrius Soter Rex annis 9. Obſes Romam a patre miſſus in locum Antiochi Epiphanis, quem Seleuco Senatus conceſſit. Epiphane mortuo Demetrius cum Senatus ei reditum negaret, clam effugit. Reuerſus regnum occupat, Antiocho Eupatore & Lyſia interfectis. Regno pulſus ab Alexandro, interiit.

Antiochus Epiphanes R. an. 11. interfecto Seleuco impubes adhuc Rex conſtitutus eſt. Obſes miſſus Romam a patre. Poſt Seleucum regno potitus eſt. Bellum intulit Phelometori Ægyptio, cuius regno ſpecie tutelæ inhiabat. Iuſſus eſt a Popilio Romano Ægypto excedere. Ieroſolymam deprædatus, templum profanauit. Diris cruciatibus oppreſſus interiit anno Seleucidarum 149.

Laodiceus

Syra quæ & Cleopatra nupta Ptol. Epiphani

Philometor. Euergetes.

Antiochia nupta Ariarathæ Cappadocum Regi

Alia filia oblata in vxorem Eumeni Pergami Regi

Huius liberi

Antiochus Sedetes. Soter. Rex annis 7. Capto a Parthis Demetrio fratre, Cleopatram Demetrii vxorem matrimonio ſibi iungit. Tryphonem occidit, qui Antiocho Alexandri filio trucidato regnum ſibi vendicarat. Demetrium a Parthis recuperat. Poſtremo a Parthis ſuperatus manus ſibi intulit. Anno regni ſui quarto Olymp. 162, obſedit Ieroſolymam, cum Hyrcano pacem fecit 500 talentis acceptis. Mortuo Antiocho Demetrius reſtitutus cum in Ægypto Cleopatra ſocru ſuadente bellum inferre parat, Syriæ ciuitates ab eo deficiunt, earumque precibus Phyſcon Alexandrum Zebinam negotiatoris Alexandrini filium regno præficit.

Demetrius Nicanor. Rex annis 8. Regno potitus eſt anno Seleucidarum 167. Huic Ptol. Philometor. Cleopatram filiam Alexandro ereptam dedit in vxorem. Captus a Parthis Demetrius, Rhodogunen Parthorum regis ſororem in vxorem duxit. Tum Cleopatra Antiochum mariti fratrem, ad regnum & nuptias pellicit. Demetrius tandem a Parthis, fratris auxilio liberatus, regnum recepit poſt fratris mortem annis 4. Sed poſt a Cleopatra, propter Rhodogunen zelotypa, eiectus eſt & captus ab hoſtibus interficitur.

Antiochi Epiphanis liberi

Antiochus Eupator Rex annis 3. Nouennis cum pater obiret. Educatus a Lyſia, vterque interfectus a Demetrio Sotere.

Alexander Veles dictus, Nothus Rex an. 5. Demetrium Soterem regno expulit. Inde Cleopatram Philometoris Ægyptii filiam duxit. Ex qua ſuſceptus

Antiochus, a Diodoto Tryphone in regem euectus, quo poſt annum regni 4 interfecto Tryphon regnum inuadit annis tribus.

Cleopatræ liberi

Cleopatra Philometoris Filia nupſit tribus:

1 Alexandro Antiochi Epiphanis f. notho, Ex quo ſuſceptus

2 Demetrio Nicanori, cui edidit

3 Antiocho Soteri ex quo natus eſt

Antio-

Antiochus a Triphone occiſus

Seleucum a matre interfectum, quod ea inconſulta regnum occupaſſet.

Antiochum Grypum. Hic Zebinam victum occidit. Matrem venenum quod illa ei parauerat bibere coegit. Regno pulſus eſt a Cyziceno. Occiſus Heracleonis inſidiis, natus annos 45, cum regnaſſet annis 12. Lunæ maritus haberi voluit.

Antiochus Cyzicenus. R. an. 18. Inſidiis Grypi retectis eum regno expulit. Occiſus eſt a Seleuco Grypi filio. Lunam in vxorem ſe habere prædicabat.

Seleucus. patri ſucceſſit an. 3. Cyzicenum regno vitaque priuauit, quibus mox & ipſe priuatus eſt. A populo in Cilicia exuſtus propter morum truculentiam & atrocitatem. Tres hi fratres e Gryphina ſuſcepti ſunt, Philometoris & Cleopatræ filia.

Antioch[*]. Poſt mortem Seleuci bellum intulit Euſebio, a quo vita & regno ſpoliatus eſt.

Philippus. ſucceſſit Antiocho fratri.

Antiochus Dionyſius bello occubuit aduerſus Arabas, poſt cuius exceſſum Aretas Syriæ inferioris regnum inuadit a Damaſcenis accitus odio Ptolemæi Mennei.

Philippus victo Demetrio fratre Antiochiam ſe recepit, vbi Rex Syriç factus eſt.

Demetrius Eucærus captus eſt a Philippo fratre, & ad Mithridatem Parthorum regem miſſus interiit honorifice habitus.

Antiochus Euſebius Lunæ maritus vt pater. Seleucum patris interfectorem Syria expulit. Huius conſenſu Syria vniuerſa Tigranis imperio ceſſit annis 18. Qui rex Regum appellari voluit. Eo regnante Syria tranquilliſſima fuit, adeo nihilominus terræ motu vaſtata, vt centum ſeptuaginta hominum millia & multæ vrbes perierint prodigio rerum mutationes indicante. Tigrane a Lucullo victo, Euſebius ab eodem Lucullo in regnum accitus, a Pompeio poſtea reiectus eſt. Itaque Syria in prouinciæ formam redacta eſt.

STEMMA LAGIDARVM QVI AEGYPTVM tenuerunt.

Lagus

Arſinoen a Philippo vterum ferentem in vxorem duxit. Ex qua ſuſceptus eſt

Ptolemæus Magnus, Soter etiam appellatus, filius quidem Philippi, verbo tamen Lagi putatus eſt a Macedonibus. Alexandrum comitatus eſt, Perdiccam in Ægyptum inuadentem expulit, Seleucum Antigoni filium ab Antigono eiectum in fidem recepit. Et per Magam filium Berenices coniugis, Cyrenen recepit, quæ ab eo defecerat.

Vxores ei fuerunt

Thais Alexandri concubina

Eurydice Antipatri filia. Ex qua

Berenice Quam Eurydices comitem Antipater in Ægyptum miſerat, Huius amore captus Ptolemæus cum ex Eurydice liberos iam

Ptolemæus Ceraunus Antigono pul-

[*] Innominatus occiſus a

Arſinoe nupta Lyſima-

Lyſandra nupta Agathocli

Ptolemais nupta Demetrio

ſo regnum Macedoniæ occupat pacem cum Antiocho fecit. A Gallis in Macedoniam Belgio duce irruentibus vita & regno priuatur.

Philadelpho

cho, Deinde Ptolemæo fratri a quo liberis & fortunis perfidioſe ſpoliata eſt.

Lyſimachi filio

Poliorcetæ

ſuſcepiſſet. filios quoque ex Berenice ſuſtulit. Berenices comam Conon in aſtra retulit. Nupſerat antea Philippo cuidam Macedoni. Ex quo ſuſcepti

Magas cuius coniunx Apame Antiochi filia

Aotigona nupta Pyrrho Epirotæ

Huius vxores

*Innominata Ex qua filiam ſuſcepit Pyrrho Epirotæ nuptui traditam.

Arſinoes ſoror quæ prius Lyſimacho nupſerat.

Ptolemai & Berenices liberi

Philadelphus Soter dictus a Rhodiis. Athenienſes iuuit aduerſus Antigonum & Macedonas. Interpretes 70 coegit, qui ſacra volumina in Græcum ſermonem verterunt. Propter imbecillitatem corporis ſemper aliquid noui requirebat, quo ſeſe oblectaret. Huius duæ coniuges memorantur

Arſione ſoror & coniunx Philadelphi obiit antequam pareret.

Argæus a fratre Philadelpho interfectus.

Arſinoe filia Lyſimachi. Ex qua ſuſcepti ſunt

Arſinoe Soror Philadelphi germana. Obiit ſine liberis

Euergetes Propter ſororem Berenicen interfectam bellum intulit Seleuco Syriæ regi & magnam regni partem ademit, quam recuperauit Seleucus auxilio fratris Hieracis, Cleomenem Spartanum patria profugum benigne excepit, quem occidit Philopator. Euergetis vxor ignoratur: Tres liberi memorantur.

Laodice

Berenice

vtraque nupta Antiocho Deo. Laodice zelotypia furens Antiochum veneno extinxit. Berenicen huiuſque filium per Seleucum filium necauit. A patre poſtmodum in facinoris vindictam interfecta eſt.

Philopator Coniunx Eurydice ſoror Amaſia Agathoclea Scortum Agathocles frater Agathocleæ. Horum mater Oenanthe leæna. ♱

Eurydice Soror & coniunx Philopatoris a quo interfecta.

Tertius innominatus, niſi ſit Magas apud Plutarch. in Cleomene, occiſus a Philopatore.

♱ Philopator, patre & matre interfectis fratris etiam cæde adiuncta luxuriæ ſe tradidit. Multas eius ciuitates Antiochus magnus oppreſſit: quibus recuperatis Agathocleæ illecebris captus noctes in ſtupris, dies in conuiuiis conſumit, veneno interiit, quo mortuo in cædis Eurydices vltionem Agathocles concurſu multitudinis opprimitur. Agathoclea & mater Oenanthe patibulis ſuffiguntur. Ei ſucceſſit filius ex Eurydice ſuſceptus

Epi-

Epiphanes

Quinquennis cum pater exceſſit. Eius ætate ſpreta Antiochus magnus multas vrbes inuaſit: Sed Alexandrinis poſtulantibus Legati Roma miſſi Antiocho & Philippo nunciant, vt Ægypto abſtineāt. Mittitur & M. Lepidus in Ægyptum, qui tutorio nomine regnum pupilli adminiſtret. Ei nihilominus Antiochus magnus Syram filiam, quæ & Cleopatra dicta eſt, in vxorem dedit. Ex quâ

Philometor

Huic bellum intulit Antiochus Epiphanes. Regno pulſus ad fratrem minorem Alexandriam confugit, participatoque cum eo regno a Romanis auxilium petunt. Mittitur Popilius Lænas qui Antiochum circulo circumſcriptum iuſſit vt Ægypto abſtineret. In caput præceps equo delapſus accepto vulnere, dum Alexandrum perſequitur, interiit, cum regnaſſet annis triginta quinque. Vxorem duxit Cleopatram ſororem.

Ex qua ſuſcepti ſunt

Cleopatra nupta Alexandro, cui poſtmodum erepta eſt a Philometore & Demetrio Nicanori tradita. Quo a Parthis capto Cleopatra Antiochum mariti fratrem ſibi connubio iungit & Demetrium a Parthis liberatum aſpernatur ac reſpuit. Atque is ab hoſtibus captus interficitur.

Filius occiſus a Phyſcone patruo.

Filia per vim a Phyſcone priuigno & patruo ſtuprata deinde in vxorem accepta repudiata matre.

Epiphanes qui & Phyſcon

Fratrem maiorem regnō expulit. ſed miſſis a Senatu Ro. legatis regnum maiori reſtituitur & fœdus ictum inter fratres vt alter in Ægypto alter Cyrenis regnaret. E Philometore mortuo regnum & vxor Cleopatra regina ſoror ipſius defertur. Statim vbi Alexandriam ingreſſus eſt, quia fratris filium in regnum a matre Cleopatra & Principibus ſubornari ſenſerat, fautores pueri trucidari iuſſit. Ipſum quoque puerum nuptiarum die inter apparatus epularum in complexu matris interfecit. Nec mitior fuit in populares, quorum ſanguine omnia quotidie manabant. Con iugem ſororem repudiat, filia eius per vim ſtuprata & in ma trimonium adſcita. Ob crudelitatem populo inuiſus, a quo Regia incenſa fuit, profugit in Cyprum cum filio, quem ex ſorore ſuſceperat; & cum vxore matris pellice accerſitumque e Cyrenis filium, ne rex ab Alexandrinis crearetur, interficit. Tum populus ſtatuas & imagines eius deiicit, quod factum ſtudio ſororis, exiſtimans filium, quem ex eo ſuſceperat, interficit: corpuſque in membra diuiſum matri die natali inter epulas offerri curat. Cleopatra bello a fratre illato dum ſe vrgeri videt auxilium a genero Demetrio Syriæ rege petiit nuper a Parthis reuerſo. Ad eumque cum opibus Ægypti nauibus impoſitis in Syriā profugit. Quo

Cleopatra

Soror & coniunx Philometoris, deinde Phyſconis fratrum.

Cleopatræ liberi ex

Alexandro.

Alexander a Tryphone occiſus.

Demetrio.

Seleucus a matre interfectus, quod

Antiochus Grypus. Matrem venenum

Antiocho.

Antiochus Cyzicen⁹.

is poſt Demetrium occiſum, iniuſſu ſuo diadema ſumſiſſet. | quod ipſa ei parauerat bibere coegit. | comperto Prolemæus Alexandrum Zebinan negotiatoris filium immittit qui Syriæ regnum armis peteret. Is quaſi ab Antiocho filius adoptatus

nec a Syris aſpernatus, Demetrium vicit. Deinde Ptolemæus reconciliata ſororis gratia Alexandrum inſolentia tumentem regno deiicit opera Gryphi, a quo Alexander a latronibus captus & ad eum perductus interficitur.

CONIVGES PHYSCONIS.

Innominata
Filius e Cyrenis a patre euocatus & occiſus.

Cleopatra

- **Lathurus.** Vxorem habuit Cleopatram ſororem, quam iuſſu matris repudiata Seleucen alteram ſororem duxit: eaque a matre ſimiliter abducta, exulare coactus in Cyprum ſeceſſit. Ei ex Seleuce filii duo nati ſunt
- **Alexander.** Lathuro a matre pulſo Rex conſtituitur, ſed matris crudelitatem ter ritus eam reliquit, a qua mox reuocatur. Cumque ei exitium moliretur, ab eo interfecta eſt. Inde concurſu populi ob nefariam matris cædem in exilium agitur, Lathuro in regnum reuocato.
- **Cleopatra** nupta Lathuro. Ho vero dimiſſo nubit Cyziceno ad quem exercitum Cypri adducit. Cyziceno a Grypho deuicto, a Gryphina ſorore vxore Gryphi, interfecta eſt. Cyzicenus poſtea victor, Gryphinæ ſupplicio vxoris manibus parentauit.
- **Seleuce** nupta Lathuro poſt Cleopatrā eiectam

Philometoris & Cleop. filia

- Filius a patre occiſus
- Gryphina nupta Antiocho Grypho

Concubina
Cyrenarum rex patris teſtamento inſtitutus. Populum Rom. hæredem inſtituit: eaque pars Libyæ prouincia Romana facta eſt.

Prolemæus Rex Cypri

Auletes
Lathuro patri ſucceſſit. Præter alia flagitia choraulen exercuit, in eaque certamina in regia propoſuit. Ab Alexandrinis eiectus, a Gabinio reductus eſt.

AVLETIS VXOR IGNORATVR.

Liberi.

- **Filia natu maior.** Patre regno pulſo Regina facta eſt. Nupſit Cibioſactæ, quo propter ignobilitatem eiecto, Archelao Mithridatis
- **Cleopatra.** Patre vita functo, regno cum fratre maiore potita eſt, mox a fratribus expulſa; A Cæſare deinde in regnum te-
- **Arſinoe** Patri fuit ſuperſtes, ad quam in Syria degentem Cleopatra regno a fratribus expulſa ſeceſſit. Hanc poſtea in Dianę templo dum ſacris operaretur, emen-
- **Prolemæus.** Rex Ægypti. Pompeium qui patrem Auletem per Gabinium in regnum reſtituerat vita priuauit mox a Cæſare interfectus.
- **Prolemæus minor.** Rex cum Cleopatra ſorore a Cæſare conſtitutus, veneno periit.

ementito filio ſe coniunxit. Hunc cum vxore interemit Auletes a Gabinio reductus.	ſtituta eſt: Cui fratrem minorem adiunxit, maiore interfecto. Poſt cladem Actiacam veneno mortem ſibi conſciuit. Tum Ægyptus Romanæ ditionis facta eſt.	Cleopatra interfecit: & fratrem annos 15 natum, veneno ſuſtulit.

SELEVCIDARVM ET LAGIDARVM IMPROBITATI & impietati Deus oppoſuit Aſſamoneos, quorum hæc familia eſt.

Aſſamon Sacerdos e ſtirpe Ioaribi

|

Simon

|

Ioannes

|

Mattathias

Antiocho Epiphani ſumma virtute reſtitit ætate iam confectus. Epiphanes enim Ægypto diſcedere iuſſu Romanorum coactus Ieroſolymam anno Seleucidarum 143, Mundi 3853 exercitum adduxit & vrbem deprædatus eſt ablatis e ſacrario 1800 talentis quæ ſummam 1080000 aureorum Gallicorum conficiunt. Anno 145, ante Chriſtianam metam 168, templum profanauit, ad impia ſacra ciues coegit ſtatua Iouis Olympici in templo collocata. Tum Mattathias Iudæum Ioui ſacra facientem interemit, Antiochi ducem gladio transfodit, aramque ſubuertit populo ad arma conuocato. Obiit anno 146.

Mattathiæ liberi

Iudas	Ionathas	Ioannes	Simon	Eleazar
Machabæus, Dux populi mortuo patre templum repurgauit anno 3858. Occubuit in prœlio anno 3862.	Aphus Iudæ fratri ſucceſſit Pontifex inſtitutus ab Alexandro anno Mundi 3870, a Tryphone perfidioſe occiſus 3880.	Gadelis occiſus a filiis Amarei paulo poſt interitum Iudæ fratris.	Matthes poſt Ionathan Remp. adminiſtrauit. Æra Simonis inſcriptionibus publicis cœpit anno Mundi 3880. Occiſus eſt a Ptolemæo genero anno 3887.	Anran interiit elephanti caſu ab eo confoſſi anno 3870.

Simonis liberi

Ioannes Hyrcanus	Iudas. Mattathias.	Filia
Parentum fratrumque necem vlciſci conatus eſt. Pacem ab Antiocho Sotere emit talentis 500, hoc eſt, aureis Gallicis 300000.	cum patre Simone & matre capti & occiſi a Ptolemæo Abobi f.	nupta Ptolemæo Abobi filio Ierichuntinæ regionis præfecto.

Templum in Garizim deleuit, Idumæos domuit, Samariam ſolo æquauit. E ſepulchro Dauidis eruit 3000 talenta ſiue aureos Gallicos 1800000. Pontificum primus milite conductitio vſus eſt. Obiit anno Græcorum 206, Mundi 3916, cum regnaſſet annos 31 plenos.

Hyrcani liberi.

Ariſtobulus. Primus Iudæorum ſumto diademate Rex appellari voluit. Matrem, cui regni adminiſtrationem Hyrcanus reliquerat inedia necauit. Fratres carcere incluſit. Antigonum trucidauit. Regnauit anno 1.

Antigonus trucidatus ab Ariſtobulo fratre.

Alexander Ianneus A Salome quæ & Alexandra dicta eſt Rex conſtitutus poſt Ariſtobuli interitum eam in vxorem duxit. Cum Lathuro fœdus fraudulenter iniit. Propter res infeliciter geſtas ſpretus eſt a ſuis, cum quibus & Demetrio Grypi filio ab eis accito bellum ſexennale geſſit. Tandem cum Iudæis conciliatus 800 in crucem egit. Quartana confectus obiit anno Græcorum 234, Mundi 3944, cum regnaſſet annis 27.

Abſalom vixit priuatus. Filia nupta Ariſtobulo 2.

* ἀιώνυμος occiſus ab Alexandro

Poſt Alexandri exceſſum vxor Alexandra regnum tenuit annis 9. A Tigrane, qui Syriam occupabat, pacem ingenti pretio redemit.

ALEXANDRI ET ALEXANDRAE LIBERI.

Hyrcanus 2.
Alexandra Regina, rerum adminiſtrationem Phariſæis conceſſit, regia dignitate retenta. Interim Hyrcanus ſummi pontificatus honore potitus eſt. Sed Alexandra fato functa regno pulſus eſt ab Antigono fratre minore, anno Mundi 3954. Q. Hortenſio & Q. Metello Cretico Romæ Coſſ. anno 3. Olymp. 177. Sexennio poſt anno Mundi 3960, capta Ieroſolyma, reſtituitur a Pompeio. Rurſus eum Ariſtobuli filius Antigonus, auxilio Parthorum, regno detrudit, a quib. Hyrcanus captus, & abductus eſt, auribus ab Antigono præſectis. Babylone a Iudæis in honore habitus eſt vſque ad Herodis principatum. A quo Ieroſolymam reuerſus, vita ſpoliatur, anno Mundi 3992, cum annos vixiſſet ſupra 80. Reliquit filiam

Alexandram, nuptam Alexandro Ariſtobuli filio, quæ iuſſu Herodis interfecta eſt.

Ariſtobulus 2.
Regnum aduerſus fratrem vſurpauit. Quod Pompeius Hyrcano reſtituit, & Ariſtobulum cum liberis Romam captiuum miſit. Is liberatus a Cæſare, mox a Pompeianis veneno extinctus eſt, anno Græcorum 265 Mundi 3975. Vxor ei fuit Abſolomi patrui filia. Ex qua

Alexander. capite truncatus eſt a Scipione, iuſſu Pompeii. Vxorem habuit Alexandram. Ex qua

- **Marianne** nupta Herodi, a quo interfecta eſt.
- **Ariſtobulus** natus ãnos 4, cũ mater mortem obiret. A quis obrutus eſt ab Herode, annos emenſus 18.

Antigonus. **Alexandra.** Poſt obitum patris, a Ptolemæo Menneo rege Chalcidis, quæ in Libano ſita eſt, recepti ſunt. Alexandram Philippion Mennei filius, in matrimonium habuit: Quo a patre necato, Menneus ipſe coniugio ſibi ſociauit. Poſthæc Antigonus, qui regno Hyrcanum deiecerat, captus a Romanis, Antonii iuſſu interficitur. Eius filia nupta eſt Antipatro, Doridis filio.

POST

POST ASSAMONEOS, IVDÆIS IMPER
VSQVE AD IVDAIC
HERODV

Antipas ab Alexandro Iudæorum rege, Idumææ præfectus, duos habuit filios: Anti
necatus eſt. Antipatri opera & conſilio plurimum Hyrcanus vſus eſt: ſub quo Antipatri p
retur & coleretur. Cæſarem ſtrenue iuuit in Ægypto Iudæorum copiis. A quo Iudææ tu
ditiſſimam.

Antipas

Antipas qui & Antipater.
Cypros Arabs.

Ioſephus ne

Phaſelus.
Ieroſolymæ & vicinæ regioni præfectus a patre. Captus a Parthis caput parieti illiſit.

Phaſelus.
Coniunx Salampſo, prius oblata Pheroræ.

Antipater. | Herodes. Alexander. Alexandra. nupta Timio Cyprio. | Cypros. nupta Agrippę Ariſtobuli f.
exceſſerunt ſine liberis.

Herodes Magnus.
Infanticida.
multas habuit vxores, ſobolem numeroſam.
♣

Ioſephus.
Idumææ præfectus. Occubuit bello aduerſus Antigonum, qui mortui caput, fratre Pheroræ vendidit talentis 50, aureis Gallicis 30000.

Filium. cui nupſit Roxane Phædræ filia.

♣ Herodes Antipatri filius, Antipæ nepos, annos natus 15, Galilææ a patre præf
rodes feliciter adminiſtrauit, & latronibus, qui in ea graſſabantur, liberauit. Poſt cæd
tonio creati ſunt. Ieroſolyma autem ab Antigono & Parthis capta, Herodes profugus
Mundi 3983. Inde reuerſus, Ieroſolymam capit, anno 3986. Actiaca victoria audita, at
ciliaturus. Sed ante profectionem, Hyrcanum vita priuauit. Roma reuerſus rebus ex
plum exorditur, priore a fundamentis eraſo: in quo exædificando, octennium conſum
nos quinos oblonga, lata duodenos, octonos alta, ædificium attollebant, ad 120 cubit

Tempus a Ianuario quo ſecutus eſt Alexandri exceſſus, ad Ianuarium Aſſamoneorum, continet annos 156, deſinentes in extremum diem Decembris, anni exeuntis ab initio rerum 3854. Anno 3855, Antiochus Epiphanes, præcipuum Antichriſti ſpecimen, Templum Dei diripuit, & Iouis ſtatua in eo collocata profanauit: Sacra legis diuinæ volumina cremauit: Dei populum ad impia ſacra coegit. Pietatis vindicem Deus excitauit Matathiam Aſſamoneum, qui ætate iam confectus populi reliquias rexit anno tantum vno. Poſt eum filius Iudas Machabęus dux populi conſtitutus, præfuit annis 6. Succeſſit frater Ionathas annis 18. Simon annis 8. Hyrcanus primus annis 31. Ariſtobulus Hyrcani filius, qui Iudæorum primus regium nomen ſibi vindicauit, anno 1. Alexander Ariſtobuli frater annis 26. Alexandra quæ Ariſtobuli & eo ſublato Alexandri coniunx fuerat annis 9. Huius obitus incidit in annum Mundi 3954. Q. Hortenſio & Q. Metello Cretico Romæ Coſſ. Hinc ad Herodis principatum, Hyrcanus ſecundus, Ariſtobulus frater, Alexander, & Antigonus Ariſtobuli filii, per annos 32 de imperio certant, & patriam bellis ciuilibus atterunt. Herodes Rex anno Mundi 3986, Ieroſolymam capit, M. Agrippa Vipſanio, & L. Caninio Gallo Coſſ. Regnauit Herodes annis 36. Obiit anno Mundi 4022. Poſt Herodis exceſſum, Regnum Iudææ ab Auguſto diuiſum eſt, Archelaū, Iudææ, Idumææ & Samariæ ethnarcham inſtituit: Antipam, tetrarcham Perææ & Galilææ: Philippum, tetrarcham Trachonitidis Batanææ & Auranitidis. Sed Archelaum poſt annos 10 exilio multat, eiuſque ditionem Syriæ prouinciæ adiungit. Philippus tetrarchiam ſuam tenuit annis 33. Obiit ſine liberis, anno Tiberii viceſimo. Tum Agrippa Romæ agebat: Quem Tiberius ſub imperii exitum in arctiſſima vincula coniecit: Quæ a Caligula ſoluta ſunt, ſimulatque imperium illi delatum eſt: & ab eodem ornatus eſt Agrippa diademate, & ad ſummū regię dignitatis faſtigiū euectus. Rex Iudæę creat' eſt, adiecta Philippi tetrarchia. Nec multo poſt, Herode Antipa & Herodiade in exilium actis, adiuncta eſt Agrippæ ditioni Herodis tetrarchia. Regnauit annos tantum 7. Interiit ab Angelo percuſſus in theatro, cum ſibi diuinos honores deferri paſſus eſſet, anno Mundi 4066, Chriſtiani termini 44. Quo tempore filius Agrippa iunior annum agens 17, regni adminiſtrationi impar a Claudio Imp. habitus eſt. Eapropter Iudææ res, per Cuſpium Fadum procuratæ ſunt. Aliquot tamen regiones poſtea ei conceſſæ ſunt a Claudio & Nerone, & ius creandi ſummum pontificem datum, cum ſacri ærarii curatione. Eaſque dignitates retinuit in ipſo etiam Ieroſolymitano excidio, in quo Veſpaſiano adfuit. Exciſa eſt Ieroſolyma menſe Auguſto, anno ſecundo Veſpaſiani, Chriſtianæ metæ 69, Mundi 4091, Olympiadis 212 primo ineunte. Itaque ab Aſſamoneorum initio, ad Herodem anni 131. Ab Herode ad gentis Iudaicæ exitium, 105.

11. *Tempora Romanorum.*

Aſiæ, Græciæ, Ægypti, reges & tyrannos, eorumque ſoboles & propagationes, rerumque ab illis geſtarum ſummam, compendio, vt ferebat inſtitutum, perſtrinximus: temporum annorumque ſerie breuiter expoſita. Iam ad Romanos principes deuenimus. Qui non tam ſua virtute, vt ipſi gloriantur quam ſecundum diuinorum vatum effata, illorum regna occuparunt, quæ ab ipſis ſubigenda erant, antequam adueniret regnum illud æternum & nunquam euertendum, quod alia omnia excindet & funditus delebit. Horum ſeriem & ſucceſſionem, ab hiſtoricis non indiligenter digeſtam, nos cum cœli flexibus, & annis ab orbe condito, ab Iphiti ſacro, ab vrbis Romæ exortu prodito, & a Nabónaſſaris termino, ita compoſuimus & coagmentauimus, vt nullus deinceps de temporum annorumque dimenſionibus & ordinibus dubitandi locus relinquatur. Romani tempora notarunt, vel vrbe condita, vel Conſulum magiſtratu, quomodo & Athenienſes Olympiadibus & Archonti-

bus. Sed annos Olympiadum & Archontum, inchoabat æſtiuum ſolſtitium, vt ex Thucydide, Xenophonte, Ptolemæo demonſtrauimus. Annum vero Romanum Bruma ordiebatur. Ideoque Romani Olympiadas etiam a bruma metiebantur, vt ex Tarrutio docuimus, eodemque principio Diodorus vtitur. Itaque Romam fundatam poſuimus, anno primo ſeptimæ Olympiadis a bruma. Annorum porro Olympiacorum & Romanorum conciliatio, in multo labore poſita non eſt: cum Olympias 207, actis publicis Romæ adnotata fuerit, C. Pompeio Longino Gallo, & Q. Veranio Coſſ. autore Solino. Quorum conſulatum adſcribimus anno VC 801, Mundi 4071. Hic annus decennio tantum antecedit cõſulatum Vipſanii & Fonteii. Quo anno prid. Cal. Maii, autore Plinio, Sol defecit, inter horam diei 7 & 8. Solis obſcuratio ex abaco Aſtronomico incidit in annum Olymp. 209, tertium: Nabonaſſ. 806, Pachon 26: Metæ Chriſtianæ 59. Anno abhinc 179 conſulatum geſſerunt Vlpius & Pontianus. Quem conſulatum Cenſorinus perperam confert in annum Iphiti 1014. Congruit enim anno VC 989, Olympiadi 254. Inter annum VC 801, quo Olympias 207 acta eſt, & annum 989, intercedunt anni tantum 188, quæ Olympiadas 47 conſtituunt. Olympias vero 254 notat annum Iphiti 1013. Grauius Cenſorini peccatum in annis vrbis. Illum enim conſulatum adſcribit anno 991. Vnde apparet, Cenſorinum biennio antiquiorem Romam facere. Cui certe Velleius adſtipulatur, qui Romam prodidit conditam Olympiade ſexta, poſt 22 annos quam bruma acta fuerat. Verum in annis Conſulum ſæpiſſime fluctuat Cenſorinus, quia annorum notas a diuerſis autoribus excepit, qui diuerſa Romæ principia ponunt. In annis autem Nabonaſſaris, manifeſto hallucinatur. Siquidem Vlpii & Pontiani magiſtratum, adſcribit anno Nabonaſſaris 986, quem cœleſtes motiones, erroris expertes, tribuunt anno 984. Quod vel digitis elicias: nimirum annis 178 adiectis anno conſulatus Vipſanii & Fonteii, quo cum Nabonaſſaris annus 806 concurrit, vt ☉ deliquium neceſſario euincit. Belle quidem Cenſorinus animaduertit vrbis exordium, quinquennio præcedere Nabonaſſaris initium. Idcirco Vlpii & Pontiani conſulatu conſtituto in anno vrbis 991, neceſſario Nabonaſſar illi fuit collocandus inferior quinquennio. Sed cum Nabonaſſar ſtatam & immotam cœli ſedem teneat, debuit Cenſorinus vrbis initium a Nabonaſſaris loco metiri, non autem Nabonaſſarem ſubiicere vrbis initio, varie a diuerſis autoribus pro cuiuſque arbitrio poſito. Sic Velleius aberrat biennio qui certamen Iphiti primum diſiungit a conſulatu Vinicii, annis 823. Conſulatum enim Vinicii reddit exploratiſſimum Solis eclipſis, quæ menſis Auguſti Calendas infecit tetra caligine. Olympiadas vero nobis aperuit Xenophon, duobus deliquiis: altero Lunæ, quod in annum 3 Olymp. 93 incurrit, Mundi 3617, Octob. d. 10. ſub auroram, altero Solis, Olymp. 94, anno Mundi 3619. Septemb. d. 3. hor. 2 $\frac{1}{2}$ ante meridiem. Olympias 94 abeſt a 207 quæ publico teſtimonio nititur, annis plenis 452: quibus conflantur Olympiades 113. Solis autem deliquium diſſidet annis 213, menſib. 6. d. 11. ab eo quod Cornelio Scipione & C. Lælio Coſſ. contigit, a Liuio memoratum, lib. 35. Hanc Solis obſcurationem, Chronologomaſtigeſtemere adſcripſerunt conſulatui Glabrionis & Scipionis Naſicæ, aduerſus hiſtoriæ cœlique teſtimonia. Congruit vero anno 2 Olymp. 147. a diebus æſtiuis. Mundi 3833, Martii die 14, ho. 3 $\frac{1}{2}$ ante merid. Hinc edocemur 143 agonem, actum fuiſſe anno VC 545. Mundi 3815, M. Claud. Marcello V & T. Quinctio Criſpino Coſſ. annis 18 ante conſulatum Scipionis & Lælii: & oſcitantem Liuium deprehendimus, qui libro 27 ſcripſerit Ludicrum Olympiæ incidiſſe in conſulatum Claudii Neronis & M. Liuii Salinatoris, anno VC 546, Mundi 3816. Æſtate enim ſuperiore actum fuerat. Sed Liuio varios & diuerſos annales ſecuto, perdifficile fuit, ſingula quæ ad hiſtoriam conſcribendam ſibi comparauerat, tam apte concinnare, vt nihil omnino in tanto illo opere hiaret. Re-

tineamus igitur Epocham Romanam a nobis antea conſtitutam, anno Mundi 3271, Iphiti 25, Olympiadis ſeptimæ primo ineunte, a bruma, Romana computatione, vel ſi Græcam malueris, anno Iphiti 24, Olympiadis ſextæ quarto deſinente, ante annos quinque quam Nabonaſſar Chaldæorum Rex inauguratus eſt: nouem quam Ezechias regali Iudæorum ſolio ſederet: quatuordecim quam regnum Iſraeliticum deleretur a Salmanaſſare: 752 ante Chriſtianam Epocham. Primo libro quæ bella fere geſſerint Romani, & quantum ex omnium gentium deprædatione in ærarium contulerint, quibus ad tantum imperii faſtigium euecti ſunt, breuiter perſtrinximus, temporibus ab vrbe condita ſubductis. Hic Reges, Conſules, Tribunos, qui rerum ſummam moderati ſunt, horumque ſeriem, quæ ad temporum rationem maxime conducit, percenſemus: & phænomenis confirmamus. Quibus planum fiet, Romanam hiſtoriam cum ea temporum dimenſione, quam demonſtrauimus, ſumma conſenſione conſpirare.

PRINCIPES ROMANI.

ANNI Mundi a Bruma.	OLYMPIADES Græcæ ab æſtiuo ſolſtitio. Romanæ a bruma.	ANNI vrbis Romæ a Bruma.		ANNI Nabonaſſaris a primo die Thot.
			Clariſſimum omnium Ludicrum certamen, & ad exercendam corporis animique virtutem efficaciſſimum, Olympiorum initium autorem habuit Iphitum Elium. Hoc ſacrum inſtituiſſe fertur Atreus ante annos ferme 430 cum Pelopi patri funebres ludos faceret. Quo quidem in ludicro omnis generis certaminum Hercules victor extitit. Velleius.	
			Anno primo ſecundæ Olympiadis Chœac die 23 Iunii 24, Ilia Rhea Siluia virgo veſtalis a Marte Deo compreſſa eſt. Prægnans vterum geſtauit diebus 274. Enixa eſt die Thot 2, Martii 25, feria 1 ☉. Ex Tarrutii calculo & Romanorum fabulis.	
	7	1	Auno Mundi 3271, Iphiti 24 a diebus æſtiuis, Olympiadis 6: quarto deſinente, mox ſequente primo ſeptimæ Olympiadis, quo ſacer agon ſeptimus fuit celebrandus, Romulus Marte Deo & Ilia virgine genitus, vt ferunt nugæ Romanæ, Romam fundauit Palilibus verna tempere.	
3276		6	Anno Mundi 3276, Nabonaſſar Chaldæorum Rex inauguratus eſt. Vnde Ptolemæus cœleſtes Epochas orditur, in annis Ægyptiis, a meridie primi diei Thot, concurrente cum meridie 26 Februarii, anni Iuliani. Sol tenuit ♓ 3.8. Luna ♉ 11.22.	*Primus annus Nabonaſſaris. Thot 26. Feb.*
3302		32	Anno 27 Nabonaſſar. die Thot 29, Martii 8. h. Luna defecit digitis 18.	
3303	15	33	Anno 28 Nabonaſſ. Thot 18, Martii 8, h. ☽ defecit quadrante. Rurſus Phamenot d. 6. Septemb. 2 .h. 7. 4. defecit ſemiſſe.	*28 Thot 19 Feb.*
3307	16	37	Romulus cum regnaſſet annos 37, nuſquam deinceps comparuit.	
3308		38	Interregnum fuit anni 1.	
3309		39	Numa anni Romani conditor, R. an. 43.	
3352		82	Tullus Hoſtilius Rex, annis 32.	
3384		114	Ancus Martius Numæ f. R. an. 24.	
3402		132	Anno 127 Nabonaſſ. Athyr d. 27, Aprilis 23, feria	*127*

Mun.	*Oly.*	*Vr.*			
			prima ☉ mane, ho. 4 47. Luna defecit dig. 3.		*Nabon.*
			Annus fuit quintus Nabuchodonoſoris.		*Thot 26*
3408		138	L. Tarquinius Priſcus Rex. an. 37.		*Ianuarii.*
3440		171	Anno VC 171, Septemb. d. 21. hor. ante meridiem		
			3 fere Sol defecit Aſtyage cum Lydis belligerante.		
			Herod. Plin.		
3445		175	Seruius Tullius Rex, annis 44.		
			Luſtrum & populi cenſum inſtituit. Primo luſtro		
			cenſa ſunt ciuium capita 80000.		
3489		219	L. Tarquinius Superbus R. an. 25.		
3500			Anno ſeptimo Cambyſis Phamenot d. 17, Iulii 17,		
			feria 6 ♀ hor. 1. 50 ante med. noctem, ☽ defecit ſe-		
			miſſe.		
			Anno poſt VC 244 Regibus eiectis Conſules Ro-		
			mæ primum creati.		
3514		244	L. Iunius Brutus Conſul, in prœlio occiſus. In eius lo-		*239 Thot*
			cum factus eſt Sp. Lucretius Tricipitinus. In locum		*28 De-*
			mortui factus eſt Horatius Puluillus.		*cemb.*
			L. Tarquinius Collatinus. Coactus eſt abdicare. In e-		
			ius locum factus eſt Publius Valerius. In hoc hono-		
			re Poplicola appellatus.		
3515	68	245	P. Valerius Poplicola II.	*Quintum lu-*	
			T. Lucretius Tricipitinus.	*ſtrum actum. Cen*	
			P. Valerius Poplicola III.	*ſita ciuium capita*	
			M. Horatius Puluillus II.	*130000.*	
			Sp. Lartius Flauus.		
			T. Herminius Aquilinus.		
			M. Valerius.		*243 Thot*
			P. Poſtumius Tubertus.		*27 Dec.*
	69		P. Valerius Poplicola IV.	*Ludi ſeculares in-*	
			T. Lucretius Tricipitinus.	*ſtituti.*	
3520	.	250	P. Poſtumius Tubertus II.		
			Agrippa Menenius Lanatus.		
			Opiter Virginius Tricoſtus.	*Anno Darii 20*	
			Sp. Caſſius Viſcellinus.	*Epephi 29 No-*	
			Poſtumius Comimus Auruncus.	*uemb. 21. h. 18. 20*	247
			T. Lartius Flauus.	☽ *defecit. dig. 3.*	*Thot 26*
	70		Ser. Sulpitius Camerinus.		*Decemb.*
			M. Tullius Longus.		
			P. Veturius Geminus.		
			T. Æbutius Elua.		
3525		255	T. Lartius Flauus II.	*Luſtrum actum*	
			Q. Clœlius Siculus.	*cenſa ſunt ciuium*	
			A. Sempronius Atratinus.	*Ro. capita 150700.*	*251*
			M. Minucius Augurinus.		*Thot 25*
	71		A. Poſtumius Albus.		*Dec.*
			T. Virginius Tricoſtus Cœlimontanus.		
			M. Claudius Regillenſis Sabinus.		
			P. Seruilius Priſcus.		
			A. Virginius Tricoſtus Cœlimontanus.		
			T. Veturius Geminus Cicurinus.		
3530			Sp. Caſſius Viſcellinus.		*255*
			Poſtumius Comimus Auruncus II.		*Thot*

T. Ge-

Mun.	*Oly.*	*Vr.*			*Nabon.*
	72		* 1. Gegamus Macermus.		
			P. Minucius Augurinus.		24. De-
			A. Sempronius Atratinus II.	*Anno Darii 20*	cembr.
			M. Minucius Augurinus.	*Tybi. d. 3. April.*	
			Q. Sulpicius Camerinus Corutus.	*26. feria 5. ♃. hor.*	
			Sp. Lartius Flauus II.	*11. 30. ☽ defec. ſe-*	
			C. Iulius Iulus.	*miſſe, quo anno*	*259*
			P. Pincerius Mamercin. Rufus.	*pugna Marathonia*	*Thot 23.*
3535	73	265	Sp. Nautius Rutilus.	*nia commiſſa eſt.*	*Decemb.*
			Sex. Furius Fuſus.		
			C. Aquilius Tuſcus.		
			T. Sicinius Sabinus.		
			Sp. Caſſius Viſcellinus III.		
			Procul. Virginius Tricoſt. Rutilus.		
			Q. Fabius Vibulanus.		*263 Thot*
			Ser. Cornel. Malugmen. Coſſus.		*22 Dec.*
	74		L. Aimilius Mamercus.		
			C. Fabius Vibulanus II.		
3540		270	M. Fabius Vibulanus.		
			L. Valerius Voluſus Potitus.		
			C. Iulius Iulus.		
			Q. Fabius Vibulanus.		*267*
			K. Fabius Vibulanus II.	*Sol defecit, &*	*Thot 21*
			Sp. Furius Fuſus.	*Cleombrotum ſa-*	*Dec.*
	75		Cn. Manlius Cincinnatus.	*crificantem per-*	
			M. Fabius Vibulanus II.	*terruit Octobr. d.*	
			K. Fabius Vibulanus III.	*2. ſub merid. Plu-*	
			T. Virgin. Tricoſt. Rutilus.	*tarch.*	
3545		275	L. Aimilius Mamercus.		
			C. Seruil. Structus Ahala.		
			Q. Horatius Puluillus.		*271*
			T. Menenius Lanatus.		*Thot*
	76		A. Virgin. Tricoſtus Rutilus.		*Dec. 20.*
			Sp. Seruilius Structus.		
			P. Valerius Poplicola.		
			C. Nautius Rutilus.		
			L. Furius Medullinus.	*Luſtrum octauum*	
			A. Manlius Vulſo.	*conditum. Cenſita*	
3550		280	L. Aimilius Mamercus.	*ſunt ciuium capit.*	*275*
			Vopiſcus Iulius Iulus.	*303000.*	*Thot 19*
	77		L. Pinatius Rufus Mamercinus.		*Dec.*
			P. Furius Fuſus.		
			T. Quinctius Capitolinus Barbatus.		
			Ap. Claudius Sabinus.		
			L. Valerius Potitus.		
			T. Aimilius Mamercinus.		
			A. Virginius Cœlimontanus.		*279*
			T. Numicius Priſcus.		*Thot 18*
3555	78	285	T. Quinctius Capitolinus Barbatus.		*Dec.*
			Q. Seruilius Priſcus Structus.		
			T. Aimilius Mamercinus II.		
			Q. Fabius Vibulanus.		
			Sp. Poſtumius Albus Regillenſ.		

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			T.Genucius Auguriuus.		
			Q.Fabius Vibulanus.	*Ciuium cenſus*	*283*
			Q Seruilius Priſcus Structus II.	*124000.*	*Thot 17*
	79		A.Poſtumius Albus Regillenſ.		*Dec.*
			Sp.Furius Medulla Fuſus.		
3560		290	P.Seruilius Priſcus.		
			L.Ebutius Elua.		
			L.Lucretius Tricipitinus.		
			T.Veturius Genucius Cicurinus.		
			P.Volumnius Amintin.Gallus.		*287*
			Ser.Sulpicius Camerinus.		*Thot 16*
	80		P.Valerius Poplicola II.		*Decemb.*
				In magiſtratu mortuus eſt. In eius locum factus eſt L. Quinctius Cincinnatus.	
			C.Claudius Regillen.Sabinus.		
			Q.Fabius Vibulanus III.	*Ciuium capita cenſita 132409.*	
			L.Corn.Maluginenſ.Coſſus.		
3565		295	Q.Nautius Rutilus.		
			L.Minucius Augurinus.		
			C.Horatius Puluillus.		*291*
			Q.Minucius Augurinus.		*Thot 15*
	81		M.Valerius Maximus.		*Dec.*
			Sp.Virginius Cœlimont.Tricoſtus.		
			T.Romilius Rocus Vaticanus.		
			C.Veturius Cicurinus.		
			Sp.Tarpeius Montan.Capitolinus.		
			A.Aterius Fontinalis.		
3570		300	Sex.Quintilius Varus.		*295 Thot*
			P.Horatius Tergeminus.		*14 Dec.*
	82		P.Sextius Capitolinus.		
			T.Menenius Lanatus.		
3572			Ap.Claudius Craſſinus Regillenſ.		
			T.Genucius Augurinus.		
3572				Abdicantur, vt XII Tabularum ſcribend. cauſa decemuiri conſulari poteſtate ſine prouocatione crearentur.	
			Ap Claudius Craſſinus Regillenſis.		
			Sp.Poſtumius Albus Regillenſis.		
			T.Genucius Augurinus.		
			Ser.Sulpicius Camerinus.		
			Sp.Veturius Craſſus.		
			P.Seſtius Capitolinus.		
			C.Iulius Iulus.		
			T Romilius Rocus Vaticanus.		
			A Manlius Vulſo.		
			P.Horatius Tergeminus.		
3573			Ap.Claudius Craſsinus Regillenſ.II.		
			Q Fabius Vibulanus.		
			M Cornelius Maluginenſis.		
			M.Rabuleius.		
			L.Minucius Augurinus.		
			Q.Poetelius.		

T.An-

Mun.	Oly.	Vr.		Nabon.
			T.Antonius Merenda.	
			K.Diulius.	
			M.Sergius.	
			Sp.Oppius Cornicen.	
3574			Ap.Claudius Craſſinus Regillen. III.	299
			Q.Fabius Vibulanus II.	Thot 13
			M.Cornelius Maluginenſ. II.	Dec.
			M.Rabuleius II.	
			L.Minucius Augurinus II.	
			Q.Poetelius II.	
			T.Antonius Merenda II.	
			C.Diulius II.	
			M.Sergius II.	
			Sp.Oppius Cornicen. II.	
			Coacti abdicarunt. In eorum locum facti ſunt Conſules,	
			L.Valerius Potitus. M.Horatius Barbatus.	
3575	83	305	Lar Herminius.	
			T.Virginius Cœlimont. Tricoſtus.	
3576			M Geganius Macerinus.	
			C.Iulius Iulus.	
3577			T.Quinctius Capitolinus Barbatus.	
			Agrippa Furius Fuſus.	
3578			M.Genutius Augurinus.	303
			C.Curtius.	Thot 12
3579	84		A.Sempronius Atratinus.	Dec.
			T.Clœlius Siculus.	
			L.Atilius Longus.	
			Tres Tribuni militum conſulari poteſtate primi. Sed vitio facti abdicarunt. In eorum locum facti ſunt Conſules,	
			L Papirius Mugil. L.Sempron.Atratinus.	
3580		310	M.Geganius Macerinus.	
			T.Quinctius Capitolinus Barbatus.	
3581			M Fabius Vibulanus.	
			Poſtumius Æbutius Elua Cornicen.	
3582			C.Furius Fuſus Pacilius.	307
			M.Papirius Craſſus.	Thot
3583	85		Proculus Geganius Macerin.	11. Dec.
			L.Menenius Agrippa Lanat.	
3584			T.Quinctius Capitolinus VI.	
			Agrippa Menenius Lanatus.	
3585		315	Mamercus Æmil.Macerinus } Tribuni militum.	
			L.Quinctius Cincinnatus.	
			L.Iulius Iulus.	
3586			M.Geganius Macerinus III.	311
			L.Sergius Fidenas.	Thot 10
3587	86		M.Cornel.Maluginenſis.	Dec.
			L.Papirius Craſſus.	
3588			C.Iulius Iulus II.	
			L.Virginius Tricoſtus.	
3589			C.Iulius Iulus III.	

Mun.	Oly.	Yr.			Nabon.
			L.Virginius Tricoſt.II.		
3590		320	M.Fabius Vibulanus.	*Solſtitium ab En*	315 Thot
			M.Fiſlins Flaccinator.	*ctemone obſerua-*	9 Dec.
			L.Sergius Fidenas.	*tum, Phamenot d.*	
			Tribuni militum.	*21. Iunii 28. h. 12.*	
3591	87		L.Pinarius Mamercus.	*Archonte Athenis*	
			L.Furius Medullinus.	*Apſeude.*	
			Sp.Poſtumius Albus Regill.		
			Tribuni militum.		
3592			T.Quinctius Pennus Cincinnatus.	*Solis lumen prorſus*	
			C.Iulius Mento.	*ſus extinctum an*	
3593			L. Papirius Craſſus II.	*no primo belli Pe-*	
			L.Iulius Iulus.	*loponeſiaci. Nabo.*	
3594			L.Sergius Fidenas III.	*317, Mechir 6,*	319 Thot
			Hoſtus Lucretius Tricipitinus.	*Auguſti 3, ho. 2.*	8 Dec.
3595	88	325	T.Quinctius Pennus Cincinnatus.		
			A.Cornelius Coſſus.		
3596			C.Seruilius Structus Ahala.		
			L.Papirius Mugillanus II.		
3597			T.Quinctius Pennus Cincinnat.		
			C.Furius Pacilus.		
			M.Poſtumins Albus Regillen.		
			A.Cornel.Coſſus.		
			Tribuni militum.		
3598			A.Sempronius Atratinus.		323 Thot
			L.Furius Medullinus.		7. Dec.
			L.Quinctius Cincinnatus. } Tribuni militum.		
			L.Horatius Barbatus.		
3599	89		Ap.Claudius Craſſus.		
			Sp.Naucius Rutilus.		
			L.Sergius Fidenas. } Tribuni militum.		
			Sex.Iulius Iulus.		
3600		330	C.Sempronius Atratinus.		
			Q.Fabius Vibulanus. } Coſſ.		
3601			L.Manlius Capitolinus.		
			Q.Antonius Merenda.		
			L.Papirius Mugillanus. } Tribuni militum.		
			L.Seruius Structus.		
3602			T.Quinctius Capitolinus Barbatus.		327 Thot
			N Fabius Vibulanus. } Coſſ.		6 Dec.
3603	90		T.Quinctius Pennus Cincinnat.		
			Manlius Capitolinus.		
			L.Furius Medullinus. } Tribuni militum.		
			A. Sempronius Atratinus IV.		
3604			Agrippa Menenius Lanatus.		
			Sp.Naucius Rutilus.		
			P.Lucretius Tricipitinus. } Tribuni militum.		
			C.Seruilius Axilla.		
3605		335	M.Papirius Mugillanus.		
			C.Seruilius Axilla. } Tribuni militum.		
			L.Sergius Fidenas.		
3606			P.Lucretius Tricipitinus.		331 Thot
			Sp.Veturius Craſſus. } Tribuni militum.		5 Dec.

Agrip-

Mun.	*Ol.*	*Vr.*				*Nabon.*
			Agrippa Menenius Lanatus.			
			L. Seruilius Structus.			
3607	91		A. Sempronius Atratinus.			
			M. Papirius Mugillanus.			
			Q Fabius Vibulanus.	Tribuni militum.		
			Sp. Naucius Rutilus.			
3608			P. Cornelius Coſſus.			
			Quinctius Cincinnatus.			
			C. Valerius Potitus.	Tribuni militum.		
			N. Fabius Vibulanus.			
3609			Q. Fabius Vibulanus.			
			Cn. Corn. Coſſus.			
			P. Poſtumius Albus Regill.	Tribuni militum.		
			L. Valerius Potitus.			
3610		340	M Corn. Coſſus.		☽ *defecit, cuius*	*335 Thot*
			L Furius Medullinus.	Coſſ.	*obſcuratione ſtu-*	*4. Dec.*
	92		Q Fabius Ambuſtus.		*pefactus Nicias ſe*	
			C. Furius Pacilius.		*ipſe & Athenien-*	
			M. Papirius Mugillanus.		*ſium claſſem per-*	
			C. Naurius Rutilus.		*didit ad Syracu-*	
			M Aimil. Mamercinus.		*ſas.*	
			C. Valer. Potit. Voluſus.			
			Cn. Cornel. Coſſus.			*339 Thot*
			L. Furius Medullin.			*3 Dec.*
3615	93	345	C. Iulius Iulus.			
			P. Corn. Coſſus.	Tribuni militum.		
			C. Seruil. Ahala.			
			C. Valerius Voluſus.			
			C. Seruilius Ahala.			
			L Furius Medullin.	Tribuni militum.		
			N Fab. Vibulanus.			
			P. Corn. Rutilus Coſſus.			
			L. Valer. Potitus.			
			Cn Corn. Coſſus.	Tribuni militum.		
			N. Fab. Ambuſtus.			
3618			C. Iulius Iulus.		*Syracuſis*	*343 Thot*
			M. Aimil. Mamercin.		*Dionyſius*	*2 Dec.*
			T. Quinctius Capitolin.	Tribu-	*tyrannidem*	
			L. Furius Medullin.	ni mili-	*arripuit.*	
			Q. Quinctius Cincinnat.	tum.	*Xenoph.*	
			A. Manlius Vulſo.			
3619	94		P. Corn. Maluginenſis.		⊙ *def. Olym*	
			Sp. Nautius Rutilus.		*piad. 94. Sep*	
			Cn. Cornelius Coſſus.	Tribuni	*temb. d. 3. h.*	
			C. Valerius Potitus.	militum.	*9½ a M N. lu*	
			K Fabius Ambuſt.		*mine prorſus*	
			M. Sergius Fidenas.		*extincto. Xe-*	
3620		350	M. Aimilius Mamercinus.		*noph.*	
			M. Furius Fuſus.			
			Ap. Claud. Cruſſ. Regill.			
			L. Iulius Iulus.			
			M. Quinctil. Varus.			
			L. Valer. Potitus.			

Mun.	Oly.	Vr.		Nabon.
3621			C.Seruilius Ahala III.	
			Q.Sulpic.Camerin.Cornutus.	
			Q.Seruil.Priſc.Fidenas.	
			A.Manlius Vulſo Capitolin. II.	
			L.Virginius Tricoſtus.	
			M.Sergius Fidenas.	
3622			L.Valerius Potitus IIII.	347
			L.Iulius Iulus.	Thot 1
			M.Furius Camillus.	Dec.
			M.Aimil.Mamercinus.	
			Cn.Cornel.Coſſus.	
			K.Fabius Ambuſtus II.	
3623	95		P.Licinius Caluus, primus e plebe.	
			M.Mælius.Sp.f.Capitolin.	
			P.Mænius.	
			L.Furius Medullin.	
			T.Titinius.	
			L.Publilius Philo Volſcus.	
3624			M.Pomponius.	
			L.Atilius Longus.	
			C.Diulius.	
			M.Veturius Craſſus Cicurinus.	
			Cn.Genucius Augurinus.	
			Volero Publilius Philo.	
3625		355	L.Valerius Potitus V.	
			L.Furius Medullinus III.	
			M. Valerius Maximus.	
			Q.Seruilius Priſc.Fidenas II.	
			M.Furius Camillus.	
			Q.Sulpitius Camerin.Cornut.	
3626			L.Iulius Iulus II.	351
			L.Furius Medullinus IIII.	Thot 30
			L.Sergius Fidenas.	Nouem.
			A.Poſtumius Albinus Regill.	
			P.Cornel.Maluginenſis II.	
			A.Manlius Vulſo Capitolin.	
3627	96		P.Licinius Caluus.	
			L.Titinius II.	
			Cn.Genucius Augurinus II. In prœlio occiſus. Eius loco Atilius Longus.	
			P.Mælius Capitolinus.	
			P.Mænius II.	
3628			P.Cornelius Coſſus.	
			P.Cornelius Scipio.	
			M.Valerius Maximus.	
			K.Fabius Ambuſtus.	
			L.Furius Medullinus V.	
			Q.Seruilius Priſc.Fidenas III.	
3629			M.Furius Camillus II.	
			L.Furius Medullinus VI.	
			C.Aimilius Mamercinus.	
			L.Valerius Poplicola.	
			Sp.Poſtumius Albinus Regill.	

Mun.	Oly.	Vr.			
			P.Cornelius Scipio I I.		Nabon.
3630		360	L.Lucretius Flauus.	Coſſ.	355
			Ser. Sulpitius Camerinus.		Thot 29
3631	97		L. Valerius Potitus.	Coſſ.	Nouem.
			M.Manlius Capitolin.		
3632			L.Lucretius Flauus.	Tribuni militum.	
			Ser.Sulpitius Rufus Prætextatus.		
			M. Aimilius Mamercinus.		
			L.Furius Medullinus.		
			Agrippa Fuſius Fuſus.		
			C.Aimilius Mamercinus.		
3633			Q.Fabius Ambuſtus.	Tribuni militum.	
			Q.Sulpitius Longus.		
			K.Fabius Ambuſtus.		
			Q.Seruil.Priſcus Fidenas I I I I.		
			C.Fabius Ambuſtus.		
			Ser.Cornel.Maluginenſis.		
3634			M.Furius Camillus Dictator.		359
3635	98	365	L Valerius Poplicola I I.	Tribuni militum.	Thot 28.
			L. Virginius Tricoſtus.		Nouem.
			P.Cornelius.		
			A.Manlius Capitolinus.		
			L.Aimilius Mamercinus.		
			L.Poſtumius Regillenſ.		
3636			T.Quinctius Cincinnatus.		
			Q.Seruil.Priſcus Fidenas V.		
			L.Iulius Iulus.		
			L.Aquilius Coruus.		
			L.Lucretius Tricipitinus.		
			Ser.Sulpitius Rufus.		
3637			L.Papirius Curſor.		
			C.Sergius Fidenas.		
			L.Aimilius Mamercinus.		
			L.Menenius Lanatus.		
			L. Valerius Poplicola.		
			C.Cornelius.		
3638			M. Furius Camillus I V.		363
			Ser.Cornel.Maluginen.I I.		Thot 27.
			Q.Seruil.Priſc.Fidenas V I.		Nouem.
			L.Quinctius Cincinnatus.		
			L.Horatius Puluillus.		
			P. Valerius Poplicola Potitus.		
3639	99		A.Manlius Capitolinus I I.		
			T.Quinctius Capitolinus.		
			P.Cornelius.		
			L.Quinctius Capitolinus.		
			L.Papirius Curſor I I.		
			C.Sergius Fidenas I I.		
3640		370	Ser.Cornelius Maluginenſis I I I.		
			P.Valer. Potitus Poplicola I I.		
			M.Furius Camillus V.		
			Ser.Sulpitius Rufus I I.		
			C. Papirius Craſſus.		

Mun.	Oly.	Ur.			Nabon.
			T.Quinctius Cincinnatus I I.		
3641			L.Valer.Poplicola I V.	☽ *defecit Archon*	
			L.Lucret.Tricipitinus I I.	*te Phanoſtrato A-*	
			A.Manlius Capitolinus I I I.	*no Nabonaſſ.* 366,	
			L.Aimilius Mamercinus I I I.	*Thot.* 26, *Decem.*	
			Ser.Sulpitius Rufus I I.	23,*h.*6.14.*p.m.n.*	
			M.Trebonius Flauus.	*Rurſus defecit Pha*	
3642			Sp.Papirius Craſſus.	*menot* 23, *Iunii*	367
			Q.Seruilius Priſcus Fidenas.	18,*h.*7$\frac{1}{2}$.*p.m.*	*Thot* 26
			L.Papirius Craſſus.		*Nouem.*
			C.Sulpitius Peticus.		
			Ser.Cornel.Maluginenſis I V.		
			L.Aimilius Mamercinus I V.		
3643	100		M.Furius Camillus V I.		
			L.Furius Medullinus.		
			A.Poſtumius Albinus Regill.		
			L.Poſtumius Albinus Regill.		
			L.Lucretius Tricipitinus.		
			M.Fabius Ambuſtus.		
3644			L.Valerius Poplicola V.		
			L.Menenius Lanatus.		
			P.Valerius Potitus Poplic.		
			Sp.Papirius Curſor.		
			C.Sergius Fidenas.		
			Ser.Cornelius Maluginenſ.		
3645		375	P.Manlius Capitolinus.		
			C.Sextilius.		
			C.Manlius Capitolinus.		
			M.Albinus.		
			L.Iulius Iulus.		
			L.Antiſtius.		
3646			Sp.Furius Medullinus.		371
			P.Clœlius Siculus.		*Thot* 25.
			Q.Seruil.Priſc.Fidenas I I.		*Nouem.*
			M.Horatius Puluillus.		
			C.Licinius Caluus.		
			L.Geganius Macerinus.		
3647	101		L.Aimilius Mamercinus V.	Tribuni militum.	
			Ser.Sulpit.Rufus Prætextat.I I.		
			P.Valerius Potitus Poplic.I V.		
			L.Quinctius Cincinnatus I I.		
			C.Veturius Craſſus Cicurinus.		
			C.Quinctius Cincinnatus.		
3648			C.Licinius Caluus.	Tribuni plebis	
			C.Sextius Sextin.Lateranus.	ſine curuli ma-	
3649			C.Licinius Caluus.	giſtratu.	
			C.Sextius Sextin.		
3650		380	C.Licinius Caluus.		375 *Thot*
			C.Sextius Sextin.		24 *Nou.*
3651	102		C.Licinius Caluus I V.	Trib.pleb.	
			C.Sextius Sextin.Lateran.I V.		
3652			C.Licinius Caluus V.		
			C.Sextius Sextin.Latera.V.		

L.Fu-

3653 Mun.	Oly.	Vr.	L.Furius Medullinus I I.	Tribuni militum.	Nabon.
			P.Valerius Potitus Poplicola V.		
			A.Manlius Capitolinus.		
			Ser.Sulpit.Prætextatus I I I.		
			C.Valerius Potitus.		
			Ser.Cornel.Maluginenſ.V I.		
3654			Q.Seruilius Priſc.Fidenas I I I.		379
			M.Cornelius Maluginenſis.		Thot 23
			C.Veturius Craſſus Cicurin.I I.		Nouem.
			Q.Quinctius Cincinnatus.		
			A.Cornelius Coſſus I I.		
			M.Fabius Ambuſtus I I.		
3655	103	385	T.Quinctius Capitolin.		
			Sp.Seruil.Structus.		
			Ser.Corn.Maluginen.V I I.		
			L.Papirius Craſſus.		
			Ser.Sulpit.Prætextat.I V.		
			L.Veturius Craſſ.Cicurin.		
3656			A.Cornelius Coſſus I I.		
			L.Vetur.Craſſ.Cicuri.I I.		
			M.Corn.Maluginenſis I I.		
			P.Valerius Potitus Poplic.V I.		
			M.Geganius Macerinus.		
			P.Manlius Capitolinus I I.		
3657			L.Aimilius Mamercinus.		
			L.Sextius Sextin.Lateranus.		
3658			L.Genucius Auentinenſis.		383
			Q.Seruilius Ahala.		Thot 22
3659	104		C.Sulpitius Potitus.		Nouem.
			C.Licinius Caluus.		
3660		390	L.Aimilius Mamercinus I I.		
			Cn.Genutius Auentinenſis.		
•			Q.Seruilius Ahala I I.		
			L.Genucius Auentinenſis.		
			C.Licinius Caluus I I.		387 Thot
			C.Sulpitius Peticus I I.		21.Nou.
	105		M.Fabius Ambuſtus.		
			C.Pœtilius Libo Viſolus.		
			M Popilius Lænas.		
			Cn.Manlius Capitol. Imperioſ.		
3665		395	C.Fabius Ambuſtus.		
			C.Plautius Proculus.		
			C.Martius Rutilus.		391
			Cn.Manlius Capitol.Imperioſ.		Thot 20
	106		M.Fabius Ambuſtus.		Nouem.
			M.Popilius Lænas.		
			C.Sulpitius Peticus I I I.		
			M.Valerius Poplicola.		
			M.Fabius Ambuſtus.		
			T.Quinctius Barbat.Capitol. Criſp.		
3670		400	C.Sulpitius Peticus I I I I.		395
			M.Valerius Poplicola I I.		Thot 19
	107		P.Valerius Poplicola.		Nouem.

Mun.	*Oly.*	*Vr.*			*Nabon.*
			C.Marcius Rutilus II.		
			C.Sulpitius Peticus V.		
			T.Quinctius Primus Cincinnatus.		
			M.Popilius Lænas III.		
			L.Cornelius Scipio.		
			L.Furius Camillus.		*399 Thot*
			P.Claudius Craſſin.Regillenſ.		*18 Nou.*
3675	108	405	M.Popilius Lænas IV.		
			M.Valerius Coruus.		
			C.Plautius Venno.		
			Tit.Manlius Imperioſ.Torquatus.		
			M.Valerius Coruus II.		
			C.Pœtelius Libo Viſolus.		
			M.Fabius Dorſo.		*403 Thot*
			Ser.Sulpitius Camerinus.		*17 Nou.*
	109		C.Marcius Rutilus III.		
			T.Manlius Imperioſ.Torquatus.		
3680		410	M.Valerius Coruus III.		
			A.Corn.Coſſus Aruinas.		
			Q.Seruilius Ahala.		
			C.Marcius Rutilus IV.		
			L.Aimilius Mamercinus Priuern.		*407 Thot*
			C.Plautius Venno II.		*16. Nou.*
	110		T.Manlius Imperioſ.Torquatus III.		
			P.Decius Mus, qui ſe deuouit.		
			T.Aimilius Mamercinus.		
			Q.Publilius Philo.		
3685		415	L.Furius Camillus.		
			C.Manius.		
			C.Sulpitius Longus.		*411 Thot*
			P.Ailius Pætus.		*15 Nou.*
	111		L.Papirius Craſſus.		
			C.Diulius.		
			M.Valerius Coruus IV.		
			M.Attilius Regulus.		
			T.Veturius Caluinus.		
			Sp.Poſtumius Albinus.		
3690		420	Sine Coſſ. hoc anno Reſpub. fuit.		*415 Thot*
3691	112		A.Cornelius Coſſus Aruina II.		*14 Nou.*
			Cn.Domitius Caluinus.		
3692			L.Valerius Potitus Flaccus.	☽ *def. anno Nab.*	
			M.Claudius Marcellus.	417, *Epephi* 11,	
3693			L.Papirius Craſſus II.	*Septemb.* 20, *h.* 8.	
			L.Plautius Venno.	50, *dig.* 14 *In Ar-*	
3694			L.Aimilius Mamercinus II.	*belide Calend. O-*	*419 Thot*
			C.Plautius Decianus.	*ctob. prox. Darius*	*13 Nou.*
3695	113	425	P.Cornelius Scapula.	*ab Alexandro ſu-*	
			P.Plautius Proculus.	*peratus eſt.*	
			L.Cornelius Lentulus.		
			Q.Publilius Philo II.		
			L.Papirius Curſor.		
			Q.Pœtilius Libo Viſolus II.		
			L.Furius Camillus II.		*423*
					D.Iu-

Mun.	Oly	Vr.			Nabon:
			D.Iunius Brutus Scæua.		
	114		L.Papir.Curſor Dictator.		Thot 12
			Q.Fabius Max.Rullianus, Mag.Eq. } Sine Coſſ.		Nouem.
3700		430	C.Sulpitius Longus II.		
			Q.Aulius Cerretanus.		
			Q.Fab.Maximus Rullianus.		
			L.Fuluius Curuus.		
			T.Veturius Caluinus II.		427
			Sp.Poſtumius Albinus II.		Thot 11
	115		L.Papirius Curſor II.		Nouem.
			Q.Publilius Philo III.		
			L.Papirius Curſor III.		
			Q.Aulius Cerretanus II.		
3705		435	L.Plautius Venno.		
			M.Floſlius Flaccinator.		
			Q.Aimilius Barbula.		431
			C.Iunius Bubulcus Brutus.		Thot 10
	116		Sp.Nautius Rutilus.	*Agathocles rerum*	Nouem.
			M.Popilius Lænas.	*potitur Syracuſis.*	
			L.Papirius Curſor IIII.		
			Q.Publilius Philo IV.		
			M.Pœtelius Libo.		
			C.Sulpitius Longus III.		
3710		440	L.Papirius Curſor V.		435
			C Iunius Bubulc.Brutus II.		Thot 9.
3711	117		M.Valerius Max.		Nouem.
			P.Decius Mus.	* *Agathocle anno*	
			C.Iunius Bubulc.Brutus III.	*imperii 7 Sicilia*	
			Q.Aimilius Barbula II.	*in Africam traii-*	
			Q.Fabius Max.Rullianus II.*	*ciente Sol defecit.*	
			C.Martius Rutilus poſtea Cenſorinus.		
			L.Papirius Curſor II.Dictat.		439 Thot
			C.Iunius Bub.Brut.Mag.eq. } Sine Coſſ.		8. Nou.
3715	118	445	P.Decius Mus II.		
			Q Fab.Max Rullianus III.		
			Ap.Claudius Cæcus.		
			L.Volumnius Flamma Violens.		
			Q.Martius Tremulus.		
			P.Cornelius Aruina.		
			L Poſtumius Megellus.		443
			T.Minucius Augurinus. In prœl. occiſ. In e. l.f.e.		Thot 7
			M.Fuluius.		Nouem.
	119		P.Sempronius Sophus.		
			P.Sulpitius Sauerrio.		
3720		450	Ser.Cornelius Lentulus.		
			L.Genutius Auentinenſis.		
			M.Liuius Denter.		
			M Aimilius Paulus.		
			Q.Fab.Max.Rullian.II.Dict.		447
			M.Aimilius Paul.Mag.eq. } Sine Coſſ.		Thot 6
	120		Q.Apuleius Panſa.		Nouem.
			M.Valerius Coruus V.		
			M.Fuluius Pætinus.		

Mun.	*Oly.*	*Vr.*	T. Manlius Torquatus. In mag. mor. In e. l. f. e. M.		*Nabon.*
			Valerius Coruus.		
3725		455	L. Cornelius Scipio.		
			Cn. Fuluius Max. Centumalus.		
			Q. Fab. Max. Rullianus IV.		*451*
			P. Decius Mus III.		*Thot 5.*
	121		Ap. Claudius Cæcus II.		*Nouem.*
			L. Volumnius Flamma Violens II.		
			Q. Fab. Max. Rullianus V.		
			P. Decius Mus IV, qui ſe deuouit.		
			L. Poſtumius Megellus II.		
			M. Attilius Regulus.		
3730		460	L. Papirius Curſor.		*455*
			Sp. Caruilius Max.		*Thot 4.*
	122		Q. Fab. Max. Gurges.		*Nouem.*
			D. Iunius Brutus Scæua.		
			L. Poſtumius Megellus III.		
			C. Iunius Brutus Bubulcus.		
			Pub. Cornelius Rufinus.		
			M. Curius Dentatus.		
			M. Valerius Coruinus.		*459*
			Q. C Noctua.		*Thot 3.*
3735	123	465	Q. Martius Tremulus II.		*Nouem.*
			P. Cornelius Aruina II.		
			M. Claudius Marcellus.		
			S. Nautius Rutilus.		
			M. Valerius Potitus.		
			C. Ailius Pætus.		
			C. Claudius Canina.		*463*
			M. Aimilius Lepidus.		*Thot 2.*
	124		C. Seruilius Tucca.		*Nouem.*
			L. Cæcilius Denter. In prœl. occ. In e. l. f. e. M. Curius Dentatus.		
3740		470	P. Cornelius Max. Dolabella.		
			Cn. Domitius Caluinus.		
			C. Fabricius Luſcinus.		
			Q. Aimilius Papus.		
3742			L. Aimilius Barbula.	*Solſtitium ab Ariſtarcho obſerua-*	*467*
			Q. Martius Philippus.	*tum anno 50 pri-*	*Thot 1.*
	125		P. Valerius Læuinus.	*ma periodi Calip-*	*Nouem.*
			T. Coruncanius Nepos.	*pi: 44 ab Alexan-*	
			P. Sulpitius Sauerrio.	*dri exceſſu.*	
			P. Decius Mus.		
3745		475	C. Fabricius Luſcinius II.		
			Q. Aimilius Papus II.		
			P. Cornelius Rufinus II.	*Anno VC 471*	*471*
			C. Iunius Brut. Bubul. II.	*cenſa ſunt ciuium*	*Thot 31*
	126		Q. Fab. Max. Gurges II.	*capita 278227, &*	*Octob.*
			C. Genutius Clepſina.	*anno 478 cenſa*	
			M. Curius Dentatus III.	*ſunt 271224.*	
			L. Cornelius Lentulus.		
			Ser. Cornelius Merenda.		
			M. Curius Dentatus III.		

C. Fa-

3750	O.y.	480	C.Fabius Dorſo Licinus.		*Nabon.*
Mun.		*Vr.*	C.Claudius Canina.		*475*
	127		L.Papirius Curſor II.		*Thot 30*
			Sp.Caruilius Max.		*Octob.*
			C.Quinctius Claudus.		
			L G.nutius Clepſina.		
			C.Genutius Clepſina II.		
			Cn.Cornelius Blaſio.		
			C Fabius Pictor.		*479*
			Q Ogulinus Gallus.		*Thot 29.*
3755	128	485	P.Sempronius Sophus.		*Octobr.*
			Ap.Claudius Rufus.		
			M.Atilius Regulus.		
			L.Iulius Libo.		
			Numerius Fab.Pictor.		
			D.Iunius Pera.		
			Q Fab.Max.Gurges III.	*Cenſita ſunt ciui-*	*.483*
			L Mamilius Vitulus.	*um Roman. capita*	*Thot 28.*
	129		Ap.Claudius Caudex.	*292224.*	*Octob.*
			M.Fuluius Caudex.		
3760		490	M.Valerius Max.		
			M Otacilius Craſſus.		
			L.Poſtumius M gellus.		
			Q.Mamilius Vitulus.		
			L.Valerius Flaccus.		*487*
			T.Otacilius Craſſus.		*Thot 27.*
	130		Cn.Cornelius Aſina.		*Octob.*
			C.Diulius.		
			L.Cornelius Scipio.		
			C.Aquilius Florus.		
3765		495	A.Atilius Calatinus.		
			C.Sulpitius Patereulus.		
			C.Atilius Regulus.		*491*
			Cn.Cornel.Blaſio II.		*Thot 26.*
	131		L.Manlius Vulſo Longus.		*Octob.*
			Q.Cædicius.In magiſt.mor.In e.l.f.e.		
			M.Atilius Regulus II.		
			Ser.Sulutius Pætinus Nobilior.		
			M.Aimillius Paullus.		
			Cn.Cornel.Scipio Aſina.		
			A.Atilius Calatinus II.		
3770		500	Cn.Seruilius Cæpio.		*495*
			C.Sempronius Blæſus.		*Thot 25*
	132		C.Aurelius Cotta.	*Ciuium capita cen*	*Octob.*
			P.Seruilius Geminus.	*ſa 297797.*	
			L.Cæcilius Metellus.		
			C Furius Pacilus.		
			C.Atilius Regulus II.		
			L.Manlius Vulſo II.		
			P.Claudius Pulcher.		*499*
			L.Iunius Pullus.		*Thot 24*
3775	133	505	C.Aurelius Cotta II.		*Octob.*
			P.Seruilius Geminus II.		

Mun.	Oly.	Vr.			Naben.
			L.Cæcilius Metellus II.	*Ciuium capita cenſa ſunt 251222.*	
			Num.Fabius Buteo.		
			M.Otacilius Craſſus II.		
			M.Fabius Licinus.		
			M.Fabius Buteo.		503
			C.Atilius Bulbus.		Thot 23
	134		A.Manlius Torquat. Atticus.		Octob.
			C.Sempronius Blæſus.		
3780		510	C.Fundanius Fundulus.		
			C.Sulpitius Gallus.		
			C.Lutatius Catulus.		
			A.Poſtumius Albinus.		
			A.Manlius Torquat. Attic. II.		507
			Q.Lutatius Cerco.		Thot 22
	135		C.Claudius Centho.		Octobr.
			M.Sempronius Tuditanus.		
			C.Mamilius Turrinus.		
			Q.Valerius Falto.		
3785		515	T.Sempronius Gracchus.		
			P.Valerius Falto.		
			L.Corn.Lentulus Caudinus.		511
			Q.Fuluius Flaccus.		Thot 21
	136		P.Corn.Lentulus Caudin.		Octobr.
			C.Licinius Varus.		
			T.Manlius Torquatus.		
			C.Atilius Bulbus II.		
			L.Poſtumius Albinus.		
			Sp.Caruilius Max.		
3790		520	Q.Fab.Maxumus Verrucoſ.		515 Thot
			M.Pomponius Matho.		20.Oct.
	137		M Aimilius Lepidus.		
			M.Publicius Malleolus.		
			M.Pomponius Matho.		
			C.Papirius Maſo.		
			M.Aimilius Barbula.		
			M. Iunius Pera.		
			L.Poſtumius Albinus II.		519 Thot
			Cn.Fuluius Centumalus.		19 Oct.
3795	138	525	Sp.Caruilius Maximus II.		
			Q.Fab.Max.Verrucoſ.II.		
			P.Valerius Flaccus.		
			M.Atilius Regulus.		
			M.Valerius Meſſalla.		
			L.Apuſtius Fullo.		
			L.Aimilius Papus.		523
			C.Atilius Regulus.		Thot 18.
	139		T.Manlius Torquatus II.		Octobr.
			Q.Fuluius Flaccus II.		
3800		530	C.Flaminius Nepos.		
			P.Furius Philus.		
			Cn.Cornel.Scipio Calu.		
			M.Claudius Marcellus.		
			P.Corn.Scipio Aſina.		527
					M.Mi-

Mun.	Oly.	Ur.			
			M. Minucius Rufus.		*Nabon.*
	140		L. Veturius Philo.	*Cenſita ſunt ciui-*	*Thot 17*
			C. Luctatius Catulus.	*um capita 270213.*	*Octob.*
			M. Liuius Salinator.		
			L. Aimilius Paullus.		
3805		535	L. Corn. Scipio.		
			T. Sempronius Longus.		
			C. Flaminius II. In prœl. occ. Ine. l. f. e.		*531 Thot*
			M. Atilius Regulus.		*16 Oct.*
			Cn. Seruilius Geminus.		
	141		C. Terentius Varro.		
			L. Aimilius Paullus II.		
			L. Poſtumius Albinus III.		
			T. Sempronius Gracchus.		
			Q. Fab. Max. Verrucoſ.		
			M. Claudius Marcellus III.		
3810		540	Q. Fab. Maximus.		*535 Thot*
			T. Sempronius Gracchus II.		*15 Oct.*
	142		Ap. Claudius Pulcher.		
			Q. Fuluius Flaccus III.		
			P. Sulpir. Galba Maximus.		
			Cn. Fuluius Centumalus.		
			M. Valerius Læuinus.		
			M. Claud. Marcellus IV.		
			Q. Fab. Max. Verrucoſſ. V.	*Ciuium Rom. cen-*	*539 Thot*
			Q. Fab. Flaccus IV.	*ſus, cap. 127107.*	*14 Oct.*
3815	143	545	M. Claud. Marcellus V.		
			T. Quinctius Criſpinus.		
			C. Claudius Nero.		
			M. Liuius Salinator II.		
			Q. Cæcilius Metellus.		
			L. Veturius Philo.		
			P. Corn. Scipio, qui poſtea Africanus.		*543 Thot*
			P. Licinius Craſſus Diues.		*13 Oct.*
	144		M. Cornelius Cethegus.		
			P. Sempronius Tuditanus.		
3820		550	Cn. Seruilius Cæpio.		
			C. Seruilius Nepos.		
			T. Claudius Nero.		
			M. Seruil. Pulex Geminus.		
			Cn. Cornelius Lentulus.	*☽ def. anno 54, 2*	*547 Thot*
			P. Ælius Pætus.	*periodi Calippi,*	*12 Oct.*
	145		P. Sulpitius Galba Max. II.	*Nabo. 547, Meſo-*	
			C. Aurelius Cotta.	*ri 16, Septemb. 8.*	
			L. Corn. Lentulus.	*h. 7. p. m.*	
			P. Villius Tappulus.	*Rurſus anno Na-*	
3825		555	T. Quinctius Flamininus.	*bon. 548, Mechir*	
			Sex. Ælius Pætus Catus.	*9, Martii 19, h. 13,*	
			C. Cornel. Cethegus.	*21, ☽ defe. dig. 15.*	*551 Thot*
			Q. Minucius Rufus.		*11 Oct.*
	146		L. Furius Purpureo.		
			M. Claudius Marcellus.		
			M. Porcius Cato.		

Mun.	Olÿ.	Vr.	L. Valerius Flaccus.		Nabon.
			P.Corn.Scipio Africanus II.	*Cenſita ciuium ca*	
			T.Sempronius Longus.	*pita 143704.*	
3830		560	L.Cornelius Merula.		*555 Thot*
			Q.Minucius Thermus.		*10 Oct.*
	147		L.Quinctius Flamininus.		
			Cn.Domitius Ahenobarbus.		
			M.Acilius Glabrio.		
			P.Cornelius Scipio Naſica.		
			L.Corn.Scipio,qui poſtea African.	*⊙ defecit Martis*	
			C.Lælius Nepos.	*d.14.hor.3 ½ ante*	
			Cn.Manlius Vulſo.	*merid. Ludis A-*	*559*
			M.Fuluius Nobilior.	*pollinaribus a. d.*	*Thot 9.*
3835	148	565	C.Liuius Salinator.	*5. Id. Quintiles.*	*Octobr.*
			M.Valerius Meſſala.	*Liuius.*	
			M.Aimilius Lepidus.		
			C.Flaminius Nepos.		
			Sp.Poſtumius Albinus.		
			Q.Marcius Philippus.		
			Ap.Claudius Pulcher.		*563*
			M.Sempronius Tuditanus.		*Thot 8*
	149		P.Claudius Pulcher.		*Octobr.*
			L.Porcius Licinus.		
3840		570	Q.Fabius Labeo.		
			M.Claudius Marcellus.		
			L.Aimilius Paullus.		
			Cn.Bæbius Tamphilus.		
			P.Cornel.Cethegus.		*567 Thot*
			M.Bæbius Tamphilus.		*7 Octob.*
	150		A.Poſtumius Albinus.		
			C.Calpurnius Piſo.In m.m.e.		
			In e.l.f.e.Q.Fuluius Flaccus.		
			L.Manlius Acidinus Fuluianus.	*Luſtro 50 cenſita*	
			Q.Fuluius Flaccus.	*ciuium capita*	
3845		575	M.Iunius Brutus.	*273244.*	
			A.Manlius Vulſo.		
			C.Claudius Pulcher.		*571 Thot*
			T.Sempronius Gracchus.		*6 Octob.*
	151		Cn.Corn.Scipio Hiſpalus In m.m.		
			In e.l.f.e.C.Valerius Læuinus.		
			Q.Petilius Spurinus In mag.occ.		
			P.Mutius Scæuola.		
			M.Aimilius Lepidus II.		
			Sp.Poſtumius Albinus Paullul.	*Ciuium Rom.cap.*	
			M.Mutius Scæuola.	*269015.Quo an-*	
3850		580	L.Poſtumius Albinus.	*no qui eſt Nabon.*	*575 Thot*
			M.Popilius Lænas.	*574.Phamenot d.*	*5 Octob.*
	152		C.Popilius Lænas.	*27,☽ def.dig.7.*	
			P.Ailius Ligus.		
			P.Licinius Craſſus.		
			C.Caſſius Longinus.		
			A.Hoſtilius Mancinus.		
			A.Aulius Serranus.		

Q.Mar-

Mun.	Olу.	Vr.			Nabon.
			Q Marcius Philippus.		
			Cn.Seruilius Cæpio.		579
3855	153	585	L.Aimilius Paullus II.	☽ def.dig.15.Pa-	Thot 4
			C.Licinius Craſſus.	chon d. 21 Iunii,	Octob.
			Q.Ailius Pætus.	21 hor.p.m.n.18.	
			M.Iunius Pennus.	24. Sequenti die	
			C.Sulpitius Gallus.	Perſeus ab Aimi-	
			M.Claudius Marcellus.	lio ſuperatus &	
			T.Manlius Torquatus.	captus eſt.	583
			Cn.Octauius.		Thot 3
	154		A.Manlius Torquatus.		Octob.
			C.Caſſius Longinus.		
3860		590	T.Sempronius Gracchus II.		
			M.Iuuentius Thalna.		
			P.Corn.Scipio Naſica.		
			C.Marcius Figulus.		
			Vitio facti abdicarunt. In eorum locum fa-		
			cti ſunt		
			P.Cornelius Lentulus.		
			Cn.Domitius Ahenobarbus.		
			M.Valerius Meſſalla.		587 Thot
			C.Fannius Strabo.		2 Octob.
	155		L.Anicius Gallus.		
			M.Cornelius Cethegus.		
			Cn.Cornelius Dolabella.	Cenſita ſunt ciui-	
			M.Fuluius Nobilior.	um capita	
3865		595	M.Aimilius Lepidus.	328314.	
			C.Popilius Lænas.		
			Sex.Iulius Cæſar.		591
			L.Aurelius Oreſtes.		Thot 1
	156		L.Corn.Lentulus Lupus.		Octob.
			C.Marcius Figulus.		
			P.Corn.Scipio Naſica II.		
			M.Claudius Marcellus II.		
			Q Opimius Nepos.		
			L.Poſtumius Albinus In m.m.		
			In e.l.f.e.M.Acilius Glabrio.		
3870		600	Q.Fuluius Nobilior.		595
			T.Annius Luſcus.		Thot 30
	157		M.Claudius Marcellus III.		Septem.
			L.Valer. Flaccus In m.m.e.		
			L.Licinius Lucullus.		
			A.Poſtumius Albinus.		
			T.Quinctius Flamininus.		
			M.Acilius Balbus.		
			L. Marcus Cenſorinus.		599 Thot
			M.Manilius.		29 Sept.
3875	158	605	Sp.Poſtumius Albin.Magn.		
			L.Calpurnius Piſo.		
			P.Corn.Scipio African.Aimil.	Cenſita ciuium	
			C.Liuius Druſus.	capita 322000.	
			Cn.Cornel.Lentulus.		
			L.Mummius.		

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			Q.Fab.Max.Aimilianus.		
			L.Hoſtilius Mancinus.		603 Thot
	159		Ser.Sulpitius Galba.		28 Sept.
			L.Aurelius Cotta.		
3880		610	Ap.Claudius Pulcher.		
			Q.Cæcil.Metellus Macedon.		
			L.Cæcilius Metellus Caluus.	*Ciuium cenſus*	
			Q.Fab.Maximus Seruilian.	428342.	
			Cn.Seruilius Cæpio.		607 Thot
			Q.Pompeius.		27 Sept.
	160		C.Lælius Sapiens.		
			Q.Seruilius Cæpio.		
			Cn.Calpurnius Piſo.		
			M.Popillius Lænas.		
3885		615	P.Corn. Scipio Naſica Serapio.		
			D.Iunius Brutus.		
			M.Aimilius Lepidus Porcina.		611 Thot
			C.Hoſtilius Mancinus.		26 Sept.
	161		P.Furius Philus.	*Cenſus ciuium*	
			Sex.Atilius Serranus.	323000.	
			Ser.Fuluius Flaccus.		
			C.Calpurnius Piſo.		
			P.Corn.Scipio African.II.		
			C.Fuluius Flaccus.		
3890		620	P.Mucius Scæuola.		615 Thot
			L.Calpurnius Piſo Frugi.		25 Sept.
	162		P.Popillius Lænas.		
			P.Rupilius.		
			P.Licinius Craſſus Mucian.	*Cenſita ſunt ci-*	
			L.Valer.Flaccus Flam.Mat.	*uium capita*	
			M.Perperna.	368833.	
			C.Claud.Pulcher Lentulus.		
			C.Sempronius Tuditanus.		619 Thot
			M.Aquilius.		24 Sept.
3895	163	625	Cn.Octauius.		
			T.Annius Rufus.		
			L.Caſſius Longinus Rauilla.		
			L.Cornelius Cinna.		
			Mam.Aimilius Lepidus.		
			L.Aurelius Oreſtes.		
			M.Plautius Hypſeus.	*Luſtrum 60 a-*	623 Thot
			M.Fuluius Flaccus.	*ctum. Cenſita ci-*	23 Sept.
	164		C.Caſſius Longinus.	*uium capita*	
			C.Sextius Caluinus.	390736.	
3900		630	Q.Cæcilius Metell.Balear.		
			T.Quinctius Flamininus.		
			Cn.Domitius Ahenobarb.		
			C.Fannius Nepos.		
			Q.Fab.Max.poſtea Allobrog.		627 Thot
			L.Opimius.		22 Sept.
	165		P.Manilius.		
			C.Papirius Carbo.		
			C.Cæcilius Metell.Caluus.		

L.Au-

Mun.	Oly	Vr.			Nabon.
			L.Aurelius Cotta.		
3905		635	M.Porcius Cato In m.m.e.		
			Q.Marcius Rex.		
			Q.Cæcil.Metell.Dalmat.		631 Thot
			Q.Mucius Scæuula.		21 Sept.
	166		C.Licinius Geta.		
			Q Fab.Max.Eburnus.		
			M.Aimilius Scaurus.	*Cenſus ciuium*	
			M.Cæcilius Metellus.	*394326.*	
			M.Acilius Balbus.		
			C.Porcius Cato.		
3910		640	C.Cæcilius Metell.Caprarius.		635 Thot
			Cn.Papirius Carbo.		20 Sept.
	167		M.Liuius Druſus.		
			L.Calpurnius Piſo Cæſoninus.		
			P.Corn.Scip.Naſica.		
			L.Calpurnius Beſtia.		
			M.Minucius Rufus.		
			Sp.Poſtumius Albinus.		
			Q Cæcilius Metellus Numidic.		639 Thot
			M.Iunius Silanus.		19 Sept.
3915	168	645	Ser.Sulpitius Galba.		
			M.Aurelius Scaurus.		
			L.Caſſius Longinus.		
			C.Marius.		
			C.Atilius Serranus.	*Pompeius naſcitur*	
			Q.Seruilius Cæpio.	*prid. Cal. Octobr.*	
			P.Rutilius Rufus.		643 Thot
			Cn.Mallius.		18 Sept.
	169		C.Marius II.		
			Cn.Flauius Fimbria.		
3920		650	C.Marius III.		
			L.Aurelius Oreſtes.		
			C.Marius IV.		
			Q.Lutatius Catulus.		
			C.Marius V.		647
			M.Aquillius.		Thot 17
	170		C.Marius VI.		Septem.
			L.Valerius Flaccus.		
			M.Antonius.		
			A.Poſtumius Albinus.		
3925		655	Q Cæcilius Metellus Nepos.		
			T.Didius.		
			Cn.Cornel.Lentulus.		651 Thot
			P.Licinius Craſſus.		16 Sept.
	171		Cn.Domitius Ahenobarbus.		
			C.Caſſius Longinus.		
			L.Licinius Craſſus.		
			Q.Mucius Scæuula.		
			C.Cœlius Caluus.		
			L.Domitius Ahenobarb.		
3930		660	C.Valerius Flaccus.		655 Thot
			M.Herennius.		15 Sept.

Mun.	172	*Vr.*	C.Claudius Pulcher.		*Nabon.*
	Oly.		M.Perperna.		
			L.Martius Philippus.		
			Sex.Iulius Cæſar.		
			L.Iulius Cæſar.		
			P.Rutilius Lupus.		
			Cn.Pompeius Strabo.		*659 Thot*
			L.Porcius Cato.		*14 Sept.*
3935	173	665	L.Cornelius Sulla Felix.		
			Q.Pompeius Rufus.		
			Cn.Octauius In m.occ.e.		
			L.Cornelius Cinna Ex SC.mag.ei abrog.e. In e.l.f. e.L.Corn. Merula.Fla.Dial.		
			L.Cornelius Cinna II.		
			C.Marius VII In m.m.e.In e.l.f.e.		
			L.Valerius Flaccus.	*Hoc anno cenſa*	
			L.Cornel.Cinna III.	*ſunt ciuium capit.*	*663 Thot*
			Cn.Papirius Carbo.	463000.	*13 Sept.*
	174		Cn.Papirius Carbo II.		
			L.Cornel.Cinna.		
3940	·	670	L.Corn.Scipio Aſiatic.		
			C.Norbanus.		
			C.Marius.In m.occ.e.		
			Cn.Papirius Carbo IV.		
			M.Tullius Decula.		*667 Thot*
			Cn.Cornel.Dolabella.		*12 Sept.*
	175		L.Corn.Sulla Felix II.		
			C.Cæcilius Metell.Pius.		
			P.Seruil. Vatia Iſauric.		
			Ap.Claudius Pulcher.		
3945		675	M.Aimilius Lepidus.		
			Q.Lutatius Catulus.		
			D.Iunius Brutus.		*671 Thot*
			Mam.Aimilius Lepid.Liuianus.		*11 Sept.*
	176		Cn.Octauius.		
			C.Scribonius Curio.		
			L.Octauius.		
			C.Aurelius Cotta.		
			L.Licinius Lucullus.		
			M.Aurelius Cotta.		
3950		680	M.Terentius Varro Lucull.		*675 Thot*
			C.Caſſius Varus.		*10 Sept.*
	177		L.Gellius.		
			Cn.Cornel.Lentul.Clodianus.		
			Cn.Aufidius Oreſtes.		
			P.Corn.Lentulus Sura.		
			Cn.Pompeius Magnus.	*Cenſita ciuium*	
			M.Licinius Craſſus Diues.	*capita* 450000.	
			Q.Hortenſius.		*679 Thot*
			Q.Cæcilius Metell.Cretic.		*9 Sept.*
395[illegible]	[illegible]78	685	L.Cæcilius Metellus In m.m.e.		
			Q.Martius Rex ſolus conſulatum geſſit.		
			C.Calpurnius Piſo.		

M.A-

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			M.Acilius Glabrio.		
			M Aimilius Lepidus.		
			L. Volcatius Tullus.		
			P.Corn. Sulla...		683 Thot
			P. Antronius Pætus. Antequam inirent damnati ſunt.In eor.l.f.ſ.		8 Sept.
			L. Aurelius Cotta.		
			L.Manlius Torquatus.		
	179		L.Iulius Cæſar.		
			C.Marcius Figulus.		
3960		690	M.Tullius Cicero.	*C. Octauius, qui primus Auguſtus appellatus eſt, natus eſt Romæ, paulo ante ☉ ortum, 9 Calend.Octob.*	
			C.Antonius.		
			D.Iunius Silanus.		
			L.Licinius Murena.		
			M.Pupius Piſo.		687 Thot
			M.Valer.Meſſalla Niger.		7 Sept.
	180		L. Afranius.		
			Q.Cæcilius Metell.Celer.		
			C.Iulius Cæſar.		
			M.Calpurnius Bibulus.		
3965		695	L.Calpurnius Piſo Cæſonin.		
			A.Gabinius.		
			P.Corn.Lentulus Spinther.		691 Thot
			C Cæcilius Metell Nepos.		6 Sept.
	181		Cn.Corn.Lentulus Marcell.		
			L.Marcius Philippus.		
			Cn.Pompeius Magnus II.		
			M.Liciniús Craſſ.II.		
			L.Domitius Ahenobarb.		
			Ap.Claudius Pulcher.		
3970		700	Cn Domitius Caluinus.		695 Thot
			M.Valerius Meſſalla.		5 Sept.
	182		Cn.Pompeius Magnus ſine Conlega primus.		
			Q. Cæcil. Metell. Pius Scipio. Ex a. d. K. Sextil.		
			Ser.Sulpitius Rufus.		
			M.Claudius Marcellus.		
			L.Aimilius Paullus.		
			C.Claudius Marcellus.		
			C.Claudius Marcellus.		699 Thot
			L.Corn.Lentulus.		4 Sept.
3975	183	705	C.Iulius Cæſar II.		
			P.Seruilius Vatia Iſauricus.		
			Q.Fufius Calenus.		
			P.Vatinius.		
			C.Iulius Cæſar III.	*Triumphis 4 actis annum ordinauit.*	
			M.Aimil.Lepidus.		
			C.Iulius Cæſar IV.		703 Thot
			Sine conlega ſub anni extremum abdicauit, & in anni reliquum ſuffecit Q. Fulu. Max.qui in mag.m.e.In e.l.f.e.C.Caninius		3 Sept.
	184		Rebilus C.Trebonium.		
			C.Iulius Cæſar V. Interfectus Idib.Martii,In e.l.f.e.		

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			P.Corn.Dolabella.		
			M.Antonius.		
3980		710	C.Vibius Panſa. In mag.occ.In e.l.f.e.		
			C.Iulius Cæſar,qui poſtea Auguſtus appellatus eſt. Abd.In e.l.f.e.		
			C.Carrinas.		
			A.Hirtius. In mag.oc.In e.l.f.e.		
			Q.Pedius.In mag.mor.In e.l.f.e.		
			P.Ventidius,qui idem Prætor erat.		
			M.Aimil.Lepidus.	Triumuiri R.P.C. Ex a.d.	
			M.Antonius.	v. K. Dec. ad pr. K. Ian.	
			Imp.Cæſar C.F.C.N.	Sex.	
			M.Munatius Plancus.		
			M.Aimilius Lepidus.		
			P.Seruilius Vatia Iſauricus.		*707 Thot*
			L. Antonius M.F.		*2 Sept.*
	185		Cn.Domitius Caluinus II. Abd.In e.l.f.e.		
			L.Cornelius Balbus.	*Herodes Rex a Senatu declaratus.*	
			C.Aſinius Pollio.Abd.In e.l.f.e.		
			P.Canidius Craſſus.		
			L Marcius Cenſorinus.		
			C.Caluiſius Sabinus.		
3985		715	Ap.Claudius Pulcher.		
			C.Norbanus Flaccus.		
			M Agrippa Vipſanius.	*Ieroſolyma ab Herode capta.*	*711 Thot*
			L.Caninius Gallus.		*1 Sept.*
	186		L.Gellius Poplicola. Abd.In e.l.f.e.		
			L.Munatius Plancus.		
			M.Cocceius Nerua. Abd.In e.l.f.e.		
			P.Sulpicius Quirinus.		
			L.Cornificius.		
			Sex.Pompeius Sex.F.		
			L.Scribonius Libo.poſtquam Cæſar abd.K.Ia.		
			M. Antonius II. Abd.K.Ianuar.In e.l.f.		
			L.Sempronius Atratinus.		
3990		720	Imp.Cæſar Diui F. Abd.K.Ian.In e.l.f.e.		*715 Thot*
			L. Antronius Craſſus.		*31 Aug.*
			Ex K.Maii L.Flauius.		
			Ex K.Iul.M.Atilius & alii.		
			Sex.Pompeius Magn.occ.antequam iniret.		
			In e.l.f.e.L.Volcatius Tullus.		
	187		C.Domitius Ahenobarb.		
			C.Soſius.		
			Imp.Cæſar Octauianus III.	*Ad Actium Antonium vicit 4 Nonas Septemb.*	
			M. Valerius Meſſalla Coruinus.		
			Imp.Cæſar IV.		
			M.Licinius M.f.Craſſus.		
			Imp.Cæſar.V.		*719 Thot*
			Sex.Apuleius.		*30 Aug.*
3995	188	725	Imp.Cæſar.VI.	*Auguſtus annum Iulianum reſarcit.*	
			M.Vipſanius Agrippa.		
			Imp.Cæſar VII.	*Cenſum egit poſt annum alterum*	
			M. Agrippa III.		

Imp.

Mun.	Oly.	Vr.			Nabon.
			Imp.Cæſar Diui f.Auguſt.VIII.	& 40. *Cenſita*	
			T.Statilius Taurus II.	*ſunt* 400063.	
			Imp.Cæſ.Auguſtus IX.		*723 Thot*
			M.Iunius Silanus.		*29 Aug.*
	189		Imp.Cæſ.Auguſtus X.		
			C.Norbanus Flaccus.		
4000		730	Imp.Cæſar Auguſt.XI.		
			Abd.in e.l.f.e.L.Seſtius.		
			A.Terentius Varro Murena.In mag.m.e.In e.l.f.e.		
			Cn.Calpur.Piſo.		
			M.Claudius Marcellus Æſerinn.		
			L.Arruntius.		
			Q.Aimil.Lepidus.		*727 Thot*
			M.Lollius.		*28 Aug.*
	190		M.Appuleius Sex.		
			P.Silius Nerua.		
			Q.Lucretius Veſpillo.		
			C.Sentius Saturninus.		
4005		735	Cn.Cornelius Lentulus.		
			P.Cornel.Lentulus.		
			C.Furnius.		*731 Thot*
			C.Iunius Silanus.		*27 Aug.*
	191		L Domitius Ahenobarb.		
			P.Cornelius Scipio.		
			M.Liuius Druſus Libo.		
			L.Calpurnius Piſo Cæſonin.		
			M.Licinius Craſſus.		
			Cn.Corn.Lentulus.		
4010		740	Ti. Claudius Nero, qui poſtea Ti. Cæſar Auguſtus appellatus eſt.		*735 Thot 26 Aug.*
			P.Quinctilius Varus.		
	192		M.Valerius Meſſalla Barbatus.		
			P.Sulpicius Quirinus.		
			Q.Ailius Tubero.		
			Paullus Fabius Max.		
			Iulius Antonius.		
			Q.Max.Fabius African.		
			Claudius Nero Druſus German.		*739 Thot*
			T.Quinctius Criſpinus.		*25 Aug.*
4015	193	745	C Martius Cenſorinus.		
			C Aſinius Gallus.		
			Ti.Claudius Nero II.		
			Cn.Calpurnius Piſo II.		
			D.Lælius Balbus.		
			C.Antiſtius Vetus.		
			Imp.Cæſ.Auguſtus XII.		*743 Thot*
			L.Cornelius Sulla.		*24 Aug.*
	194		C.Caluiſius Sabinus.		
			L.Paſſienus Rufinus.		
4020		750	L.Cornel.Lentulus.		
			M.Valerius Meſſallinus Cotta.		
			Imp.Cæſ.Auguſtus XIII.	CHRISTVS *naſcitur*	
			M.Plautius Siluanus.	*ineunte vere.*	

Mun. & C.	Oly.	Vr.		Nabon.
Anni Epocha Chriſtiana			Coſſus Cornel. Lentulus.	
			L. Calpurnius Piſo Augur.	747 Thot
			☽ adefecit 9 die Ianuarii, ho. 13. 5. poſt me rid. Herodes Martio menſe interiit.	23 Aug.
1	195		C. Iulius Auguſti f. Diui N. Cæſar.	
			L. Aimilius Paullus.	
			EPOCHA Chriſtiana ſiue Romana.	
2			P. Vinicius.	
			P. Alfenus Varus.	
4025		755	L. Ailius Lamia.	
			M. Seruilius.	
			Sex. Ailius Q. f. Catus.	751 Thot
			C. Sentius Saturninus.	22 Aug.
5	196		Cn. Cornel. Cinna Magnus.	
			L. Valerius Potiti f. Meſſalla Voluſus.	
			M. Aimilius Lepidus.	
			L. Arruntius.	
			A. Licinius Nerua Silianus.	
			Q. Cæcilius Metell. Cretic.	
4030		760	M. Furius M. f. Camillus.	755 Thot
			Sex. Nonius Quinctilianus.	21 Aug.
	197		Q. Sulpicius Camerinus.	
			C. Poppæus Sabinus.	
10			Pub. Corn. Dolabella.	
			C. Iunius Silanus Flam. Mart.	
			M. Aimilius Lepidus.	
			T. Statilius Taurus.	
			Germanicus Cæſar T. F. Aug. N.	759 Thot
			C. Fonteius Capiro.	20 Aug.
4035	198	765	C. Silius.	
			L. Munatius Plancus.	
			Sex. Pompeius Sex. F.	
			Sex. Appuleius. Hoc anno Imp. Cæſar Auguſtus a. d. 14 Calen. Septembris mortuus eſt. Ti. Cæſar Auguſtus Imperium excepit. Annus eſt 14 Epochæ Chriſtianæ, quo ☽ defecit, Sept. 14. h. 4. 10. poſt m. n. dig. 20. Abeſt ab Eclipſi quæ Herodis obitum antreceſſit annis 14. die. 17. Cor. Tac. deliquii meminit.	
15			Druſus Cæſar Ti. f.	
			C. Norbanus Flaccus.	
			T. Statilius Siſenna Taurus.	763 Thot
			L. Scribonius Libo.	19 Aug.
	199		C. Cæcilius Rufus.	
			L. Pomponius Flaccus.	
4040		770	Ti. Cæſar Auguſti f. III.	
			Germanicus Cæſar Ti. f. II.	
			M. Iunius Silanus.	
			L. Norbanus Flaccus.	
20			M. Valerius Meſſalla.	767 Thot
			M. Aurelius Cotta.	18 Aug.
	200		Ti. Cæſar Auguſti f. IV.	
			Druſus Iulus Ti. f. II.	

D.Ha-

Mun. & C.	Oly.	Vr.			Nabon.
			D.Haterius Agrippa.		
			C.Sulpicius Galba.		
4045		775	C.Aſinius Pollio.		
			C.Antiſtius Vetus.		
			Ser.Cornelius Cethegus.		771
			Viſellus Varro.		Thot 17
25	201		M.Aſinius M.f.Agrippa.		Aug.
			Coſſus Cornelius Lentulus.		
			Cn.Cornel.Lentulus Getulicus.		
			C.Caluiſius Sabinus.		
			M.Licinius Craſſus.		
			C.Calpurnius Piſo.		
4050		780	App.Iunius Silanus.		775
			P.Silius Nerua.		Thot 16
	202		C.Rubellius Geminus.	*Chriſtus ablutus*	Aug.
			C.Fufius Geminus.	*in Iordane.*	
30			M.Vinicius Quattinus.		
			L.Caſſius Longinus.		
			Ti.Cæſar Aug.German.v.		
			L.Ælius Seianus.		
			Cn.Domitius Ahenobarb.		779
			M.Furius Camillus Aruntius Scribonianus.		Thot 15
4055	203	785	Ser.Sulpicius Galba.	*Chriſtus morte*	Aug.
			L.Cornelius Sulla.	*ſua vitam ſuis re-*	
			P.Fabius Priſcus.	*ſtituit.*	
			L.Vitellius Nepos.		
35			C.Seſtius Gallus.		
			M.Seruilius Rufus Nomanus.		
			Q.Plautius Plautianus.		783 Thot
			S.Papienus Galienus.		14 Aug.
	204		Cn.Acerronius Proculus.		
			C.Pontius Nigrinus.		
			Tiberius Imper. obiit 17 Cal. April. Imperauit an.22.menſ.6.d.26. Imperium excipit C.Caligula.		
4060		790	C.Iulius Germanic.II.		
			L.Apronius Cæſianus.		
			M.Aquilius Iulianus.		
			P.Nonius Aſprenas.		
40			C.Iulius German.Aug.III.		
			Suffecti ſunt Idib. Ianuar. L.Gellius Poplicola.M.Cocceius Nerua.		787 Thot 13 Aug.
	205		C.Iulius Aug.German.IV.		
			Cn.Sentius Saturninus.		
			Imperator Caligula occiſus eſt 9 Cal. Februar. Ti.Claudius Druſi f. Nero Imperat.		
			Ti.Claudius Druſi f.Auguſtus Germ.II.		
			C.Licinius Cæcinna Largus.		
4065		795	Ti.Claudius Druſi f.Auguſtus Germ.III.		
			L.Vitellius II.		
			C.Quinctius Criſpinus.		791 Thot
			T.Statilius Taurus.		12 Aug.
45	206		M.Vinicius Quartinus.		

Mun. & C.	*Oly.*	*Vr.*		*Nabon.*
			M. Statilius Coruinus.	
			⊙ defecit Calend. Auguſti menſis Natali Claudii Romæ hor. 1.46. ante merid.	
			C. Valerius Aſiaticus II.	
			M. Valerius Meſſalla.	
			Ti. Claudius Dru. f. Cæſ. Aug. IV.	
			L. Vitellius III.	
4070		800	A. Vitellius, qui poſtea Auguſtus.	*795 Thot*
			L. Vipſanius Poplicola.	*11 Aug.*
	207		C. Pompeius Longinus Gallus.	
			Q. Veranius.	
			OLYMPIAS 207 actis publicis Romæ notata eſt.	
50			C. Antiſtius Verus.	
			M. Suillius Rufus Seruilianus.	
			Ti. Claudius Dru. f. Cæſ. Germ. V.	
			Ser. Cornel. Scipio Orfitus.	
			P. Corn. Sulla Fauſtus.	*799 Thot*
			L. Saluius Otho.	*10 Aug.*
4075	208	805	Decius Iunius Silanus.	
			Q. Haterius Antoninus.	
			Q. Aſinius Marcellus.	
			M. Acilius Aiuola.	
			Claudius Imperator veneno extinctus eſt ab vxore Agrippina 3 Id. Octobr. Nero Imperat.	
55			Nero Claudius Dru. f. Cæſ. Aug.	
			L. Antiſtius Vetus.	
			Q. Voluſius Saturninus.	*803 Thot*
			T. Cornelius Cæpio.	*9 Aug.*
	209		Nero Claud. Cæſ. Aug. Germ. II.	
			L. Calpurnius Piſo.	
4080		810	Imp. Nero Claud. Cæſ. Aug. III.	
			M. Valerius Meſſalla.	
			C. Vipſanius Poplicola Apronian.	
			L. Fonteius Capito.	
			⊙ defecit inter horam 7 & 8 diei Plin. lib. 2. c. 70. Annus eſt Epochæ Chriſt. 59. ⊙ tenuit ♉ 6,29.	
			Tempus Aprilis d h ʹ	
			Mediæ ☌ 30 9 28	
			Veræ ☌ 30 1 55	
			Quod tempus notat horam diei inter 7 & 8.	
60			Imp. Nero Claud. Cæſ. Aug. Germ.	*807 Thot*
			Coſſus Corn. Lentulus.	*8 Aug.*
	210		C. Cæſonius Pætus.	
			C. Petronius Sabinus Turpilian.	
			P. Marius Celſus.	
			L. Aſinius Gallus.	
4085		815	L. Memmius Regulus.	
			Paullus Virginius Rufus.	
			C. Lecanius Baſſus.	*811*

M. Li-

Mun.	Oly.	Vr.	M. Licinius Craſſus Frugi.	Nabon.
& C.	211		P. Silius Nerua.	Thot
65			C. Iulius Atticus Veſtinus.	7 Aug.
			C. Suetonius Paullin.	
			L. Pontius Teleſinus.	
			C. Silius Italicus.	
			M. Galerius Trachalus Turpilian.	
			Imp. Nero ſeipſe occidit 4 Idus Iunii, Galba imperat 7 menſes d. 7. Occiſus 17 Calen. Februar.	
4090		820	Ser. Sulpicius Galba Imp. Cæſ. Aug. II.	815 Thot
			T. Vinius Criſpinus.	6 Aug.
			Otho imperauit menſ. 3. d. 5. ſeipſe occidit 12 Cal. Maii. Vitellius imperare cœpit viuente Galba. Occiſus eſt Romæ 9 Cal. Ianuarii. ☽ deficiens digit. 16,30 atra & ſanguinolenta Maii d. 5. h. 12. 6. Vitellii exercitum magno terrore affecit, dum Cremonæ aduerſus Veſpaſiani milites noctu pugnaret Xiphil Veſpaſianus viuente Vitellio imperare cœpit Calend. Iunii.	
	212		Veſpaſianus Auguſt. II.	
			T. Flauius Veſpaſiani Aug. f. Cæſar.	
70			Imp. Cæſ. Ti. Flau. Veſpaſianus Aug. III.	
			M. Cocceius Nerua.	
			Imp. Cæſ. Fla. Veſpaſianus Aug. IV.	
			T. Cæſar Auguſti f. Veſpaſianus II.	
			T. Flauius Aug. Cæſ. Domitianus.	819 Thot
			M. Valerius Meſſallinus.	5 Aug.
4095	213	825	Imp. Cæſ. T. Fla. Veſpaſianus Aug. V.	
			T. Cæſar Auguſti f. Veſpaſianus III.	
			Imp. Cæſ. Veſpaſianus Aug. VI.	
			T. Cæſar Aug. f. Veſpaſianus IV.	
75			Imp. Cæſ. Veſpaſ. Auguſtus VII.	
			T. Cæſar Aug f. Veſpaſianus V.	
			Imp. Cæſ. Veſpaſ. Auguſtus VIII.	823 Thot
			T. Cæſ. Aug. f. Veſpaſianus VI.	4 Aug.
	214		L. Ceionius Commodus Verus.	
			C. Cornel. Priſcus.	
4100		830	Imp. Cæſ. T. Fla. Veſpaſ. Auguſtus.	
			T. Cæſar Auguſti f. Veſpaſianus.	
			Imp. Veſpaſianus obiit 8 Cal. Iulii, Titus filius imperat.	
			Imp. Tit. Cæſar Veſpaſianus Auguſtus VIII.	
			T. Fla. D. Veſpaſiani f. Cæſar. Domitian.	
80			M. Plautius Siluanus.	827 Thot
			M. Annius Verus Pollio.	3 Aug.
			Imp. Titus obiit Idib. Septembr. Domitianus frater imperat.	
	215		Imp. Cæſ. D. Veſpaſiani f. Domitianus Aug. VII.	
			T. Flauius T. f. Sabinus.	
			Imp. Cæſ. D. Veſp. f. Domitianus IX.	
			T. Virginius Rufus.	

Dd

1405	Oly.	835	Imp.Cæſ.Domitianus Aug.x.	Nabon.
Mun.		Vr.	Ap.Iunius Sabinus.	
& C.			Imp.Cæſ.Domitianus Aug.xi.	831 Thot
			T.Aurelius Fuluus.	2 Aug.
85	216		Imp.Cæſ.Domit.Auguſtus xii. *Agon capitolinus*	
			Ser.Cornel.Dolabella. *a Domitiano in*	
			Imp.Cæſ.Domit.Aug.Germ.xiii. *ſtitutus.*	
			A.Voluſius Saturninus.	
		•	Imp.C.Dom.Aug.German.xiiii.	
			L.Minucius Rufus.	
4110		840	T.Aurelius Fuluus ii.	835 Thot
			A.Sempronius Atratinus.	1 Aug.
	217		Imp.Cæſ.Dom.Aug.German.xv.	
			M.Cocceius Nerua ii.	
90			M.Vlpius Traianus Crinitus.	
			M.Acilius Glabrio.	
			Imp.Cæſ.Dom.Aug.Germ.xvi.	
			A.Voluſius Saturninus.	
			Pompeius Conlega.	839 Thot
			Cornelius Priſcus.	31 Iulii.
4115	218	845	L.Nonius Aſprenas Torquatus.	
			M.Arricinius Clemens.	
			Imp.Cæſ.Aug.Germ.xvii.	
			T.Flauius Clemens.	
95			C.Antiſtius Vetus.	
			C.Fuluius Valens. Domitianus Imp.occiſus eſt Romæ 14 Calen.Octobr. Nerua imperat an.1.m.4.d.9.	
			Imp.Nerua Cæſar Auguſtus iii.	843 Thot
			T.Virginius Rufus iii.	30 Iulii.
	219		Imp.Nerua Cæſar Auguſt iv.	
			Nerua Traianus Neruæ Aug.f.Cæſar.ii.	
			Nerua obiit 6 Calend.Februar.	
			Traianus imperat. *Anno primo Tra-*	
4120		850	C.Soſius Senecio ii. *iani ☽ a Spicam ♍*	
			A.Cornelius Palma. *operuit.*	
•			Imp.Cæſ D.Neruæ f.Traianus iii.	
			M.Cornelius Fronto iii.	
100			Imp.Cæſ.Nerua Traianus Opt.Aug.German.iv.	847 Thot
			Ser.Articuleius Pætus.	29 Iulii.
	220		C.Soſius Senecio iii.	
			L.Licinius Sura iii.	
			Imp.Cæſ.Ner.Traianus Opt.Aug.v.	
			Q.Meſſius Max.ii.	
4025		855	....Suranus ii.	
			P.Neratius Marcellus.	
			C.Iulius Candidus.	851 Thot
			T.Numidius Quadratus.	28 Iulii.
105	221		L.Ceionius Commodus Verus.	
			L.Titius Cerealis.	
			C Soſius Senecio iv.	
			L.Licinius Sura iii.	
			Ap.Annius Trebonius Gallus.	

M.Ati-

Man. & C.	Oly.	Vr.			Nabon.
			M.Atilius Metilius Bradua.		
		860	A.Cornelius Palma II.		855 Thot
4130			C.Caluiſius Tullus.		27 Iulii.
	222		Clodius Criſpinus.		
			Solenus Orfitus.		
110			L.Calpurnius Piſo.		
			Vettius Ruſticus Bolanus.		
			Imp.Cæſ.Ner.Traianus Aug.VI.		
			C.Iulius Africanus.		
			L.Publilius Celſus.		859 Thot
			C.Clodius Criſpinus.		26 Iulii.
4135	223	865	Q.Ninnius Haſta.		
			P.Manilius Vopiſcus.		
			M.Valerius Meſſalla.		
			.C.Popilius Carus Pedo.		
115			Aimilius Ælianus.		
			L.Antiſtius Vetus.		
			.... Quinctius Niger.		863 Thot
			Vipſanius Apronianus. Traianus obiit 3 Id. Auguſti. Adrianus imp.		25 Iul.
	224		Imp.Cæſ.Traianus Adrianus Auguſt.II.		
			T.Claudius Fuſcus Salinator.		
4140		870	Imp.Cæſ.Traian.Adrianus Aug.III.		
			Q Iunius Ruſticus.		
			L.Catilius Seuerus.		
			T.Aurelius Fuluus.		
120			M.Annius Verus.		867 Thot
			.... Augur.		24 Iul.
	225		Man.Acilius Aiuola.		
			C.Cornelius Panſa.		
			Q.Arrius Pætinus.		
			C.Ventidius Apronianus.		
4145		875	Man.Acilius Glabrio.		
			C.Bellicius Torquatus.		
			P.Corn.Scipio Aſiaticus.	☽ def.digit.2. Pachon 16. Aprilis 5. h.8. 5. anno Adriani nono.	871 Thot
			Q.Vettius Aquilinus.		23 Iul.
125	226		Ælius Veſpronius Candidus Verus.		
			.... Ambiguus Bubulus Pius.		
			.... Gallicanus.		
			.... Cœlius Titianus.		
			L.Nonius.		
			M.Annius Libo Aſprenas Torquat.II.		
4150		880	P.Iuuentius Celſus.		875 Thot
			Q.Iulius Balbus.		22 Iul.
	227		Q.Fabius Catullinus.		
			M.Flauius Aper.		
130			Ser.Octauius Lænas Pontianus.		
			M.Antonius Rufinus.		
			Sentius Augurinus.		
			Arrius Seuerianus II.		
			.... Hiberus.		879 Thot
			Iunius Silanus Siſenna.		21 Iul.
4155	228	885	C.Iulius Seruilius Vrſus Seruianus.		

Mun. & C.	Oly.	Vr.		Nabon.
			C. Vibius Iuuentius Verus.	
			☽ def. digit. 14. 15. anno Adriani 17. Pauni 19. Maii 6. h. 10. 42.	
			.... Pompeianus Lupercus.	
			L. Iulius Atticus Acilianus.	
135			L. Ceionius Commodus Verus.	
			Sex. Vetulenus Cuuca Pompeianus.	
			☽ def. anno Adriani 19. Chœac 2. Octobr. 24. h. 11. o. dig. 10.	
			L. Ælius Adriani Aug. f. Verus Cæſ. 11.	883 Thot 20 Iul.
			C. Cælius Balbinus Vibullius Pius.	
			☽ def. digit. 6, anno Adriani 20. Pharmuthi 18. Martii 5. ho. 15 1/4.	
	229		Sulpic. Camerinus.	
			Quinctius Niger Magnus. Adrianus obiit 6 Id. Iulii. Antoninus Pius imperat.	
4160		890	Imp. Cæſ. Tit. Ælius Adrianus Antoninus Aug. 11.	
			Brutius Præſens.	
			Imp. Cæſ. Adrian. Antoninus. Aug. Pius 1[illegible].	
			M. Aurelius Cæſar poſtea Aug.	
140			M. Peducæus Sylloga Priſcinus.	887 Thot 19 Iul.
			T. Hœmius Seuerus.	
			⊙ tenuit ſectionem Autumnalem anno Antonini 3. Chriſtianæ Epochæ 140. Athyr die 9. Sept. 27. ho. 1. ab ortu. Ptolemæus obſeruauit.	
	230		L. Cuſpius Rufinus. *⊙ vernam ſectionem tenuit Pachon 7. Martis 24. ho. 1. pomerid. Ptolemæus anno 3 Antonini de cælo obſeruauit.*	
			L. Scatius Quadratus.	
			C. Bellicius Torquatus.	
			T. Claud. Atticus Herodes.	
4165		895	.... Lollianus Auitus.	
			C. Gauius C. f. Max.	
			Imp. Cæſ. Antoninus Aug.	891 Thot 18 Iul.
			M. Ælius Aurel. Cæſar. 11.	
145	231		Sex. Erucius Clarus.	
			Cn. Claudius Seuerus.	
			M. Valerius Largus.	
			M. Valerius Meſſallinus.	
			C. Bellicius Torquatus.	
			M. Saluius Iulianus.	
4170		900	Ser. Corn. Scipio Orfitus.	895 Thot 17 Iul.
			Q. Nonius Priſcus.	
	232		.... Romulus Gallicanus.	
			.... Antiſtius Vetus.	
150			Sex. Quinctilius Gordianus.	
			Sex. Quinctilius Max.	
			Sex. Acilius Glabrio.	
			C. Valerius Omollus Verianus.	
			Bruttius Præſens.	899 Thot 16 Iul.
			Antonius Rufinus.	
4175	233	905	L. Aurelius Cæſ. poſtea Aug.	
			.... Sextilius Lateranus.	
			C. Iulius Seuerus.	
			M. Rufinus Sabinianus.	

Plau-

	Oly.	Vr.			Nabon.
155			Plautius Siluanus.		
			Sentius Augurinus.		
Mun.			.... Barbatus.		903 Thot
& C.			.... Regulus.		15 Iul.
	234		Q Flauius Tertullus.		
			.... Licinius Sacerdos.		
4180		910	Plautius Quinctillus.		
			Statius Priſcus.		
			T. Vibius Barus.		
			Ap. Annius Bradua.		
160			M. Aurel. Auguſti f. Cæſ. III.		907 Thot
			L. Ælius Aurel. Auguſti f. Cæſ. II.		14 Iul.
			Antoninus obiit Nonis Martii. L. Verus cum fratre Marco imperat an. 8. m. 9. Marcus Antoninus imperat an. 19. d. 11.		
	235		Q. Iunius Ruſticus.		
			.... Vettius Aquilinus.		
			L. Papirius Ælianus.		
			.... Iunius Paſtor.		
4185		915	C. Iulius Macrinus.		
			L. Cornelius Celſus.		
			.... Seruilius Pudens.		911 Thot
			L. Corn. Scipio Orfitus.		13 Iul.
165	236		.... Seruilius Pudens II.		
			T. Vitraſius Pollio.		
			Imp. Cæſ. L. Aurelius Verus Aug. III.		
			T. Numidius Quadratus.		
			T. Iunius Montanus.		
			L. Vettius Paullus.		
4190		920	Soſius Priſcus.	*L. Verus Imperat.*	915 Thot
			C. Cœlius Apollinaris.	*obiit.*	12 Iul.
	237		M. Aurelius Seuerus Cethegus.		
			L. Iunius Clarus.		
170			L. Septimius Seuerus II.		
			.... Herennianus.		
			Claudius Max.		
			Corn. Scipio Orfitus.		
			Cn. Claudius Seuerus.		919 Thot
			M. Aurel. Claudius Pompeianus.		11 Iul.
4195	238	925	Ap. Annius Trebonius Gallus.		
			.... Flaccus.		
			.... Calpurnius Piſo.		
			M. Saluius Iulianus.		
175			T. Vitraſius Pollio II.		
			M. Flauius Aper. II.		
			Imp. Cæſ. L. Ælius Aur. Commodus.		923 Thot
			.... Plautius Quinctillus.		10 Iulii.
	239		.... Vettius Rufus.		
			Cornelius Scipio Orfitus.		
4200		930	Imp. Cæſ. L. Æl. Aur. Commodus II.		
			Veſpronius Candidus Verus.		
			.... Arrius Præſens.		
			.... Ælius Gordianus.		

Mun. & C.	Oly.	Vr.		Nabon.
			M. Antonius Imp. obiit 16 Calend. April.	
			Commodus imperat.	
180			Imp.Cæſ.L.Aur.Commodus Aug.III.	927 Thot 9 Iulii.
			....Antiſtitius Burrus.	
	240		....Petronius Mamertinus.	
			....Rufus.	
			Imp.Cæſ.M.Aur.Commodus Aug.IV.	
			M.Aufidius Victorinus.	
4205		935	M.Eggius Marrullus.	
			N.Papirius Ælianus.	
			Triarius Maternus.	931 Thot 8 Iulii.
			M.Atilins Metilius Bradua.	
185	241		Imp.Cæ.L.Aur.Comm.Anto.V.	
			S.Acilius Man.Glabrio.	
			Tullius Criſpinus.	
			Papirius Ælianus.	
			C.Allius Fuſcianus.	
			Dullius Silanus.	
4210		940	Iunius Silanus.	935 Thot 7 Iulii.
			Seruilius Silanus.	
	242		Imp.Cæſ.M.Aur.Commodus Anton.VI.	
			Petronius Septimeanus.	
190			Caſſius Apronianus.	
			M.Atilius Metilius Bradua II.	
			Imp.Cæſ.L.Aur.Commod.Anto.Aug.VII.	
			P.Heluius Pertinax II.	
			Commodus a Narciſſo ſtrangulatus prid Cal.Ianuarii.	
			Pertinax imperat a Cal. Ianuar. menſ. 2. d. 25. Occiſus 8 Cal. Apr. Iulianus ſuccedit menſ. 6. d. 5. Occiſus 3 Cal. Octob.	
			Peſcennius Nigerius imperat Antiochiæ in Syria Falcone & Claro Coſs. ann. 1. Seuerus.	
			Q.Soſius Falco.	939 Thot 6 Iulii.
			C.Iulius Fructus Clarus.	
			L.Septimius Seuerus imperat in Pannonia. Poſt occiſum Iulianum imperauit ann. 17. menſib. 8. dieb. 3. Albinus Imper. in Britannia.	
4215	243	945	Imp.Cæſ.L.Septimius Seuerus Aug.II.	
			D.Clodius Ceronius Septim. Albinus Cæ.	
			Imp.Peſcennius occiſus eſt.	
			Q.Flauius Tertullus.	
			T.Flauius Clemens.	
195			C.Domitius Dexter II.	
			L.Valer.Meſſalla Thraſias Priſcus.	
			M.Claudius Lateranus.	943 Thot 5 Iulii.
			M.Marius Titius Rufinus.	
			Imp. Albinus occiſus XI Cal.Martii.	
	244		T.Aterius Saturninus.	
			C.Annius Trebonius Gallus.	
4220		950	P.Cornel.Aimillinus.	

M.Au-

Mun. & C.	Oly	Vr.		Nabon.
			M. Aufidius Fronto.	
			T. Claudius Seuerus.	
			C. Aufidius Victorinus.	
200			L. Annius Fabianus.	947 Thot
			M Nonius Mucianus.	4 Iul.
	245		Imp. Cæſ. L. Septim. Seuerus Aug. I I I.	
			Imp. Cæſ. L. Aur. Antonin. Aug.	
			P. Septimius Geta.	
			L. Septimius Plautianus I I.	
4225		955	L Fabius Cilo Septimus I I.	
			M. Annius Libo.	
			Imp. Cæſ. M. Aur. Antonin. Aug. I I.	951 Thot
			P. Septimius Seuerus Aug. f. Anton. Cæſ.	3 Iul.
205	246		M. Nummius Ceionius Annius Albinus.	
			Fuluius Æmilianus.	
			M. Flauius Aper.	
			Q. Albius Max.	
			Imp. Cæſ. M. Aur. Antonin. Aug. I I I.	
			P. Septimius Geta Antonin. Cæſ. I I.	
4230		960	M. Aurelius Claudius Pompeianus.	955 Thot
			.... Lollianus Auitus.	2 Iul.
	247		Man. Acilius Fauſtinus.	
			C. Cæſonius Macer Rufinianus.	
210			Q. Epidius Rufus Lollian Gentian.	
			Pomponius Baſſus.	
			Septimius Pertinax obiit pridie Non. Fe-	
			bruar. Caracalla imperat cum fratre Geta,	
			an. 1. d. 20. Poſt Getę cædem an. 5. m. 3. d. 22.	
			M. Pompeius Aſper.	
			.... Aſper.	
			Imp. Cæſ. M. Aur. Antonin. Aug. I V.	959 Thot
			P. Cœlius Balbinus I I.	1 Iulii.
4235	248	965	.... Silius Meſſalla.	
			Q. Aquilius Sabinus.	
			.... Aimilius Lætus I I.	
			Anicius Cerealis.	
215			Q. Aquilius Sabinus.	
			Sex. Cornel. Amillinus.	
			.... Brutius Præſens.	963 Thot
			.... Extucatus.	30 Iun.
			Caracalla Imperator occiſus 6 Id April.	
			M. Opelius Macrinus imperat ex 3 Id. Apr.	
			an. 1. m. 2 d. 3.	
	249		M. Opelius Antonin. Diadumeman. Cæſ.	
			.... Aduentus.	
			Macrinus Imp. occiſus Idib. Iunii. Et filius	
			Diadumemanus paulo poſt. Eodem anno	
			Macrino viuente Alagabalus imperat ann.	
			3. m. 9. d. 4.	
4240		970	Imp. Cæſ. M. Aurel. Antonin. Aug. I I.	
			.... Licinius ſacerdos.	
			Imp. Cæſ. M. Aur. Anto. Aug. I I I.	
			M. Aurelius Eutychianus Comazon I I.	

Mun. & C.	Oly.	Vr.		Nabon.
220			....Gratus.	967 Thot
			....Claudius Seleucus.	29 Iunii.
	250		Imp.Cæſ.M.Aur.Antonin.Aug.IV.	
			M.Aurel.Seuerus Alexand.Nobiliſſ.Cæſ.	
			Alagabalus Imp. occiſus Romæ XI Calen. Martii.	
			Alexander imperat.	
			....Maximus.	
			Papirius Ælianus.	
4245		975	Claudius Iulianus.	
			....Claudius Criſpinus.	
			L.Turpilius Dexter.	971 Thot
			M.Mætius Rufus.	28 Iunii.
225	251		Imp.Cæſ.M.Aur.Seuer.Alexand.Aug.II.	
			C.Quinctilius Marcellus.	
			D.Cœlius Balbinus II.	
			M.Clodius Pupienus Max.	
			....Vettius Modeſtus.	
			....Probus.	
4250		980	Imp.Cæſ.Aur.Seuer.Alexander Aug.III.	975 Thot
			Caſſius Aproniani f. Dio II.	27 Iunii.
	252		....Calpurnius Agricola.	
			....Clementinus.	
230			M.Aurelius Claudius Pompeianus.	
			....Felicianus.	
			...Iulius Lupus.	
			....Maximus.	
			....Maximus II.	979 Thot
			Ouinius Paternus.	26 Iunii.
4255	253	985	...Maximus.	
			....Vrbanus.	
			L.Catilius Seuerus.	
			L.Ragonius Vrinatio Quinctian.	
			Alexander Imp. occiſus cum matre Mammæa 4 Non. Octob. C.Iulius Maximinus Imp. in Galliis primus ex corpore militari Imperator ſine SC. appellatus.	
235			Imp.Cæſ.C.Iulius Maximinus Aug.	
			C.Iulius Africanus.	
			P.Titius Perpetuus.	983 Thot
			L.Ouinius Ruſticus Cornelianus.	25 Iunii.
			Maximinus Imp. occiſus eſt cum filio prope Aquileiam. Eodem anno M. Anton. Gordianus Senior imperauit contra Maximinum ex 6 Cal. Iunii, men. I. d. 6. Seipſe ſtrangulauit Cal. Iuliis.	
			M. Anton. Gordianus Iunior imperauit cum patre 6 Calend. Iun. Occiſus eſt in prœlio Calend. Iulii. Balbinus poſt cædes Gordianorum imperat 8 Id. Iulii ex SC. an. I. cum Pupieno.	
	254		M.Vlpius Crinitus.	
			....Proculus Pontianus.	

Balbi-

Mun. & C.	Oly.	Urb.		Nabon.
			Balbinus Imp. occiſus eſt Ludis capitolinis initio Iunii. Sic & Pupienus. His ſuccedit M. Antonius Gordianus an. 6.	
4260		990	Imp. Cæſ. M. Antonius Gordianus Aug.	
			Mau. Acilius Auiola.	
			Vettius Sabinus.	
			.... Venuſtus.	
240			Imp. Cæſ. M. Anto. Gordian. Aug. II.	987 Thot
			M. Aurelius Claudius Pompeianus.	24 Iunii.
	255		C. Aufidius Atticus.	
			C. Aſinius Prætextatus.	
			C. Iulius Arrianus.	
			.... Aimilius Papus.	
4265		995	.... Peregrinus.	
			Fuluius Æmilianus.	
			M. Anto. Gordianus Imp. occiſus eſt Cal. Martii. Tum Marcus a Senatu Imperator appellatus eſt, ſed mox obiit.	
			Deinde Seuerus Hoſtilianus Imperator dictus paulo poſt exceſſit.	
			M. Iulius Philippus imperat in Perſide cum filio Calend. Martii.	
			Imp. Cæſ. M. Iulius Philippus Aug.	991 Thot
			T. Fabius Titianus.	23 Iun.
245	256		.... Bruttius Præſens.	
			.... Nummius Albinus.	
			Imp. Cæſ. M. Iul. Philippus Aug. II.	
			M. Iulius Aug. f. Philipp. Nobiliſſ. Cæſ.	
			Imp. Cæſ. M. Iul. Philipp. Aug. III.	
			Imp. Cæſ. M. Iul. Aug. f. Philipp. Aug. II.	
4270		1000	Fuluius Aimilianus.	995 Thot
			Vettius Aquilinus.	22 Iun.
			Philippus Imper. occiſus Veronæ tumultu militari. Filius Romæ occiſus a Prætorianis. Decius imperat contra Philippum in Illyrico an. 2. m. 6.	
	257		Imp. Cæſ. C. Meſſius Traian. Decius Aug.	
			.... Annius Gratus.	
250			Imp. Cæſ. Cn. M. Q. Traian. Decius Aug.	
			Q. Herennius Etruſc. Meſſ. Decius.	
			Decius Imper. palude abſorptus interiit. Poſt quem M. Perpenna Imperator ex SC appellatus paulo poſt obiit peſte. C. Vibius Trebonianus Gallus imperare cœpit cum filio in Mœſia. Imperauit an. 1. m. 6.	
			Imp. Cæſ. C. Vibius Trebonianus Gall. Aug. II.	
			Imp. Cæſ. C. Vibius Voluſianus Aug.	
			Imp. Cæſ. C. Vibius Voluſianus Aug. II.	999 Thot
			M. Valerius Max.	21 Iun.
			Trebonianus Imp. occiſ. in prœlio ab Aimiliano. Poſt quem & filius interfectus. C. Iulius Aimilianus imperat m. 4. Aduerſus quem Valerianus cum filio imperat.	

4275	258	1005	Imp.Cæſ.P.Aurel.Valerianus Auguſt.11.		*Nabon.*
Mun.	*Oly.*	*Vrb.*	Imp.Cæſ.P.Aurel.Licinius Galien.Aug.		
& C.			Im.Cæ.P.Aur.Licinius Valer.Aug.111.		
			Imp.Cæ.P.Aur.Licin.Galien.Aug.11:		
255			M.Valerius Max.11.		
			Man.Acilius Glabrio.		
			Imp.Cæ.P.Aur.Licin.Valerius Aug.IV.		*1003*
			Imp.Cæ.P.Aur.Lic.Galien.Aug.111.		*Thot 20*
	259		M.Aurelius Memmius Fuſcus.		*Iunii.*
			.... Pomponius Baſſus.		
4280		1010	Fuluius Aimilianus.		
			.... Pomponius Baſſus 11.		
			.... Cornelius Sæcularis 11.		
			.... Iunius Donatus.		
			Valerianus Imper. captus a Sapore Perſarum rege.		
			Galienus filius imperauit cum patre ann. 7. Poſt captiuitatem patris annis 8.		
260			Imp.Cæ.P.Licinius Galienus Aug.IV.		*1007*
			.... Petronius Voluſianus.		*Thot 19*
	260		Imp.Cæ.P.Lic.Galienus Aug.V.		*Iunii.*
			Ap.Pompeius Fauſtinus.		
			Nummius Ceconius Albinus 11.		
			.... Maximus Dexter.		
4285		1015	Imp.P.Lic.Galienus Aug.VI.		
			.... Aimilius Saturninus.		
			P.Aurel.Lic.Valerianus Nobiliſs.Cæſ.		*1011*
			L.Cæſonius Macer.Lucill.Rufinian.		*Thot 18*
265	261		Imp.Cæ.P.Lic.Galien.Aug.VII.		*Iunii.*
			.... Sabinillus.		
			Ouinius Paternus.		
			.... Arceſilaus.		
			Ouinius Paternus 11.		
			.... Marinianus.		
			Galienus occiſus eſt Mediolani. Eo imperante triginta Tyranni per diuerſas prouincias imperium Romanorum inuaſerunt.		
			Claudius imperat annum vnicum, menſes 10½.		
4290		1020	Imp.Cæ.M.Aurel.Claudius Aug.11.		*1015*
			.... Ouinius Paternus.		*Thot 17*
	262		Fl.Antiochianus.	*Claudius Imp. obiit Nonis Feb. Poſt quem Aurelius Quinctill⁹ frater imperat dieb. 17, occiſus 10 Calend. Martii. Succedit Aurelianus annis 4, menſ. 11. d. 7.*	*Iun.*
			Furius Orphitus.		
270			.... Aurelianus.		
			Pomponius Baſſus.		
			.... Quietus.		
			.... Voldumianus.		
			M.Claudius Tacitus poſtea Aug.		*1019*
			.... Furius Placidius.		*Thot 16*
4295	263	1025	Imp.Cæſ.L.Domitius Aurel.Aug.		*Iun.*
			C.Iulius Capitolinus.		
			Imp.Cæſ.L.Domitius Auguſt.111.		

T.No-

Mun. & C.	Oly.	Vrb.		Nabon.
			T. Nonius Marcellinus.	
			Aurelianus Imp. occiſus 4 Calen. Feb. Interregnum fuit menſ. 7. d. 28.	
			Tacitus imperat ex SC. Calen. Octob.	
275			Aurelius Gordianus.	
			Vettius Cornificius Gordianus.	
			Imp. Cæſ. M. Tacitus Auguſt. II.	1023
			Fuluius Aimilianus.	Thot 15
			Tacitus Imp. obiit Idib. April. Probus imperat 5 Non. Iulii.	Iun.
	264		Imp. Cæ. M. Aur. Probus Auguſt.	
			Ælius Scorpianus.	
4300		1030	Imp. Cæ. M. Aurel. Probus Aug. II.	
			.... Furius Lupus.	
			Imp. Cæſ. M. Aur. Probus Aug. III.	
			.... Ouinius Paternus.	
280			Iunius Meſſalla.	1027
			.... Gratus.	Thot 14
	265		Imp. Cæſ. Aur. Probus Aug. IV.	Iun.
			C. Tunius Tiberianus.	
			Imp. Cæſ. M. Aur. Probus Aug. V.	
			.... Pomponius Victorinus.	
			Probus Imp. occiſus 4 No. Nouemb.	
			Carus cum Carino & Numeriano filiis imperat.	
4305		1035	Imp. Cæſ. M. Aurel. Carus Aug. II.	
			M. Aur. Cari f. Carinus Nobiliſ. Cæſ.	
			Imp. Cæ. M. Aur. Carinus Auguſt. II.	1031
			Imp. Cæſ. M. Aurel. Numerianus Aug.	Thot 13
285	266		Imp. Cæſ. C. Aurel. Diocletianus Aug.	Iun.
			.... Ariſtobulus.	
			Carus imperauit annum 1 & menſ. aliquot fulgure tactus obiit. Carinus imperauit ann. 3. cœpit imperare cum patre, occiſus eſt in prœlio a Diocletiano. Numerianus biennio tantum regnauit.	
			Domitianus imperare cœpit XI Calend. Maii.	
			M. Iunius Max. II.	
			.... Vettius Aquilinus.	
			Maximianus Herculius Imperator appellatus a Domitiano XI Cal. Maii. Imperauit annos 18 cum Domitiano.	
			C. Aurelius Diocletianus Aug. III.	
			M. Aurel. Maximianus Aug. II.	
4310		1040	M. Aurelius Maximus.	1035
			.... Pomponius Ianuarius.	Thot 12
	267		.... Annius Baſſus II.	Iunii.
			L. Ragonius Quinctianus.	
290			C. Aurel. Diocletianus Aug. IV.	
			M. Aurelius Maximianus Aug. III.	
			C. Iunius Tiberianus.	
			.... Caſſius Dio.	

Mun. & C.	Oly.	Vrb.		Nabon.
			.... Afranius Hannibalianus.	
			M. Aurelius Aſclepiadotus.	1039
4315	268	1045	C. Aurel. Diocletianus Aug. v.	Thot 11
			M. Aurelius Maximianus Aug. IV.	Iun.
			Fl. Valerius Conſtantius.	
			C. Galerius Valer. Maximianus.	
295			Numius Tuſcus.	
			Annius Cornelius Amillinus.	
			C. Aurel. Diocletianus Aug. VI.	1043
			Fl. Valer. Conſtantius Cæſar II.	Thot 10
	269		M. Aurel. Maximianus Aug. v.	Iun.
			C. Galerius Maximianus Cæſ. II.	
4320		1050	.... Anicius Fauſtus II.	
			.... Gallus.	
			C. Aurelius Diocletianus Aug. VII.	
			M. Aurel. Maximianus Aug. VI.	
300			Fl. Valerius Conſtantius Cæſ. III.	1047
			C. Galer. Valer. Maximian. Cæſ. III.	Thot 9
	270		.... Poſtumius Titianus.	Iunii.
			Fl. Popilius Nepotianus.	
			Fl. Valer. Conſtantius Cæſ. IV.	
			C. Galer. Valer. Maximianus Cæſ.	
4325		1055	C. Aurel. Diocletianus Iouius Aug. VIII.	
			M. Aurel. Maximianus Aug. VII.	
			C. Aurel. Diocletianus Aug. IX.	1051
			M. Aurel. Maximianus Aug. VIII.	Thot 8
			Diocletianus imperauit ann. 20. Hic & Maximianus ſponte abdicarunt 11 Cal. Maii, Galerius imperat. Qui iam imperauerat Cæſar cum ſenioribus Auguſtis annos 13.	Iunii.
305	271		Fl. Valerius Conſtantius Aug. V.	
			C. Galerius Maximianus Aug. V.	
			Fl. Valerius Conſtantius Aug. VI.	
			C. Galerius Maximian. Aug. VI.	
			Conſtantius obiit 8 Cal. Aug.	
			Imperauit Auguſtus cum Galerio ann. 2. m. 3. d. 5.	
			Conſtantinus imperat in Britannia ann. 30. m. 9.	
			Maxentius imperat Romæ contra Conſtantinum circa 8 Calend. Octobr.	
			Fla. Valerius Conſtantinus Aug.	
			M. Aurel. Valerius Maximia. Hercul.	
4330		1060	C. Galerius Maximianus Aug. VII.	1055
			C. Aurel. Valer. Diocletianus Iouius X.	Thot 7
	272		Poſt Conſulatum Maximiani Aug. VII & Diocletiani Iouii X.	Iunii.
310			II P. C. Maximiani Aug. VIII & Diocletiani Iouii X.	
			Licinius Imperator appellatus eſt a Galerio.	
			C. Galerius Maximianus Aug. VIII.	

C. Au-

Mun. & C.	Oly.	Vrb.		Nabon.
			C.Aurel.Licinianus Licinius Aug.	
			Galerius obiit menſe Septemb.	
			Fl.Valerius Conſtantinus Aug.II.	1059
			C.Aurelius Licinian.Licinius Aug.II.	Thot 6
			Maxentius prœlio victus a Conſtantino 7	Iunii.
			Cal.Octob.	
4335	273	1065	Fl.Valer.Conſtantinus Auguſt.III.	
			C.Aurel.Licinius Auguſt.III.	
			C.Ceionius Rufius Voluſianus.	
			.... Annianus.	
315			Fl.Valer.Conſtantinus Aug.IV.	
			C.Aurel.Licinius Aug.IIII.	
			....Sabinus.	
			Q.Aradius Rufinus Valer.Proculus.	
	274		P.C.Sabini &	1063
			Q.Aradii Val.Proculi.	Thot 5
4340		1070	C.Aurelius Licinius Aug.V.	Iunii.
			Fl.Valerius Auguſti f.Cæſar.	
			Fl.Valerius Conſtantinus Aug.V.	
			C.Valerius Aug.f.Licinius Cæſ.	
320			Fl.Valerius Conſtantinus Aug.VI.	
			Fl.Valerius Aug.f.Conſtantinus Iun.Cæ.	
	275		Fl.Valer.Aug.f.Criſpus Cæſ.II.	1067
			Fl.Valer.Aug.f.Conſtantinus Iunior II.	Thot 4
			Fl.Petronius Probianus.	Iunii.
			.... Anicius Iulianus.	
4345		1075	.... Acilius Seuerus.	
			Fl.Iunius Rufinus.	
			Fl.Val.Auguſti f.Criſpus Cæſ.III.	
			Fl.Val.Aug.f.Conſtantinus Iunior III.	
			Licinius a Conſtantino victus coactus abdicauit.	
325	276		Anicius Fauſtus Paullinus.	1071
			P.Publilius Ceionius Iulianus Camœ.	Thot 3
			Fl.Valerius Conſtantinus Aug.VII.	Iunii.
			Fl.Iulius Auguſti f.Conſtantius Cæſar.	
			Fl.Valer.Conſtantinus.	
			Fl.Valer.Max Baſilius.	
4350		1080	Fl.Magnus Ianuarius.	
			.... Fabius Iuſtus.	
	277		Fl.Val.Conſtantinus Aug.VIII.	1075
			Fl.Val.Conſtantinus Iun.Cæſ.IV.	Thot 2
330			.... Ouinius Gallicanus.	Iunii.
			L.Aurelius Symmachus.	
			.... Annius Baſſus.	
			Ablabius Ægyptius.	
			.... Ouinius Pacatianus.	
			.... Mecilius Hilarianus.	
4355	278	1085	Fl.Valerius Dalmatius.	1079
			M.Aurel.Xenophilus.	Thot 1
			L.Ranius Publilius Optatus.	Iunii.
			Anicius Paullinus Iunior.	
335			Fl.Valerius Conſtantius.	

Mun. & C.	Oly.	Vrb.		Nabon.
			C.Rufius Ceionius Albinus.	
			Fl.Popilius Nepotianus.	
			.... Facundus.	
			T.Fabius Tatianus.	
			....Felicianus.	

Anni Mundi tantum deinceps adſcripti.

Conſtantinus obiit x i Calend. Iunii poſtquam regnaſſet annis 30. menſib. 9. dieb. 27. Succeſſerunt filii Fl. Iulius Conſtantius Iunior in Oriente. Fl. Valerius Conſtantinus Iunior in Occidente. Fl. Valerius Conſtans in Italia. Imperio diuiſo Conſules tum Romæ tum Conſtantinopoli creati ſunt.

	Conſules Conſtantinopolitani.	*Conſules Romani.*
4360	Polemius.	Vrſus.
	Fl.Iulius Conſtantius Aug.II.	Fl. Valerius Conſtans Auguſtus.
	Septimius Acyndinus.	L.Aradius Rufinus. Valerius Proculus.

Conſtantinus Iunior a Magnentio occiſus eſt cum regnaſſet annos 3. Obtinuit deinceps totum Occidentis imperium eius frater Valerius Conſtans.

	Fl.Antonius Marcellinus.	.... Cœlius Probinus.
	Fl.Iulius Conſtantius Aug.III.	Fl.Valerius Conſtans Aug.II.
4365	P.C.Conſtantii Aug.II.	....Furius Placidius. Fl.Piſidius Romulus.
	Salluſtius Autor.	Leontius.
	Amantius.	Ceionius Rufius Albinus.
	P. C. Amantii. Ex Calend.Maii Fl. Iulius Conſtantius Aug.IV.	P.C.Ceionii. Ex Cal.Maii Fl. Val. Conſtans Aug.III.
	Fl.Euſebius.	Fl.Rufinus.
4370	Fl.Philippus.	Fl.Salleas.
	P.C.Philippi.	Acon Fab. Catullin. Philomanus. Vlpius Limenius.
	II P.C.Philippi.	Sergius. Nigrimanus.

Conſtans occiſus eſt in Galiis ſub Calend.Martii. Imperauit ann.2. m.9.d.5. Magnentius in Galliis imperat an.3½. Se ipſe occidit Lugduni victus a Conſtantio.

	III P.C.Philippi.	P.C.Sergii & Nigrimani.
	Fl.Iul. Conſtantius Aug.V. Fl.Conſtantius Gallus Cæſar.	Fl.Decentius Cæſar. Fl.Paullus Cathena.
4375	Fl.Conſtantius Aug.VI. Fl. Conſtantius Gallus Cæſ.II.	P.C.Fl.Decen.Cæſ.& Pauli Cath.
	Fl.Conſtantius Gallus Cæſ.III.	Fl.Iulius Conſtantius Aug.VII.
	P.C.Conſtantii Galli Cæſ.III.	Arbetio. Mauortius Lollianus.

Claudius Iulianus Auguſtus appellatus 8 Id. Nouemb. Imperauit cum Conſtantio Iuniore an.6.

	II P.C.Fl.Galli III.	Fl.Iul.Conſtantius Aug.VIII. Fl.Claudius Iulianus Cæſ.
	Fl.Iulius Conſtantius Aug.IX.	Fl. Claudius Iulianus Cæſ.II.
4380	P.C.Fl.Iul. Conſtantii Aug.IX.	T.Fabius Titianus. Neratius Cerealis.
	II P.C.Fl.Iul.Conſtantii Aug.IX.	Euſebius & Hypatius fratres.

Fl.Iul.

Mun. Fl. Iul. Conſtantius Aug. x. — Fl. Claudius Iulianus Cæſ. III.

Conſtantio Aug. x. & Fl. Claud. Iuliano III. Coſs. Solem inter adultam hiemem & ver, a primo auroræ exortu ad meridiem vſque obſcuratum fuiſſe ſtellis intermicantibus, autor eſt Ammian. Marcellinus. At calculus aſtronomicus ex Ptolemæi numeris luminum ſyzygiam quæ hoc anno prope nodum deuehentem incidit, confert in diem quartum Martii h. 4. matutina, hoc eſt, horis tribus ante Solis ortum. Sol enim ♓ 13 grad. poſſidebat & finientem Romanum conſcendit h. 7. poſt mediam noctem. Quod tempus Ammiano minime congruit. Numeri Alfonſini veram ☌ Romæ exhibent, h 5. 17. & latitudinem ☽ ſcrup. 17. Auſtrinam cui parallaxis adiuncta Lunam procul in Auſtrum facile reiiciet, vt nihil e Solis corpore delibari poſſit. Sed nec Sol, vel ſi concedamus huius lumen protſus extinctum fuiſſe, tantum temporis in tenebris latere potuit, quantum ab Ammiano proditum eſt: cum maximum Solaris deliquii tempus horas duas & beſſem non ſuperet, tantum abeſt vt ab aurora ad meridiem interluxerint ſtellæ. Quare prodigium aliquod Ammianus adnotaſſe videtur, quod Solis defectioni temere tribuit. Sic apud Herodotum in tranſitu Xerxis: ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην ἀφανὴς ἦν, ἀντὶ ἡμέρης νὺξ ἐγένετο. Vnde Solis deliquium plerique omnes coniiciunt contra cœli naturæque leges. Sic in cæde Cæſaris anno 14 ante Chriſtianam Epocham: Sic Philippo Sallecaque Coſs. anno termini Chriſtiani 348 & ſæpe alias Solis lumen oppoſitu Lunæ obſcuratum fuiſſe prodiderunt aduerſante & repugnante cœlo.

Fl. Florentius præf. prætorio Illyr. — P. C. Fl. Tauri.

Conſtantius obiit Mopſocrenis 3 Non Nouemb. Succedit Claud. Iulianus ann. 1. m. 7. d 27. Qui in prœlio apud Perſas occiſus eſt 6 Cal. Iulii. Poſtridie ſalutatus eſt Imperator Fl. Iouianus. Imperauit tantum menſ 7. d. 21.

Fl. Mamertinus præf. præt. Illyr. — P. C. Fl. Tauri.

Fl. Neuita.

4385 Fl. Claud. Iulianus Aug. IV. — Secundus Salluſt. præf. præt. Gall.

Fl. Iouianus Auguſtus. — P. C. Secundi Sallustii.

Fl. Varronianus Auguſti f.

Iouianus Imp. exceſſit Cal. Martii. Fl. Valentinianus accitus in caſtra venit 7 Cal. Martii. Die inſequenti Imperii inſignia non induit propter Biſſexium. 5 Calen. Martii omnium acclamatione imperium adeptus eſt, quod adminiſtrauit ann. 11. m. 8. d. 21.

Imperii anno primo Cal. April. Fl. Valentem fratrem ſuum Auguſtum adſciuit. Hic imperauit an. 40. m 4. d. 13.

Fl. Valens Pius Felix Aug. — Fl. Valentinianus Aug.

P. C. Fl. Valentis Auguſti. — Fl. Gratianus Auguſti f.

Fl. Dagalaiphus.

Fl. Lupicinus. — Fl. Iouinus.

Fl. Valentinianus Iunior & Fl. Gratianus Auguſti a patre Valentiniano appellati imperarunt cum patre an. 8. menſ. 2. d. 28.

4390 Fl. Valens Aug. II. — Fl. Valentinianus Aug. II.

Sex. Aurelius Victor. — Felix Valentinianus.

Fl. Valens Aug. III. — Fl. Valentinianus Aug. III.

P. C. Fl. Valentis Aug. III. — Fl. Gratianus Aug. II.

Sex. Anicius Petronius Probus.

Fl. Atintheus. — Fl. Modeſtus.

4395 Fl. Valens Aug. iv. — Fl. Valentinianus Aug. iv.

Mun. P.C. Valentis Aug. iv. — Fl. Gratianus Aug. iii. Fl. Equitius.

II P.C. Valentis Aug. iv. — P.C. Gratiani Aug. & Equitii.

Imper. Valentinianus obiit 13 Cal. Decemb. Succedunt filii Fl. Valentinianus Iunior & Fl. Gratianus in Occid. Hic annis 7. m. 9. d. 9. Ille an. 16. m. 5. d. 24.

Fl. Valens Aug. v. — Fl. Valentinianus Iunior Aug.

P.C. Fl. Valentis Aug. v. — Fl. Gratianus Aug. iv. Fl. Merobaudes vc.

4400 Fl. Valens Aug. vi. — Fl. Valentinianus Iunior Aug. ii.

Imp. Valens occiſus eſt in prœlio 5 Id. Auguſti. Fl. Gratianus ſuccedit.

P.C. Diui Valentis vi. — D. Auſon. Magn. Pæonius Gallus. Sex. Anic. Hermoge. Olybrius.

Theodoſius Hiſpanus Honorii f. a Gratiano 17 Cal. Februarii. Imperator creatus eſt in Oriente. Imperauit ann. 16.

Fl. Theodoſius Auguſt. — Fl. Gratianus Aug. v.

Poſtumius Syagrius. — Fl. Annius Eutherus.

Fl. Anthemius vc. — Fl. Annius Euagrius.

4405 Fl. Saturninus vc. — Fl. Merobaudes vc ii.

Arcadius a Theodoſio patre 17 Cal. Februarii Auguſtus appellatus eſt. Gratianus Imp. occiſus eſt 8 Calen. Septemb. Tum aduerſus Valentinianum Iuniorem & Theodoſium imperauit in Galliis Magn. Maximus cum Fl. Victore filio ſuo ann. 5.

Fl. Clearchus. — Fl. Richimer vc.

Fl. Arcadius Aug. — Fl. Bauto.

Fl. Honorius Auguſti f. — Fl. Euodius vc.

Fl. Eutropius vc. — Fl. Valentinianus Iun. Aug. iii.

4410 Fl. Cynegius. — Imp. Cæſ. Fl. Theodoſius Aug. ii.

Fl. Magn. Maximus Imp. occiſus eſt cum Fl. Victore filio vi Calen. Septemb.

Fl. Thimaſius vc. — Fl. Promotus vc.

Fl. Neoterius. — Imp. Cæſ. Valent. Iun. Aug. iv.

P.C. Fl. Neoterii. — L. Aurel. Auianius Symmach. vc. T. Fabius Titianus vc.

Fl. Honorius Cæſar appellatus a Theodoſio patre 17 Calen. Februar. Imperauit Conſtantinopoli Cæſaris nomine an. 2.

Imp. Cæſ. Fl. Arcadius Aug. ii. — Fl. Rufinus.

Imp. Valentinianus Iunior occiſus eſt Idib. Maii Vigilia Pentecoſtes. Eugenius ſuccedit Imp. in Occid. an. 2. m. 4 d. 13.

4415 Imp. Cæſ. Fl. Theodoſius Aug. iii. — P.C. Fl. Rufini. Fl. Habundantius vc.

Fl. Honorius Conſtantinopoli Auguſtus appellatus a patre Theodoſio 4 Id. Ianuar. Imperauit ann. 30. menſ. 7. d. 6.

Imp. Cæſ. Fl. Arcadius Aug. iii. — Imp. Cæſ. Fl. Honorius Aug. ii.

Fl. Eugenius Imp. Occid. occiſus eſt 8 Id. Septemb. Succedit 17 Calend. Octob. Fl. Honorius Theodoſii f. Imperauit in Occid. an. 28. m. 11. d. 10.

P.C. Fl. Arcadii Aug. iii. — Q. Clodius Hermogen. Olybrius. Sex. Anicius Probinus vc.

Theodoſius Imp. Orientis obiit 16 Calend. Februar. Excepit imperium filius Arcadius ann. 13. m. 3. d. 15.

Imp.

Mun.	Imp.Cæſ.Fl.Arcadius Aug.I V.	Imp.Cæſ.Fl.Honorius Aug.III.
	P.C.Arcadii Aug.I V.	Fl.Cæſarius vc.
		Pontius Atticus vc.
4420	Eutychianus.	Imp Cæſ.Fl.Honorius Aug.IV.
	Fl.Eutropius.	Fl.Manlius Theodorus vc.
	Fl.Aurelianus vc.	Fl Stilico vc.Mag.vtriuſq. milit.
	Fl.Frauitta vc.	Ragonius Vicentius Celſus vc.
	Imp.Cæſ.Fl.Arcadius Aug.V.	Imp.Cæſ.Fl.Honorius Aug.V.
	Fl.Theodoſius Iunior Auguſtus a patre Theodoſio appellatus 17 Cal.Febr.imperauit cum patre an.6.m.2.d.15.	
4425	Imp.Cæſ.Fl.Theodoſius Iun.Aug.	Fl.Rumoridius vc.
	Fl.Ariſtenetus.	Imp.Cæſ.Fl.Honorius Aug.VI.
	Fl.Anthemius vc.	Fl.Stilico vc Mag.vtriuſ.militiæ.
	Imp.Cæſ.Fl.Arcadius Aug.VI.	Sex.Anicius Petronius Probus.
	Vandali & Alani prid. Cal. Ianuar.traiecto Rheno Gallias aggreſſi ſunt.	
	Imp.Cæſ.Fl.Theodoſ.Iun.Aug.II.	Imp.Cæſ.Fl.Honorius Aug.VII.
4430	P.C.Theodoſii Iun. Aug. II.	Fl.Philippus vc.
		Anicius Baſſus vc.
	Arcadius Imp. obiit Calend. Maii. Succeſſit filius Theodoſius Iunior an.42.m.2.d.28.	
	Imp.Cæſ.Fl.Theod.Iun.Aug.III.	Imp.Cæſ.Fl.Honorius Aug.VIII.
	P.C.Imp.Theodoſii Iun. Aug. III.	P.C.Imp.Honorii Aug VIII.
	Imp.Cæſ.Theodoſius Iun.Aug.IV.	II P.C.Imp Honorii Aug.VIII.
	Roma capta eſt a Gothis 9 Calend.Septemb.	
	Imp.Cæſ.Theodoſius Iun. Aug.V.	Imp.Cæſ.Honorius Aug.IX.
4435	Fl.Lucianus vc.	Fl Herodianus.
	Fl.Conſtans vc.	Fl.Conſtantius vc Magiſt. vtr.mil.
	Imp.Cæſ.Theodoſ.Iun.Aug.VI.	Imp.Cæſ.Fl.Honorius Aug.X.
	Gothi ad Hiſpanias migrant.	
	Imp.Cæſ.Theodoſ.Iun.Aug.VII.	Iunius Quartus Palladius vc.
	P.C.Theodoſii Iun.Aug.VII.	Imp.Cæſ.Fl.Honorius Aug.XI.
		Fl.Conſtan. vc Mag.vtr.mil.II.
4440	Imp.Cæſ.Theodoſ.Iun. Aug.VIII.	Imp.Cæſ.Fl.Honorius Aug.XII.
	Fl.Plinta vc.	Fl.Monaxius vc.
	Imp.Cæſ.Theod.Iun.Aug.IX.	Fl.Conſtantius Nobiliſs.Cæſar.III.
	Fl.Agricola.	Fl.Euſtathius.
	Imp.Cæſ.Theod.Iun.Aug.X.	Imp.Cæſ.Fl.Honorius Aug XIII.
4445	Fl.Aſclepiodotus.	Rufius Prætextat. Marinianus vc.
	Imp.Fl.Honorius Arcadii frater obiit.	
	Fl.Ioannes ab exercitu Auguſtus appellatus imperat in Occid.ann.2.m.2.	
	Fl.Victor vc.	Fl.Caſtinus vc Mag.vtriuſ.milit.
	Fl.Placidius Valentinianus cæſar a Theodoſio Imp. appellatus eſt.	
	Imp.Cæſ.Theodoſ.Iun.Aug.XI.	P.C.Fl.Caſtini vc.
	Fl.Placidius Valentinianus Nob.Cæſ.	
	Fl.Placidius Valentinianus a Theodoſio Imper. Auguſtus appellatus,imperauit in Occid.an.29.m.5.d.23.In exitu Octobris Ioannes Imp.Occid.occiſus eſt Rauennæ.	
	Imp.Cæſ.Fl.Theodoſ.Aug.XII.	Imp.Cæſ.Fl.Placi.Valent. Aug.II.
	Fl.Hierius vc.	Fl.Ardaburius vc.
4450	Fl.Taurus vc.	Fl.Felix vc.
	Fl.Dionyſius vc.	Fl.Florentius vc.

Mun.	Imp.Cæſ.Fl.Theod.Aug x111.	Imp.Cæſ.Fl.Plac.Valen.Aug.111.
	Fl.Antiochus vc.	Anicius Baſſus vc.
	Fl.Valerius vc.	Fl.Ætius vc Mag.vtriuſq; militiæ.
4455	Imp.Cæſ.Fl.Theod.Aug.x1v.	Fl.Anicius Max.poſt appella.Aug.
	Fl.Aſpar vc.	Fl.Areobinda.
	Imp.Cæſ.Fl.Theod.Aug.xv.	Imp.Cæſ.Fl.Plac.Valent.Aug. 1v.
	Iſidorus vc.	Senator vc.
	Fl.Sigeuulties vc.	Fl.Ætius vc Mag.vtriuſq.milit.11.
4460	Imp.Cæſ.Theodoſ.Aug.xv1.	Anicius Acilius Glabrio Fauſt.vc.
	Imp.Cæſ.Fl.Theod.Aug.xv11.	Feſtus vc.
	Fl.Anatolius vc.	Imp.Cæſ.Placid.Valentin. Aug.v.
	Fl.Cyrus Panopolites vc.	P.C.Imp.Plac.Valentinia.Aug.v.
	Fl Eudoxius vc.	Fl.Dioſcorus vc.
4465	Fl.Paternus vc.	Fl.Anicius Max.vc.
	Imp.Cæſ.Theodoſius Aug. xv111.	Cæcinna Decius Albinus vc.
	Fl.Nonius.	Imp. Cæſ. Plac. Valentin. Aug.v1.
	P.C.Fl.Nonii.	Fl.Ætius vc Mag.vtri.militiæ 111. Q.Aurelius Symmachus vc.
	Fl.Ardaburius vc.	Faltonius Probus Alypius vc.
4470	Fl Zeno vc.	Rufius Prætexta.Poſtumianus vc.
	Fl.Protogenes vc.	Turcius Secundus Aſterius vc.
	P.C.Fl.Protogenis.	Imp.Cæſ.Plac.Valentin.Aug.v11. Gennadius Valer.Coru.Auien.
	Theodoſius Iunior Imp.Orientis obiit 5 Calend.Auguſti. Martianus imperat Conſtantinopoli ann.6$\frac{1}{2}$.	
	Imp.Cæſ.Fl.Martianus Aug.	Clodius Adelphius vc.
	Fl.Aſporatius vc.	Herculanus vc.
4475	Fl.Vincomalus vc.	Fl.Opilio Ætii f.vc.
	Fl.Studius vc.	Fl.Ætius Ætii f.vc.
	Fl.Anthemius vc poſt Aug.	Imp.Cæſ.Plac.Valent.Aug. v111.
	Placid. Valentinianus Imp. Occid. cæſus eſt 16 Calend. April. Succeſſit Fl. Anicius Max. poſt 3 menſ. occiſus. Fl. Auitus imperium Occid.iniit, 6 Id.Iulii, quo potitus eſt menſ. 10.d.8.	
	Fl.Varari vc.	Fl.Ioannes vc.
	Fl.Rufus vc.	Fl.Conſtantinus vc.
	Marcianus Imp. Orient. obiit 7 Cal. Febr. Fl. Leo imperat ann.17. Ardaburius a Leone Cæſar appellatus imperauit cum Leone an.14. Fl. Iulius Valerius Maiorianus imperat in Occid. a Calend. Aprilis ad annos 4, menſ.4.	
4480	Imp.Cæſ. Fl. Leo Pius Felix Aug.	Imp.Cæſ.Fl.Iul.Val.Maioria.Aug.
	Patricius vc.	Fl. Rieimer. vc. Mag.vtriuſ.milit.
	Apollonius vc.	Fl.Seuerinus vc.
	Maiorianus Imp. abdicauit 4 Non. Auguſti. Fl. Vibius Seuerus 13 Cal.Decemb.iniit imperium quod adminiſtrauit ann.3.m.4.	
	Imp.Cæſ.Fl.Leo Aug.11.	Imp. Cæſ. Fl.Vibius Seuerus Aug.
	Fl.Vibianus.	Cęcinna Decius Baſilius Felix vc.
4485	Fl.Ruſticus vc.	Fl.Anicius Olybrius vc.
	Fl.Baſiliſcus vc.poſt Aug.	Fl.Herminericus vc.
	Seuerus Imp.obiit 18 Cal.Sept. Interregnum in Occid.ann.1.m.8.	
	Imp.Cæſ.Fl.Leo Aug.111.	P.C.Fl.Herminerici.
	Fl.Puſæus vc.	Fl.Ioannes vc.
	Imp. Cæſ. Fl. Anthemius Auguſtus imperium Occid.iniit pridie Idus April.quod tenuit ann.5.m.3.	

P.C.

Mun. P.C.Fl.Puſæi vc. — Imp.Cæſ.Fl.Anthemius Aug.ii.

4490 Fl.Zeno Iſauricus poſt Auguſt. — Fl.Marcianus vc.

Fl Iordanus vc. — Fl.Seuerus vc.

Imp.Cæſ.Fl.Leo Aug.iv. — Fl.Probianus vc.

Ardaburius cum patre Aſpare occiſus eſt.

Fl.Marcianus vc. — Fl.Feſtus vc & Inluſtris.

Anicius Olybrius occiſo Anthemio imperat in Occid. ann.3.d.24.

Imp.Cæſ.Fl.Leo Aug.v. — P.C.Fl.Feſti vc & inluſtris.

Sub Non. Februar. Leo Iunior a patre Leone Auguſtus appellatus eſt. Imperauit in Oriente an.1. Fl. Glycerius 3 Non. Mart. imperat in Occid.an.1.m.3.d.21.

4495 Imp.Cæſ.Fl.Leo Iunior Aug. — ii P.C.Fl.Feſti.

Leo Imp.obiit Idib.Ianuar. Succedit Leo Iunior, qui Zenonem patrem Auguſtum in Oriente appellauit poſtquam Cęſar cum eo imperaſſet aliquot menſes. Imperauit annos 17.menſes 2. Fl.Iulius Nepos 8 Calend.Iulii fugato Glycerio imperat in Occid. ann.1.m.2.dieb.4.

P.C.Imp.Cæſ.Leonis Aug. — iii P.C.Fl.Feſti.

Baſiliſcus Zenone fugato imperium arripit an.1.m.5.

Fl.Iulius Nepos qui Glycerium regno ſpoliatat Imperator Romæ ſalutatus eſt. Eo protinus fugato Oreſtes Auguſtulum filium ſuum in ſolio collocat. Nepos abdicauit 5 Calend. Nouembris. Fl. Momilius Auguſtulus prid. Cal. Nouemb. imperium iniit quo potitus eſt menſ.9.d.24.

Imp.Cæſ.Fl.Baſiliſcus Aug.ii. Fl.Armatus vc. — iv P.C.Fl.Feſti.

P.C.Baſiliſci Imp.& Fl.Armati. — v P.C.Fl.Feſti vc.

Fl.Illus vc. — vi P.C.Fl.Feſti.

4500 Imp.Cæſ Fl.Zeno Iſaur. Aug.iii. — vii P.C.Fl.Feſti.

P.C.Fl.Zenonis Aug.iii. — Fl.Baſilius Iunior vc.

ii P.C.Fl.Zenonis Aug.iii. — Fl.Placidius vc.

iii P.C.Fl. Zenonis Aug.iii. Fl.Trocundus vc. — Fl.Seuerinus vc.

P.C Fl.Trocundi vc. — Anicius Fauſtus vc.

4505 Fl.Theodoric.Amalus Rex Goth. — Fl.Venantius Decius vc.

Fl.Longinus vc. — Cæcinna Maurus Decius vc.

P.C.Fl Longini. — Anicius Manli.Seueri.Boctius vc.

ii P.C.Fl Longini. — Claud.Iul.Ardeſius Dynamus vc. Fl.Siſidius vc.

Euſebius Chronio vc. — Anicius Probinus vc & inluſtris.

4510 P.C.Euſebii Chronionis. Fl.Longinus vc ii. — Anicius Fauſtus Iunior vc.

P.C.Fl.Longini vc ii. — Fl.Olybrius Iunior vc.

Zeno Auguſt Imperator Orientis obiit 7 Id. April. Fl. Anaſtaſius Dicorus imperat in Oriente an.27.m.3.

Imp.Cæſ.Fl.Anaſtaſius Dicorus. — Fl.Rufinus vc.

Aduerſus Anaſtaſium Imper. Longinus frater & Athenodorus tyrannidem occupant an.5.poſtea occiſi ſunt.

P.C.Imp Anaſtaſii Aug. Euſebius Chronio vc ii, — Decius Albinus vc & inluſtris.

P.C.Euſebii Chronionis ii. — Turcius Secundus Aſterius vc. Fl.Præſidius vc.

4515 Fl.Æmilius vc. — Fl.Viator vc.

Mun.	Fl.Paulus vc.	P.C.Viatoris vc.
	Imp.Cæſ.Fl.Anaſtaſ.Dic.Aug.II.	II P.C.Fl.Viatoris vc.
	Fl.ioãnes Ccytha V.ſublimis &C.	Decius Paullinus vc.
	Fl.Aſclepius vc.	P.C.Decij Paullini vc.
	Fl.Ioannes Gibbus vc.	
4520	Fl.Patricius vc.	II P.C.Decii Paullini.
	Fl.Hypatius vc.	
	Fl.Pompeius vc.	Rufus Mag. Fauſt. Aui. Senior vc.
	Fl.Dexecratus vc.	Fl.Voluſianus vc.
	Fl.Cethæus vc.	P.C.Fl.Voluſiani vc.
	Sabinianus vir ſublimis.	Fl.Manlius Theodorus vc.
4525	Fl.Areobinda vc.	Fl.Meſſala vc.
	Imp.Cæſ.Fl.Anaſt.Dico.Aug.III.	Venantius Decius vc.
	Fl.Celer vc.	Baſilius Venantius Decius Iun.vc.
	P.C.Fl.Celeris vc.	Importun. Decius vc & inluſtris.
	Eutharicus vc.	Anicius Man. Seuerin. Boëtius II.
4530	Secundinus vc.	Felix Gallus Felicis f.vc.
	Fl.Paullus vc.	Fl.Muſchianus vc.
	Fl.Clementinus vc.	Anicius Probus vc.
	P.C Fl.Clementini vc.	M. Aurel. Caſſiodorus Senator vc.
	Fl.Anthemius vc.	Fl.Florentius vc.
4535	P.C.Fl.Anthemii vc.	Petrus vc.
	Imp.Cæſ.Fl.Anaſt.Dico. Aug.IV.	Agapetus vc.
	Fl.Magnus vc.	Fl.Florentius vc.

Anaſtaſius Imp. mortuus eſt 6 Id. Iulij. Fl. Anicius Iuſtinus imperat an.9.d.24.Hoc tempore Romanum Imperium in Occidente deſiit ſub Clodoueo Francorum rege.

	Imp.Cæſ.Fl.Anicius Iuſtinus Aug.	Fl.Eutharicus Illica Amalus vc.
	Fl.Vitalianus vc.	Fl.Ruſticus vc.
4540	Fl.Anicius Iuſtinianus poſt Aug.	Fl.Valerius vc.
	P.C.Fl.Anicii Iuſtiniani.	Q.Aurel.Anicius Symmach.vc.
		Anic.Man.Seuer.Boët. vc III.
	II P.C.Fl Iuſtiniani.	Fl.Anicius Maximus vc.
	Imp.Cæſ.Fl.Anic.Iuſtinianus II.	Fl.Opilio vc.
	Fl.Philoxenus vc.	Anicius Probus Iunior vc.
4545	P.C.Fl.Philoxeni vc.	Fl.Mauortius vc.

Calend. Aprilis Fl. Anicius Iuſtinianus Cæſar Auguſtus appellatus regnauit cum Iuſtino auunculo menſ.4. Cui fatis perfuncto Calen. Auguſti ſucceſſit an.38 m.3.d.13.

	Imp.Cæſ.Fl.Anic.Iuſtinian.Aug.	P.C.Fl.Mauortii vc.
	P.C.Imp.Iuſtiniani Aug.	Cæcinna Maur.Dec.Baſil.Iun.vc.
	II P.C.Imp.Iuſtiniani Aug.	Poſtumius Lampadius vc.
	III P.C.Imp.Iuſtiniani Aug.	Fl.Oreſtes vc.
4550	III P.C.Imp.Iuſtiniani Aug.	P. C. Poſtumii Lampadii & Oreſt.
	IV P.C.Imp. Iuſtiniani Aug.	II P.C.Poſtumii Lamp. & Oreſtis.
	Imp.Cæſ Fl.Iuſtinianus Aug.	III P.C.Poſtumii Lamp.& Oreſt.
	Imp.Cæſ.Fl.Iuſtinianus Aug.	Decius Theodorus Paullinus vc.
	Fl.Beliſarius vc Magi.vtriuſq.mil.	P. C. Decii Theodori Paullini vc.
4555	P.C.Fl.Beliſarii vc.	II P.C. Decii Theodori Paull. vc.
	II P.C.Fl.Beliſarii vc.	III P.C.Decii Theod.Paull.
	Fl.Ioannes vc.	IV P.C.Decii Theod.Paullini.
	Fl.Apio Ægyptius vc.	V P.C.Decii Theodori Paul.
	Fl.Iuſtinus Germani f.vc.	VI P.C.D.Theod.Paullini.

4560 Fl. Baſilius Iunior vc. — Occidentales Conſules
Mun. P.C. Baſilii Iunioris. — deſierunt.
II P. C. Baſilii.

Senſim deſierunt Conſules Orientales Auguſtis ſubinde Conſulatum ſumentibus. Poſt Conſulatum primus annus, ſecundus, tertius & deinceps notabatur, quoad annos Chriſti ex Dionyſii inſtituto vſus adſciuerit. Hic Dionyſius cognomento Exiguus Abbas Romanus annorum cenſum ab ortu Chriſti deducere primus inſtituit anno 532 Epochæ Chriſtianæ. Idemque cyclos enneadecatericos orſus eſt ab 11 Calend. April. Quibus feriæ Paſchales ex Lunæ diebus reperiuntur.

Poſthac annos tantum deſignabimus, qui Conſules habuerunt, Imperii ſucceſſoribus obiter adſcriptis.

4584 XXIV P.C. Baſilii, 562 Epochæ Chriſtianæ Imp. Cæſ. Fl. Anicius Iuſtinianus exceſſit Calend. Nouemb. Succeſſit Fl. Anicius Iuſtinus Iunior an. 10. m. 10. d. 20.

4589 Anno Chriſtiano 567 Imp. Cæſ. Fl. Anicius Iuſtinus Iunior Aug. Conſul.
P. C. Imper. Iuſtini Aug. anno Chriſtiano 568 Longobardi Italiam inuadunt duce Alboino.
II P.C. Iuſtini Iun. Aug. anno Chriſt. 569 Exarchatus Rauennæ inſtitutus eſt. Cui præfuit Fl. Longinus Patricius vc Narſe Italiæ duce mortuo.
IX P. C. Iuſtini Aug. anno Chriſt. 576. 6. Non. Octobr. idem Iuſtinus Imp. exceſſit. Imperat Tiberius Anicius Conſtantinus defuncti filius ann. 6. m. 10. d. 8.

4602 Anno Chriſtiano 580 Tiberius Anicius Conſtantinus Auguſt. Coſ.
Anno Chriſt. 583 Imp. Tiberius Anic. Conſtantinus Aug. obiit 4 Id. Auguſti. Succeſſit Fl. Tiberius Mauricius an. 19. m. 3. d. 11.
Anno Chriſt. 584 Imp. Cæſ. Fl. Tiberius Mauricius Aug. Coſ.
Anno Chriſt. 592 Imp. Cæſ. Fl. Tiberius Mauricius Aug. Coſ. II.
Anno Chr. 593 Imp. Cæſ. Fl. Tib. Mauricius Aug. Coſ. III.
Anno Chr. 594 Imp. Cæſ. Fl. Tib. Mauricius Aug. Coſ. IV. Et deinceps vſque ad annum 602.
Anno 602, 14 Cal. Decem. Imp. Mauricius & Theodoſius filius qui cum patre annos iam 11. m. 7. imperarat, coacti a Phoca abdicarunt. Tum Fl. Phocas imperium adſumſit. Et 8 Cal. Dec. Mauricium & Theodoſium occidit. Imperauit Phocas ann. 8. m. 4. d. 9.

4626 Anno Chriſtiano 604 Imp. Cæſ. Fl. Phocas Aug. Coſ.
Anno Chriſtiano 611. 6 Cal. April. Fl. Heraclius occiſo Phoca imperium capeſſit. Imperauit annos 30. menſ. 2. Anno Heraclii 12 hyeme Luna defecit, Febr. d. 2.

4633 Anno 611. Imp. Fl. Heraclius Aug. Coſ.
Anno Chriſtiano 641 menſe Maio Fl. Heraclius Auguſtus obiit. Succedit filius Fl. Heraclius Conſtantinus menſ. 4. Obiit Auguſto menſe. Cui ſuccedit frater Fl. Heracleonas menſ. 2. Hic coactus abdicauit menſe Octobri. Succedit Fl. Heraclius Conſtans Heraclii Conſtantini f. an. 27. m. 8. d. 10.

4664 Anno Chriſt. 642 Imp. Cæſ. Fl. Heraclius Conſtans Aug. Coſ.
Anno 667 Imp. Cæſ. Fl. Heraclius Conſtantinus Heraclii Conſtantis f. Auguſt. Coſ.
Anno 669 Id. Iulii Imp. Cæſ. Fl. Conſtans Auguſtus occiſus eſt. Imperat Fl. Heraclius Conſtantinus Pogonatus Auguſtus vna cum fratribus Tiberio & Flauio Heracliis an. 16. m. 7.

4707 Anno Chriſt.685 Imp.Cæſ.Fl.Heraclius Iuſtinianus Aug.Coſ.

Mun. Anno 686 Ianuario menſe Imper. Fl.Conſtantinus Pogonatus Auguſtus exceſſit.Imperat eius filius Fl. Heraclius Iuſtin.an. 10.m.5.
Anno 696 Iulio menſe Fl. Iuſtinianus Aug. abdicauit. Imperat Fl. Leontius annis 3.

4719 Anno Chriſt.697 Imp.Fl.Leontius Aug.Coſ.
Anno 699 Fl. Leontius Aug. coactus abdicauit Auguſto menſe. Fl. Tiberius Apſimarus imperat ann.7.

4722 Anno Chriſtiano 700 Imp.Cæſ.Fl.Tiberius Apſimarus Aug.Coſ.
Anno 706 Calen. Auguſti Imp. Fl. Tib. Apſimarus cum abdicaſſet occiſus eſt.Imperat rurſus Fl.Heraclius Iuſtinianus cum f.Fl.Tiberio Conſtantino an.6.

4729 Anno Chriſt.707 Imp.Cæſar Fl.Heracl.Iuſtinianus Coſ.11.
Anno 711 Id. Auguſti Fl. Iuſtinianus Aug. cum filio Tiberio occiſus eſt.Imperat Fl.Philippicus Bardanes ann.2.menſ.9.

4734 Anno Chriſtiano 712 Imp.Cæſ.Fl.Philippicus Bardanes Aug.Coſ.
Anno 715,13 Cal.Iulii imperio abdicauit Fl.Philippicus Bardanes. Imperat Fl.Anthemius Anaſtaſius an.1.m.3.

4738 Anno Chriſtiano 716 Imp. Cæſ.Fl. Anthemius Anaſtaſius Coſ.
Coactus abdicauit 14 Cal.Sept.Imperat Fl.Theodoſius Adramitenus m.7.d.6.

4739 Anno 717 Imp.Cæſ.Fl.Theodoſius Adramitenus. Et ex Calen.April.Fl. Leo Conon Coſs.
Theodoſius coactus imperio abdicauit 8 Cal. April. Succedit Fl. Leo Conon Iſaurus an.24.m.2.d.25.
Anno 741. 14 Calen.Aug. Fl.Leo Conon mortuus eſt.Imperat Fl. Conſtantinus Copronymos ann.35.m.2.d.27.

4764 Anno Chriſt.742 Imp. Cæſ.Fl.Conſtantinus Copronymos Aug.Coſ.

4791 Anno 769 Imp.Cæſ.Fl.Leo 4. Auguſt.Coſ.
Anno 775.17 Cal.Octob.Conſtantinus Copronymus obiit. Succeſſit filius Fl. Leo 4. Aug. Imperauit cum fratribus ann.4.m.11.d. 26. Anno 776 Fl. Conſtantinus Porphyrogenitus Leonis 4 f. & Eudocimus Copronymi f. imperant cum Leone ann.4.m.4.

4801 Anno 779 Imp.Cæſ.Fl.Conſtantinus 7 Aug.Coſ.
Anno 780 Id.Septemb.Fl.Leo 4 Auguſt.exceſſit.Succeſſit eius filius Conſtantinus 7 Porphyrogenitus. Imperat cum Irene matre an. 10.m.2.d.2.Et poſtea ſolus ann.6.menſ.9.d.8. Quia anno 790 Irene coacta abdicauit.6.Id.Nou. Anno 797.17 Calend.Septemb.Conſtantinus 7 Aug. abdicauit coactus ab Irene matre. Imperat deiude Fl.Irene Auguſta ann.5.m.2.d.16.
Anno Chriſt.800 x x 1 P.C.Conſtantini 7 Porphyrogen.CAROLVS Magnus ſub anni exitum, Romanorum Imperator Auguſtus a Leone 3 Pontif.conſecratus eſt. Annus igitur Imperii Caroli primus concurrit cum anno Chriſtiano 801.

Hic deſierunt Romani Conſules, Auguſtis Orientis orientali imperio Pontifi cum Romanorum ſtudio ſpoliatis.

Tempora ab Epocha Romæ conditæ ad Caroli Magni inaugurationem rite dimenſa fuiſſe, docent cœli phænomena paſſim adnotata. Romam conditam ſtatuimus anno Mundi ineunte 3271. Hinc ad Conſulatum L.Cornelii Scipionis, Afric. & C. Lælii Nepotis, qui Solis inſigni defectu nobilitatus eſt, fluxerunt anni 562.d.82. Liuius eclipſim memorat quam ſupra explicauimus. Digitorum fuit 10 Martii d. 14. feria 2. horis fere 2 ante merid. Ab hac ſolari defectione ad Lunarem quæ a Ptolemæo conſpecta eſt, anno Mundi 4157, Adna-

Adriani 9, Octob. d. 24. h. 10 pomerid. anni decurrunt 324. d. 225. inde ad annum 12 Heraclii Imp. (quem certiſſimis notis hiſtoria miſcella deſignauit, paſchate, indictione, Lunæque defectu, & anno Chriſtiano 622, qui fuit Mundi 4644) labuntur anni 488. d. 100. Heraclius Imp. anno Imperii 12, indictione 10, Apr. d. 4. paſcha celebrauit. Mox feria 2, in Perſidem exercitum duxit: hieme proxima Luna defecit. Conſule ſingula temporum ſigna, Conſulum & Imperatorum ſeriem, annos Chriſti, Calendarii leges, Romanas indictiones, abacum aſtronomicum, omnia comperies in annum Heraclii 12 concurrere. Anno enim Chriſt. 622, 4 dies Apr. qui pridie Nonas Romanis dicitur, fuit Dominicus: in quem Paſcha incidit, indictione 10 decurrente. Hieme inſecuta indictione 11, Feb. d. 2. fer. 3. ♂, h. fere 5 mat. Luna defecit digit. 20. Indictiones porro vt hoc verbi obiter declaremus, vſurparunt Chriſtiani poſt Conſtantinum. Conſtant annis quindenis. Ineunt a Septembri, anno Chriſt. 313 decurrente. Ab annis Chriſtianis aufer 312, reliquum partire in 15, qui ſupererit numerus indictionem indicabit, inchoandam a Septembri. Pontifices ab inſequente Ianuario incipiunt. Qua de re docte diſſerit Scaliger in emendatione temporum. Ab anni 12 Heracliani exitu, ſiue Chriſti 622, ad finem anni Chriſtiani 800, quo deſinente Carolus Magnus Romanorum Imperator acclamatus eſt, anni intercedunt 179. Annus autem primus Caroli ex 12 ſtabilitur: Quo Sol fere totus obſcuratus eſt, Maii d. 14. hor. 3 pomerid. autore Rheginone: cui cœli verſiones aſſentiunt. Scribit autem eclipſim Solis accidiſſe anno Chriſti 811, Idib. Maii: calculum mutuatus a quopiam aſtronomo, qui annos abſolutos aſtronomico more ſubduxerat, & diem a meridie præterita inchoarat. Cadit enim Solare deliquium in annum Chriſti currentem 812, Maii d. 14. fer. 6. In cuius meridie dies 15 incipit, quem Romanorum calendarium Idibus ſuis attribuit. eoque modo Solis obſcuratio feriæ 7, ♄, debetur. 15 Maii.

Itaque Ab Vrbe cond. ad Caroli Imp. conſecrationem anni	1552.
Ab orbe creato	4822.

12. *Temporum menſura.*

Aſſyriorum, Medorum, Chaldæorum, Perſarum, Græcorum, Romanorumque Principum tempora, ad annum vſque 812, epochæ Chriſtianæ, atro Solis defectu nobilem, perſecuti ſumus. ex quibus perfacile fuerit reliquarum gentium ætates percipere. Inſequentia tempora obſcura deinceps eſſe nō poſſunt ex Epocha Chriſti, q̄ ſtatam in ſerie temporū ſedē obtinet, cœli verſionib. & omniū populorū qui Chriſtum agnoſcunt conſenſu comprobatā. Qua vero menſura tempora metiamur hic nobis aperiendum eſt. In temporum ordinibus explicandis annum Romanum veluti menſuram omnibus notiſſimam aſſumſimus, qui a Iulio Cæſare Iulianus appellatur, conſtantem diebus 365 & diei quadrante, paulo quidem pleniorem naturali, ſed qui vniuerſo temporis curriculo ab exortu Mundi ad Chronologię noſtrę metam, quam ſiſtimus anno Chriſti 1580, non adiecerit dies 40. Verumtamen haud defuturos arbitramur qui anni magnitudinem ad calculos reuocent. Annos enim non vnius generis aut eiuſdem longitudinis eſſe prodiderunt autores probatiſſimi, Lunarem a Solari diſtinguentes, & alios fuiſſe menſtruos, trimeſtres, decimeſtres, alios maiores, & minores. Sed Ægyptiorum & Iulianorum, quibus in hac temporum recenſione vſi ſumus, inæqualitas apparet. Atque inde aſtruunt minores annos attribuendos eſſe patribus, qui Diluuium anteceſſerunt, quique vixiſſe leguntur annis octingentis, & nongentis. Sed ex hiſtoria ſacra anni veteris menſuram certam didicimus. Scribit Moſes Gen. 7. Noam ingreſſum eſſe arcam die 17 ſecundi menſis, noctu diuque pluiſſe per dies 40. arcam e terra ſublatam nataſſe ſuper aquas auctas ad dies 150. Die 17 menſis ſeptimi arcam reſediſſe & aquas decreuiſſe vſq; ad decimū menſem: Tum expectauiſſe Noā 40 dies, deinde dies 7 & 7. Et anno vitæ 601, primo die menſis primi, arefactam

fuiſſe terræ ſummitatem, & 27 die ſecundi menſis exſiccatam fuiſſe terram, egreſſumque Noam ex arca Deo liberatori ſacrificaſſe. In hac narratione ex ipſius Moſis verbis exſcripta, videmus dies 150 interceſſiſſe a ſecundo menſe ad ſeptimum. Ex quo efficitur, 150 diebus quinque menſes impleri, dierum tricenorum. Et poſt initium menſis decimi, exactis diebus 40, memorat 7 & 7 dies, quibus duas ſeptimanas confecit. Itaque peruenit ad 24 diem menſis vndecimi, cum emiſſa eſt tertio columba, ex qua, quia reuerſa non eſt, intellexit aquas valde imminutas eſſe, non tamen exhauſtas. Anno enim exacto ſola terræ ſummitas deſiccata fuit, quæ ſatis firmitatis non habuit ad ſuſtinendos greſſus. Quare expectandum fuit quoad ſoliditatem nacta eſſet, nempe ad 27 diem ſecundi menſis. Quo die egreſſus eſt arcam iubente Domino. Ex his liquido conſtat ab ipſo Mundi principio, certe ante Diluuium, annos, menſes, hebdomadas, in vſu, vt nunc ſunt, hominibus fuiſſe. Nec annos Lunares eſſe potuiſſe, cum menſes tricenis diebus perficerentur. eorumque ſententia merito explodenda eſt, qui anno Moſis epactas inducunt vndecim dierum. Sane probabile eſt, menſes initio a Lunæ conſpectu ordinatos fuiſſe alternatim dierum 29 & 30. Quod Arabes etiamdum obſeruant, putantque ſe Lunarem annum habere, dierum 354, conflatum ex 12 menſib. Quem nihilominus motui Solis ex multis annorum curriculis, coaptare coguntur. Sed anni ſignificatione abutuntur Arabes. Dies enim 354 annos 12 Lunares conficiunt, quos Græci μηναῖ vocant, a Luna quæ illis μήνη dicitur. vnde Arabibus Al manah, libellus ſiue tabella Lunæ φαινόμενα proferens. Sed hic Lunaris annus, ſiue menſem appelles, dierum tantum $29\frac{1}{2}$, Solis curſui congruere nequit. Non latuit primos homines, Luminaria in cœlo poſita fuiſſe, quæ diſtinguerent diem & noctem, eſſentque in ſigna & ſtata tempora, in dies, & annos. Solem etiam præcipuum luminare deſtinatum fuiſſe diebus, & annis. Quare nihil cauſæ eſt, cur putemus primos parentes annum ad Lunæ potius quam ad Solis agitationes direxiſſe. Verum Lunæ circuitu, menſes: anni vero metas, Solis periodo terminarunt. At vero cum progreſſu temporis animaduertiſſent Solis ambitum & reditum, annis ferme 12 Lunaribus peragi, tempus reſtitutionis Solis in partes 12 diuiſerunt, quas quia menſibus ferme pares eſſent, menſium nomine donauerunt. Sed videndum ne anni polyſemon nobis imponat. Annus enim circuitum proprie ſignificat. Quare menſis, annus erit Lunaris. Luna enim menſtruo ſpatio orbem ſuum abſoluit. Dies annus erit Solaris diurnus, quia Sol cœli ſuperioris motione delatus, diurna vertigine circulum complet. Tempus vero dierum 365 & quadrantis fere, annus erit Solaris proprius: quia Sol peculiari corporis agitatione, tanto temporis ſpatio Zodiacum luſtrat. Sic bimatus erit annus Martius. Sic Iouius, ſic Saturnius annus, ex Martis, Iouis & Saturni luſtris. Solebant Scythæ Noæ nepotes, quorum linguam proxime retinuerunt veteres Germani, vt docent Germanicæ linguæ periti, nomina componere rebus conuenientia. Ideoque anna, vocarunt Solis ambitum. Eadem eſt enim verbi litera prima & poſtrema inſtar circuli, cuius finis & initium eodem per medium recurrunt, ſiue dextrorſum ſiue ſiniſtrorſum moueas, & quoquo verſum legas, anna reperias. Inde ſumta eſt Romana dictio annus, vt & aliæ multæ a Scythis deriuatæ ſunt. Sol igitur, diei & anni metas ab ipſo Mundi exortu ſemper dimenſus eſt. Luna vero menſes qui ab ipſa Luna nomen ſortiti ſunt. Menſes porro qui hodie Romano more dicuntur, iam pleniores effecti non ad Lunæ ſed ad Solis motiones referendi ſunt. Menſis Lunaris diebus tantum conſtat $29\frac{1}{2}$, Solaris vero $30\frac{1}{2}$ fere, ſi annum in partes 12 æquales partiaris, antiquo ritu quo zodiacus in dodecatemoria diuiſus eſt, quæ ſigna 12 vocamus, naturalem menſium menſuram tenentia. Cæſar annum quidem Romanis emendauit, quem contra naturæ iura corruperant, ſed menſes nimium inæquales conſtituit, & anni principium non bene collocauit. Ægyptii menſes dierum tricenum

num melius habent, ſed anno deeſt quadrans fere diei. Quem tamen anno magno Cynico ſuppleri putant, conflato annis ſuis communibus 1461, æqualibus annis Romanis 1460. Qui trimeſtres & ſemeſtres annos quorundam populorum nobis adducunt, nihil quidquam agunt. Intelligebant illi populi per ea ſpatia, partes anni diſcretas, veris, æſtatis, autumni, hyemis: vt hodie vulgo fere alterum ſemeſtre vocamus æſtatem, alterum hyemem, calore & frigore tantum partes anni diſtinguentes. Sic ὥρα Græcis eſt non ſolum diei pars 12, ſed ea voce dies, & anni pars, & tempus ſignificatur. Nulla profecto gens vnquam fuit, quæ annum ſuum ad Solis motum non expenderit, Hebræi annum Solarem nunquam nō habuerunt Nam licet, cum Ægyptum incolerent, anno Ægyptio vſos eſſe oporteat, propter commercia quibus vita humana carere non poteſt: anni tamen veram magnitudinem non ignoraſſe par eſt, quam a patribus edocti fuerant. Et ab egreſſu ex Ægypto Moſes anni ad ſacra pertinentis initium poſuit tempus nouarum frugum: quæ nunquam in anni initium recurrere poſſunt, niſi annuo Solis reditu. Ad nundinationes vero quod attinet rerum venalium, nihil innouauit, ſi Ioſepho credimus. Nec a vero fortaſſe aberrauerit, qui tum temporis Ægyptum anni Solaris rationem tenuiſſe & ſeruaſſe dixerit. Ideoque nihil neceſſe fuiſſe Moſi annum ciuilem immutare. Ægyptios certe anni modum non ignoraſſe, teſtes ſunt optimi Strabo & Diodorus. Hic libr. 2. cap. 1. ſcribit, Thebanos antiquiſſimos Ægypti populos, tempora non ſecundum Lunam, ſed ſecundum Solem metiri, 30 dierum menſem conficientes. Quinque autem dies & quadrantem, 12 menſibus adiungentes, anni curſum perficere. Strabo vero lib. 17. narrat Platonem & Eudoxum a Sacerdotibus Ægyptiis edoctos eſſe, excurrētes diei particulas quaſdam ſupra 365 dies, in anni complementum. Vnde coniiciendum eſt, quadrantem diei qui anno Ægyptio deeſt, non eorum ignoratione, qui annum condiderunt, omiſſum fuiſſe, ſed potius eorum negligentia quibus faſtorum cura mandata fuerat, vel Mathematicorum, qui in Ægypto floruerunt, vſurpatione: qui eo anno licet imperfecto vſi ſunt, quod eorum rationibus & calculo valde accommodus eſſet: & ab illis poſtea deriuatus eſt in vulgus, ad vſum communem. Sic Romani ſacerdotes ob neglectam & omiſſam intercalationem, quæ non alia de cauſa inſtituta fuerat, quam vt annus curſui Solis reſponderet, anni tempora vſque adeo conturbarunt & confuderunt, vt Iulii Cæſaris opera & emendatio expetenda fuerit. Græcorum Olympiades, ἐννεακαιδεκαετηρὶς Metonica, Calippica periodus, πενταετηρίδες, ὀκταετηρίδες, & ſimilia temporum ſpatia, abunde teſtantur apud Græcos in neomeniis obſeruandis valde religioſos, annum ad Solis reuerſiones accommodatum fuiſſe. Haud ſecus de aliis populis iudicandum, vt hinc faceſſat fatua Romulidarum iactatio de ſuo Romulo, vrbis & anni conditore. Quaſi vero gens Latina, Sabina, Ethruſca, & populi finitimi, ante Romulum nec Solem nec Lunam vnquam fuerint conſpicati, ignari ſcilicet temporum perpetuo ſuis diebus recurrentium, veris, æſtatis, autumni, hyemis. Expectandus illis fuit Romulus, Deo & virgine veſtali genitus, qui cœli arcana patefaceret, & annum conderet mortalibus. Docuimus antea Romulum nunquam extitiſſe. Concedamus nihilominus Romam condidiſſe: num inde colligemus annum etiam ordinaſſe? Opus nimirum fuit anno proprio & ab indigenarum vſu diſcrepante, paucis numero latronibus, intra foſſas & aggeres, ne a finitimis opprimerentur, conſtrictis: Qui annis 250 ab ipſorum colluuie vix multo ſanguine fines ſuos ad 20 milliaria proferre potuerunt, vt autor eſt Eutropius. Annus fuit ab ipſo Deo dimenſus, & circumſcriptus orbita Solis, quam mortalium nullus interuertere poteſt. Anni principium nonnunquam immutatur, pro monarcharum aut populorum libidine: dimenſio nullam inuerſionem patitur. Romanus polyhiſtor Varro, putat Romanos a Latinis menſium nomina habuiſſe, & autores eorum quam ipſam Romam antiquiores. Licinius quo

que Macer & Feneſtella memoriæ prodiderunt, vt eſt apud Cenſorinum, annum vertentem Romæ ſtatim ab initio fuiſſe duodecim menſium. Nec obeſt quod Quintilis, Sextilis & reliqui deinceps ad Decembrem vſque menſes, ordinis numerum præ ſe ferunt. Tum enim Martius a verna temperie annum auſpicabatur. Aræ 12 pro totidem menſibus Iano dicatæ, & Iani ſtatua manibus ita figuratis, vt 300 dextram, 65 ſiniſtram inſignitas haberet, autoribus Plinio, Macrobio, Suida, ecquid aliud portendunt quam annum primis temporibus in menſes 12, & in dies 365, fuiſſe diſtributum ab Iano Deorum ſuorum antiquiſſimo, quem Noam vel Iapetum nemo fuiſſe ignorat. Quin & ipſa menſium nomina, primæ antiquitatis teſtimonium ferunt. Ianuarius nomen a Iano ſortitus eſt, cui Aſia vxor adiungitur, quæ & Februa dicta eſt: vtraque voce almam terram ſignificante. Martius non à Marte, ſed a Mert vel Maert, quo vocabulo ſignificatur dies fieri longiores. Aprilis ab Opril, quod terram maxime aperiat. Maius a virore. Mai ſiue Mei omnem virorem ſignificat. Iunius a fauore, quod fructibus ſe offerentibus terræ fauorem percipere incipiamus. Hæ menſium appellationes a priſca Germanorum & Scytharum lingua deriuatæ, teſtantur & annum & menſes Roma fuiſſe multo antiquiores. Annum hunc immutauit Numa & magica vanitate corrupit: Cæſar reſtituit ab Ægyptiis edoctus. Cæterum annum ab initio eundem qui nunc eſt primis hominibus in vſu & conſuetudine fuiſſe, annus Diluuii a Moſe deſcriptus, & hic repræſentatus demonſtrabit. Et in aliis etiam Scripturæ locis præter Moſem, menſes anni duodecim memorantur. 3 Reg. 4. Habuit Salomo duodecim præfectos, qui annonam parabant pro rege & domo eius, ſinguli ſcilicet ſingulis menſibus. Et 4 Reg. 25. Factum eſt in trigeſimo ſeptimo anno captiuitatis Iehoiacin regis Iudah, menſe duodecimo, vigeſimo ſeptimo die menſis, vt Euilmerodach rex Babylonis educeret Iehoiacin e carcere. Iam igitur ambiguum eſſe non poteſt annos in hiſtoria tum ſacra tum profana ſolares accipiendos eſſe, conſtantes diebus 365¼. Et hac anni menſura hiſtoricos, poëtas, Chronologos, autores ſacros, profanos, omnia temporum interualla dimetiri. Nouilunia tamen & plenilunia in ſacris ab Hebræis obſeruata fuiſſe par eſt, vt populo ſtati & cogniti dies ſacrificiorum eſſent: quod & Græcis in conſuetudine fuit, & aliis fere gentibus. Quia ſolet populus potius Lunæ quam Solis viciſſitudines ſuſpicere. Verum qui menſes 12 e Lunæ ſpatiis metiebantur, quod anno ſolari deerat, intercalationibus compenſabant.

Huc referatur Tabula Anni Diluuii 600 ætatis Noæ cum ſigno ♆.

13. Annus emendatus.

Numam Romæ regem, annum veterem deprauaſſe diximus. Qualis enim a Macrobio deſcribitur, nec Solis curſui congruit, nec Lunæ, nec vlli cœli aut temporis motioni. Totus eſt refertus neomeniis, Nonis, Idibus, Calendis. hoc tantum ex magica vanitate obſeruato, vt menſes impari dierum numero perficerentur, excepto Februario, quem Diis ſuis inferis deuouit. Vnde mox cum naturæ legibus repugnare animaduertiſſet, coactus fuit multis & variis intercalationum centonibus refercire, vt Solis annua ſpatia conſequeretur. Annus huiuſmodi fragmentis diſparibus conſutus, Romanus in vſu fuit per multas ætates, donec ſacerdotes quos penes faſtorum cura fuit, tot intercalationibus, vt credibile eſt, fatigati, illas neglexerunt & prætermiſerunt: vnde ſecura eſt ingens temporum confuſio. Nam & æquinoctia ſolſtitiaque, retro ferebantur, & a ſtatis diebus ſacra feriæque recedebant. Narrat Liuius pugnam qua Perſeus ad Pidnam ab Æmilio ſuperatus eſt, commiſſam fuiſſe pridie Nonas Septembris, Lunamque noctu defeciſſe, anno ab VC quingenteſimo octuageſimo ſexto. Hanc Lunæ defectionem abacus aſtronomicus confert in annum centeſimum ſexageſimum octauum ab epocha Chriſtiana retro numeratum, Iunii vigeſimo primo, hora pomeridiana 8½. Hic cernere eſt Se

ptem

ptembrem in Iunium retro lapſum fuiſſe. Imo vero videas æſtatem in hyemem labi. Scribit enim idem Liuius. Decad. 4 lib. 7. Per eos dies quibus ad bellum profectus eſt Conſul, Ludis Apollinaribus, ad 5 Idus Quintiles, cœlo ſereno, interdiu obſcuratum eſſe lucem, cum Luna ſub orbem Solis ſubiſſet. L. Corn. Scipione & C. Lælio Coſs. Quis non exiſtimaret Conſulem ſub ipſum ſolſtitium æſtiuum orbe exceſſiſſe, menſe Iulio? At Solaris illa defectio incidit in diem 14 menſis Martii fer. 2. Summa caligo inter octauam & nonam horam a media nocte. Sol tenuit ♐ 20.27. Latitudo ☽ borea ſcrup. 52. Parallaxis latitudinis, 50. vnde intelligimus tetram valde & horridam ☉ eclipſim fuiſſe. Annus fuit ante Chriſtianam epocham 190. Vrbis Ro. 563. Nabon. 558. Mechir d. 6. Qui luminis deliquium conferunt in annum ſuperiorem, quo Acilius Glabrio & Corn. Scipio Conſules fuerunt, recedunt a cœlo & Liuio: nec animaduerrunt Solem eo anno Romæ interdiu deficere non potuiſſe. Hac ſiderum caligine, deprehenſa eſt & in medio poſita Romanæ ſapientiæ fatuitas in temporibus ordinandis. Ideoque Cęſaris ſagacitas & ſolertia non abs re omnibus comprobata eſt. Qui cum eſſet Pontifex Max. correctionem faſtorum ratus ad ſe pertinere, partim ſuo, partim Soſigenis mathematici conſilio, anni metas reſtituit, eiuſque initium ſtatuit octauum diem ab hyberna trope, quo Sol nonam Capricorni partem ingreſſus, Lunæ mox coniungendus erat. Dies 365 diſtribuit menſibus 12, & anno cuique quarto diem vnum inſeri voluit, ſexto Calend. Martii, qui dies Biſſextus appellatus eſt, & annus biſſextilis ſiue intercalarius. Hic eſt annus Cæſaris, qui Iulianus dictus eſt, quo nullus plenior aut perfectior hactenus exiſtimatus eſt. & eo hucuſque a condito mundo tempora metiuntur hiſtorici. Numeris tamen omnibus non adeo abſolutus eſt, vt nihil in eo deſiderari poſſit: multis iam certe ſeculis eius emendatio poſtulatur. Fuit enim ab initio plenior inſtitutus, cum eius principium diebus iam 13 a meta receſſerit. Quantus vero exceſſus ille ſit in ſingulis annis nondum ab artificibus certo ſtatui potuit, propter Solis vel æquinoctiorum progreſſiones inæquales. Qui inæqualitatem non admittunt, putant artificum indiligentia vel inſtrumentorum vitio æquinoctiorum tempora non ſatis accurate notata fuiſſe. Quod in prioribus Hipparchi obſeruationibus, quæ inter ſe diſſidebant Ptolemæus notauit. Sed poſteriores accuratius conſideratæ cum abaco plane conſentientes, arguunt Hipparchum in prioribus inſpectionibus nondum ſatis exercitatum fuiſſe. Quare organorum vitio minime tribuenda eſt annorum inæqualitas, quam φαινόμενα Ptolemæum inſecuta, manifeſto demonſtrant. Atque vt concedamus organa in cœleſtibus contemplationibus non adeo exquiſite tractari poſſe, vt cœli quæſitum locum ad vnguem præfiniant, norunt tamen qui huiuſmodi ſpeculationibus incumbunt, vix vnius aut alterius horæ errorem in æquinoctiorum diſquiſitione obrepere poſſe. quo in tot annorum verſionibus permixto, non magis intumeſcit vel decreſcit exceſſus, quam Oceanus infuſo hauſtove aquæ dolio. Sed vt organorum ſuſpicionem vitaremus, in obſeruationibus æquinoctiorum antiquis, his prætermiſſis adſumſimus Lunares defectiones, quæ non procul ab æquatoris ſectionibus contigerunt, vnde verũ æquinoctii tempus deprõſimus, in annis intercalario proximis: quos ideo ſelegimus, ne quid numeros cõturbaret annus biſſextilis Iulianis intermixtus.

Chaldæi, anno primo Mardocempadi, temporibus actis a Nabonaſſare annorum 26, dierum 28, menſis Thor die 29, horis 8,40. plenilunium eclipticum obſeruarunt, Sole partem ♐ 24,30 inambulante. defectus fuit digitorum octodecim. Aberat Sol a ſectione verna partibus 5. 30. quas emenſus eſt diebus quinque, horis ſedecim. Vnde haud dubie intelligimus æquinoctium incidiſſe in diem 5 Phaophi, hor. 1, fere poſt meridiem. Annus eſt Mundi decurrens 3302, ante Chriſtianam metam 721, biſſextilis dies Martii 25, feria 1. ☉. hora prima pomeridiana. Igitur anno Mundi 3303, primo ab intercalari,

 æqui-

Menſes.	Primus	Secundus	3	4	5	6
Dies 1 2 3 4 5			40 diebus, & 40 noctibus. In articulo diei illius ingreſſus	Remanſit ſolus Noah, & qui cum eo erant in arca.		
10			eſt Noa, & Sem, & Hã, & Iaphet, filii eius, vxor illius, & vxo-			
15			res filiorum eius, cum eis in arcam. Factumque eſt diluuiũ			
20		Anno ſex-* centeſimo vitæ Noah menſe ſecundo, 17	40 dieb. ſuprà terrã & multiplicatę ſunt aquę & eleuaue-			
25		die menſis, rupti ſunt omnes fontes abyſſi magnæ, &	runt arcam in ſublime a terra. Et deleuit Deus omnẽ ſub-			
30		feneſtræ cœli apertæ ſunt, & facta eſt pluuia ſuper terram,	ſtantiã, quæ erat ſuper terram ab homine vſque ad pec*.			

6	7	8	9	10	11	12
	Obtinuerúntque aquę terram, 150 diebus. Et decreuerũt poſt 150 dies, requieuitque arca menſe ſeptimo, die 17 menſis. At vero aquæ ibant & decreſcebant, vſque ad	decimum menſem.		*Decimo menſe prima die mẽſis apparuerunt cacumina montium.	*Cumque tranſiſſent 40 dies, aperiens Noah feneſtram arcæ, dimiſit coruum, &c. Emiſit quoque columbã, quæ reuerſa eſt. Expectans autem vltra 7 diebus aliis emiſit columbam. At illa venit ad eum veſperi portans folium oleę de-	cerptum in ore ſuo. Expectauit nihilominus 7 alios dies & emiſit colũbam quę nõ eſt reuerſa.

Quinq; dies intercalares.

Menſes. Dies	Primus	Secundus	3
1	* Itaque ſex		
2	centeſimo		
3	primo anno		
4	vitæ Noah,		
5	primo men		
10	ſe prima die menſis, deſiccatæ ſunt aquæ ſuper terram, &		
15	aperiens Noah tectū arcæ, aſpexit viditque quod exſic-		
20	cata eſſet ſu perficies terræ.		
25			
30		Menſe ſe- *cundo, die menſis 27, arefacta eſt terra. Locu-	

tuſque eſt Dominus ad Noah, dicens: Egredere de arca, &c. Egreſſus eſt ergo Noah, & filii eius cum eo: Sed & omnia animantia, iumenta & reptilia, egreſſa ſunt de arca. Ædificauit autem Noah altare Domino, & obtulit holocauſta.

æquinoctium incurrit in diem Martii 25, hora 7, hoc eſt hor. 1. poſt occaſum.

Hipparchus annis a Nabonaſs. tranſactis 547. diebus 158. Mechir 9. hor. 13. 20. Lunæ defectionem obſeruauit, quæ digitorum fuit 15. 30. ☉ ♓ 26. 17. Aberat a ſectione vetna part. 3. 43. quas permeauit dieb. 3, hor. 20. Igitur die Martii 23. h. 9. ſectionem Sol aſſecutus eſt. Annus fuit Mundi 3823. Chriſtiani limitis 200, primus a biſſextro. Martii d. 23, feria 1 ☉ hor. 9.

Ptolemæus annis a Nabon præteritis 886. d. 246. Pachon 7 Æquinoctium de cœlo ſeruauit ho. 1. pomerid. Annus fuit Mundi 4162. Antonini tertius. Chriſtiani loci 140, biſſextilis. dies Martii 22, ho. 1. pomerid. feria 2 ☽. Ergo anno Mundi 4163. Chriſti 141. Sol tenuit initium ♈. Martii d. 22. hor. 7. hoc eſt, hora 1. poſt occaſum.

Bernardus Walterus Germanus anno Mundi labente 5499, Chriſti 1477, Martii d. 11. Solis altitudinem meridianam accurate rimatus eſt partium 40. 33. in latitudine 49, 24. Vnde verum æquinoctii tempus intelligimus incidiſſe in diem Martii 11, feriam 3 ♂, hor. 3. Annus eſt primus a biſſextili.

Nos quoque cœli templa non ſemel accurate ſpeculati, anno Mundi 5599. Chriſti 1577. comperimus æquinoctium incidiſſe in diem Martii 10, feriam 1. ☉ hor. 10. Annus eſt primus ab intercalario. Et hæc quidem de æquinoctiis vernis ſatis ſunto. Autumnalia nunc exequamur.

Chaldæorum monimenta produnt, Lunam defeciſſe anno ſecundo Mardocempadi. Phamenot d. 15. h. 7. 40. Defectio fuit dig. 5. ☉ ♍ 3. 15. ab æquatoris ſectione diuulſus, partibus 26. 45. quas confecit diebus 26. hor. 22. Quare incidit æquinoctium autumnale in Pharmuthi diem 12. h. 4. Annus eſt Mundi 3303. a Chriſto 720. primus a biſſextili. Septembris dies 28, feria 7 ♄. hor. 4.

Hipparchus annis a Nabon. exactis 546. d. 345. Meſori 16, ho. 7. Lunam defeciſſe tradidit. Defecit autem digitis 9. Sol partem 26. 6 ♍, tenebat, diſſitus a ſectione, part. 3. 54. quas emenſus eſt dieb. 3. h. 22. Annus fuit Mundi 3822. Secundæ periodi Calippi, 54. ante Chriſti epocham 201, biſſextilis, Sept. d. 22. h. 7. Sol igitur ♎ ingreſſus eſt Meſori d. 20. h. 5. Sept. die 26. hor. 5 Et anno inſequenti, Mundi 3823, ante Chriſti ſtatutum locum 200, Libra Solem excepit Sept. d. 26. feria 4. ☿. h. 11. hoc eſt, hora vna ante mediam noctem.

Ptolemæus annis a Nabon. lapſis 886. d. 68. comperit Solis ingreſſum in Libram, Athyr d. 9. hora 1 poſt ortum ☉. Annus eſt Mundi 4161. diſiunctus a Chriſtiano limite 139. tertius Antonini, tertius a biſſexto. Dies Septemb. 25. h. 19. Anno itaque Mundi 4159. Chriſti 137. Sol libram iniit Septembris die 25. h. 7. ſiue hora 1 poſt occaſum.

Albategnius Arabs annis Ægyptiis 743. d. 178. h. 14. elapſis ab eo æquinoctio, quod Ptolemæus anno Antonini tertio memoriæ mandauit, ab obitu Alexandri 1206, cœli volumina ſcrutatus, reperit æquinoctium incurriſſe in diem 19 Elul, ex Romanorum menſibus: qui dies, inquit, octauus eſt Pachon. Annus eſt Mundi 4904, Nabon. 1630. Chriſti 882. Septembr. d. 18. feria 4 ☿. h. 14. Quapropter anno Mundi 4903. Chriſti 881 æquinoctium exhibuit Septembris dies 18 feria 3. ♂. hor. 4.

Bernardus Walterus Germanus, anno Mundi 5499, Chriſtiani termini 1477, Menſe Septembri, ſublimitatem Solis meridianam adnotauit, ex qua venati ſumus æquinoctium die 13 Septembris, feria 1 ☉ hor. 13.

Nos ſimiliter anno Mundi 5547, Chriſtianæ epochæ 1577, cœlo exquiſite conſulto, comperimus æquinoctium Septembris die 12, feria 3 ♂. ho. 20.

His modo expoſitis iam perfacile eſt, ex inſpectionum interuallis, naturalis anni magnitudinem definire, vnde exceſſus anni Iuliani varius & mutabilis patefiet.

Chaldæorum Æquinoctiũ vernum anni 3303, diſſitũ eſt ab Hipparchi

æquinoctio verno, annis 520, minus horis 46. Tot horis anni Iuliani 520, ſuperant naturales totidem. Exceſſus autem horarum 46, in annos 520 diſtributus, profert annum exceſſum, ſexageſimarum horariarum 5.18.27.40. Annuus exceſſus ablatus ab anno Iuliano dierum 365, horarum ſex, relinquet magnitudinem anni naturalis, d. 365, h. 5.54.41.32.20.

Hipparchi vernum æquinoctium, abeſt ab æquinoctio verno Ptolemæi, annis Iulianis 340, minus horis 26. Ex quibus anuuus exceſſus eruitur, 4.35.17.4. Et naturalis anni magnitudo ſupra dies 365: horarum 5.55, 24.42.56.

A Ptolemæi æquinoctio, ad Vualteri inſpectionem, intercedunt anni 1336, minus diebus 11. hor. 4. Vnde elicitur exceſſus, 12.2.9.20. Et anni magnitudo ſupra dies integros, horarum 5.47.57.50.40.

A Vualteri conſideratione ad noſtram, anni ſunt 100 minus horis 17. Vnde manat exceſſus 10.12.0.0. Et anni magnitudo dierum 365. hor. 5.49.48.0.0.

Rurſus interuallum inter autumnale æquinoctium Chaldæorum, & autumnale Hipparchi, annorum eſt Iulianorum 520, minus horis 41, quæ annuũ exceſſum produnt, hor. 0.4.43.50.46. & naturalis anni magnitudinem, d. 365. h. 5.55.16.9.14. Et hæc quidem anni magnitudo, ſcrupulis horæ ſecundis fere 35 illam ſuperat, quæ ex vernis inſpectionibus eruta eſt, eodem temporis interuallo intercurrente. Sed cum ætatum poſteriorum obſeruationes in annuæ magnitudinis variatione conſentiant, hoc diſcrimen licet exiguum ſpeculatoris oſcitantiæ tribuendum eſt.

Hipparchi obſeruatio, diſſidet a Ptolemæi autumnali æquinoctio, annis 336, minus horis 28. Exceſſus annuus, 5.0.0.0. & anni magnitudo ſupra dies 365, horarum 5.55.0.0.0.

Ptolemæus ab Albategnio diſiungitur annis 744, minus horis 167. hinc exceſſum elicias, 13.28.3.52. Et anni magnitudinem d. 365. h. 5 46.31.56.8.

Albategnium ſequitur Vualterus interuallo 596 annorum, minus horis 115. quæ annuum exceſſum proferunt, hor. 0.11.34.37.51. & anni magnitud. d. 365. h. 5.48.25.22.9.

Vualteri ſpeculationem noſtra inſecuta eſt, annis 100. minus horis 17. ex qua exceſſum agnoſcimus, hor. 0. 10.12.0.0. annique magnitudinem dierum 365. ho. 5.49.48.0.0.

Supra dictarum inſpectionum tabulam digeſſimus, quæ liquido monſtrat anni magnitudinem non vnam perpetuamque eſſe, ſed per multa ſecula variationem percipi: quæ agnoſci non poteſt, niſi multarum ætatum phænomenis inter ſe collatis.

TABELLA VARIATIONIS ANNI.

	Anni Mundi	*Tempus Aequinoctii Verni Martii*		*Interualla temporum*			*Exceſſus anni Iuliani*	*Anni naturalis magnitudo ſupra dies 365*
		D.	*H.*	*Anni*	*d.*	*h.*	*Sexageſimæ Horariæ*	*Horæ*
Chal.	3303	25	7					
Hippar.	3823	23	9	520 *M*	1	22	5 18 27 41	5 54 41 32 19
Ptolem.	4163	22	7	340	1	2	4 35 17 4	5 55 24 42 56
Vualt.	5499	11	3	1336	11	4	12 2 9 20	5 47 57 50 40
Temp.	5599	10	10	100	9	17	10 12 0 0	5 49 48 0 0
		Aequinoctii Autumnalis. Septemb.						
		D.	*H.*					

Chald.

Chald.	3303	28	4								H.				
Hippar.	3823	26	11	520 M	1	17	4	43	50	46	5	55	16	9	14
Ptolem.	4159	25	7	336	1	4	5	0	0	0	5	55	0	0	0
Albat.	4903	18	8	744	6	23	13	28	3	52	5	46	31	56	8
Vualt.	5499	13	13	596	4	9	11	34	37	51	5	48	25	22	9
Temp.	5599	12	20	100	0	17	10	12	0	0	5	49	48	0	0

A Chaldæis ad Ptolemæum, in annis 860, exceſſus intercalationis a Cæſare inſtitutæ, fuit ſcrupulorum horariorum 5 fere. A Ptolemæo ad Albategnium, in annis 744, ſcrupulorum 13$\frac{1}{2}$. Atque hic fuit æquinoctiorum motus in præcedentia concitatiſſimus, illic valde remiſſus. Ab Albategnio ad Walterum, exceſſus fuit ſcrupulorum 12 in annis 596. Hinc ad nos in annis 100, ſcrupulorum 10. Vnde apparet ſectionum impetum ſenſim relaxari. Cæterum propter artificum paucitatem, & rerum cœleſtium deſpicientiam, ignoratur quo ſeculo motus maxime ferueat, quando ingraueſcat. Proinde nihil mirum quod Soſigenes, cuius ope, conſilio, Cæſar annum ciuilem reſtituit, trinis commentationibus non ceſſarit addubitare, ipſe ſemet corrigendo, vt Plinius prodidit. Siquidem ex tam inæquali & varia anni magnitudine, vix vna & ſimplex emendatio proferri poteſt. Cum enim ab emendatione Cæſaris ad noſtram vſque ætatem accreuerit exceſſus ad 13 dies, qui nunc exhauriendi ſunt, vt annus ad ſuum redeat principium, ſi in ſeculis futuris, quibus iam æquinoctiorum curſum refrenari percipimus, pari annorum interuallo totidem dies auferamus, relabemur in errorem priori contrarium, annumque ciuilem naturali contractiorem efficiemus. Quapropter intercalatio temperanda eſt, vt pro æquinoctiorum intenſione & remiſſione modo plus modo minus intercaletur. Verum quia intenſio illa remiſſiove vulgo minus nota eſt, media intercalationis ratio ita ineunda erit, vt annus ciuilis in integrum reſtitutus, ad naturalem quam proxime accedat, & ab vſitato quam minimum recedat. Primum itaque ſtatuatur anni caput aliquod inſigne, vel æquinoctium vernum aut autumnale: vel hyberna conuerſio, aut æſtiua. Deinde menſes accommodentur ſigniferi dodecatemoriis, & in anni exitum intercalatio transferatur. Igitur anni caput teneat hyberna trope. Hoc enim principium tot iam ſeculis omnium fere populorum conſenſu receptum, etſi naturali minus congruat, tamen propter horoſcopia & analemmata commodiſſimum eſſe videtur. Quod vt conſequamur, exinaniendi ſunt dies illi 13 exceſſus, & præterea ſeptem, quos in Cæſaris correctione anteuertit hyemale ſolſtitium. Itaque dies 20 conſumendi ſunt, vt anni caput redeat ad hybernam tropen. Fiat igitur emendatio in fine decimæſextæ a Chriſto Hecatontadis. hoc modo. Agantur anni tres, nempe 1597, 1598, 1599, dierum ſinguli trecentorum ſexaginta: tricenis cuique menſium diebus attributis. Annus vero 1600 habeat dies 361, die ſcilicet intercalari Decembri deſinenti adiecto. Sic enim quadriennio abſque vlla faſtorum immutatione, nullo populi damno vix id percipientis, dies 20 exhaurientur. Et redibit ſolſtitium hyemale ad caput Ianuarii, vt principium capiat Phœbus & annus idem. Menſes vero ita reſarciantur vt Solis inceſſui quam maxime congruant. Itaque menſes hyberni ſeptem, quibus Sol concitatius fertur, donentur tricenis diebus, nempe September, October, Nouember, December, Ianuarius Februarius, Martius, quinque reliqui Aprilis, Maius, Iunius, Iulius, Auguſtus, habeant tricenos ſingulos. præterquam quod quarto quoque anno qui intercalarius erit, dies vnus accreſcet Decembri. Poterunt etiam menſes cœleſtium ſignorum nominibus appellari, vt Ianuarius dicatur Capricornus, vel Caper: Februarius, Aquarius: reliqui ſuo quiſque ordine. Piſces, Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libra, Scorpius, Sagittarius. Supereſt exceſſus emendandus. Nam quæ quarto quoque anno fit intercalatio, Solis

curſum naturalem, qui veras anni metas præſcribit, ſuperat aliquot horæ ſexageſimis, quæ minimum excurrunt ad ſexageſimas 4. 44. plurimum ad 13. 30. Ac fortaſſe potuit vltra citrave Albategnii ſeculum horę quadrantem æquare. Sed ex Phænomenon conſideratione, anni magnitudo ſupra dies 365 comperta eſt maxima horarum 5. 55. 24. minima horarum 5. 46. 32. Differentia minimæ a maxima eſt horariorum ſcrupulorum 8. 52. Vnde exurgit mediocris & conſentanea anni ciuilis magnitudo, dierum 365. horarum 5. 50. 58. & mediocris exceſſus ſupra diei quadrantem, ſcrupulorum horariorum 9. 2. Quæ in biſſextis ſiue quadrienniis 40, hoc eſt in annis 160, efficiunt diem vnum, hor. o. 5. 20. Sed puſilla iſta diei exuperantia, diem explere nequit in annorum quadraginta millibus: Quouſque non eſt cur quiſquam putet ſecula peruentura. Quapropter duodecimam illam horæ particulam ſupra annos 160 exundantem, merito negligimus: & conſentaneam facimus annui exceſſus emendationem, ſi quadrageſimum quodque quadriennium agamus ſine intercalatione: nimirum vt anni Chriſtiani 1600 principio in hyberna trope collocato, deinceps ad annum vſque 1759 intercalatio Iuliana anno cuique quarto adhibeatur, in Decembris exitu. Annus vero 1760, qui in quadriennium quadrageſimum incurrit, diebus 365 peragatur, intercalatione ſublata, eaque in poſterũ prætereatur in annis centeſimis ſexageſimis. Ita fiet vt annus intra ſuas metas coerceatur, certe non amplius vno alterove die vltra citraque cancellos euagari poterit. Sed bidui proſtaphæreſis, quæ propter æquinoctiorum mobilitatem vitari non poteſt, quia ſenſim in nihilum abit, tanti eſſe non debet vt de ea ſolliciti eſſe debeamus, cum mutabilitas quæ inde accidit vix ſit perceptibilis. nec faſtis & analemmatis quidquam periculi adferat. Faſtis porro hoc modo emendatis, & editis, iam nihil opus erit litera duplici diaria, quæ anno biſſextili adhiberi ſolita eſt. Nam litera A quæ diem menſis Decembris & anni poſtremum notat biduo inſeruiet in anno intercalari, Romano more, quo ſextus dies ante Calendas Martias, biſſextus numerabatur; & literarum diariarum curriculum abſoluetur ſeptennio. Lunaris vero periodus enneadecaeterica, epactarumque methodus manebit, adhibita leui correctione, propter 20 dies conſumtos, & intercalationis quadrageſimæ prætertitionem. Signiferi ſigna 12, totidem menſibus ciuili quodam temperamento reſpondebunt. Anniuerſariæ tempeſtates, hyems, ver, æſtas, autumnus, ternis ſignis, terniſque menſibus aptiſſime diſtinguentur. Quæ etiam analemmatis & horoſcopiis ad vſum publicum inſculpi facillime poterunt, incomparabili omnium populorum commodo & voluptate, quibus in promtu fuerit vno atque altero diagrammate, perſpicere cuiuſque diei noctiſque, per totius anni decurſum, incrementa & decrementa, crepuſculorum etiam initia & exitus, omnibus ſeculis, vbique terrarum. Nec diſſimili modo nouilunia & plenilunia, aliaſque Lunaris luminis accretiones & deminutiones ex organo percipientur, abſque vllo aurei numeri vel epactarum tædio: Paſchate Romano in plenilunium, quod primo Aprilis interlunio ſuccedit, perpetuo recurrente: vnde reliqui dies feſti pendent, qui Lunari motione reguntur. Tanti intereſt annum rite conſtitutum eſſe.

IANVA-

Dies menſis.	Litera diaria.	1. IANVARIVS.	Dies anni.	Dies menſis.	Litera diaria.	2. FEBRVARIVS.	Dies anni.
1	A	Caper ♑. dierum	1	1	c	Aquarius ♒.die	31
2	b	30.	2	2	d	rum 30.	32
3	c		3	3	e		33
4	d		4	4	f		34
5	e		5	5	g		35
6	f		6	6	A		36
7	g		7	7	b		37
8	A		8	8	c		38
9	b		9	9	d		39
10	c		10	10	e		40
11	d		11	11	f		41
12	e		12	12	g		42
13	f		13	13	A		43
14	g		14	14	b		44
15	A		15	15	c		45
16	b		16	16	d		46
17	c		17	17	e		47
18	d		18	18	f		48
19	e		19	19	g		49
20	f		20	20	A		50
21	g		21	21	b		51
22	A		22	22	c		52
23	b		23	23	d		53
24	c		24	24	e		54
25	d		25	25	f		55
26	e		26	26	g		56
27	f		27	27	A		57
28	g		28	28	b		58
29	A		29	29	c		59
30	b		30	30	d		60

Dies menſis.	Litera diaria.	3. MARTIVS. Piſces ♓. dierum 30.	Dies anni.	Dies menſis.	Litera diaria.		Dies anni.
1	e		61	16	f		76
2	f		62	17	g		77
3	g		63	18	A		78
4	A		64	19	b		79
5	b		65	20	c		80
6	c		66	21	d		81
7	d		67	22	e		82
8	e		68	23	f		83
9	f		69	24	g		84
10	g		70	25	A		85
11	a		71	26	b		86
12	b		72	27	c		87
13	c		73	28	d		88
14	d		74	29	e		89
15	e		75	30	f		90

Dies menſis.	Litera diaria.	4. Aprilis. Aries ♈. dierum 31.	Dies anni.	Dies menſis.	Litera diaria.	5. Maivs. Taurus ♉. dierum 31.	Dies anni.
1	g		91	1	c		122
2	A		92	2	d		123
3	b		93	3	e		124
4	c		94	4	f		125
5	d		95	5	g		126
6	e		96	6	A		127
7	f		97	7	b		128
8	g		98	8	c		129
9	A		99	9	d		130
10	b		100	10	e		131
11	c		101	11	f		132
12	d		102	12	g		133
13	e		103	13	A		134
14	f		104	14	b		135
15	g		105	15	c		136
16	A		106	16	d		137
17	b		107	17	e		138
18	e		108	18	f		139
19	d		109	19	g		140
20	e		110	20	A		141
21	f		111	21	b		142
22	g		112	22	c		143
23	A		113	23	d		144
24	b		114	24	e		145
25	c		115	25	f		146
26	d		116	26	g		147
27	e		117	27	A		148
28	f		118	28	b		149
29	g		119	29	c		150
30	A		120	30	d		151
31	b		121	31	e		152

Dies menſis.	Litera diaria.	6. Ivnivs. Gemini ♊. dierum 31.	Dies anni.	Dies menſis.	Litera diaria.		Dies anni.
1	f		153	17	A		169
2	g		154	18	b		170
3	A		155	19	c		171
4	b		156	20	d		172
5	c		157	21	e		173
6	d		158	22	f		174
7	e		159	23	g		175
8	f		160	24	A		176
9	g		161	25	b		177
10	a		162	26	c		178
11	b		163	27	d		179
12	c		164	28	e		180
13	d		165	29	f		181
14	e		166	30	g		182
15	f		167	31	A		183
16	g		168				

Iulius.

Dies menſis	Litera diaria	7. IVLIVS. Cancer ♋. dierum 31.	Dies anni	Dies menſis	Litera diaria	8. AVGVSTVS. Leo ♌. dierum 31.	Dies anni
1	b		184	1	e		215
2	c		185	2	f		216
3	d		186	3	g		217
4	e		187	4	A		218
5	f		188	5	b		219
6	g		189	6	c		220
7	A		190	7	d		221
8	b		191	8	e		222
9	c		192	9	f		223
10	d		193	10	g		224
11	e		194	11	A		225
12	f		195	12	b		226
13	g		196	13	c		227
14	A		197	14	d		228
15	b		198	15	e		229
16	c		199	16	f		230
17	d		200	17	g		231
18	e		201	18	A		232
19	f		202	19	b		233
20	g		203	20	c		234
21	A		204	21	d		235
22	b		205	22	e		236
23	c		206	23	f		237
24	d		207	24	g		238
25	e		208	25	A		239
26	f		209	26	b		240
27	g		210	27	c		241
28	A		211	28	d		242
29	b		212	29	e		243
30	c		213	30	f		244
31	d		214	31	g		245

Dies menſis	Litera diaria	9. SEPTEMBER. Virgo ♍. dierum 30.	Dies anni	Dies menſis	Litera diaria		Dies anni
1	A		246	16	b		261
2	b		247	17	c		262
3	c		248	18	d		263
4	d		249	19	e		264
5	e		250	20	f		265
6	f		251	21	g		266
7	g		252	22	A		267
8	A		253	23	b		268
9	b		254	24	c		269
10	c		255	25	d		270
11	d		256	26	e		271
12	e		257	27	f		272
13	f		258	28	g		273
14	g		259	29	A		274
15	A		260	30	b		275

Dies menſis.	Litera diaria.	10. October. Libra ♎. dierum 30.	Dies anni.	Dies menſis.	Litera diaria.	11. November. Scorp.m.d.30.	Dies anni.
1	c		276	1	e		306
2	d		277	2	f		307
3	e		278	3	g		308
4	f		279	4	A		309
5	g		280	5	b		310
6	A		281	6	c		311
7	b		282	7	d		312
8	c		283	8	e		313
9	d		284	9	f		314
10	e		285	10	g		315
11	f		286	11	A		316
12	g		287	12	b		317
13	A		288	13	c		318
14	b		289	14	d		319
15	c		290	15	e		320
16	d		291	16	f		321
17	e		292	17	g		322
18	f		293	18	A		323
19	g		294	19	b		324
20	A		295	20	c		325
21	b		296	21	d		326
22	c		297	22	e		327
23	d		298	23	f		328
24	e		299	24	g		329
25	f		300	25	A		330
26	g		301	26	b		331
27	A		302	27	c		332
28	b		303	28	d		333
29	c		304	29	e		334
30	d		305	30	f		335

Dies menſis.	Litera diaria.	12. December. Sagittarius ♐. dierum 30.	Dies anni.	Dies menſis.	Litera diaria.		Dies anni.
1	g		336	16	A		351
2	A		337	17	b		352
3	b		338	18	c		353
4	c		339	19	d		354
5	d		340	20	e		355
6	e		341	21	f		356
7	f		342	22	g		357
8	g		343	23	A		358
9	A		344	24	b		359
10	b		345	25	c		360
11	c		346	26	d		361
12	d		347	27	e		362
13	e		348	28	f		363
14	f		349	29	g		364
15	g		350	30	A		365

Annus hic politicus obſetuatu facillimus eſt, quia non multum ab vſitato Iuliano recedit. Nonnihil ſane deflectit ab exquiſita cœli motione, ſed perfectam & omnibus numeris abſolutam ciuilium actionum cum cœleſtibus agitationibus conſenſionem, popularis ratio non percipit: ideoque illam Mathematicis & ἱερομνήμοσι merito relinquimus. Nec magis hæc anni ciuilis moderatio reſpuenda eſt, quam Lunationes politicæ, quas in feriis ſtatuendis vniuerſæ propemodum gentes comprobarunt. quæ tamen a vera luminum ſyzygia ſæpe recedunt. vnde fit vt ſtatæ ipſæ feriæ nonnunquam a luminum vel coitione, vel diametrô longe diuellantur. Certe feſtum Paſchale, quod Luna haud ſecus ac Oceani fluxum atque refluxum ſecum ducit, a verno plenilunio plerunque diſiungitur hebdomade tota. Inprimis igitur annum emendent Monarchæ. deinde ſanciant vt anni quique centeſimi ſexageſimi, quod edit tabella ſubiecta ſine intercalatione tranſigantur. Hoc modo anni perpetuo ſibi conſtabunt ſæculis infinitis.

Anni intercalationis expertes, poſt annum Chriſtianum 1600 emendatum.

Mundi	Chriſti
5782	1760
5942	1920
6102	2080
6262	2240
6422	2400
6582	2560
6742	2720
6902	2880
7062	3040
7222	3200

Additione 160 tabella producetur.

Diagrammata anni emendati in operis calcem reiecimus.

14. *Mundi exitium.*

De Mundi exitio atque incendio, certa in ſacris & definita ſententia eſt, quæ ethnicos minime latuit, quorum ſcripta teſtantur de Mundi eluuione, exuſtione, & renouatione, aliquid percepiſſe. Plato in Timæo, Cicero 2 de nat. Deor. De ſomnio Scipion. Plin. lib. 7. c. 16. Macrob. c. 10. Somn. Scip. Sed verbis minus obſcuris Ouidius lib. 1. Metamorph. ſic cecinit. Eſſe quoque in fatis reminiſcitur, affore tempus, Quo mare, quo tellus, correptaq; regia cœli Ardeat, & mundi moles operoſa laboret. Et Lucan. lib. 7. Pharſal. Cõmunis mundo ſupereſt rogus, oſſibus aſtra Mixturus. Tempus autem quo incendium illud futurum ſit definire conati ſunt Sacrorum interpretes. Ita enim ſcriptum habetut in lib. Sanhedrim c. helec. Sex millia annorum erit mundus, & iterum deſtruetur. Duo millia inanitatis. Duo millia legis. Duo millia dierum Meſſiæ. Vnde antem hæc annorum circumſcriptio fluxerit, declarat Lactantius libr. 7. c. 14. Sciant, 'nquit, Philoſophi, qui ab exordio Mundi ſeculorum millia numerant, nondum ſextum milleſimum annum eſſe concluſum, quo numero expleto conſummationem fieri neceſſę eſt, & humanarum rerum ſtatum in melius reformari. Etenim ſex diebus cuncta Dei opera perfecta ſunt. Ideo per ſecula ſex annorum, id eſt, ſex millia, manere in hoc ſtatu Mundum neceſſe eſt. Quoniam dies magnus Dei, mille annorum circulo terminatur. Et ſicut ſex

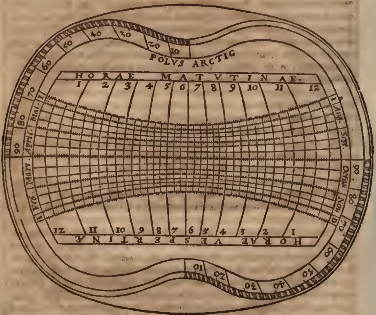
dies illi Dei laboribus dicati ſunt, ita & ſex annorum millia eius religioni & veritatis laboribus dicantur. Præterea Auguſtinus Epiſt. 78, ad Heſych. Antequam, ait, Mundi finis obrepat, oportet Euangelium regni, in vniuerſo orbe, in teſtimonium omnibus gentibus prædicari, vt eſt apud Matth. c. 24. Marcum c. 13. Atque inde ſciri vtcunque poſſe credidit, quantum ſua ætas a ſeculi fine abeſſet, ſi terrarum orbe peragrato notum eſſet quot gentes adhuc Euangelii conciones non audiuiſſent. Quod ſi hodie in terris ageret, non dubitaret affirmare pro foribus adeſſe diem illum. Quia typographia prolata, & Oceano vndique ſulcato, iam Euangeliũ peruaſit Ortum, Occaſum, Antipodas, Auſtrum, & Boream. Veruntamen huius diei diſquiſitio temeraria videri poteſt. cum ipſe Dei filius homo, nos docuerit, Patrem omnipotentem in ſua poteſtate poſuiſſe tempora & articulos temporum, neque horum ſcientiam ad nos ſpectare, & diem illum ne cœleſtibus quidem Angelis notum eſſe. Profecto libenter neſcire debemus, quæ nos atque ipſos Angelos Dominus noluit ſcire, vt merito fatui habendi ſint, & elleboro purgandi, qui ex fictitio motu ſphærularum, aut circellorum, quos hominum ſolertia ad cœli phænomena percipienda excogitauit, mundi ſeculorumque ſpatia metiri non minus audacter quam impudenter aſſerunt. Cœli materia non conſtat circulis, epicyclis, orbibus, aut rotis ſidera deferentibus. Illa omnino liquida eſt, vt verè prodidit Plinius, qua ſeptem errones aliaque aſtra vagantur, certis ab ipſo architecto Deo diſcreta ſpatiis. Cum enim Solis aut Lunæ vertigines deducit mathematicus ex deferente excentrico, vel ex anomaliæ aut epicycli motu, non id agit, vt orbes vel circulos in æthere liquido eſſe velit, ſed iis vtitur tanquam Ariadnes filo, quo dædaleum cœleſtium anfractuum labyrinthum permeet, alioqui inexplicabilem. Vagam eſſe ætheris regionem, rationes opticæ perſpicue docent, vt & Cometæ ſupra Lunam aliaque ſidera ſublati. atque hic elucet ſummi opificis incomprehenſum opus. Sed hæc obiter dicta ſint. Iam ad inſtitutum redeamus. Daniel Prophetarum ſummus cum Angelum de fine & concluſione ſeculi diſſerentem audiuiſſet: Ego audiui, inquit, & non intellexi. Et cum de fine rogaſſet, ei diſerte reſpondit Angelus, concluſa eſſe conſignataque verba illa ad tempus præfinitum. Sed Chriſtus ipſe apud Lucam 17, ſic docet. Non ita venturum eſt Dei regnum, vt obſeruetur, aut hic illicve eſſe demonſtretur. Quemadmodum Noæ temporibus accidit, ſic accidet temporibus filii hominis. Comedebant, bibebant, canebant, vxores ducebant, vſque ad eum diem quo ingreſſus eſt in arcam Noa: Venit diluuium quod omnes perdidit. Similiter vt & Loti temporibus accidit, comedebant, bibebant, canebant, vendebant, plantabant, ædificabant. Quo vero die exiit Sodoma Lotus, pluit ignis & ſulfur de cœlo, quod omnes perdidit. Itidem accidet, quo die filius hominis patefiet. Paulus etiam ad Theſſalonicenſ. Domini diem venturum eſſe ſcribit, vt furem noctu. Cum enim dicent homines pacem & ſecuritatem, tum repente vt dolor vterum ferenti, ſic eis inſtabit interitus, quem non effugient. Et Petrus Apoſtolus: Venturi ſunt, ait, illuſores ſuis cupiditatibus obſequentes, qui dicant, vbi eſt promiſſus eius aduentus? Nam ex quo maiores obdormiuerunt, omnia in eodem ſtatu manent ab orbe condito. Illud enim eos volentes præterit, cœlos olim terramque, & ex aqua & in aqua, Dei iuſſu conſtitiſſe, quibus rebus illius temporis mundus aqua inundatus perierit. At qui nunc ſunt cœli & terra, eodem eius iuſſu condita, reſeruantur igni, ad iudicii & impiorum hominum exitii diem. Hoc autem vnum ne lateat vos, chariſſimi, vnum diem perinde eſſe ac mille annos, & mille annos perinde ac vnum diem. Non tardat Dominus promiſſum, vt nonnulli tarditatem interpretantur, ſed lentus eſt erga nos, nolens quenquam perire, ſed omnes ad ſanitatem redire. Veniet autem Domini dies, vt fur noctu, in qua cœli perniciter interibunt, elementa ardentia diſſoluentur, & tellus, & quæ ſunt in ea res, conflagrabunt. Quod cum ſint hæc

omnia

omnia diſſipanda, quales decet eſſe vos in ſanctis moribus ac pietatibus, expectantes properanteſque diei aduentum Dei, per quam & cœli incendio peribunt, & elementa ardentia conſumentur. Nouos autem cœlos, terramque nouam, ex eius promiſſo expectamus, in quibus habitet iuſtitia, hactenus Petrus. Illius porro temporis indefiniti voluit Deus ſigna quędam piis patefacere, quæ inique agentes non intelligent, intelligent autem periti, inquit Daniel. Sic hominis Meſſiæ venturi ſigna, Magi in Oriente agentes, & piorum multi ex Iudęis intellexerunt. At pontifices & ſacerdotes volentes latuit arcanum patefactum ſacris oraculis, quæ manibus noctu diuque verſabant. Non autem prius illud futurum eſt tempus quam venerit defectio, & homo flagitioſus & perditus, qui aduerſabitur, & ſe ſupra quidquid dicitur Deus aut numen extollet, adeo vt in Dei templo tanquam Deus ſedeat, ſeſe Deum eſſe oſtendens. Sed hunc Dominus oris ſui ſpiritu conficiet, aduentuſque ſui claritate delebit. Cuius ſceleroſi aduentus, Satanæ opera erit, cum omni falſorum prodigiorum, portentorum, miraculorumque genere, cumque omni ſcelerum fraude coniunctus, apud perituros quidem, quoniam veritatis amorem qua ſalui fierent, non admiſerunt. Propterea mittet eis Deus vim erroris tantam, vt credant mendacio, quo damnentur quicunque veritati non crediderunt, ſed ſceleribus delectati fuerint. Deficient præterea quidam a fide ſpiritibus addicti fallacibus, dæmoniorumque doctrinis, inuſtam habentium conſcientiam, vetantium matrimonia contrahere, abſtinere cibis quos Deus creauit, vt eis cum gratiarum actione veſcantur, quippe qui diuinis verbis & ſupplicatione luſtrentur. Tantaque tunc erit calamitas, quanta nulla vnquam poſt homines natos ad id tempus fuerit. Protinus autem poſt illius temporis calamitatem, Sol obſcurabitur, neque Luna ſuum ſplendorem emittet, & ſtellæ de cœlo cadent, cœlique poteſtates concutientur. Ac tunc apparebit in cœlo ſignum filii hominis. Tunc vero plangent omnes terrarum nationes, videbuntque filium hominis venientem in cœleſtibus nubibus, cum multa potentia, atque gloria, qui ſuos nuncios mittet cum vocaliſſima tuba, qui eius electos a quatuor ventis, ab extremo cœli ad alterum extremum congregabunt. Cæterum viui qui ad Domini aduentum ſupererunt, non anteuertent eos qui obdormiuerunt. Nam ipſe Dominus cum pręconio, cum ſummi genii voce, cumque diuina tuba, deſcendet de cœlo. Et in Chriſto reſurgent mortui primum, deinde viuentes cum eis rapientur in nubibus obuiam Domino, in aerem. Cur autem dies ille hominibus fuerit abſconditus, ratio ex Matthæo minime obſcura eſt, qui huius temporis narrationem ſic claudit: Vigilate & orate, neſcitis enim quando tempus futurum ſit. Sic etiam Petrus. Quapropter his expectandis date operã, vt ei impolluti inculpatiq; cũ pace reperiamini, & Domini noſtri lentitudinẽ pro ſalute ducite. Nihil igitur Chriſtus & Prophetæ tranquillitatis pollicentur electis, quoad dies ille aduenerit, ſed aſpera omnia, infauſta, calamitoſa, difficilia. Quare dies ille Iudicii piis minime extimeſcendus eſt, ſed potius expetendus. Tum enim calamitatum & afflictionum, quæ ad illum vſque diem in hoc mundo manent electos, finis: & ſemper erimus cum Domino. Ex Daniele, Matthæo, Marco, Paulo, Petro.

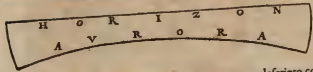
Sequuntur Diagrammata, quibus Solis Lunaque viciſſitudines exprimuntur.

Diagrammate ad regionis latitudinem conſtituto, horizontis & diei ſectio Solis ortum & occaſum ob oculos ponit. Similiter diei & auroræ ſectio crepuſculi matutini initium, & veſpertini finem commonſtrat. vnde magnitudines incrementa decrementaque dierum & crepuſculorum eliciuntur.

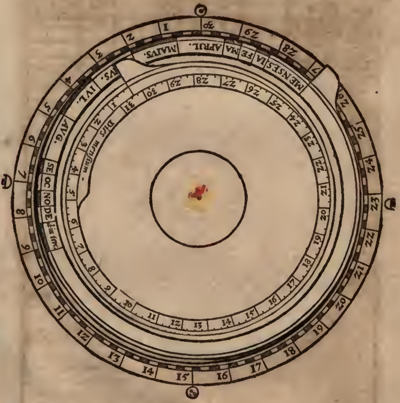
Anni

Hic Index Diagrammati in paginā 300 deſcripto,coaptetur.

Hi duo circuli circulo ſuo maiori ad paginam 301 deſcripto,conuenienter includendi ſunt.

Anni initio congruenter collocato, dierumque indice ad caput menſis coaptato, omnes Lunæ configurationes ſuo quæque die oculis ſeſe offerunt. Anni porro initium ex tabula ſequenti ſumendum eſt.

Epochæ motus Lunæ a Sole, in annis emendatis: Quorum annus 1600, initium ducit a meridie vndecima Decembris anni Iuliani: Gregoriani vero prima & viceſima.

Anni	D	h	'
1600	28	21	25
1760	26	20	24
1920	24	19	24
2080	22	18	23
2240	20	17	22
2400	18	16	21
2560	16	15	20
2720	14	14	19
2880	12	13	19
3040	10	12	18
3200	8	11	17
3360	6	10	16
3520	4	9	15
3680	2	8	14
3840	0	7	13
4000	27	18	56

Anni ſinguli	D	h	'
1	10	15	11
2	21	6	23
3	2	8	49
4	14	0	1
5	26	6	34
6	4	41	40
7	16	9	51
8	28	0	2
9	9	2	29
10	19	17	42
11	0	20	9
12	12	11	14
13	23	2	31
14	4	5	0
15	14	20	10
16	26	11	23
17	7	13	48
18	18	5	1
19	28	0	30
20	10	22	40

Anni collecti	D	h	'
20	10	22	39
40	21	21	17
60	2	9	12
80	14	5	50
100	25	4	31
120	6	14	27
140	17	15	3
160	27	11	42

Anni

Anni 1600 initio quod congruit meridiei vndecimæ Decembris anni Iuliani ab Epoche Chriſti Romano more numerati 1599 menſium index, Ianuarii principium, adducendus eſt ad dies 28 hor. 21. 15 in ſummo circulo, atque ibi toto anno ſiſtendus. Habet enim ſummus circulus dies 29, in quadrantes ſiue ſenas horas diſtributos, horas præterea 12. 44. quia Luna a Sole digreſſa tanto temporis ſpatio eundem rurſus æquali motu conſequitur. Index autem dierum coniungendus cum Ianuarii principio. Organum ita conſtitutum, indicabit Lunam dimidiatam incurrere in octauum diem Ianuarii: Panſelenon, in diem 16: & ſeneſcentem dichotomon, in 23. Ianuario deſinenti ſuccedit Februarius. Ad cuius caput promotus dierum index patefacit Lunares viciſſitudines, quæ in eum menſem incidunt. Sed eaſdem viciſſitudines ſcire cupio futuras anno 1678. Hic caput anni exquiro ex tabula. Ac primum ex Epocharum canone excipio e regione 1600 dies 28 h. 21. 25. Ex canone annorum collectorum e regione annorum 60, excipio d. 2. h. 9. 12. Anni 18 in canone annorum ſingulorum exhibent d. 18, h. 5. 1. Summa temporis collecti conflat dies 49. h. 11. 38. Hinc aufero quot Lunæ circuitus inſunt. reperitur autem vnus tantum circuitus in tempore collecto. Igitur abiicio d. 29. h. 12. 44. Remanent d. 21. h. 22. 54. Tanto temporis interuallo diſſita erit ☽ a ☉ meridie pridie Calend. Ianuarii, anno deſinente 1677, vel anno 1678 ineunte. Ad hoc tempus in ſupremo circulo numeratum, admotus menſium index, monſtrabit Lunæ congreſſum cum ☉ futurum octauo die Ianuarii: dimidiationem, d. 15: plenilunium d. 23. ita deinceps in cæteris menſibus, dierum indice ad caput cuiuſque menſis adaptato. Itaque hæc duo organa Calendario adiuncta, vicem ſuppeditabunt Ephemeridis perpetuæ, ad vſum popularem accommodatæ.

Soli Deo Honor et Gloria.

